

5753
BIBLIOTEKA UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.

**СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ.
УЗАКОНЕНІЯ И РАСПОРЯЖЕНІЯ ПРАВИТЕЛЬСТВА
ОТНОСЯЩІЯСЯ
ДО ГУБЕРНІЙ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,
СОСТОЯВШІЯСЯ ПО ПРЕКРАЩЕНІИ ВЪ 1871 ГОДУ
ОФИЦІАЛЬНАГО ИЗДАНІЯ
ДНЕВНИКА ЗАКОНОВЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.**

Составилъ
Степанъ Годлевскій
Присяжный Повѣренный.

ТОМЪ XXVI.

**ZBIÓR PRAW.
USTANOWIENIA I ROZPORZĄDZENIA RZĄDU
W GUBERNIACH KRÓLESTWA POLSKIEGO
OBOWIĄZUJĄCE,
WYDANE PO ZNIESIENIU W 1871 ROKU
URZĘDOWEGO WYDANIA
DZIENNIKA PRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.**

Zebrzał i przełożył
Stefan Godlewski
Adwokat Przysięgły.

ТОМЪ XXVI.

WARSZAWA
Skład główny i ekspedycja u **Stefana Godlewskiego**
Zielna 20.
1885.

Zbiory specjalne

ДОЗВОЛЕНО ЦЕНЗУРОЮ.

Варшава, дня 7 Февраля 1885 года.

55461/26

Warszawa.—Druk S. Orgelbranda Synów, Bednarska Nr. 20.

D-329/75/56459

ЧАСТЬ ВТОРАЯ.

1884.

CZEŚĆ DRUGA.

1.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О расходѣ на содержаніе причта въ гор. Луковѣ, Сѣдлецкой губерніи.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО, впоследствии Мнѣніе въ Департаментъ Государственной Экономіи Государственнаго Совѣта, о расходѣ на содержаніе причта въ гор. Луковѣ, Сѣдлецкой губерніи, Высочайше утвердить соизволило и повелѣло исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.
21-го Февраля 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ представленіе Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода о расходѣ на содержаніе причта въ гор. Луковѣ, Сѣдлецкой губерніи, *мнѣніемъ положилъ*: настоящее представленіе утвердить и, вслѣдствіе того, ассигнуемые по Высочайше утвержденному 29 Мая (10 Іюня) 1876 года штату на содержаніе

1.

НАЙВЫЖЕJ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ ПАЊСТВА.

O rozchodzie na utrzymanie duchowienstwa w m. Łukowie, gubernii Siedleckiej.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa Zdanie, o rozchodzie na utrzymanie duchowienstwa w m. Łukowie, gubernii Siedleckiej, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.
21-go Lutego 1884 г.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu Departamentu Ekonomii Państwowej z d. 27-go Stycznia 1884 г. Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Naczelnego Prokuratora Najświętszego Synodu o rozchodzie na utrzymanie duchowienstwa w m. Łukowie, gubernii Siedleckiej, *uchwaliła zdanie*: niniejsze przedstawienie zatwierdzić i, wskutek tego, asygnowane podług Najwyżej zatwierdzonego dnia 29 Maja (10 Czerwca) 1876 roku etatu na utrzy-

причта въ селѣ Долголисахъ, Сѣдлецкой губерніи, тысячу рублѣмъ, а въ селѣ Лукѣ, той же губерніи, съ назначеніемъ изъ упомянутой суммы 1200 руб. на жалованье священнику, 200 руб.—псаломщику и 50 руб. церковному сторожу.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 27 Апрѣля, N. 45, стр. 633).

2.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ увольненіи въ отставку офицеровъ и чиновниковъ запаса, сдѣлавшихся совершенно неспособными къ дѣйствительной военной или военно-морской службѣ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ увольненіи въ отставку офицеровъ и чиновниковъ запаса, сдѣлавшихся совершенно неспособными къ дѣйствительной военной или военно-морской службѣ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

20-го Марта 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Ду-

маніе духовенства we wsi Długoliskach gubernii Siedleckiej *tyście czterysta pięćdziesiąt rubli*, użyć na utrzymanie duchowieństwa w parafii Łukowie tejże gubernii, z wyznaczeniem z pomienionej sumy 1200 rubli na pensję dla księdza, 200 rs.—dla psalmisty i 50 rs.—dla stróża cerkiewnego.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezes i Członkowie.

2.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O dymisyonowaniu oficerów i urzędników zapasu, którzy się stali zupełnie niezdolnymi do służby czynnej w wojskach lub w marynarce wojennej.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o dymisyonowaniu oficerów i urzędników zapasu, którzy się stali zupełnie niezdolnymi do służby czynnej w wojskach lub marynarce wojennej, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

20-go Marca 1884 g.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych i na

ненныхъ Департа- ховныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Военнаго Министра объ увольненіи въ отставку офицеровъ и чиновниковъ запаса, сдѣлавшихся совершенно неспособными къ дѣйствительной военной или военно-морской службѣ, *мыслимъ положить:*

Въ дополненіе подлежащихъ статей устава о воинской повинности (свод. зак. т. IV кн. I, изд. 1876 г.), постановить, относительно увольненія въ отставку офицеровъ и чиновниковъ запаса, сдѣлавшихся совершенно неспособными къ дѣйствительной военной или военно-морской службѣ, слѣдующія правила:

1) Состоящіе въ запасѣ офицеры и чиновники, подвергшіеся болѣзнямъ или физическимъ поврежденіямъ, дѣлающимъ ихъ совершенно неспособными къ дѣйствительной военной или военно-морской службѣ, могутъ, какъ сами непосредственно, такъ равно черезъ своихъ родственниковъ или лицъ, на попеченіи которыхъ находятся, просить объ увольненіи въ отставку. Просьба о семъ подается въ уѣздное (окружное) или городское по воинской повинности присутствіе, по мѣсту жительства запаснаго офицера или чиновника, до котораго относится заявляемое ходатайство.

2) Означенное въ статьѣ 1 учрежденіе постановляетъ рѣшеніе, по освидѣтельствованіи просящаго объ увольненіи въ отставку офицера или чиновника, опредѣленнымъ въ уставѣ о воинской повинности порядкомъ для призываемыхъ къ исполненію воинской повинности.

3) Освидѣтельствованіе производится изъ основанія наставленія присутствіямъ по воинской повинности о порядкѣ освидѣтствованія офицеровъ и чиновниковъ запаса, а также росписанія болѣзней и физическихъ поврежденій, дѣлающихъ подвергшихся онымъ неспособными къ дѣйствительной военной и военно-морской службѣ. Означенныя наставленіе и росписаніе издаются Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ и Военнымъ и Управляющимъ Морскимъ Министерствомъ, по взаимному между ними соглашенію и по предметномъ обсужденіи въ военно-медицинскомъ ученномъ комитетѣ и медицинскомъ совѣтѣ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ.

Departamentów Praw Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie i Spraw Cywilnych Ministra Wojny o dymisyonowaniu oficerów i urzędników zapasu, którzy się stali zupełnie niezdolnymi do służby czynnej w wojskach lub marynarce wojennej, *uchwaliła zdanie:*

W uzupełnieniu odnosnych artykułów Ustawy o powinności wojskowej (Sw. Zak. t. IV ks. I, wyd. z r. 1876), postanowić, co do dymisyonowania oficerów i urzędników zapasu, którzy się stali zupełnie niezdolnymi do służby czynnej w wojskach lub marynarce wojennej, następujące przepisy:

1) Pozostający w zapasie oficerowie i urzędnicy, którzy ulegli chorobom albo uszkodzeniom fizycznym, czyniącym ich zupełnie niezdolnymi do służby czynnej w wojskach lub marynarce wojennej mogą, tak sami bezpośrednio, jak również przez swoich krewnych lub osoby, na których opiece się znajdują, prosić o dymisyę. Prośba o to podaje się do urzędu do powinności wojskowej powiatowego (okręgowego) lub miejskiego, podług miejsca zamieszkania oficera lub urzędnika zapasu, do którego odnosi się podawana prośba.

2) Wzmiankowana w artykule 1 władza postanawia decyzją, po zrewidowaniu proszącego o dymisyę oficera lub urzędnika, w sposób określony w ustawie o powinności wojskowej dla powoływanych do odbywania powinności wojskowej.

3) Rewizyi dopełnia się na zasadzie instrukcyi daney urzędowi do powinności wojskowej o sposobie rewidowania oficerów i urzędników zapasu, oraz na zasadzie rozkładu chorób i uszkodzeń fizycznych, które dotkniętych niemi czynią niezdolnymi do służby czynnej w wojsku lub w marynarce wojennej. Wzmiankowaną instrukcyę i rozkład wydają Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Wojny i Zarządzający Ministerjum Marynarki, po wzajemném pomiędzy sobą porozumieniu się i po uprzedniém rozpoznaniu jęj w uczonym Komitecie i Radzie Ministerjum Spraw Wewnętrznych.

4) Офицерамъ и чиновникамъ запаса, ходатайство которыхъ объ увольнении въ отставку будетъ отклонено уѣзднымъ (окружнымъ) или городскимъ по воинской повинности присутствіемъ, предоставляется принести на это рѣшеніе письменную жалобу губернскому (областному) по воинской повинности присутствію, а на рѣшеніе сего послѣдняго — Правительствующему Сенату (по Первому Департаменту), съ соблюденіемъ порядка и сроковъ, указанныхъ въ статьяхъ 205, 206 и 211 устава о воинской повинности.

5) Въ жалобѣ, приносимой губернскому (областному) присутствію по воинской повинности (ст. 4), проситель можетъ заявить о желаніи своемъ подвергнуться переосвидѣтельствуванію въ означенномъ присутствіи. Удовлетвореніе такого ходатайства для названнаго учрежденія обязательно. Издержки по отправленію просителя въ губернскій городъ для переосвидѣтствованія, въ случаѣ признанія жалобы уважительною, обращаются на счетъ государственнаго казначейства, если это лицо само не пожелаетъ принять ихъ на собственные средства; въ случаѣ же отклоненія жалобы, произведенныя изъ казны издержки на упомянутый предметъ возмещаются съ принесшаго оную.

6) Состоящіе въ запасѣ офицеры и чиновники, просьбы которыхъ объ увольнении въ отставку будутъ отклонены опредѣленіями уѣзднаго (окружнаго) городского или губернскаго (областнаго) по воинской повинности присутствія, имѣютъ право возобновить свое ходатайство, по истеченіи одного года со дня состоявшагося объ отказѣ окончательнаго рѣшенія.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 27 Апрѣля, N. 45 стр. 633).

4) Oficerom i urzędnikom zapasu, których prośba o dymisyę będzie odrzucona przez urząd do powinności wojskowej powiatowy (okręgowy) lub miejski, służy prawo podać na tę decyzję skargę piśmienną do urzędu do powinności wojskowej gubernialnego (obwodowego), a na decyzję tego ostatniego — do Rządzącego Senatu (Pierwszego Departamentu), z zachowaniem porządku i terminów, wskazanych w artykułach 205, 206 i 211 Ustawy o powinności wojskowej.

5) W skardze podawanej do urzędu do powinności wojskowej gubernialnego (obwodowego) (art. 4), proszący może oświadczyć życzenie poddania się powtórnej rewizji w tymże urzędzie. Zadośćuczynienie takiej prośbie jest dla pomienionej władzy obowiązujące. Wydatki na wysłanie proszącego do miasta gubernialnego, w celu powtórnego zrewidowania go, wrazie uznania skargi za zasługującą na uwzględnienie, pokrywają się kosztem Skarbu Państwa, jeżeli sam on nie zechce przyjąć ich na siebie; zaś wrazie odrzucenia skargi, dokonane ze Skarbu Państwa wydatki na ten przedmiot egzekwują się od tego, kto podał skargę.

6) Pozostający w zapasie oficerowie i urzędnicy, których prośby o dymisyę zostały odrzucone decyzjami urzędu do powinności wojskowej powiatowego (okręgowego) miejskiego lub gubernialnego (obwodowego), mają prawo ponowić swą prośbę po upływie roku od dnia, w którym zapadła ostateczna decyzja odmowna.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

3.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ ВОЕННОГО
СОВѢТА.

О подсудности отпускныхъ нижнихъ чиновъ за преступленія и проступки, совершенные во время нахождения въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ.

Военный Совѣтъ, выслушавъ представленіе Главнаго Штаба съ заключеніемъ Главнаго Военно - Кодификаціоннаго Комитета о подсудности отпускныхъ нижнихъ чиновъ, журналомъ 3 Ноября 1883 г., между прочимъ, положилъ: Установить, что нижніе чины, уволенные для поправленія здоровья въ годовой отпускъ, за преступленія и проступки, совершенные во время нахождения на полевомъ въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ, подлежатъ военному суду и, согласно сему, дополнить Высочайше утвержденныя 21 Мая 1875 г. временныя правила для увольненія вообще нижнихъ чиновъ по разстроенному здоровью въ отпускъ.

Положеніе это Высочайше утверждено 11 Ноября 1883 г.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 27 Апрѣля, N. 45 стр. 639).

3.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕННЫЕ ПОСТАНОВЛЕНІЯ РАДЫ
ВОЕННѢЙ.

О вѣдѣности суда для солдатъ нижнихъ степеней увольняемыхъ, привлеченныхъ къ отвѣдѣтельности судоустройственной за злочинъ и проступки совершенные во время нахождения въ заведеніяхъ военно-лѣчебныхъ.

Рада Военная, выслушавъ представленіе Штаба Главнаго Комитета Военно-Кодификаціоннаго о вѣдѣности суда для солдатъ нижнихъ степеней увольняемыхъ, протоколомъ з д. 3 Листопада 1883 г., между инными, ухвалила: постановить, что солдаты нижнихъ степеней, уволенные на годовой отпускъ для поправленія здоровья, за злочинъ и проступки совершенные во время нахождения на кураторіи въ заведеніяхъ военно-лѣчебныхъ подлежатъ суду военному и, отвѣдѣдно до того, — пополнить Найвыжѣй затвержденные д. 21 Мая 1875 г. предписы временныя о увольненіи на отпускъ вообще солдатъ нижнихъ степеней з powodu злого стану здоровья.

Постановленіе то зостало Найвыжѣй затвержденные д. 11 Листопада 1883 г.

4.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О приготовленіи на должности по пробирной части.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о приготовленіи на должности по пробирной части, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

20-го Марта 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ журналовъ: Депар- Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, тамен- Государ- ній, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ о приготовленіи на должности по пробирной части, *жизніемъ положило*:
16 Февраля и Обща- бирной части, *жизніемъ положило*:
го Собранія 5 Марта
1884 г.

I. Существующее при С.-Петербургской пробирной палаткѣ пробирное училище закрыть, отмѣнивъ Высочайше утвержденное 22-го Іюня 1865 г. положеніе о названномъ училищѣ и прекративъ отпускъ изъ казны 3200 руб., ассигнуемыхъ на его содержаніе.

II. Приготовленіе лицъ, желающихъ занять должности по пробирной части, производить на основаніи слѣдующихъ правилъ:

1) С.-Петербургской и Московской пробирнымъ палаткамъ, съ разрѣшенія Департамента Государственного Казначейства, предоставляется принимать для пробирныхъ и лабораторныхъ занятій по одному или, смотря по надобности, по два практиканта изъ чи-

4.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ
ПАНСТВА.

О приготовованіи до заіęcia posad w wydziale probierczym.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o przygotowaniu do zajęcia posad w wydziale probierczym, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

20-go Marca 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Departamentu Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy Ekonomii Państwowej z d. 16-go Lutego przedstawienie Ministra Finansów o przygotowaniu do zajęcia posad w wydziale probierczym, i Ogólnego Zebrania *uchwaliła zdanie*:
z d. 5 Marca 1884 r.

I. Istniejącą przy izbie probierczej S.-Petersburskiej szkołę probierczą zamknąć, uchylając Najwyżej zatwierdzone d. 22 Czerwca 1865 r. postanowienie o pomienionej szkole i wstrzymując wydawanie ze Skarbu 3200 rs. asygnowanych na jej uposażenie.

II. Osoby życzące sobie zająć posady w wydziale probierczym, przygotowywać do tego na zasadzie następujących przepisów:

1) Izbow probierczym S.-Petersburskiej i Moskiewskiej dozwala się, za upoważnieniem Departamentu Skarbu Państwa, przyjmować do zajęć probierczych i laboratoryjnych po jednym, albo, stosownie do potrzeby, po dwóch praktykantów z pomiędzy młodych

сла молодыхъ людей, слушавшихъ курсъ въ Горномъ Институтѣ, химическомъ отдѣленіи Технологическаго Института и физико-математическомъ факультетѣ университета, а также изъ окончившихъ курсъ въ среднихъ учебныхъ заведеніяхъ и техническихъ училищахъ, подвергая сихъ послѣднихъ повѣрочному испытанію въ химіи, физикѣ и минералогіи по программѣ, утверждаемой Министромъ Финансовъ.

2) Практическія занятія названныхъ лицъ продолжаются не менѣе одного года.

3) Министру Финансовъ предоставляется выдавать, изъ особо назначенной для того суммы, вознагражденіе лицамъ, на которыхъ будетъ возложена обязанность руководить занятіями практикантовъ, а также самимъ практикантамъ, по засвидѣтельствованіи управляющимъ палаткою объ усердныхъ ихъ занятіяхъ.

4) По окончаніи практическихъ занятій, практикантамъ выдаются, за подписью управляющаго палаткою и лицъ, руководившихъ пробирными и лабораторными занятіями, свидѣтельства, удостоверяющія полную подготовку къ занятію должности помощника пробирера.

5) Лицамъ, получившимъ такія свидѣтельства, предоставляется право на первую открывшуюся вакансію помощника пробирера; при замѣщеніи вакансій соблюдается очередь по времени выдачи свидѣтельствъ.

6) Время практическихъ занятій, при поступленіи на штатную должность по пробирной части, зачисляется въ дѣйствительную службу; и

7) При отпращиваніи практикантовъ на службу по пробирной части, имъ выдаются прогонныя деньги, въ установленномъ закономъ размѣрѣ, на всякое разстояніе.

III. Отпускать, начиная съ 1885 г., въ распоряженіе Министра Финансовъ, на вознагражденіе практикантовъ по пробирной части и лицъ, руководившихъ ихъ занятіями (ст. II п. 3), по тысячѣ двѣсти рублей въ годъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 1 Мая N. 46 стр. 650).

людзи, którzy słuchali kursu w Instytucie Górniczym, oddziale chemicznym Instytutu Technologicznego lub na wydziale fizyko-matematycznym w Uniwersytecie, oraz z tych, którzy ukończyli kurs w zakładach naukowych średnich i szkołach technicznych, po zdaniu przez tych ostatnich egzaminu wstępnego z chemii, fizyki i mineralogii podług programu, zatwierdzonego przez Ministra Finansów.

2) Zajęcia praktyczne pomienionych osób trwać będą przynajmniej przez rok jeden.

3) Ministrowi Finansów służy prawo wydawać, ze specjalnie na to wyznaczonej sumy, wynagrodzenia osobom, na które będzie włożony obowiązek kierowania zajęciami praktykantów oraz samym praktykantom, po poświadczeniu przez dyrektora izby probierczej usilnych ich zajęć.

4) Po ukończeniu zajęć praktycznych, praktykantom wydają się, z podpisem dyrektora izby probierczej i kierujących zajęciami probierzami i laboratoryjnemi, świadectwa, poświadczające, iż są należyte przygotowani do zajęcia posady pomocnika probierza.

5) Osobom, które otrzymały takie świadectwa, służy prawo do zajęcia posady pomocnika probierza przy pierwszym wakansie, jaki się otworzy; przy obsadzaniu posad zachowuje się porządek podług kolei dat, pod którymi wydane zostały świadectwa.

6) Czas zajęć praktycznych, przy zajęciu posady etatowej w wydziale probierczym, zalicza się do służby rzeczywistej.

7) Przy wysyłaniu praktykantów na służbę w wydziale probierczym wydaje im się pieniądze na podróż w ustanowionej przez prawo wysokości na wszelką odległość.

III. Wydawać, poczynając od r. 1885 do rozporządzenia Ministra Finansów, na wynagrodzenie praktykantów w dziale probierczym i osób kierujących ich zajęciami (art. II ust. 3), po tysiącu dwięćset rubli rocznie.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

5.

РАСПОРЯЖЕНИЕ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ.

О перечисленіи постовъ пограничной стражи, расположенныхъ въ Гашернѣ и Янушевице, въ составъ Калишской бригады.

На основаніи 2 пункта Высочайше утвержденнаго 8 Февраля 1883 г. мѣнія Государственнаго Совѣта, коимъ предоставлено Министру Финансовъ опредѣлять и измѣнять, по мѣрѣ надобности, границы таможенныхъ округовъ и районовъ дѣятельности подчиненныхъ имъ бригадъ пограничной стражи, Министромъ Финансовъ сдѣлано распоряженіе о перечисленіи постовъ пограничной стражи, расположенныхъ въ Гашернѣ и Янушевице, Завихостской бригады Радзивилловскаго таможеннаго округа, въ составъ Калишской бригады Калишскаго таможеннаго округа.

(С. У. и Р. П. 1 Мая 1884 г. N. 46 стр. 671).

6.

РАСПОРЯЖЕНИЕ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ.

О приѣмѣ въ уплату таможенныхъ пошлинъ купоновъ отъ свидѣтельствъ на 6⁰/₀ золотую ренту.

По силѣ Высочайше утвержденнаго 10 Ноября 1876 года положенія Комитета Финансовъ (п. 2), о взиманіи таможенныхъ пошлинъ золотою валютою, Министръ Финансовъ разрѣшилъ купоны отъ свидѣтельствъ на 6% золотую ренту текущаго и предшествую-

5.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW.

O zaliczeniu posterunków straży granicznej, położonych w Gaszernie i Januszewicach, do składu brygady Kaliskiej.

Na zasadzie ustępu 2 Najwyżej zatwierdzonego d. 8-go Lutego 1883 r. Zdania Rady Państwa, którym poruczono Ministrowi Finansów określać i zmieniać, w miarę potrzeby, granice okręgów celnych i rejonów działalności podwładnych im brygad straży granicznej, Minister Finansów wydał rozporządzenie co do zaliczenia posterunków straży granicznej, położonych w Gaszernie i Januszewicach do składu brygad okręgu celnego Kaliskiego.

6.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW.

O przyjmowaniu na opłatę cła kuponów od świadectw na 6⁰/₀ rentę złotą.

Na mocy Najwyżej zatwierdzonego d. 10 Listopada 1876 r. postanowienia Komitetu Finansów (ust. 2), o pobieraniu cła w walucie złotej, Minister Finansów zezwolił kupony od świadectw na 6% rentę złotą bieżącego i poprzedniego terminu przyjmować na

Cz. 2. 1884.

щаго сроковъ принимать въ уплату таможенныхъ пошлинъ по нарицательной цѣнѣ, на точномъ основаніи опубликованныхъ въ № 111 Собранія узаконеній и распоряженій Правительства за 1876 г. (1) правилъ о взиманіи таможенныхъ пошлинъ.

(С. У. и Р. Ц., 1884 г. 1 Мая, N. 46, стр. 672).

7.

Высочайшее повелѣніе, объявленное Военнымъ
Министромъ.

О вооруженіи пѣшихъ дружинъ и конныхъ сотенъ
государственного ополченія.

Военный Министръ представилъ Правительствующему Сенату Высочайше утвержденную 21 Февраля 1884 г. вѣдомость вооруженія пѣшихъ дружинъ и конныхъ сотенъ государственнаго ополченія, объявленную въ приказѣ по военному вѣдомству, отъ 27-го Февраля 1884 г. за N. 60.

(1) См. Сборникъ Законовъ Томъ X стр. 90.

оплатę цѣа по цене номинальной, stosując się ściśle do ogłoszonych w N. rze 111 „Sobranja Uzakonienij i Rasporiazenij Prawitelstwa“ za rok 1876 (1) przepisów o pobieraniu cła.

7.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
WOJNY.

O uzbrojeniu drużyn pieszych i secin konnych obrony
krajowej.

Minister Finansów przedstawił Rządzącemu Senatowi Najwyżej zatwierdzony d. 21-go Lutego 1884 r. wykaz uzbrojenia drużyn pieszych i secin konnych obrony krajowej, ogłoszony w poleceniu w Wydziale Wojny d. 27-go Lutego 1884 r. za Nr. 60.

(1) Patrz Zbiór Praw Tom X str. 91.

На подлинной написано: „Въсочайше утверждена.“
21-го Февраля 1884 года.

Подписалъ:
Военный Министръ, Генералъ-Адъютантъ *Ванновскій*.

В Ъ Д О М О С Т Ь

вооруженію пѣшихъ дружинъ и конныхъ сотенъ Государ-
ственного ополченія.

Наименованіе нижнихъ чиновъ.	В о о р у ж е н і е.
а) Пѣшія дружины.	
Фельдфебелю	Офицерская драгунская шашка преж- няго образца безъ гнѣздъ для шты- ка и револьверъ системы Сми- та и Вессона.
Барабанщику и горнисту .	Револьверъ системы Сми- та и Вес- сона.
Уряднику и ратнику . .	Малокалиберная пѣхотная винтовка со штыкомъ.
Обозному	Топоръ (отъ земства).
	Комплектные патроны. Къ винтовкѣ—60. Къ револьверу—18.
б) Конныя сотни.	
Вахмистру и трубачу . .	Драгунская шашка прежняго образца безъ гнѣздъ для штыка и револь- веръ системы Сми- та и Вессона.
Уряднику и ратнику . .	Шашка прежняго образца безъ гнѣздъ для штыка и малокалиберный ка- валерійскій карабинъ.
	Комплектные патроны. Къ карабину—20. Къ револьверу—18.

(С. У. и Р. Ц. 1884 г. 8 Мая, N. 49, стр. 727).

Na oryginalne napisano: „Najwyżej zatwierdzony.“
21 Lutego 1884 r.

Podpisał:
Minister Wojny, General-Adjutant *Wannowski*.

W Y K A Z

uzbrojenia drużyn pieszych i secin konnych obrony
krajowej.

Nazwa niższych stopni.	U z b r o j e n i e.
а) Drużyny piesze.	
Dla feldfebla	Szabla dragonńska oficerska dawnego wzoru bez pochwy na sztyk i re- wolwer systemu Smita i Wessona.
Dla dobosza i trębacza . .	Rewolwer systemu Smita i Wessona.
Dla podoficera i szeregowca	Gwintówka piechotna małego kalibru ze sztykiem.
Dla obozowego .	Topór (od ziemstwa).
	Komplety patronów. Do gwintówki—60. Do rewolworu—18.
б) Seciny konne.	
Dla wachmistrza i trębacza	Szabla dragonńska dawnego wzoru bez pochwy na sztyk i rewolwer syste- mu Smita i Wessona.
Dla podoficera i szeregowca	Szabla dawnego wzoru bez pochwy na sztyk i karabin kawaleryjski małego kalibru.
	Komplety patronów. Do karabina—20. Do rewolwera—18.

8.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ увеличеніи числа стражниковъ въ тюрьмахъ
Царства Польскаго.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государствен-
наго Совѣта, объ увеличеніи числа стражниковъ въ тюрьмахъ Цар-
ства Польскаго, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ ис-
полнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЬ*.

27-го Марта 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ
журнала Департа- Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ предста-
мента Государ- вленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ увели-
ственной Экономіи ченіи числа стражниковъ въ тюрьмахъ Царства
16 Февраля 1884 г. Польскаго, *мнѣніемъ положилъ*:

1) Определенный Высочайше утвержденными 15 Апрѣля
1880 г. и 2 Февраля 1882 г. мнѣніями Государственного Совѣта
общій составъ стражниковъ въ тюрьмахъ Царства Польскаго (въ
томъ числѣ Сувалской тюрьмы), увеличить назначеніемъ одного
стражника I класса, двухъ стражниковъ II класса и тридцати пяти
стражниковъ III класса.

2) Содержаніе стражникамъ Сувалской тюрьмы производить
въ размѣрахъ, установленныхъ для стражниковъ въ другихъ тюрь-
махъ Царства Польскаго.

8.

НАЙВЫЖЕЈ ЗАТВІЕРДЖОНЕ ЗДАНІЕ РАДЫ
ПАЊСТВА.

O powiększeniu liczby strażników w więzieniach Kró-
lestwa Polskiego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Departamencie Ekonomii
Państwowej Rady Państwa, Zdanie, o powiększeniu liczby strażni-
ków w więzieniach Królestwa Polskiego, Najwyżej zatwierdzić ra-
czył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

27-go Marca 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii
ku Departmentu Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra
Ekonomii Państwo- Spraw Wewnętrznych o powiększeniu liczby straż-
wój z d. 16 Lutego ników w więzieniach Królestwa Polskiego, *uchwa-
1884 r. liła zdanie*:

1) Określona przez Najwyżej zatwierdzone d. 15 Kwietnia
1880 r. i 2-go Lutego 1882 r. Zdania Rady Państwa ogólną liczbę
strażników w więzieniach Królestwa Polskiego (a pomiędzy niemi
i więzienia Suwalskiego) powiększyć przez mianowanie jednego
strażnika I klasy, dwóch strażników II klasy i trzydziestu pięciu straż-
ników III klasy.

2) Uposażenie strażnikom więzienia Suwalskiego wydawać
w wysokości, ustanowionej dla strażników innych więzień Królestwa
Polskiego.

3) Предоставить Главному Тюремному Управленію замѣнять, по своему усмотрѣнію, во всѣхъ тюрьмахъ губерній Царства Польскаго, для надзора за арестантами, стражниковъ надзирательницами, съ возложеніемъ на послѣднихъ всѣхъ обязанностей, изложенныхъ въ инструкціи 1859 года.

4) Потребный на осуществленіе означенныхъ въ ст. 1 и 2 мѣръ дополнительный расходъ, въ количествѣ *пяти тысячъ пятидесяти рублей* вносить, начиная съ 1885 года, въ подлежащіе подраздѣленія расходной смѣты Министерства Внутреннихъ Дѣлъ.

5) Предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ ввести указаннаго въ ст. 1 и 2 мѣры въ дѣйствіе въ нынѣшнемъ году въ томъ случаѣ, если потребный на это расходъ окажется возможнымъ покрыть на счетъ остатковъ отъ суммъ, назначенныхъ по § 26 дѣйствующей смѣты Министерства Внутреннихъ Дѣлъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 15 Мая, № 51, стр. 751)

9.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О пенсіяхъ и единовременныхъ пособіяхъ должностнымъ лицамъ мировыхъ судебныхъ установленій.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ Государственного Совѣта, о пенсіяхъ и единовременныхъ пособіяхъ должностнымъ лицамъ мировыхъ судебныхъ установленій, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЬ*.
17-го Апрѣля 1884 г.

3) Поручить Глównemu Zarządowi więzień zastępować, podług swojego uznania, we wszystkich więzieniach Królestwa Polskiego strażników nadzorczyniami aresztantek, z włączeniem na nie wszystkich obowiązków, wskazanych w instrukcyi z roku 1859.

4) Potrzebny na urzeczywistnienie środków wskazanych w art. 1 i 2, rozchód dodatkowy, w ilości *pięć tysięcy pięćdziesiąt rubli*, zaciągać, poczynawszy od roku 1885, pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów Ministeryum Spraw Wewnętrznych.

5) Poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych wprowadzić wskazane w art. 1 i 2 środki w wykonanie w roku bieżącym w takim razie, jeżeli okaże się możebnym pokryć rozchód na to potrzebny na rachunek pozostałości z sum, wyznaczonych podług § 26 obowiązującego budżetu Ministeryum Spraw Wewnętrznych.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokule Prezes i Członkowie.

9.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O emeryturach i zapomogach jednorazowych dla urzędników instytucyj sądowych pokojowych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw Rady Państwa, Zdanie, o emeryturach i jednorazowych zapomogach dla urzędników instytucyj sądowych pokojowych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.
17-go Kwietnia 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ жур- Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
нала: Соединен- Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
ныхъ Департамен- коновъ, рассмотрѣвъ представленіе Министра
товъ Государствен- Юстиціи о пенсіяхъ и единовременныхъ пособіяхъ
ной Экономіи и За- должностнымъ лицамъ мировыхъ судебныхъ уста-
коновъ 4 Февраля новленій, *мнѣніемъ положилъ*: предоставить Ми-
1881 г. нистру Юстиціи, по сношенію съ Министромъ
Финансовъ, временно вносить представленія о на-
значеніи изъ казны пенсій за службу въ мировыхъ
судебныхъ установленіяхъ на разрѣшеніе Коми-
тета Министровъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ
и Членами.

(С. У. и Р. И., 1884 г. 15 Мая, N. 51, стр. 753).

10.

Высочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ
Внутреннихъ Дѣлъ.

О формѣ обмундированія чиновъ Московской и Вар-
шавской городскихъ полицій.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 26-й день Апрѣля 1884 года,
Высочайше повелѣтъ соизволилъ: чинамъ Московской и Варшав-
ской городскихъ полицій присвоить форму обмундированія, уста-
новленную для чиновъ С.-Петербургской городской полиціи (Вы-
сочайшія повелѣнія 30 Апрѣля 1881 г. и 3 Декабря 1882 года),
съ тѣмъ, чтобы воротники кафтана городовыхъ обшивать оранже-

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
kułów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw, rozpoznawszy
Departamentów Eko- przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o emery-
nomii Państwowej i turach i jednorazowych zapomogach dla urzędni-
Praw z dnia 4 Lutego ków instytucyj sądowych pokojowych, *uchwaliła*
1884 r. *zdanie*: poruczyć Ministrowi Sprawiedliwości, po
porozumieniu się z Ministrem Finansów, wnosić
tymczasowo przedstawienia o wyznaczenie ze Skar-
bu emerytur za służbę w instytucjach sądowych
pokojowych do decyzji Komitetu Ministrów.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokule Prezes i Człon-
kowie.

10.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

O formie umundurowania urzędników policyj miejskich:
Moskiewskiej i Warszawskiej.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 26 Kwietnia 1884 roku Naj-
wyżej zezwolił raczyć: urzędnikom policyj miejskich: Moskiewskiej
i Warszawskiej nadać formę umundurowania, ustanowioną dla po-
licyi miejskiej S.-Petersburskiej (Najwyższy rozkaz z d. 30 Kwie-
tnia 1881 r. i 3 Grudnia 1882 r.), z tém zastrzeżeniem, ażeby koł-
nierze kaftana stójkowych obszywać taśmą galonową koloru poma-

вою басонною тесьмою въ $\frac{1}{4}$ дюйма шириною, а петлицы гвардейскаго или гренадерскаго образца присвоить только такимъ чинамъ, которые поступаютъ на службу въ полицію изъ гвардіи или гренадерскаго корпуса.

(С. У. и Р. П. 22 Мая 1884 г. № 54 стр. 836).

11.

ОПРЕДѢЛЕНІЕ СВЯТѢЙШАГО ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО
СИНОДА.

Объ учрежденіи въ посадѣ Лѣснѣ, Константиновскаго
уѣзда, Сѣдлецкой губерніи, женской общины.

Святѣйшій Правительствующій Синодъ, въ вѣдѣніи своемъ, сообщилъ Правительствующему Сенату, что опредѣленіемъ Святѣйшаго Синода постановлено: учредить при церкви въ посадѣ Лѣснѣ, Сѣдлецкой губерніи, женскую общину, во имя Пресвятой Богоматери, съ назначеніемъ штата при церкви сей общины изъ двухъ священниковъ, діакона, двухъ псаломщиковъ и двухъ церковныхъ сторожей.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 25 Мая, N. 55 стр. 858).

раіeczowego, mającą $\frac{1}{4}$ cala szerokości, a pętlíce podług wzoru dla gwardyi i grenadyerów nadać tylko takim urzędnikom, którzy wstąpią do służby w policji z gwardyi lub korpusu grenadyerów.

11.

DECYZYA NAJŚWIĘTSZEGO RZĄDZĄCEGO
SYNODU.

O utworzeniu w osadzie Leśnie, powiatu Konstantynowskiego, gubernii Siedleckiej, stowarzyszenia religijnego żeńskiego.

Najświętszy Synod Rządzący, w Wydziale swoim, zakomunikował Rządzącemu Senatowi, że decyzją Rządzącego Synodu postanowiono: utworzyć przy cerkwi w osadzie Leśnie, gubernii Siedleckiej, stowarzyszenie religijne żeńskie, pod wezwaniem Najświętszej Bogarodziecy, wyznaczając etat przy cerkwi tego stowarzyszenia na dwóch księży, diakona, dwóch psalmistów i dwóch stróży cerkiewnych.

12.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ измѣненіяхъ въ сводѣ законовъ, вызываемыхъ согласованіемъ статей его съ узаконеніемъ о дарованіи раскольникамъ нѣкоторыхъ правъ гражданскихъ и по отправленію духовныхъ требъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ измѣненіяхъ въ сводѣ законовъ, вызываемыхъ согласованіемъ статей его съ узаконеніемъ о дарованіи раскольникамъ нѣкоторыхъ правъ гражданскихъ и по отправленію духовныхъ требъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЪ*.

1-го Мая 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ въ Департаментъ журналовъ: Депар- Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ тамен- та Законавъ представленіе Главноуправляющаго Кодифика- 22 Декабря 1883 г. ціоннымъ Отдѣломъ при Государствинномъ Со- 16 Апрѣля 1884 г. вѣтѣ объ измѣненіяхъ въ сводѣ законовъ, вызы- ваемыхъ согласованіемъ статей его съ узаконе- ніемъ о дарованіи раскольникамъ нѣкоторыхъ правъ гражданскихъ и по отправленію духовныхъ требъ, *мнѣніемъ положилъ:*

12.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zmianach w „Swodzie Zakonow“, wywołanych potrzebą pogodzenia artykułów tegoż „Swodu“ z prawami o nadaniu odszczepieńcom (rośkolnikom) niektórych praw cywilnych oraz w przedmiocie sprawowania obrządków religijnych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o zmianach w „Swodzie Zakonow“, wywołanych potrzebą pogodzenia artykułów tegoż „Swodu“ z prawem o nadaniu odszczepieńcom niektórych praw cywilnych oraz w przedmiocie sprawowania obrządków religijnych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

1-go Maja 1884 g.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Departamentu Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Praw z d. 22 Grudnia Główno - Zarządzającego Oddziałem Kodyfikacyj- 1883 roku i Ogólnego nym przy Radzie Państwa o zmianach w „Swodzie Zebrania z dnia 16 Zakonow“, wywołanych potrzebą pogodzenia artykułów tegoż „Swodu“ z prawem o nadaniu odszcze- 16 kwietnia 1884 g. pieńcom niektórych praw cywilnych oraz w przed- miocie sprawowania obrządków religijnych, *uchwa- liła zdanie:*

I. Пунктъ 4 статьи 344 законовъ о судопроизводствѣ и взысканіяхъ гражданскихъ (свод. зак. т. X ч. II, изд. 1876 г.) изложить такъ:

„Отъ присяги при свидѣтельствѣ, по закону, освобождаются лица, принадлежащія къ вѣроисповѣданіямъ и сектамъ, не принимающимъ присяги. Въмѣсто нея, лица сіи даютъ обѣщаніе показать всю правду по чистой совѣсти.“

II. Уставъ строительный (свод. зак. т. XII ч. I) дополнить слѣдующимъ постановленіемъ:

„Обращеніе существующихъ строеній въ раскольническія молитвенныя зданія, возобновленіе послѣднихъ, а равно такія перестройки или исправленія оныхъ, которыми измѣняется общій наружный видъ означенныхъ зданій, допускаются не иначе, какъ на основаніи утвержденныхъ подлежащею властію плана и фасада строенія“.

III. Статью 60 устава о предупрежденіи и пресѣченіи преступленій (свод. зак. т. XIV, изд. 1876 г.) дополнить слѣдующимъ правиломъ:

„Попеченіе объ охраненіи православія малолѣтнихъ дѣтей лица, совратившагося въ расколъ или ересь, возлагается на Министра Внутреннихъ Дѣлъ, который, въ случаѣ усмотрѣнной имъ необходимости принятія, въ семъ отношеніи, мѣръ, превышающихъ его власть, испрашиваетъ на то Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА соизволеніе, установленнымъ порядкомъ.“

IV. Статьи 65 и 70 того же устава отмѣнить, а статью 67 оного замѣнить слѣдующимъ постановленіемъ:

„Скопцамъ запрещается принимать къ себѣ въ семейство, подъ какимъ бы то ни было, чужихъ дѣтей.“

V. Статью 196 уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ (свод. зак. т. XV кн. I, изд. 1866 г.) дополнить въ такомъ видѣ:

„Раскольникъ, дозволившій себѣ публично проповѣдывать свое лжеученіе православнымъ или склонять и привлекать ихъ въ свою ересь, когда сіи дѣйствія не имѣли послѣдствіемъ отпаденія кого либо изъ православія въ расколъ, подвергается наказаніямъ, опредѣленнымъ въ статьѣ 189, за привлеченіе православныхъ про-

I. Уступъ 4 artykułu 344 praw o postępowaniu sądowém i karach cywilnych (Sw. Zak. t. X cz. II, wyd. z r. 1876) zredagować tak:

„Od przysięgi przy świadczeniu zwalniają się podług prawa osoby, należące do wyznań i sekt, nienudzających przysięgi. Zamiast przysięgi, osoby takie dają przyrzeczenie zeznawania sumiennie prawdy.“

II. Ustawę budowlaną (Sw. Zak. t. XII cz. I) uzupełnić następującem postanowieniem:

„Obraćanie istniejących budowli na odszczepieńcze domy modlitwy, wznawianie tych domów, jak również takie ich przebudowanie lub naprawianie, któremi się zmienia ogólny zewnętrzny wygląd tych budynków dozwala się jedynie na zasadzie zatwierdzonego przez właściwą władzę planu i fasady budynku.“

III. Artykuł 60 Ustawy o zapobieganiu i przeszkadzaniu przestępstwom (Swod. Zak. XIV, wyd. z r. 1876) uzupełnić następującym przepisem:

„Staranie około zabezpieczenia prawosławia małoletnich dzieci odszczepieńca lub heretyka należy do Ministra Spraw Wewnętrznych, który, wrznie dostrzeżonej przez niego konieczności przedsięwzięcia w tym względzie środków władzę jego przekraczających, wyjednywa na to, w ustanowiony sposób, Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zezwolenie.“

IV. Artykuły 65 i 70 tejże Ustawy uchylić, a artykuł 67 takowej zastąpić przepisem następującym:

„Skopcom zabrania się przyjmować do swoich rodzin pod jakimkolwiek pozorem cudzych dzieci.“

V. Artykuł 196 Kodeksu kar głównych i poprawczych (Swod Zak. t. XV ks. I, wyd. z r. 1866) uzupełnić w taki sposób:

„Odszczepieniec, który pozwoli sobie publicznie swoją fałszywą naukę głosić prawosławnym, albo nawracać ich i przyciągać do swojej herezy, gdy te czyny nie pociągnęły za sobą niezycznego odstąpienia od prawosławia i przyłączenia się do herezy, ulega karom, określonym w artykule 189, za przeciąganie prawosławnych ka-

повѣдью или сочиненіемъ въ иное, хотя и христіанское, вѣроисповѣданіе, или же въ еретическую секту или раскольническій толкъ.“

VI. Статью 197 того же уложенія замѣнить слѣдующимъ постановленіемъ:

„Скопцы, за распространеніе своей ереси и совращеніе въ оную другихъ, подвергаются: лишенію всѣхъ правъ состоянія и ссылки въ отдаленный край Восточной Сибири, съ порученіемъ ихъ строжайшему надзору тамошняго гражданскаго начальства.“

VII. Статью 199 означеннаго уложенія отмѣнить.

VIII. Первую часть статьи 203, а также статьи 204—206 и 1361 уложенія о наказаніяхъ, изложить въ такомъ видѣ:

Статья 203 (первая часть). Тѣ изъ раскольниковъ, хотя и неизобличенные въ распространеніи своего лжеученія, которые принадлежатъ къ ересямъ, соединеннымъ съ свирѣпымъ изуверствомъ и фанатическимъ посягательствомъ на жизнь свою или другихъ, либо съ противоправственными, гнусными дѣйствіями, подвергаются: лишенію всѣхъ правъ состоянія и ссылки: изъ Европейской Россіи—въ Закавказье, изъ Сѣвернаго Кавказа и Закавказья—въ Сибирь, а по Сибири—въ отдаленнѣйшія оной мѣста, для водворенія особо отъ другихъ поселенцевъ и старожиловъ. Скопцы же, по лишеніи всѣхъ правъ состоянія, отправляются изъ всѣхъ мѣстъ въ отдаленный край Восточной Сибири, съ порученіемъ ихъ строжайшему надзору тамошняго гражданскаго начальства.

Статья 204. Если послѣдователь ереси или раскола (кроме скопцовъ), обратившійся въ православную вѣру и, вслѣдствіе того, возвращенный изъ мѣста ссылки, снова совратится въ ересь или расколъ, то онъ подвергается: лишенію всѣхъ правъ состоянія и ссылки на поселеніе безвозвратно въ Закавказье или въ отдаленнѣйшія мѣста Сибири, на основаніи постановленій статьи 196 сего уложенія.

Статья 205. Изобличенные въ изданіи старопечатныхъ книгъ не въ Московской синодальной или единовѣрческой типографіи, а равно въ продажѣ и распространеніи какимъ либо образомъ книгъ сего рода, подвергаются за сіе: въ первый разъ—денежному взысканію не выше двухсотъ рублей, а во второй разъ—денежному взысканію не выше четырехсотъ рублей. Изобличенные въ томъ

ниами lub pismem do innego chociażby chrześcijańskiego wyznania, albo do sekty kacerskiej lub nauki odszczepieńczej.“

VI. Artykuł 197 Kodeksu karnego zastąpić następującem postanowieniem:

„Skopecy, za krzewienie swojej kacerskiej nauki i nawracanie na nią, ulegną: pozbawieniu wszelkich praw stanu i zesłaniu do odległego kraju Syberyi Wschodniej, z oddaniem ich pod najsurowszy nadzór tamtejszej zwierzchności cywilnej.“

VII. Artykuł 199 Kodeksu karnego uchylić.

VIII. Część pierwszą artykułu 203 oraz artykuły 204—206 i 1361 Kodeksu karnego zrehabilitować w sposób następujący:

Artykuł 203 (część pierwsza). Ci z pomiędzy odszczepieńców, którzy należą do sekt kacerskich, połączonych z dzikimi zabobonami i fanatycznym nastawieniem na swoje lub другихъ życie, albo z przeciwnemi dobrym obyczajom bezecnemi czynami, chociażby nie zajmowali się krzewieniem swęj fałszywej nauki, ulegną: pozbawieniu wszelkich praw stanu i zesłaniu: z Rosyi Europejskiej—do kraju Zakaukaskiego; z Północnego Kaukazu i z kraju Kaukaskiego—na Syberyę, a na Syberyi—do najodleglejszych miejsc takowej, w celu osiedlenia ich tamże oddzielnie od innych zesłańców i starców. Zaś skopecy, po pozbawieniu wszelkich praw stanu, będą wysłani ze wszystkich miejsc do odległego kraju Syberyi Wschodniej i oddani tam pod najsurowszy nadzór tamtejszej zwierzchności cywilnej.

Artykuł 204. Jeżeli wyznawca nauki kacerskiej lub sekty odszczepieńczej (oprócz skopców), który przyjął wiarę prawosławną i wskutek tego powrócony został z miejsca zesłania, przystąpi napowrót do sekty kacerskiej lub nauki odszczepieńczej, ulegnie: pozbawieniu wszelkich praw stanu i zesłaniu na osiedlenie bezpowrotnie do kraju Zakaukaskiego lub do najodleglejszych miejsc Syberyi, na zasadzie postanowienia artykułu 196 niniejszego kodeksu.

Artykuł 205. Winni wydawania ksiąg starego druku nie w Moskiewskiej drukarni Synodalnej lub drukarni jednowierców, jak również sprzedaży i szerzenia w jakikolwiekby sposób ksiąg tego rodzaju, ulegną: za pierwszym razem—karze pieniężnej do dwustu rubli, a za drugim razem—karze pieniężnej do czterystu rubli. Winni tych samych czynów więcej jak dwa razy, oprócz kary pieniężnej

болѣе двухъ разъ, сверхъ денежнаго, положеннаго за второй разъ взыскапія, приговариваются къ заключенію въ тюрьмѣ на время отъ двухъ до четырехъ мѣсяцевъ. Найденыя у нихъ книги отбираются и отсылаются къ епархіальному начальству.

Статья 206. За устройство раскольниковскихъ скитовъ или иныхъ сего рода обиталищъ, виновные приговариваются: къ заключенію въ тюрьмѣ на время отъ восьми мѣсяцевъ до одного года и четырехъ мѣсяцевъ. Все ими устроенное подвергается сломкѣ и матеріалы продаются въ пользу мѣстнаго приказа общественнаго призрѣнія или замѣняющихъ оный учрежденій.

Виновные же: 1) въ исправленіи или возобновленіи приходящаго въ ветхость раскольниковскаго молитвеннаго зданія, безъ разрѣшенія губернатора или начальника области; 2) въ перестройкѣ раскольниковскаго молитвеннаго зданія, измѣняющей общій его наружный видъ, безъ разрѣшенія на такую перестройку Министра Внутреннихъ Дѣлъ; 3) въ построеніи новаго раскольниковскаго молитвеннаго зданія или обращеніи въ таковое, безъ разрѣшенія Министра Внутреннихъ Дѣлъ, существующаго строенія,—приговариваются къ заключенію въ тюрьмѣ на время отъ четырехъ до восьми мѣсяцевъ. Построенное новое молитвенное зданіе, а также все, устроенное безъ надлежащаго разрѣшенія или несогласно съ онымъ, подвергается сломкѣ или исправленію на счетъ виновныхъ.

Статья 1361. Раскольникъ, скрывшій свою принадлежность къ расколу и достигшій чрезъ то принятія его въ иконописный цехъ, безъ разрѣшенія Министра Внутреннихъ Дѣлъ, подвергается: денежному взысканію въ размѣрѣ отъ двадцати пяти до ста рублей.

IX. Статью 1007 устава уголовного судопроизводства (свод. зак. т. XV ч. II кн. I, изд. 1876 г.) замѣнить слѣдующимъ постановленіемъ:

„Изъ правила, изложеннаго въ статьѣ 1006 сего устава, изъеются дѣла, какъ о распространителяхъ скопческой ереси (улож. о наказ. ст. 196, дополн. и ст. 197) такъ и о совратившихся въ скопчество и другія ереси, соединенныя съ свирѣпымъ изувѣрствомъ и фанатическимъ посягательствомъ на жизнь свою или другихъ, либо съ противонаправственными, гнусными дѣйствіями (улож. о наказ. ст. 203). По симъ дѣламъ предварительное слѣдствіе начинается и безъ требованія духовнаго начальства.“

wyznaczonej za powtórny raz, skazują się na zamknięcie w wieży na czas od dwóch do czterech miesięcy. Znalezione u nich księgi odbierają się i odsyłają się do zwierzchności dyecezyalnej.

Artykuł 206. Za urządzenie zborów odszczepieńczych i innych tego rodzaju osad, winni ulegną: zamknięciu w wieży na czas od ośmiu miesięcy do roku jednego i czterech miesięcy. Wszystko, co wybudowali, burzy się i materiały sprzedają się na rzecz miejscowego urzędu dobroczynności publicznej lub zastępujących go instytucyj.

Winni zaś: 1) naprawiania lub odnawiania starego odszczepieńczego domu modlitwy bez zezwolenia gubernatora lub naczelnika obwodu; 2) przebudowania odszczepieńczego domu modlitwy, zmieniającego ogólny jego wygląd zewnętrzny, bez zezwolenia na takie przebudowanie Ministra Spraw Wewnętrznych; 3) zbudowania nowego odszczepieńczego domu modlitwy lub obrócenia na takowy istniejącego budynku, bez pozwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych—skazują się na zamknięcie w wieży na czas od czterech do ośmiu miesięcy. Zbudowany nowy dom modlitwy oraz wszystko, urządzone bez należytego zezwolenia lub z tém zezwoleniem niezgodne, burzy się lub naprawia się na koszt winnych.

Artykuł 1361. Odszczepieniec, który ukrył to, iż jest odszczepieńcem i został wskutek tego przyjęty do cechu malarzy świętości bez zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych, ulegnie: karze pieniężnej w wysokości od dwudziestu pięciu do stu rubli.

IX. Artykuł 1007 Ustawy postępowania sądowego karnego (Sw. Zak. t. XV cz. II ks. I, wyd. z r. 1876) zastąpić następującem postanowieniem:

„Przepis, zawarty w artykule 1006 niniejszej Ustawy, nie stosuje się tak do krzewicieli sekty skopców (Kod. kar. art. 196 Uzupełn. i art. 197) jakoteż do tych, którzy przystali do sekty skopców i do innych sekt kacerskich, połączonych z dzikimi zabobonami i fanatycznym nastawianiem na swoje lub drugih życie, albo z przeciwnymi dobrym obyczajom bezecnymi czynami (kod. kar. art. 203). W tych sprawach śledztwo pierwiastkowe rozpoczyna się nawet bez żądania władzy duchownej.“

Х. Статью 251 законовъ о судопроизводствѣ по дѣламъ о преступленіяхъ и проступкахъ (свод. зак. т. XV ч. II кн. II, изд. 1876 г.) дополнить такъ:

„Не допускаются къ свидѣтельству подъ присягою, въ случаѣ предъявленія отвода, раскольники, по дѣламъ лицъ, обратившихся изъ раскола въ православіе.“

XI. Пунктъ 3 статьи 265 тѣхъ же законовъ изложить слѣдующимъ образомъ:

„Отъ присяги при свидѣтельствѣ освобождаются лица, принадлежащія къ исповѣданіямъ и вѣроученіямъ, не приемиющимъ присяги. Въмѣсто присяги, лица сіи даютъ обѣщаніе показать всю правду по чистой совѣсти.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 29 Мая N. 56 стр. 876).

13.

Распоряженіе Министра Финансовъ.

О заводахъ, фабрикахъ и мануфактурахъ, въ отношеніи которыхъ допускаются отступленія отъ правилъ о работѣ малолѣтнихъ и о производствахъ и операціяхъ, при которыхъ безусловно воспрещается работа малолѣтнихъ.

Высочайше утвержденнымъ 1-го Іюня 1882 г. мнѣніемъ Государственнаго Совѣта о малолѣтнихъ, работающихъ на фабрикахъ, заводахъ и мануфактурахъ, между прочимъ, постановлено: представить Министру Финансовъ, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, въ видѣ временной мѣры, въ теченіи двухъ лѣтъ по введеніи въ дѣйствіе узаконенія: 1) допускать, въ случаѣ надоб-

Х. Artykuł 251 praw o postępowaniu sądowém w sprawach o zbrodnie i występki (Sw. Zak. t. XV cz. II art. II, wyd. z r. 1876) uzupełnić tak:

„Nie dopuszczają się do świadczenia pod przysięgą, wrazie wniesienia ekscpepy, odszczepieńcy, w sprawach osób, które przeszły z sekty odszczepieńczy na prawosławie.“

XI. Ustęp 3 artykułu 265 tych samych praw zreagować w sposób następujący:

„Od przysięgi przy świadczeniu uwalniają się osoby, należące do wyznań i nauk wiary, które nie uznają przysięgi. Zamiast przysięgi, osoby te dają przyrzeczenie zeznawania sumiennie prawdy.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

13.

Rozporządzenie Ministra Finansów.

O fabrykach i rękodzielniach, co do których pozwalają się odstępiania od przepisów o pracy małoletnich tudzież o robotach i operacjach, przy których praca małoletnich bezwarunkowo się zabrania.

Najwyżej zatwierdzoném d. 1-go Czerwca 1882 r. Zdaniem Rady Państwa o małoletnich, pracujących w fabrykach i rękodzielniach, pomiędzy innemi, postanowiono: poruczyć Ministrowi Finansów, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w charakterze środka tymczasowego, w ciągu lat dwóch od wprowadzenia w wykonanie prawa: 1) dopuszczać, wrazie potrzeby, do robót w fa-

ности, къ работамъ на заводахъ, фабрикахъ и мануфактурахъ такихъ малолѣтнихъ, которые имѣютъ не менѣе 10 лѣтъ отъ роду, и 2) разрѣшать малолѣтнимъ, находящимся въ возрастѣ отъ 12 до 15 лѣтъ, работу въ тѣхъ промышленныхъ заведеніяхъ, въ которыхъ сіе, по роду производства, окажется необходимымъ и не можетъ причинить вреда здоровью малолѣтнихъ, съ тѣмъ однако ограниченіемъ, чтобы ночная работа не продолжалась болѣе четырехъ часовъ въ сутки. Въмѣстѣ съ симъ взаимному соглашенію Министровъ Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ предоставлено указаніе такого рода заводовъ, фабрикъ, мануфактуръ и отдѣльныхъ работъ, а также опредѣленіе возраста (не далѣе впрочемъ 15 лѣтъ), до котораго трудъ малолѣтнихъ не допускается. Списокъ промышленныхъ заведеній и работъ, съ установленіемъ для каждаго изъ нихъ предѣльнаго возраста малолѣтнихъ, объявляется во всеобщее свѣдѣніе чрезъ Правительствующій Сенатъ.

Во исполненіе изъясненнаго Высочайшаго повелѣнія въ Министерствѣ Финансовъ, по соглашенію съ Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, составлены три списка:

I. Списокъ производствъ, при которыхъ можетъ быть допущена, въ теченіи двухъ лѣтъ со дня вступленія въ силу Высочайше утвержденнаго 1 Іюня 1882 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта, дневная работа малолѣтнихъ отъ 10 до 12 лѣтъ.

II. Списокъ производствъ, при которыхъ въ теченіи того же времени со дня вступленія въ силу означеннаго закона, ночная работа малолѣтнихъ отъ 12 до 15 лѣтъ можетъ быть дозволена; и

III. Списокъ производствъ и отдѣльныхъ операций, при которыхъ безусловно воспрещается работа малолѣтнихъ, не достигшихъ 15 лѣтнаго возраста.

брыкахъ и рѣкодзельняхъ такихъ малолѣтнихъ, которые mają przynajmniej skończonych lat 10, i 2) zezwalać małoletnim, mającym od 12 do 15 lat, na pracę w takich zakładach przemysłowych, w których to z powodu rodzaju przedsiębiorstwa okaże się niezbędnym i nie może szkodzić zdrowiu małoletniego, z tym jednakże ograniczeniem, ażeby praca nocna nie przeciągała się dłużej nad cztery godziny na dobę. Równocześnie, wzajemnemu porozumieniu się Ministra Finansów z Ministrem Spraw Wewnętrznych pozostawiono wskazanie tego rodzaju fabryk, rękodzielni i oddzielnych robót, oraz określenie wieku (nie wyżej zresztą nad lat 15), do którego praca małoletnich nie jest dozwolona. Spis zakładów przemysłowych i robót, z ustanowieniem dla każdej z nich wieku, w którym praca małoletnich jest lub nie jest dozwolona, podaje się do powszechnej wiadomości za pośrednictwem Rządzącego Senatu.

W wykonaniu przytoczonego Najwyższego rozkazu w Ministerium Finansów, po porozumieniu się z Ministerium Spraw Wewnętrznych, sporządzone zostały trzy spisy:

I. Spis robót, przy których dozwala się wciągu dwóch lat od daty, od której zaczęło obowiązywać Najwyżej zatwierdzone dnia 1-go Czerwca 1882 r. Zdanie Rady Państwa, praca dzienna małoletnich od 10 do 12 lat.

II. Spis robót, przy których wciągu tego samego czasu od daty, od której zaczęło obowiązywać pomienione prawo, może być dozwolona praca nocna małoletnich od 12 do 15 lat; i

III. Spis robót i oddzielnych operacyj, przy których bezwarunkowo zabrania się praca małoletnich, którzy nie mają jeszcze lat 15.

СПИСКИ

заводовъ, фабрикъ и мануфактуръ, въ отношеніи которыхъ предполагается допустить нѣкоторыя отступленія отъ постановленныхъ въ законъ 1 Іюня 1882 года правилъ о работѣ малолѣтнихъ, а также производствъ и отдѣльныхъ операций, при которыхъ безусловно воспрещается работа малолѣтнихъ.

I. Списокъ производствъ, при которыхъ въ теченіи двухъ лѣтъ со дня вступленія въ силу закона 1 Іюня 1882 года допускается дневная работа малолѣтнихъ отъ 10 до 12 лѣтъ ⁽¹⁾.

1) Прядильное и ткацкое, за исключеніемъ тѣхъ операций, которыя указаны въ спискѣ III подъ N. 1 и 3, а также: басонное, тесемочное, парчевое, галуино-позументное, чулочное и рогожное.

2) Писчебумажное и обойное, за исключеніемъ операций, указанныхъ въ спискѣ III подъ N. 11.

3) Стекланное, исключая указанныхъ въ спискѣ III подъ N. 17 операций.

4) Табачное—только для изготовленія гильзъ, укупорки и обандероленія издѣлій и т. п. безвредныхъ работъ, въ особнхъ помѣщеніяхъ, отдѣленныхъ отъ сушиленъ и мастерскихъ, въ коихъ производится обработка махорки и насыпка табаку въ гильзы.

⁽¹⁾ Разрѣшеніе это распространяется только на тѣхъ малолѣтнихъ отъ 10 до 12 лѣтъ, которые уже будутъ находиться на работѣ при введеніи въ дѣйствіе закона 1 Іюня 1882 г., но затѣмъ съ 1 Мая сего года, т. е. со времени введенія въ дѣйствіе настоящаго закона, приемъ вновь дѣтей сазаннаго возраста вообще воспрещается.

SPISY

fabryk i rękodzielni, co do których mają być dopuszczone niektóre odstępienia od postanowionych w prawie z d. 1-go Czerwca 1882 r. przepisów o pracy małoletnich tudzież robót i oddzielnych operacyj, przy których praca małoletnich bezwarunkowo się zabrania.

I. Spis robót, przy których wciągu lat dwóch od daty, od której zaczęło obowiązywać prawo z d. 1-go 1882 r., dozwala się praca dzienna małoletnich mających od 10 do 12 lat ⁽¹⁾.

1) Przędzenie i tkanie, z wyjątkiem tych operacyj, które są wskazane w spisie III pod Nr. 1 i 3, oraz wyrabianie hurtów, tasiem, brokad, galonów szmuklerskich, pończoch i plecionek.

2) Papiernictwo i wyrabianie obić, z wyjątkiem operacyj, wskazanych w spisie III pod Nr. 11.

3) Roboty szklanne, z wyjątkiem operacyj, wskazanych w spisie III pod Nr. 17.

4) Roboty tytoniowe: tylko—do wyrabiania gilsz, pakowania i banderolowania wyrobów i t. p. nieszkodliwych robót w osobnych pomieszczeniach, oddzielonych od suszarni i warsztatów, w których obrabia się machorka i nasypuje się tytoń w gilszy.

⁽¹⁾ Pozwolenie to dotyczy jedynie małoletnich od 10 do 12 lat, którzy się będą znajdowali przy robocie w czasie wprowadzenia w wykonanie prawa z d. 1-go Czerwca 1882 r., ale od 1-go Maja bieżącego, t. j. od czasu wprowadzenia w wykonanie niniejszego prawa, dalsze przyjmowanie dzieci tego wieku zupełnie się zabrania.

II. Списокъ производствъ, при которыхъ, въ теченіи того же времени, ночная работа малолѣтнихъ отъ 12 до 15 лѣтъ можетъ быть дозволена.

- 1) Прядильное и ткацкое.
- 2) Стеклоплетное.

III. Списокъ производствъ и отдѣльных операций, при которыхъ безусловно воспрещается работа малолѣтнихъ, не достигшихъ 15 лѣтняго возраста.

1) На заведеніяхъ льнообдѣлочныхъ и пенькотрепальныхъ; на прядильныхъ фабрикахъ—при трепаніи и при машинахъ для чесанія и кардованія льна, пеньки, хлопка, шерсти, джуты и очесовъ всякаго рода.

2) На фабрикахъ переработки концовъ и тряпья въ волокна.

3) На ткацкихъ фабрикахъ—при стрижкѣ и чисткѣ плица.

4) На фабрикахъ выдѣлки поярка и войлока.

5) Въ заведеніяхъ или обработки щетины, конскаго волоса, гривъ, оленьей шерсти, перьевъ, пуха, а также травы и мочалы для набивки мебели.

6) На фабрикахъ, выдѣлывающихъ клеенку, ваксатинъ и брезенты.

7) Въ бѣлильныхъ полотенъ и льна—при крашеніи, бученіи и бѣленіи.

8) Въ бѣлильныхъ для хлопчатыхъ тканей и нитокъ—при опаливаніи и бѣленіи.

9) На суконно-отдѣлочныхъ фабрикахъ—при машинахъ валальныхъ, ворсовальныхъ и стригальныхъ, а также при бѣленіи.

Примѣчаніе. Подноска ворсовальныхъ рамъ не воспрещается.

I. Spis robót, przy których wciągu tego samego czasu może być dozwolona praca nocna małoletnich, mających od 12 do 15 lat.

- 1) Przędzenie i tkanie.
- 2) Roboty szklanne.

III. Spis robót i oddzielnych operacji, przy których praca małoletnich, niemających skończonych lat 15, bezwarunkowo się zabrania.

1) W zakładach do obrabiania lnu i międlenia konopi, w przędzalniach—przy trzepaniu i przy maszynach do czesania i karbowania lnu, konopi, bawełny, wełny, dżuty i wszelkiego rodzaju pacesia.

2) W fabrykach do przerabiania szmat i resztek na włókna.

3) W fabrykach tkackich—przy stryżeniu i czyszczeniu pluszu.

4) W fabrykach do przerabiania wełny z młodych baranków i pilśni.

5) W zakładach do obrabiania szczeciny, włosienia końskiego, grzyw, szersci jeleniej, pierza, puchu oraz trawy z łyka lipowego do wyściełania mebli.

6) W fabrykach wyrabiających ceratę, wyksatynę i płótno nieprzemakalne (brezentę).

7) W blicharniach płócien i lnu — przy farbowaniu, zoleniu i bieleniu.

8) W blicharniach tkanin i nitek bawełnianych—przy opalaniu i bieleniu.

9) W fabrykach sukna wykończających — przy maszynach do folowania, gręplowania i postrzygania tudzież przy bieleniu.

Uwaga. Przynoszenie ram do gręplowania nie zabrania się.

10) Въ ситцепечатныхъ, набивныхъ и красильныхъ—при приготовленіи красокъ и протравъ, при печатаніи, при зрѣльняхъ, при запаркѣ, при оживкѣ красокъ, бѣли, очисткѣ тканей отъ жирныхъ пятенъ и при крашеніи.

11) На писчебумажныхъ фабрикахъ—при трепаніи и сортировкѣ тряпья, разрѣзкѣ, варкѣ, размельченіи на роляхъ и бѣленіи, а на обойныхъ—при растираніи сухихъ красокъ.

12) На кожевенныхъ и пергаментныхъ заводахъ.

Примѣчаніе. Щипка шерсти съ промытыхъ овчинъ, выборка рѣпья, а также окончательная отдѣлка товара, за исключеніемъ скобленія пергамента, покрытаго бѣлилами, не воспрещаются.

13) На фабрикахъ, выдѣлывающихъ лакированную кожу, за исключеніемъ работъ при отдѣлкѣ товара.

14) На лаковарныхъ и олифныхъ фабрикахъ, за исключеніемъ разливки готоваго лака въ мелкую посуду, этикетировки товара и укладки его въ ящики.

15) На костеобжигательныхъ и костомольныхъ фабрикахъ.

16) На заводахъ для обработки нефти, изготовленія всякихъ другихъ углеводородовъ и скипидара.

17) На стеклянныхъ и зеркальныхъ заводахъ—при составленіи массы, за исключеніемъ сушки песка; при выработкѣ стекла (выдуванія издѣлій), за исключеніемъ набора на трубки и раскатыванія массы; держанія (открыванія и закрыванія) формъ и относки выработанныхъ издѣлій въ закальные печи; при гравированіи и шлифовкѣ сухимъ путемъ; отжиганіи издѣлій, а равно при наводкѣ и приготовленіи амальгамы.

18) На гончарныхъ, фаянсовыхъ и фарфоровыхъ—при приготовленіи массы, обточкѣ, шлифованіи, глазированіи и обжигѣ.

Примѣчаніе. Формовка издѣлій на фаянсовыхъ и фарфоровыхъ заводахъ не воспрещается.

19) На заводахъ для обжиганія извести и алебаstra—при обжигѣ и размолѣ.

20) На заводахъ, обрабатывающихъ минеральные вещества—при распиловкѣ, размолѣ, сухомъ толченіи, просѣиваніи и сухой полировкѣ алебаstra, гипса, цементовъ, извести и т. п. и при насѣчкѣ жернововъ.

10) W wytlaczalniach tkanin (drukarniach) i farbiarniach—przy wyrabianiu farb i podfarbia (bejcy), przy wyciskaniu, przy dojrzewaniu, zaparzaniu, ożywianiu farb, blichowaniu, oczyszczaniu tkanin z plam tłustych i przy farbowaniu.

11) W papierniach—przy trzepaniu i sortowaniu szmat, rozcinaniu, gotowaniu, mieleniu w holendrach i bieleniu, a na obiciowych—przy rozcieraniu suchych farb.

12) W garbarniach i fabrykach pargaminu.

Uwaga. Skubanie wełny z wymytych skór owczych, przebieganie rzapia, oraz ostateczne obrobienie towaru, z wyjątkiem skrobania pargaminu pokrytego blichem, nie zabrania się.

13) W fabrykach, wyrabiających skórę lakierowaną, z wyjątkiem robót przy obrobieniu towaru.

14) W fabrykach lakierów i werniksów, z wyjątkiem rozlewania gotowego lakieru do drobnego naczynia, naklejania etykiet na towar i układania go do skrzynek.

15) W fabrykach palenia i mielenia kości.

16) W fabrykach obrabiania nafty i wytwarzania wszelkich innych węglowodorów i terpentyny.

17) W fabrykach szkła i zwierciadeł—przy wyrabianiu masy, z wyjątkiem suszenia piasku; przy obrabianiu szkła (wydymaniu wyrobów), z wyjątkiem nabierania na rurki i wałkowania masy; trzymania (otwierania i zamykania) form i odnoszenia wyrobów do pieców hartownych; przy grawirowaniu i szlifowaniu na sucho; opalaniu wyrobów tudzież przy naciąganiu i wyrabianiu amalgamy.

18) W garncarniach, fabrykach fajansów i porcelany—przy wyrobie masy, obtaczaniu, szlifowaniu, glazurowaniu i opalaniu.

Uwaga. Nadawanie form wyrobom w fabrykach fajansu i porcelany nie zabrania się.

19) W fabrykach do wypalania wapna i alabastru—przy opalaniu i mieleniu.

20) W fabrykach przysposabiających do użytku minerały—przy piłowaniu, mieleniu, suchém tłuczeniu, przesiewaniu i suchém polerowaniu alabastru, gipsu, cementów, wapna i t. p. i przy nacinaniu kamieni młyńskich.

21) На свинцоплавильныхъ заводахъ—при плавлении свинца и его составовъ; при окислении свинца въ глетъ, суригъ.

22) На латунно-плавильныхъ—при плавлении латуни.

23) На резиновыхъ фабрикахъ—при разминании резины, при ея растворении и вулканизировании; при лакировании издѣлій и сушении ихъ.

24) На заводахъ для выдѣлки свинцовыхъ и цинковыхъ бѣлилъ.

25) На заводахъ для обработки металловъ—при плавкѣ и разрѣзаніи металловъ машинами, дѣйствующими отъ привода; при ковании на паровыхъ молотахъ; при прокаткѣ въ вальцахъ; при штамповкѣ и пробивкѣ дыръ; при шлифовании на камняхъ.

26) На винокуренныхъ и водочныхъ заводахъ—при перегонкѣ спирта и оживлении угля.

27) На химическихъ заводахъ, выдѣлывающихъ кислоты, соли, купоросъ, краски и другіе препараты.

28) На свеклосахарныхъ и сахарорафинадныхъ заводахъ—при мойкѣ бураковъ и салфетовъ; при дефекаціонной грязи; при разливкѣ утѣля.

29) На фосфорно-спичечныхъ фабрикахъ—въ помѣщеніи, гдѣ производится плавление массы; въ макальномъ отдѣленіи и сушильнѣ, а также для укладки спичекъ въ коробки.

30) Въ ремесленныхъ заведеніяхъ для очистки золота и серебра помощью кислотъ, для золочения и серебрения черезъ огонь и гальванопластическимъ путемъ, а также для обработки сорровъ, содержащихъ драгоцѣнные металлы.

31) На латунныхъ заведеніяхъ—при составлении и плавлении латуни.

32) Въ древодѣльныхъ мастерскихъ—при круглыхъ и ленточныхъ пилахъ для распиливания досокъ и бревенъ.

Примѣчаніе. На ручныхъ выпиловочныхъ станкахъ работа не воспрещается.

33) На скотобойняхъ, живодерняхъ—гдѣ снимаются шкуры съ убитого скота и кишечныхъ заведеніяхъ.

21) W giserniach ołowiu—przy topieniu ołowiu i jego związków, przy utlenianiu ołowiu na glejtę i minię.

22) W giserniach mosiądzu—przy topieniu mosiądzu.

23) W fabrykach wyrobów gumowych—przy rozgniataniu, rozpuszczaniu i wulkanizowaniu gumy; przy lakierowaniu wyrobów i suszeniu ich.

24) W fabrykach blachów ołowianych i cynkowych.

25) W fabrykach przysposabiających do użytku metal—przy topieniu i rozcinaniu metalów zapomocą maszyn działających przez przewody (transmisye), przy kuciu młotami parowemi; przy toczeniu na wałkach; przy sztaampowaniu i przebijaniu dziur; przy szlifowaniu na kamieniach.

26) W gorzelniach i dystylarniach wódek—przy pędzeniu spirytusu i ożywianiu węgla.

27) W fabrykach chemicznych wyrabiających kwasy, sole, siarczany, farby i inne preparaty.

28) W cukrowniach buraczanych i rafineryjnych—przy myciu buraków i płatów; przy ługu oczyszczającym; przy rozlewaniu masy cukrowej.

29) W fabrykach zapalek fosforowych—w pomieszczeniach, gdzie się odbywa topienie masy; w maczalni i suszarni, oraz—do układania zapalek w pudełka.

30) W zakładach rzemieślniczych do oczyszczania złota i srebra zapomocą kwasów—przy pozłacaniu i posrebrzaniu w ogniu i sposobem galwanicznym, oraz przy obrabianiu resztek zawierających drogie metale.

31) W fabrykach mosiężniczych—przy sporządzaniu i topieniu mosiądzu.

32) W warsztatach wyrobów z drzewa—przy piłach okrągłych i podłużnych do piłowania desek i belek.

Uwaga. Na warsztacikach ręcznych do wypilowywania, praca dzieci nie zabrania się.

33) W szlachtuzach i w miejscach, w których zdejmują się skóry z zabitego bydła oraz w zakładach oczyszczania kiszek.

34) Въ пекарняхъ и булочныхъ.

Примѣчаніе. Укладка и разноска хлѣбовъ не воспрещается.

35) Въ овчинно-шубныхъ заведеніяхъ.

36) Въ типографіяхъ и брошюровочныхъ—въ ночное время

(С. У. и Р. II., 1881 г., 1 Іюня, N. 57, стр. 910).

14.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ Уставѣ Общества свеклосахарнаго и рафинаднаго
завода „Зберскъ“, Вильгельма А. Реппгана.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: разрѣшить Калишскимъ купцамъ Августу Веніаминовичу Реппгану (старшему), Августу (младшему), Павлу и Эмилю Августовичамъ Реппганъ учредить акціонерное Общество, подъ наименованіемъ: „Общество свеклосахарнаго и рафинаднаго завода Зберскъ, Вильгельма А. Реппгана“, на основаніи Устава, удостоеннаго Высочайшаго разсмотрѣнія и утвержденія, въ Гатчинѣ, въ 27 день Апрѣля 1884 г.

(С. У. и Р. II. 1884 г. 5 Іюня N. 59 стр. 935).

34) W piekarniach chleba i bułek.

Uwaga. Układanie i roznoszenie chleba nie zabrania się.

35) W zakładach wyrobu futer baranich.

36) W drukarniach i broszurowniach—w nocy.

14.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O Ustawie Towarzystwa cukrowni i rafineryi „Zbersk“
Wilhelma A. Rephana.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Ministrów, Najwyżej rozkazać raczył: zezwolić kupecom Kaliskim Augustowi synowi Benjamina Rephanowi (starszemu), Augustowi (młodszemu), Pawłowi i Emilowi synowi Augusta Rephanowi założyć Towarzystwo akcyjne pod firmą: „Towarzystwo cukrowni i rafineryi Zbersk, Wilhelma A. Rephana“, na zasadzie Ustawy, zaszczyconej Najwyższem rozpoznanem i zatwierdzeniem d. 27-go Kwietnia 1884 r.

15.

Именной Высочайший Указъ.

О количествѣ людей, потребныхъ для пополненія арміи и флота въ 1884 году.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

На основаніи статьи 9 утвержденнаго въ Божѣ почивающимъ Родителемъ НАШИМЪ, 1 Января 1874 г., устава о воинской повинности, число людей, потребное для пополненія арміи и флота, опредѣляется ежегодно законодательнымъ порядкомъ.

Согласно сему, утвердивъ нынѣ послѣдовавшее въ Государственномъ Совѣтѣ, по представленію Военнаго Министра, мнѣніе о размѣрѣ предстоящаго въ семъ году призыва людей на дѣйствительную военную службу, повелѣваемъ: для пополненія арміи и флота призвать въ 1884 году, въ предписанномъ уставомъ о воинской повинности порядкѣ, двѣсти двадцать четыре тысячи человекъ, полагая въ этомъ числѣ и тѣхъ, которыми представлены будутъ, въ предстоящій призывъ, освобождающія отъ военной службы зачетныя рекрутскія квитанціи прежняго времени.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ сдѣлать къ исполненію сего надлежащее распоряженіе.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Петергофѣ,
30-го Мая 1884 года.

(С. У. и Р. П. 1884 г., 9 Іюня N. 61 стр. 989).

15.

IMIENNY NAJWYŻSZY UKAZ.

O ilości ludzi, potrzebnych do skompletowania armii i floty w roku 1884.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Na zasadzie artykułu 9 zatwierdzonej przez spoczywającego w Bogu Rodzica NASZEGO d. 1-go Stycznia 1874 r., Ustawy o powinności wojskowej, liczba ludzi, potrzebnych do skompletowania armii i floty, określa się corok w drodze prawodawczej.

Stosownie do tego, zatwierdziwszy obecnie zapadłe w Radzie Państwa, na przedstawienie Ministra Wojny, Zdanie co do tego, w jakiej ilości ludzi ma się odbyć powołanie do służby wojskowej czynnej, rozkazujemy: w celu skompletowania armii i floty powołać w roku 1884 w sposób przepisany w Ustawie o powinności wojskowej dwieście dwadzieścia cztery tysiące ludzi, licząc w to i tych, którzy przedstawia przy obecnym powołaniu uwalniające od służby wojskowej kwity rekruckie za czas poprzedni.

Rządzący Senat nie zanie dba względem wykonania niniejszego Ukazu należytego wydać rozporządzenia.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER“.

W Peterhofie,
d. 30-go Maja 1884 roku.

16.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ усиленіи штата мировыхъ судебныхъ установлений Варшавскаго городского округа.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, объ усиленіи штата мировыхъ судебныхъ установлений Варшавскаго городского округа, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ

8-го Мая 1884 года.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментовъ Законовъ и Государственной Экономіи 24 Марта и Общаго Собранія 23 Апрѣля 1884 г. Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи объ усиленіи штата мировыхъ судебныхъ установлений Варшавскаго городского округа, мнѣніемъ положилъ:

I. Въ Высочайше утвержденномъ 19-го Февраля 1875 г. и усиленномъ 26 Мая 1881 года штатѣ мировыхъ судебныхъ установлений Варшавскаго городского округа (полн. собр. зак. т. L, N. 54401) сдѣлать слѣдующія дополненія: а) добавить *четыре* должности участковыхъ мировыхъ судей, *одну* должность добавочнаго мирового судьи и *одну* должность помощника секретаря при мировомъ сѣздѣ, и б) содержаніе предсѣдателя мирового сѣзда увеличить на тысячу рублей (полагая въ томъ числѣ семьсотъ рублей жалованья и триста рублей столовыхъ денегъ).

16.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ ПАНСТВА.

O powiększeniu etatu władz sądowych pokojowych okręgu sądowego Warszawskiego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o powiększeniu etatu władz sądowych pokojowych okręgu sądowego Warszawskiego, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

8-go Maja 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Departamentów Praw i Ekonomii Państwowej z d. 24 Marca i Ogólnego Zebrania z dnia 23 Kwietnia 1884 r. Połączonych Departamentów Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o powiększeniu etatu władz sądowych pokojowych okręgu miejskiego Warszawskiego, *uchwaliła zdanie:*

I. W Najwyżej zatwierdzonym d. 19 Lutego 1875 roku i 26-go Maja 1881 roku etacie władz sądowych pokojowych okręgu miejskiego Warszawskiego (całk. Zb. Pr. t. L, Nr. 54401) wprowadzić następujące uzupełnienia: a) dodać *cztery* posady sędziów pokoju rewirowych, *jedną* posadę sędziego pokoju dodatkowego i *jedną* posadę sekretarza przy zjeździe pokojowym, i b) uposażenie prezesa zjazdu pokojowego powiększyć o tysiąc rubli (z tego siedmset rubli pensyi i trzysta rubli pieniędzy na stół).

II. Вызываемый означеннымъ въ статьѣ I усиленіемъ штата новый расходъ, въ количествѣ *двадцати трехъ тысячъ двѣхсотъ пятидесяти* рублей ежегодно, отнести на средства города Варшавы.

III. Определенныя въ статьяхъ I и II мѣры привести въ дѣйствіе съ 1 Января 1885 года, предоставивъ Министру Юстиціи, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, осуществить оныя и ранѣе указанного срока, если сіе, по состоянію общественныхъ средствъ города Варшавы, окажется возможнымъ.

IV. Въ дополненіе Высочайше утвержденнаго 19 Февраля 1875 г. положенія о примѣненіи судебныхъ уставовъ 20 Ноября 1864 г. къ Варшавскому судебному округу (полн. собр. зак. т. I, N. 54401), постановить:

„Предсѣдатель Варшавскаго городского мирового съѣзда предоставляется, съ разрѣшенія Министра Юстиціи, назначать судебныхъ приставовъ и разсылныхъ, сверхъ положеннаго штатомъ числа означенныхъ чиновъ, съ тѣмъ однако, чтобы число сверхштатныхъ приставовъ и разсылныхъ не превышало: первыхъ — шести, а послѣднихъ — четырехъ. Сии должностныя лица содержанія не получаютъ, но пользуются, на общемъ основаніи, денежнымъ вознагражденіемъ за исполненіе отдѣльныхъ служебныхъ дѣйствій, по установленной таксѣ.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II. 1884 г. 9 Юня, № 61 стр. 993).

17.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Объ уменьшеніи размѣра безакцизнаго перекура для винокурения изъ свеклосахарныхъ остатковъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, объ умень-

II. Spowodowany wzmiankowanym w artykule I powiększeniem etatu nowy rozchód, w ilości *dwadzieścia trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt* rubli rocznie, pokryć z funduszów miasta Warszawy.

III. Wyszczególnione w artykułach I i II zmiany wprowadzić w wykonanie od 1 Stycznia 1885 roku, pozostawiając do uznania Ministra Sprawiedliwości, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, wprowadzić je w wykonanie i wcześnię, jeżeli na to pozwoli stan funduszów miasta Warszawy.

IV. W uzupełnieniu Najwyżej zatwierdzonego d. 19 Lutego 1875 roku postanowienia o zastosowaniu Ustaw sądowych z d. 20-go Listopada 1864 r. do okręgu sądowego Warszawskiego (Całk. Zb. Pr. t. I Nr. 54401), postanowić:

„Prezesowi zjazdu pokojowego miasta Warszawy służy prawo, za upoważnieniem Ministra Sprawiedliwości, mianować komorników sądowych i woźnych, niezależnie od ustanowionej w etacie liczby tych urzędników, z tѣm jednakże zastrzeżeniem, ażeby liczba nadetatowych komorników i woźnych nie przenosiła: pierwszych — sześciu, a ostatnich — czterech. Urzędnicy ci pensyi nie pobierają ale korzystają na ogólnej zasadzie z wynagrodzenia pieniężnego za wykonywanie pojedynczych czynności służbowych podług ustanowionej taksy.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

17.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zmniejszeniu wysokości superaty bezakecyznej przy fabrykacyi okowity z odpadków buraczanych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Rady Państwa, Zdanie, o zmniejszeniu wysokości superaty bezakecyz-

шеніи размѣра безакцизнаго перекура для винокуренія изъ свеклосахарныхъ остатковъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.
22-го Мая 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Закономовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ объ уменьшеніи размѣра безакцизнаго перекура для винокуренія изъ свеклосахарныхъ остатковъ, *мнѣніемъ* Положенія и Общаго Собранія 7-го Мая 1884 г. I. Ст. 230 Уст. о пит. сб., изд. 1876 г., изложить въ слѣдующей редакціи:

„Заводчикъ обязанъ уплатить акцизъ за все количество вина, причитающееся по смѣтному исчисленію хотя бы даже у него были недокуръ, т. е. дѣйствительные выходы вина у него были менѣе, чѣмъ причитается по избранной имъ нормѣ; если же будетъ перекуръ, т. е. выходы вина у заводчика будутъ болѣе нормальныхъ, то изъ сего излишка противъ нормы предоставляются безакцизно заводчику: при винокурении по высшей нормѣ—9%, а при низшей—6% со всего вообще выхода вина; весь же излишекъ перекура, сверхъ означенныхъ размѣровъ, подлежитъ оплатѣ полнымъ акцизомъ.“

II. Вышеизложенное измѣненіе привести въ дѣйствіе съ 1-го Юля 1885 г.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II., 1884 г. 9 Юня, N. 61, стр. 995).

нѣй przy fabrykacyi okowity z odpadków buraczanych, Na wyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezesa Rady Państwa *MICHAŁ*.

22-go Maja 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Rad Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnym Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów o zmniejszeniu wysokości superaty bezakcyznej przy fabrykacyi okowity z odpadków buraczanych, *uchwaliła zdanie:*
z d. 7 Maja 1884 r.

I. Art. 230 Ust. o akc. od nap., wyd. z r. 1876, zredagować w sposób następujący:

„Właściciel gorzelni obowiązany jest zapłacić akcyzę za całą ilość okowity, przypadającą podług obliczenia budżetowego, chociażby nawet miał niedobór, t. j. chociażby rzeczywiste wydatki okowity były mniejsze niż być powinny podług przyjętej normy; jeżeli zaś będzie superata, t. j. jeżeli wydatki okowity będą większe od normalnych, w takim razie ze zwyczajki ponad normę pozostawia się bez akcyzy właścicielowi: przy pędzeniu podług wyższej normy—9%, a podług niższej—6% od całej ilości wyprodukowanej okowity; zaś cała zwyczajka okowity, oprócz tych procentów, ulega opłacie całkowitej akcyzy.“

II. Wyżej przytoczoną zmianę wprowadzić w wykonanie od 1 Lipca 1885 r.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

18.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ПУТЕЙ СООБЩЕНІЯ.

Объ упраздненіи навигаціонно-описной комисіи и о переименованіи техническо-инспекторскаго комитета въ техническій комитетъ съ инспекторскою при немъ частью.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданѣйшему докладу Министра Путей Сообщенія, въ 23 день Марта 1884 года, Высочайше разрѣшить соизволилъ: учрежденную съ Высочайшаго соизволенія 27 Апрѣля 1875 г. при Министерствѣ Путей Сообщенія навигаціонно-описную комисію упразднить, по передачѣ дѣлъ комисіи въ техническій комитетъ и Департаментъ шоссеиныхъ и водныхъ сообщеній.

Тѣмъ же всеподданѣйшимъ докладомъ Министромъ Путей Сообщенія доведено до Высочайшаго ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА свѣдѣнія о сдѣланномъ преобразованіи техническаго комитета, по предоставленной Министру Путей Сообщенія положеніемъ 1870 года о преобразованіи вѣдомства путей сообщенія, власти, съ переименованіемъ техническо-инспекторскаго комитета въ техническій комитетъ съ инспекторскою при немъ частью.

(С. У. и Р. II. 1881 г. 9 Юня, N. 61 стр. 996).

18.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
DRÓG KOMUNIKACYI.

O zniesieniu komisji nawigacyjno-opisowej i o zamianie
komitetu techniczno-inspektorskiego na komitet tech-
niczny z inspektorskim przy nim oddziałem.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług najpoddańszego raportu Ministra Dróg Komunikacyi, w dniu 23 Marca 1884 roku Najwyżej zezwolić raczył: utworzoną za Najwyższém zezwoleniem w dniu 27 Kwietnia 1875 r. przy Ministeryum Dróg Komunikacyi komisję nawigacyjno-opisową znieść, po przeniesieniu spraw komisji do komitetu technicznego i Departamentu komunikacyj szosowych i wodnych.

Tym samym raportem Minister Dróg Komunikacyi podał do Najwyższej NAJJAŚNIEJSZEGO PANA wiadomości o dokonanej reformie komitetu technicznego na mocy nadanej Ministrowi Dróg Komunikacyi przez postanowienie z roku 1870 o reformie wydziału dróg komunikacyi, władzy, z zamianą komitetu techniczno-inspektorskiego na komitet techniczny z inspektorskim przy nim oddziałem.

19.

Именной Высочайший Указъ.

О выпускѣ новыхъ пяти разрядовъ билетовъ Государ-
ственного Казначейства.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Билеты государственнаго казначейства CC, CCI, CCII, CCIII и CCIV разрядовъ, выпущенные на основаніи указа, даннаго Правительствующему Сенату 11-го Октября 1876 г., подлежатъ погашенію въ 1884 году.

Положеніемъ о сихъ билетахъ (п. 5) Правительство предоставило себѣ тѣ билеты, которые въ продолженіи восьми лѣтъ не поступать въ казенные платежи, обмѣнять на новые, если то признано будетъ полезнымъ по ходу денежныхъ оборотовъ.

Нынѣ, согласно съ представленіемъ Министра Финансовъ, въ Государственномъ Совѣтѣ разсмотрѣннымъ, признали МЫ нужнымъ, въ обмѣнъ CC, CCI, CCII, CCIII и CCIV серій билетовъ государственнаго казначейства, выпустить новые пять разрядовъ такихъ билетовъ, на основаніи предлагаемаго положенія.

Вслѣдствіе сего, повелѣваемъ Правительствующему Сенату въ приведенію сего въ исполненіе сдѣлать надлежащее распоряженіе.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Петергофѣ,
5-го Іюня 1884 года.

19.

IMIENNY NAJWYŻSZY UKAZ.

O emisji nowych pięciu kategorii biletów Skarbu
Państwa.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Bilety Skarbu Państwa CC, CCI, CCII, CCIII i CCIV kategorii, wypuszczone na zasadzie Ukazu wydanego do Rządzącego Senatu d. 11-go Października 1876 r. ulegają amortyzacji w roku 1884.

Postanowieniem o tych biletach (ust. 5) Rząd pozostawił sobie prawo te bilety, które wciągu lat ośmiu nie wpłyną przy opłatach skarbowych wymieniać na nowe, jeżeli to uznaném będzie za pożyteczne ze względu na bieg obrotów pieniężnych.

Obeenie, zgodnie z przedstawieniem Ministra Finansów rozpoznaném w Radzie Państwa, uznaliśmy za pożyteczne, wzamian za bilety Skarbu Państwa CC, CCI, CCII, CCIII i CCIV seryj, wypuścić nowe pięć kategorii takich biletów na zasadzie załączonego postanowienia.

Wskutek tego, rozkazujemy Rządzącemu Senatowi co do wprowadzenia w wykonanie niniejszego prawa, należyte wydać rozporządzenie.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER.“

w Peterhofie,
5-go Czerwca 1884 roku.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Петергофѣ,
5-го Юня 1884 года.

„Быть по сему.“

ПОЛОЖЕНІЕ

о новыхъ пяти разрядахъ (серіяхъ) билетовъ Государственного Казначейства отъ CCLXXX до CCLXXXIV разряда включительно.

1. Разряды сіи, въ три милліона рублей каждый, выпускаются срокомъ на восемь лѣтъ.
2. Достоинство билетовъ CCLXXX, CCLXXXI и CCLXXXIII разрядовъ опредѣляется въ 50 руб., а количество процентовъ по $4\frac{32}{100}$ въ годъ, или по 18 коп. въ мѣсяцъ.
3. Достоинство билетовъ CCLXXXII и CCLXXXIV разрядовъ опредѣляется въ 100 руб., количество же процентовъ по $4\frac{32}{100}$ въ годъ, или по 36 коп. въ мѣсяцъ.
4. Форма и подпись билетовъ всѣхъ разрядовъ остается та же, какъ и билетовъ предшедшаго выпуска.
5. Билеты сіи выдаются и принимаются казною, по прежнему, во всѣхъ платежахъ.
6. Погашеніе билетовъ новыхъ разрядовъ имѣетъ быть произведено въ теченіе восьми лѣтъ, по усмотрѣнію Правительства, которое предоставляетъ себѣ всѣ билеты обмѣнять на новые, если то признано будетъ полезнымъ по ходу денежныхъ оборотовъ.
7. Теченіе процентовъ по билетамъ назначается: по CCLXXX разряду—съ 1 Августа, по CCLXXXI и CCLXXXII—съ 1 Октября и по CCLXXXIII и CCLXXXIV—съ 1 Ноября 1884 г. Срокъ сей назначается на оборотъ билета прописью.
8. Платежъ процентовъ производится въ главномъ, губернскихъ, областныхъ и уѣздныхъ казначействахъ предъявителямъ купоновъ отъ сихъ билетовъ, причемъ, для полученія процентовъ изъ уѣздныхъ казначействъ на сумму свыше трехсотъ рублей, казначейства должны быть извѣщены о семъ владѣльцами купоновъ за мѣсяцъ до наступленія срока.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W Peterhofie,
5-go Czerwca 1884 roku.

„Ma być podług tego.“

POSTANOWIENIE

o nowych pięciu kategoriach (seryach) biletów Skarbu Państwa od CCLXXX do CCLXXXIV włącznie.

1. Kategorie te, po trzy miliony rubli każda, wypuszczają się na lat ośm.
2. Wartość biletów CCLXXX, CCLXXXI i CCLXXXIII kategorii określa się na 50 rs., a ilość procentów po $4\frac{32}{100}$ rocznie, czyli po 18 kop. miesięcznie.
3. Wartość biletów CCLXXXII i CCLXXXIV kategorii określa się na 100 rs., a ilość procentów po $4\frac{32}{100}$ rocznie, czyli po 36 kop. miesięcznie.
4. Forma i podpis tych biletów pozostają te same, co i biletów poprzednio wypuszczonych.
5. Bilety te Skarb wydaje i przyjmuje, jak dawniej, we wszelkich wypłatach.
6. Umorzenie biletów nowych kategorii nastąpić ma w ciągu lat ośmiu, podług uznania Rządu, który pozostawia sobie prawo wymienić wszystkie bilety na nowe, jeżeli to uznanem będzie za pożyteczne ze względu na bieg obrotów pieniężnych.
7. Bieg procentów wyznacza się: co do CCLXXX—od 1-go Sierpnia, co do CCLXXXI i CCLXXXII—od 1-go Października, a co do CCLXXXIII i CCLXXXIV—od 1-go Listopada 1884 r. Termin ten oznacza się na odwrotnej stronie literami.
8. Wypłata procentów dopełnia się w kasie skarbowej głównej oraz w kasach gubernialnych, obwodowych i powiatowych okazicielom kuponów od tych biletów; przytém, chcąc otrzymać procenty z kas skarbowych powiatowych na sumę przenoszącą trzysta rubli, właściciele kuponów powinni zawiadomić o tém kasy na miesiąc przed upływem terminu.

9. Проценты выдаются за полные истекшіе годы.

10. Зачеты процентов производятся слѣдующимъ образомъ: а) между частными людьми порядокъ зачета предоставляется взаимному соглашенію; б) при платежахъ билетами въ казначейства, проценты, для облегченія расчетовъ, зачитываются только за полные прошедшіе мѣсяцы, а за текущій мѣсяцъ въ счетъ не принимаются. На семъ основаніи производятся зачеты и при платежахъ билетами изъ казначейства частнымъ лицамъ и казеннымъ мѣстамъ, а сіи послѣдніе дѣлаютъ зачеты тѣмъ же порядкомъ; в) относительно расчетовъ между государственнымъ казначействомъ и казенными мѣстами о процентахъ, которые, со времени поступленія до дѣйствительнаго расходованія суммъ, могутъ обратиться въ ихъ пользу, наблюдается существующій нынѣ порядокъ.

11. Билеты принимаются къ платежу въ казначействахъ въ тѣхъ только случаяхъ, когда они имѣютъ при себѣ купоны, сроки оплаты конхъ еще не наступили, и когда платежная сумма не менѣе суммы билета съ наросшими процентами, ибо казначейства, для избѣжанія сбивчивыхъ счетовъ, ни въ какія сдачи и размѣнъ по билетамъ входить не должны.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 13 Іюня, № 63 стр. 1015).

20.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

О порядкѣ обложенія сукновалень, толчей и другихъ приспособленій при водяныхъ мельницахъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о порядкѣ

9. Проценты выдаją się за całkowite lata ubiegłe.

10. Zarachowania procentów odbywają się w sposób następujący: a) pomiędzy osobami prywatnemi sposób zarachowania pozostawia się dobrowolnej ugodzie; b) przy wypłatach dokonywanych билетами в каскахъ skarbowych проценты dla ułatwienia obliczenia зарachowują się tylko за całkowite miesiące ubiegłe, а за miesiąc bieżący nie przyjmują się do obrachunku. Na tej samej zasadzie dopełniają się зарachowania i przy wypłatach билетами dokonywanych z kas skarbowych osobom prywatnym i władzom skarbowym; те zaś ostatnie dopełniają зарachowania w taki sam sposób; c) co do obliczenia pomiędzy Skarbem Państwa a Władzami Skarbowemi procentów, które od czasu wpływu sum do chwili rzeczywistego ich wydatkowania mogły biedz na ich korzyść, przestrzega się istniejący dotychczas porządek.

11. Билеты принимаютъ się do wypłaty w каскахъ skarbowych w takim tylko razie, jeżeli mają przy sobie kupony których termina wypłaty jeszcze nie upłynęły i jeżeli suma płacona nie jest mniejsza od sumy билета wraz z narosłemi procentami; ponieważ kasy skarbowe, dla uniknięcia pomyłek, w żadne wydawanie reszty ani zmianę билетów wdawać się nie powinny.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

20.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O sposobie opodatkowania folarni, tłuczni i innych urządzeń przy młynach wodnych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o sposobie opodatkowania folarni, tłuczni i innych

обложения сукноваленъ, толчей и другихъ приспособленій при водяныхъ мельницахъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.
24-го Апрѣля 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ о порядкѣ обложения сукноваленъ, толчей и другихъ приспособленій при водяныхъ мельницахъ, *мнѣніемъ по* и Общаго Собранія *ложилъ*:
26 Марта 1884 г.

Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній, постановить слѣдующее правило:

„Сукновальни, толчей, маслобойни и т. п. немукомольные поставки при водяныхъ мельницахъ, находящихся какъ внѣ городскихъ поселеній, такъ и въ чертѣ оныхъ, не принимаются въ расчетъ при обложеніи мельницъ, а подлежатъ платежу пошлины по числу находящихся при нихъ работниковъ“. (Уставъ о пошлинахъ Св. Зак. т. V, по прод. 1876 г.).

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 15 Іюня, N. 64 стр. 1017).

urządzeń przy młynach wodnych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.
24-go Kwietnia 1884 г.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Państwowej i Finansów o sposobie opodatkowania folarni, tłuczni Praw z dnia 1 Marca i innych urządzeń przy młynach wodnych, *uchwała* i Ogólnego Zebrania *liża zdanie*:
z d. 26 Marca 1884 г.

Zmieniając i uzupełniając właściwe prawa, postanowić przepis następujący:

„Folarnie, tłucznie, olejarnie i t. p. urządzenia przy młynach wodnych, znajdujących się tak poza obrębem osad miejskich jakoteż i w ich obrębie, nie liczą się przy opodatkowaniu młynów, lecz ulegają opłatom podług liczby znajdujących się przy nich robotników.“ (Ustawa o opłatach Sw. Zak. t. V, podług dal. c. z r. 1876).

Oryginalne zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

21.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

По проекту положенія о комплектованіи войскъ лошадьми, при приведеніи арміи въ полный составъ и во время войны.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, по проекту положенія о комплектованіи войскъ лошадьми, при приведеніи арміи въ полный составъ и во время войны, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

8-го Мая 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Военнаго Министра по проекту положенія о комплектованіи войскъ лошадьми, при приведеніи арміи въ полный составъ и во время войны, мнѣніемъ положили:

23 Апрѣля 1884 г.

I. Проектъ положенія о комплектованіи войскъ лошадьми, при приведеніи арміи въ полный составъ и во время войны, поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ утвержденію.

II. Предоставить Министрамъ Внутреннихъ Дѣлъ и Военному указать, въ издаваемыхъ ими по отбыванію военно-конской по-

21.

НАЙВЫЖЕЈ ЗАТВІЕРДЖОНЕ ЗДАНІЕ РАДЫ ПАЊСТВА.

Dotyczące projektu postanowienia o zaopatrywaniu wojsk w konie wrazie kompletowania armii i wczasie wojny.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, dotyczące projektu postanowienia o zaopatrywaniu wojsk w konie wrazie kompletowania armii i wczasie wojny, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

8-go Maja 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Departamentów Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Wojny, dotyczące projektu postanowienia o zaopatrywaniu wojsk w konie przy kompletowaniu armii i wczasie wojny, uchwaliła zdanie: z d. 23-go Kwietnia 1884 r.

I. Projekt postanowienia o zaopatrywaniu wojsk w konie wrazie kompletowania armii i wczasie wojny, przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenie.

II. Poruczyć Ministrom Spraw Wewnętrznych i Wojny wskazać w wydawanych przez niego, co do odbywania wojenno-końskich

винности инструкціяхъ, на необходимость, со стороны завѣдывающихъ сею повинностью мѣстныхъ установлений и должностныхъ лицъ, набѣгать слишкомъ ранняго сгона подлежащихъ оной лошадей на сборные и сдаточные пункты, соображаясь, при назначеніи сроковъ привода лошадей въ сіи мѣста, съ дѣйствительною возможностью приступитъ въ каждомъ участкѣ къ назначенію лошадей къ поставкѣ и выбору изъ нихъ годныхъ для службы въ войскахъ.

Подлинное мѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:
Въ Гатчинѣ,
8-го Мая 1884 года.

„Быть по сему.“

ПОЛОЖЕНІЕ

о комплектованіи войскъ лошадьми, при приведеніи арміи въ полный составъ и во время войны.

I. Правила общія.

1. Комплектованіе войскъ лошадьми, при приведеніи арміи въ полный составъ и во время войны, производится поставкою лошадей отъ населенія, въ опредѣленномъ штатами военного времени количествахъ.

2. Поставкѣ въ войска, въ установленномъ симъ положеніемъ порядкѣ, подлежатъ всѣ годныя къ военной службѣ лошади, за исключеніемъ: а) состоящихъ въ дворцовыхъ конюшняхъ ИМПЕРАТОРСКОЙ Фамиліи; б) принадлежащихъ иностраннымъ посольствамъ и миссіямъ, а также подданнымъ тѣхъ иностранныхъ государствъ, съ которыми заключены особыя конвенціи объ освобожденіи ихъ подданныхъ отъ воинскихъ повинностей и реквизицій; в) принадлежащихъ генераламъ, штабъ и оберъ-офицерамъ и класснымъ чиновникамъ, состоящимъ въ полевыхъ войскахъ и управле-

поavinности, инструкціяхъ на коніечность, ze strony zawiadujacych tą powinnością miejscowych instytucyj i urzędników, unikania zbyt wczesnego spędzania podlegających tej powinności koni do punktów zbórnych i zdawczo-odbiorczych, mając, przy wyznaczeniu terminów do przyprowadzenia koni, na względzie rzeczywistą możliwość przystąpienia w każdym rewirze do wyznaczenia koni, które mają być dostawione i do wyboru z pomiędzy nich zdatnych do służby wojskowej.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOSCI ręką napisano:
W Gatchynie
d. 8-go Maja 1884 roku.

„Ma być podług tego.“

POSTANOWIENIE

o zaopatrywaniu wojsk w konie wrazie kompletowania armii i w czasie wojny.

I. Przepisy ogólne.

1. Wrazie kompletowania armii i w czasie wojny, wojska zaopatruje w konie ludność, dostarczając konie w ilości określonej w etatach stanu wojennego.

2. W sposób, ustanowiony w niniejszém postanowieniu, powinny być dostarczone dla wojska wszystkie zdadne do służby wojskowej konie, z wyjątkiem: а) znajdujących się w stajniach dworskich Familii CESARSKIEJ; b) należących do zagranicznych poselstw i misyj oraz do poddanych tych państw zagranicznych, z którymi zostały zawarte specjalne konwencje o uwolnieniu ich poddanych od powinności i rekwizycji wojskowych; c) należących do generałów, oficerów sztabu i oficerów naczelných oraz urzędników klasowych, służących w wojskach i zarządach polowych, w liczbie, określonej dla każdego

ніяхъ, въ числѣ, опредѣленномъ для каждаго чина или должности штатами военного времени, а въ прочихъ войскахъ и военныхъ управленіяхъ—особымъ росписаніемъ, составляемымъ Военнымъ Министерствомъ; г) принадлежащихъ чиновникамъ исполнительной полиціи, согласно росписанію, составляемому по взаимному соглашенію Министерствъ Внутреннихъ Дѣлъ и Военнаго; д) почтовыхъ лошадей, состоящихъ на государственныхъ, земскихъ и обывательскихъ почтахъ, — въ числѣ, опредѣленномъ для каждой станціи контрактами или составляемыми почтовымъ вѣдомствомъ росписаніями; е) жеребцовъ и кобылъ, содержащихся исключительно для приплода въ государственныхъ конскихъ заведеніяхъ и на частныхъ конскихъ заводахъ; ж) одобренныхъ къ случкѣ Главнымъ Управленіемъ Государственнаго Коннозаводства жеребцовъ частныхъ владѣльцевъ и содержащихся сельскими обществами случныхъ жеребцовъ, необходимость которыхъ для поддержанія коневодства удостовѣрена свидѣтельствами, выданными изъ уѣздныхъ земскихъ управъ, а гдѣ таковыхъ нѣтъ—изъ уѣздныхъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствій или замѣняющихъ ихъ учреждений.

Примѣчаніе. Указаніе частныхъ заводовъ, которые, согласно пункту *е* статьи 2, освобождаются отъ поставки лошадей въ войска, и опредѣленіе состава ихъ производителей лежатъ на обязанности Главнаго Управленія Государственнаго Коннозаводства, которое выдаетъ о томъ свидѣтельства, руководствуясь правилами, составляемыми по взаимному соглашенію Министерствъ Военнаго и Внутреннихъ Дѣлъ и Главнаго Управленія Государственнаго Коннозаводства.

3. Условія годности лошадей для службы въ войскахъ, раздѣленіе лошадей на сорта, равно какъ порядокъ распоряженій и дѣйствій заставляющихъ военно-конскою повинностію учреждений и должностныхъ лицъ по поставкѣ лошадей, опредѣляются инструкціями, составляемыми Военнымъ Министерствомъ, по соглашенію съ Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, а въ подлежащихъ случаяхъ—также и съ Главнымъ Управленіемъ Государственнаго Коннозаводства.

урядника или посады в етатах стану wojennego, a w innych woj- skach i zarządach wojskowych — w oddzielnym rozkładzie, sporzą- dzonym przez Ministerium Wojny; d) należących do urzędników po- licyi wykonawczej, podług rozkładu, sporządzonego, po wzajemném porozumieniu się Ministerów Spraw Wewnętrznych i Wojny; e) koni pocztowych, znajdujących się przy pocztach państwowych, ziemskich i obywatelskich,—w liczbie, określonej dla każdej stacyi w kontrak- tach albo w sporządzanych przez wydział poczt rozkładach; f) ogie- sów i kobył, utrzymywanych wyłącznie do rozplodu w zakładach końskich państwowych i w stajniach zawodowych prywatnych; g) uznanych za dobre do rozplodu przez Główny Zarząd państwowego chowu koni, ogierów należących do osób prywatnych, oraz utrzymy- wanych przez gminy wiejskie ogierów rozplodowych, których koniecz- ność do podtrzymywania chowu koni poświadczają świadectwa wy- dane przez urzędy powiatowe ziemskie, a gdzie takowych nie ma— przez urzędy powiatowe do spraw włościańskich lub zastępujące je instytucye.

Uwaga. Wskazanie stajni zawodowych prywatnych, któ- re, zgodnie z ust. *f* artykułu 2 uwalniają się od dostarczania koni dla wojska i określenie składu ich producentów należy do obowiązków Głównego Zarządu państwowego chowu koni, który wydaje o tém świadectwa, stosując się do przepisów, sporzą- dzonych po wzajemném porozumieniu się Ministerów Wojny i Spraw Wewnętrznych oraz Głównego Zarządu państwowego chowu koni.

3. Warunki zdatości koni do służby wojskowej, podział koni na kategorie, tudzież porządek rozporządzeń i czynności instytucyj i urzędników, zawiadujących powinnością wojenno-końską, w przed- miocie dostarczania koni, określają instrukcje, sporządzone przez Mi- nisterium Wojny, po porozumieniu się z Ministerium Spraw We- wnętrznych, a w pewnych razach—i z Głównym Zarządem państwo- wego chowu koni.

II. Военно-конские участки, сборные и сдаточные пункты.

4. Для поставки лошадей въ войска, каждый уѣздъ раздѣляется на военно-конскіе участки, которые образуются изъ земель частныхъ владѣльцевъ и принадлежащихъ къ одной волости сельскихъ обществъ. Въ губерніяхъ Царства Польскаго каждая гмина составляетъ отдѣльный военно-конскій участокъ.

Примѣчаніе. Въ тѣхъ случаяхъ, когда, по мѣстнымъ особенностямъ, встрѣтится затрудненіе образовать военно-конскіе участки на основаніяхъ, опредѣленныхъ въ статьѣ 4, разрѣшается составлять сіи участки съ отступленіемъ отъ указанныхъ основаній, причемъ предположенія объ этомъ представляются, въ каждомъ отдѣльномъ случаѣ, на утвержденіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ.

5. Образованіе военно-конскихъ участковъ производится присутствіями по воинской повинности, уѣздными или городскими, по принадлежности, съ утвержденія губернскаго по воинской повинности присутствія. Въ каждомъ участкѣ назначается одинъ сборный пунктъ.

6. Города образуютъ отдѣльные военно-конскіе участки; столицы и другіе большіе города могутъ быть раздѣлены на нѣсколько участковъ.

7. Въ каждомъ уѣздѣ Военное Министерство, по соглашенію съ Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, назначаетъ одинъ или нѣсколько сдаточныхъ пунктовъ.

III. Учрежденія и должностныя лица, завѣдывающія поставкою лошадей въ войска.

8. Главное завѣдываніе поставкою лошадей въ войска, на основаніи сего положенія, принадлежитъ Министерству Внутреннихъ Дѣлъ.

9. Мѣстное завѣдываніе поставкою лошадей относится къ обязанности: въ губерніяхъ—губернаторовъ и губернскихъ по воинской повинности присутствій; въ уѣздахъ—уѣздныхъ по воинской

II. Ревирь военно-конскіе, пункты сборные и пункты здавочно-одбиорче.

4. W celu dostarczania koni dla wojska, każdy powiat dzieli się na wojenno-końskie rewiry, które tworzą się z gruntów właścicieli prywatnych i należących do jednej wołosci gromad wiejskich. W guberniach Królestwa Polskiego każda gmina stanowi oddzielny rewir wojenno-koński.

Uwaga. W tych razach, gdy z powodu miejscowych okoliczności napotka się trudność w utworzeniu rewirów wojenno-końskich na zasadach, określonych w artykule 4, pozwala się tworzyć te rewiry z odstąpieniem od wskazanych zasad; przytém wnioski co do tego przedstawiają się w każdym pojedynczym wypadku pod zatwierdzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

5. Rewiry wojenno-końskie tworzą urzędy do powinności wojskowej powiatowe lub miejskie, stosownie do kompetencji, a zatwierdza je urząd gubernialny do powinności wojskowej. W każdym rewirze wyznacza się jeden punkt zborny.

6. Miasta tworzą oddzielne rewiry wojenno-końskie; stolice i inne wielkie miasta mogą być dzielone na kilka rewirów.

7. W każdym powiecie Ministerjum Wojny, po porozumieniu się z Ministerjum Spraw Wewnętrznych, wyznacza jeden lub kilka punktów здавочно-одбиорczyх.

III. Instytucye i osoby, zawiadujące dostarczaniem koni dla wojska.

8. Główne zawiadywanie dostarczaniem koni dla wojska na zasadzie niniejszego postanowienia należy do Ministerjum Spraw Wewnętrznych.

9. Miejscowe zawiadywanie dostarczaniem koni należy do obowiązków: w guberniach—gubernatorów i urzędów gubernialnych do powinności wojskowej, w powiatach—urzędów powiatowych do po-

повинности присутствій; въ городахъ—городскихъ по воинской повинности присутствій, гдѣ таковыя учреждены, а въ военно-конскихъ участкахъ—лицъ, заведывающихъ оными.

10. Завѣдывающіе военно-конскими участками избираются, на трехлѣтній срокъ, изъ мѣстныхъ обывателей: въ уѣздахъ—уѣзднымъ земскимъ собраніемъ, а въ городахъ—городскою думою, которая назначаетъ къ заведывающимъ городскими участками помощниковъ. Въ случаѣ выбытія заведывающаго военно-конскимъ участкомъ въ уѣздѣ ранѣе окончанія срока, на который онъ избранъ, подлежащая уѣздная земская управа, до времени созыва слѣдующаго земскаго собранія, приглашаетъ на вакантную должность лицо по своему усмотрѣнію.

Примѣчаніе. Тамъ, гдѣ не введены земскія учрежденія и городское положеніе 1870 г., заведывающіе военно-конскими участками назначаются губернаторомъ: въ уѣздахъ—изъ мѣстныхъ землевладѣльцевъ, а въ городахъ—изъ городскихъ обывателей; причемъ въ городахъ назначаются тѣмъ же порядкомъ и помощники заведывающихъ участками.

11. Старшина волости, входящей въ составъ военно-конскаго участка, а въ губерніяхъ Царства Польскаго—гминный войтъ, есть по званію своему, помощникъ заведывающаго участкомъ и, въ случаѣ отсутствія сего лица, исполняетъ его обязанности.

12. Въ военно-конскомъ участкѣ, состоящемъ изъ нѣсколькихъ волостей, помощникомъ заведывающаго признается старшина той волости, въ которой назначенъ сборный пунктъ. Въ случаѣ раздѣленія волости на нѣсколько военно-конскихъ участковъ, обязанности помощника исполняются: въ участкѣ, гдѣ находится волостное правленіе—волостнымъ старшиною, а въ прочихъ участкахъ—сельскими старостами селеній, въ которыхъ назначены сборные пункты.

13. Для приѣма лошадей на сдаточныхъ пунктахъ, образуются приѣмныя коммисіи, состоящія изъ члена земской управы по назначенію оной, а въ городахъ, имѣющихъ городскія по воинской повинности присутствія—члена городской управы или гласнаго думы, по ея выбору, назначеннаго губернаторомъ лица и офицера, командированнаго по распоряженію Военнаго Министерства. Правомъ голоса въ коммисіяхъ, при приѣмѣ лошадей, пользуются такъ

winności wojskowej, a w miastach—urzędów miejskich do powinności wojskowej—gdzie takowe są urządzone, a w rewirach wojenno-końskich—osób, zawiadujących niemi.

10. Zawiadujących rewirami wojenno-końskimi wybierają na termin trzechletni z miejscowych obywateli: w powiatach—zebranie ziemskie powiatowe, a w miastach—duma miejska, która wyznacza zawiadującym rewirami wojenno-końskimi pomocników. Wrazie wystąpienia zawiadującego rewirem wojenno-końskim w powiecie przed upływem terminu, na który został wybrany, właściwy urząd powiatowy ziemski, przed zwołaniem następnego zebrania ziemskiego, zaprasza na wakujący urząd osobę przez siebie wybraną.

Uwaga. Tam, gdzie nie zostały wprowadzone instytucje ziemskie i postanowienie o miastach z r. 1870, zawiadujących rewirami wojenno-końskimi mianuje gubernator: w powiatach—z miejscowych właścicieli ziemskich, a w miastach—z obywateli miejskich; przytém w miastach mianują się w taki sam sposób i pomocnicy zawiadujących rewirami.

11. Starszyna wołości należący do rewiru wojenno-końskiego a w guberniach Królestwa Polskiego—wójt gminy, jest, ze swęj godności, pomocnikiem zawiadującego rewirem i wrazie jego nieobecności pełni jego obowiązki.

12. W rewirze wojenno-końskim składającym się z kilku wołości, za pomocnika zawiadującego uznaje się starszyna téj wołości, w której został wyznaczony punkt zborny. Wrazie podzielenia wołości na kilka rewirów wojenno-końskich, obowiązki pomocnika pełnią: w rewirze, gdzie znajduje się urząd wołostny—starszyna wołości, a w innych rewirach—starości wsi, w których są wyznaczone punkty zborne.

13. Do przyjmowania koni w punktach zdawczo-odbiorczych tworzą się komisye odbiorcze, składające się z członka urzędu ziemskiego, wyznaczonego przez tenże urząd, a w miastach mających urzędy miejskie do powinności wojskowej—członka urzędu miejskiego lub radnego dumy podług jęj wyboru, wyznaczonej przez gubernatora osoby i oficera delegowanego z polecenia Ministerjum Wojny. Prawo do głosu w komisjach przy odbieraniu koni mają również za-

же завѣдывающіе военно-конскими участками, каждый по своему участку, и военные приѣмщики, каждый по тому сорту лошадей, для приѣма котораго назначенъ.

Примѣчаніе 1-е. Въ случаѣ образованія въ уѣздѣ двухъ или нѣсколькихъ приѣмныхъ комиссій, въ составъ ихъ, вмѣсто членовъ земскихъ управъ, могутъ быть назначены уѣзднымъ земскимъ собраніемъ земскіе гласные.

Примѣчаніе 2-е. Въ губерніяхъ, гдѣ не введены земскія учрежденія, членъ отъ земства замѣняется однимъ изъ мѣстныхъ обывателей, по назначенію губернатора.

14. Предсѣдатель приѣмной комиссіи назначается губернаторомъ изъ числа членовъ оной.

IV. Приведеніе въ извѣстность числа годныхъ лошадей, съ подраздѣленіемъ ихъ на сорта.

15. Для приведенія въ извѣстность числа годныхъ лошадей каждого сорта производится, чрезъ каждыя шесть лѣтъ, перепись лошадей, на основаніи особаго о ней положенія.

16. Въ тѣхъ случаяхъ, когда уѣздныя или городскія присутствія по воинской повинности будутъ имѣть уважительные поводы къ предположенію, что опредѣленное переписью число лошадей значительно измѣнилось ранѣ истеченія указаннаго въ статьѣ 15 шестилѣтняго срока, а равно когда, по взаимному соглашенію Министерствъ Военнаго и Внутреннихъ Дѣлъ, признано будетъ нужнымъ удостовѣриться въ наличномъ состояніи коневыхъ средствъ той или другой мѣстности, производится повѣрка переписи чрезъ завѣдывающихъ военно-конскими участками, подъ наблюденіемъ уѣздныхъ или городскихъ по воинской повинности присутствій, причемъ въ первомъ случаѣ испрашивается на такую повѣрку разрѣшеніе губернатора.

V. Распредѣленіе и назначеніе лошадей къ поставкѣ.

17. Общее число лошадей каждого сорта, которое должно быть взято съ населенія, опредѣляется Военнымъ Министерствомъ, сообразно потребностямъ войскъ; распредѣленіе же этого числа по

видающіеся ревирами военно-конскими, каждый по своему ревиру и odbiorecy wojskowi, каждый—по до того gatunku koni, do których odebrania został wyznaczony.

Uwaga 1-a. Wrazie utworzenia w powiecie dwóch lub kilku komisyj zdawczo-odbiorczych zebranie ziemskie powiatowe może do nich wyznaczać zamiast członków urzędów ziemskich, radnych ziemskich.

Uwaga 2-a. W guberniach, w których nie zostały wprowadzone instytucje ziemskie, członka ziemstwa zastępuje jeden z miejscowych obywateli, wyznaczony przez gubernatora.

14. Prezesa komisji zdawczo-odbiorczej mianuje gubernator z pomiędzy jej członków.

IV. Obliczenie zdatnych koni, z podzieleniem ich na kategorie.

15. W celu obliczenia zdatnych koni każdej kategorii odbywa się co każde lat sześć rewizya koni, na zasadzie oddzielnego co do tego postanowienia.

16. W tych razach, gdy urzędy do powinności wojskowej powiatowe lub miejskie będą miały, na uwzględnienie zasługujące, powody przypuszczać, że określona w rewizyi liczba koni znacznie się zmieniła przed upływem wskazanego w artykule 15 terminu sześciolletniego, jak również—gdy po wzajemnym porozumieniu się Ministerjów Wojny i Spraw Wewnętrznych, uznanem będzie za potrzebne przekonać się o rzeczywistym stanie prowizyi konnej w tej lub owej miejscowości, dopełniają się sprawdzenia rewizyi, zapośrednictwem zawiadujących rewirami wojenno-konjskimi, pod nadzorem urzędów do powinności wojskowej powiatowych lub miejskich; przytém w pierwszym razie wyjednywa się na takie sprawdzenie pozwolenie gubernatora.

V. Rozdział i wyznaczenie koni, które mają być dostarczone.

17. Ogólną liczbę koni każdej kategorii, jaka powinna być wzięta od ludności, określa Minister Wojny, odpowiednio do potrzeb wojsk; zaś rozdział tych koni na gubernie i powiaty, z oznaczeniem

губерніямъ и уѣздамъ, съ назначеніемъ числа лошадей, которое должно быть поставлено на каждый сдаточный пунктъ, если таковыхъ въ уѣздѣ нѣсколько, производится Военнымъ Министерствомъ, по соглашенію съ Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ.

18. Въ уѣздахъ и въ тѣхъ городахъ, гдѣ образованы городскія по военной повинности присутствія, распределение числа лошадей каждаго сорта по военно-конскимъ участкамъ производится уѣздными или городскими по военной повинности присутствіями, по принадлежности, съ надбавкою не свыше пятидесяти процентовъ, на случай браковки на сдаточномъ пунктѣ. Ближайшее, въ указанномъ предѣлѣ, опредѣленіе размѣра сей надбавки принадлежитъ Военному Министерству, по соглашенію съ Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ.

19. Въ тѣхъ уѣздахъ, въ которыхъ имѣется болѣе одного сдаточнаго пункта, уѣздное по военной повинности присутствіе приписываетъ къ каждому пункту соответственное число военно-конскихъ участковъ.

20. Въ случаѣ значительныхъ перемѣнъ въ числѣ лошадей, измѣненіе въ распределеніи поставки между участками производится уѣзднымъ по военной повинности присутствіемъ. Измѣненіе въ распределеніи числа лошадей, положеннаго съ дѣлой губерніи, между уѣздами оной, на основаніи представленія о томъ губернскаго по военной повинности присутствія, разрѣшается по взаимному соглашенію Министерствъ Военнаго и Внутреннихъ Дѣлъ.

VI. Составленіе росписанія о поставкѣ лошадей въ войска.

21. Одновременно съ распределеніемъ лошадей, Военное Министерство, по соглашенію съ Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, составляетъ росписаніе, въ которомъ означаются: а) въ какой срокъ, со дня объявленія Высочайшаго повелѣнія о приведеніи войскъ въ полный составъ, должны быть выставлены лошади на каждый сдаточный пунктъ; б) въ какія части войскъ принятыя лошади подлежатъ сдачѣ, и в) куда и какимъ путемъ онѣ должны быть отправлены. Росписаніе это измѣняется, по мѣрѣ надобности, тѣмъ же порядкомъ.

liczby koni, jaka powinna być dostarczona do każdego punktu zdawczo-odbiorczego, jeżeli takowych w powiecie znajduje się kilka, wyznacza Ministerium Wojsny, po porozumieniu się z Ministerium Spraw Wewnętrznych.

18. W powiatach i w tych miastach, gdzie są utworzone urzędy miejskie do powinności wojskowej, rozdziału liczby koni każdej kategorii na rewiry wojenno-końskie dopełniają urzędy do powinności wojskowej powiatowe lub miejskie, stosownie do kompetencji, z dodaniem najwyżej pięćdziesięciu procent na wypadek brakowania w punkcie zdawczo-odbiorczym. Bliższe we wskazanym zakresie określenie tego dodatku należy do Ministerium Wojsny, po porozumieniu się z Ministerium Spraw Wewnętrznych.

19. W tych powiatach, w których się znajduje więcej jak jeden punkt zdawczo-odbiorczy, urząd powiatowy do powinności wojskowej zalicza do każdego punktu odpowiednią liczbę rewirów wojenno-końskich.

20. Wrazie znacznych przemian w liczbie koni zmiany rozdziału dostawy pomiędzy rewiry dopełnia urząd powiatowy do powinności wojskowej. O zmianie w rozdziale liczby koni wyznaczonych od całej gubernii, pomiędzy powiaty teje, na zasadzie przedstawienia o to urzędu gubernialnego do powinności wojskowej, decydują, po wzajemnym porozumieniu się, Ministeria Wojsny i Spraw Wewnętrznych.

VI. Sporządzenie rozkładu dostawy koni dla wojska.

21. Równocześnie z rozdziałem koni, Ministerium Wojsny, po porozumieniu się z Ministerium Spraw Wewnętrznych, sporządza rozkład, w którym się oznacza: a) w jakim terminie od daty ogłoszenia Najwyższego rozkazu o skompletowaniu wojsk, powinny być dostarczone konie do każdego punktu zdawczo-odbiorczego; b) do jakich części wojsk, przyjęte konie mają być oddane, i c) gdzie, i w jaki sposób mają być wysłane. Rozkład ten zmienia się, wrazie potrzeby, w taki sam sposób.

22. Означенное въ статьѣ 21 росписание составляется по числу лошадей, потребному для приведенія въ полный составъ всей арміи. Въ случаѣ приведенія на военное положеніе только нѣкоторыхъ частей войскъ, лошади поставляются по тому же росписанію, но лишь тѣми мѣстностями и въ томъ размѣрѣ, которые определены для пополненія упомянутыхъ частей.

VII. Поставка и сдача лошадей.

23. Всѣ распоряженія, относящіяся до уѣздныхъ по воинской повинности присутствій, направляются къ исправникамъ; слѣдующія въ городскія присутствія—къ начальникамъ городскихъ полицій, а обращающіяся къ завѣдывающимъ военно-конскими участками—въ волостныя правленія тѣхъ волостей, гдѣ назначены сборные пункты.

24. По распоряженію Военнаго Министерства, на каждый сдаточный пунктъ командируются пріемщики и необходимое число нижнихъ чиновъ отъ войскъ.

25. Предсѣдатели уѣздныхъ и городскихъ по воинской повинности присутствій, а въ случаѣ ихъ отсутствія—исправники и начальники городскихъ полицій (последніе тамъ, гдѣ существуютъ городскія присутствія) немедленно по полученіи распоряженія о поставкѣ лошадей, сообщаютъ о томъ завѣдывающимъ военно-конскими участками и полиціи, опредѣляя день, къ которому лошади должны прибыть на сдаточный пунктъ.

26. Завѣдывающіе военно-конскими участками, при содѣйствіи полиціи, а также волостныхъ и сельскихъ начальствъ, оповѣщаютъ владѣльцевъ лошадей о стогѣ на сборный пунктъ, къ назначенному дню и часу, всѣхъ лошадей въ рабочемъ возрастѣ, за исключеніемъ лишь неподлежащихъ поставкѣ въ войска, на основаніи статьи 2 сего положенія, а также кобылъ, явно жеребыхъ или имѣющихъ сосуновъ.

27. Наблюденіе за исправнымъ доставленіемъ лошадей на сборный пунктъ лежитъ на обязанности полиціи и сельскихъ старшинъ.

28. При всѣхъ дѣйствіяхъ по поставкѣ лошадей въ предѣлахъ военно-конскаго участка, владѣльцы лошадей, имѣющіе, по

22. Wzmiankowany w art. 21 rozkład sporządza się podług liczby koni potrzebnych dla skompletowania armii. Wrazie postawienia na stopie wojennej tylko niektórych części wojsk, konie dostarczają, podług tego samego rozkładu, tylko te miejscowości, które są wyznaczone do uzupełniania pomienionych części i w ilości na to wyznaczonęj.

VII. Dostarczenie i oddanie koni.

23. Wszystkie rozporządzenia, odnoszące się do urzędów powiatowych do powinności wojskowej, posyłają się do sprawników; te, które są przeznaczone dla urzędów miejskich—do naczelników policyi miejskich; zaś zwracane do zawiadujących rewirami wojenno-końskimi—do zarządów wołostnych tych wołości, w których są wyznaczone punkty zborne.

24. Z polecenia Ministerjum Wojny, do każdego punktu zdawczo-odbiorczego delegują się odbiorcy i niezbędna liczba niższych urzędników wojskowych.

25. Prezesi urzędów do powinności wojskowej powiatowych i miejskich, a wrazie ich nieobecności—„sprawnicy i naczelnicy policyi miejskich (ostatni—tam, gdzie istnieją urzędy miejskie), bezzwłocznie po otrzymaniu rozporządzenia o dostawie koni, komunikują o tém zawiadującym rewirami wojenno-końskimi i policyi, wyznaczając dzień, na który konie powinny przybyć do punktu zdawczo-odbiorczego.

26. Zawiadujący rewirami wojenno-końskimi, przy pomocy policyi oraz zwierzchności wołostnych i wiejskich, zawiadamiają właścicieli koni o tém, iż mają zegnać na punkt zborny w oznaczonym dniu i godzinie wszystkie konie w wieku roboczym, z wyjątkiem jedynie tych, które nie ulegają dostawie do wojska na zasadzie artykułu 2 niniejszego postanowienia, oraz kobył widocznie żrebnych lub mających źrebięta ssące.

27. Nadzór nad należytą dostawą koni na punkt zborny stanowi obowiązek policyi i starszyn wiejskich.

28. Przy wszystkich czynnościach, odnoszących się do dostawy koni w obrębie rewiru wojenno-końskiego, właścicielom koni

принадлежащему имъ недвижимому имуществу, право участвовать въ избраніи земскихъ гласныхъ, пользуются совѣщательнымъ голосомъ, причемъ, въ случаѣ непріятія завѣдывающимъ участкомъ указаній сихъ лицъ, они могутъ представлять свои заявленія письменно въ уѣздное по воинской повинности присутствіе. Завѣдывающій участкомъ, въ случаѣ сомнѣнія въ правильности забравки лошади на сборномъ пунктѣ, отправляетъ ее, для окончательнаго опредѣленія годности, на сдаточный пунктъ, сверхъ того числа, которое должно быть выставлено участкомъ.

29. По доставкѣ лошадей на сборный пунктъ, завѣдывающій участкомъ сперва приводитъ въ извѣстность число тѣхъ годныхъ для войскъ лошадей, которыя поставятся владѣльцами добровольно, а потомъ производитъ жеребьевку всѣмъ остальнымъ годнымъ для военной службы лошадямъ. По исполненіи сего, добровольно поставляемыя лошади, а равно жеребьевыя лошади, добавленныя къ нимъ, по порядку нумеровъ жеребья, до числа, подлежащаго сдачѣ отъ участка, съ надлежащею притомъ надбавкою на случай брака (ст. 18), отправляются на сдаточный пунктъ; прочія же лошади распускаются по домамъ.

30. Относительно владѣльцевъ нѣсколькихъ лошадей, соблюдаютъ слѣдующія правила: а) за каждую добровольно поставленную лошадь освобождаются отъ поставки двѣ лошади того же владѣльца, такого же или низшаго сорта, и б) изъ общаго числа лошадей, принадлежащихъ одному владѣльцу, берется въ войска не болѣе половины. Въ томъ и другомъ случаѣ владѣлецъ можетъ, до производства общей жеребьевки, указать, какихъ именно лошадей онъ желаетъ освободить отъ поставки. Но если бы, при соблюденіи сего, участокъ не могъ поставить всего слѣдующаго съ него количества лошадей каждаго сорта, — освобожденные лошади подлежатъ поставкѣ для пополненія недобора.

31. Взятая съ участка лошадь производится на сдаточный пунктъ, гдѣ, въ послѣдовательномъ порядкѣ дѣйствительнаго ихъ прибытія отъ каждаго участка, приемная коммисія производитъ приемъ, начиная съ добровольно поставляемыхъ и кончая жеребьевыми, по порядку ихъ нумеровъ.

32. Если изъ всего количества лошадей, выставленныхъ военно-конскимъ участкомъ на сдаточный пунктъ, нельзя набрать назначеннаго распредѣленіемъ числа годныхъ лошадей каждаго

мающимъ, odpowiednio do należącego do nich majątku ruchomego, prawo przyjmowania udziału w wyborze radnych ziemskich, służy głos doradczy; przytém wrazie nieuwzględnienia przez zawiadującego rewirem ich wskazówek, mogą komunikować swoje uwagi piśmiennie urzędowi powiatowemu do powinności wojskowej. Zawiadujący rewirem, wrazie wątpliwości co do tego, czy koń słusznie został zbrakowany w punkcie zbiornym, posyłają go, dla ostatecznego określenia jego zdatności, do punktu zdawczo-odbiorczego, oprócz téj liczby, którą rewir dostawić powinien.

29. Po dostawieniu koni do punktu zbiornego, zawiadujący rewirem najprzód oblicza te zdadne dla wojska konie, które właściciele dostarczają dobrowolnie, a następnie dopełnia losowania wszystkich pozostałych, zdatnych do służby wojskowej, koni. Po dokonaniu tego, dobrowolnie dostarczone konie, jak również konie wylosowane, dodawane do nich podług porządku numerów losu, do liczby, którą powinien dostarczyć rewir, z należytyм nadto dodatkiem na wypadek brakowania (art. 18), wysyłają się do punktu zdawczo-odbiorczego; zaś pozostałe konie rozpuszczają się do domów.

30. Co do właścicieli kilku koni zachowują się następujące przepisy: а) за каждого добровольно доставленного коня уwalniają się od доставки два коня того самого владельца такой самей или низшей категории, и б) з ogólnej liczby koni, należących do jednego właściciela, bierze się dla wojska nie więcej jak połowa. W jednym i drugim razie właściciel może, przed dokonaniem ogólnego losowania, wskazać, jakie mianowicie konie życzy sobie uwolnić od доставки. Jeżeliby wszakże, przy zastosowaniu się do powyższego przepisu, rewir nie mógł dostarczyć całej przypadającej na niego ilości koni każdej kategorii, — w takim razie uwolnione konie ulegają dostawie dla uzupełnienia niedoboru.

31. Konie wzięte z rewiru przyprowadzają się do punktu zdawczo-odbiorczego, gdzie, podług kolei rzeczywistego ich przybywania z każdego rewiru, komisya odbiorcza dopełni przyjęcia, zaczynając od добровольно доставляемыхъ и kończąc на wylosowanych, podług porządku ich numerów.

32. Jeżeli z ogólnej ilości koni, wystawionych przez rewir wojenno-koński do punktu zdawczo-odbiorczego, nie można zebrać wyznaczonej w rozkładzie liczby zdatnych koni każdej kategorii, to za-

сорта, то завідувачий военно-конським участкомъ дѣлаєть распоряженіе о дополнительной поставкѣ на сдаточный пунктъ недостающаго числа лошадей, съ опредѣленною надбавкою (ст. 18), наблюдая при этомъ старшинство нумеровъ жеребья, начиная съ перваго. Распоряженіе сіе не останавливаетъ однако дѣйствій приѣмной комисіи, которая, въ случаѣ неприбытія дополнительно потребованныхъ лошадей къ назначенному сроку, восполняетъ оказавшійся недоборъ приѣмомъ годнымъ лошадямъ изъ другихъ участковъ. Когда вновь потребованныя лошади прибудутъ до отправления принятыхъ лошадей со сдаточнаго пункта, излишне взятые съ нѣкоторыхъ участковъ лошади замѣняются, по требованію владѣльцевъ, лошадьми того участка, отъ котораго не поставлено всего требованнаго количества оныхъ своевременно.

Примѣчаніе. Если для пополненія недостатка лошадей котораго либо участка, излишнія лошади другого участка будутъ задержаны на сдаточномъ пунктѣ, долѣ двадцати четырехъ часовъ по окончаніи приѣма выставленныхъ имъ лошадей, то за каждыя послѣдующія сутки выдается владѣльцамъ на продовольствіе каждой лошади по пятидесяти копѣекъ, на счетъ суммы, отпускаемой въ распоряженіе приѣмной комисіи, авансомъ, изъ мѣстнаго казначейства.

33. Приѣмная комисія опредѣляетъ годность лошадей по большинству голосовъ: при раздѣленіи голосовъ поровну, голосъ военнаго приѣмщика даетъ перевѣсъ.

34. Для каждого приѣмщика составляется приѣмною комисією отдѣльный сдаточный списокъ, за подписью всѣхъ ея членовъ и съ означеніемъ въ немъ примѣтъ каждой принятой лошади.

35. До сдачи военнымъ приѣмщикамъ и во всякомъ случаѣ не долѣ трехъ дней по приводѣ на сдаточный пунктъ, лошади состоятъ на продовольствіи и попеченіи своихъ владѣльцевъ; по истеченіи же сего срока лошади продовольствуются на счетъ казны, указаннымъ въ примѣчаніи къ статьѣ 32 порядкомъ.

36. Лошади, переданныя военнымъ приѣмщикамъ безъ недоуздковъ и аркановъ, снабжаются недостающими вещами по распоряженію приѣмной комисіи, а за каждую некованную лошадь выдается военному приѣмщику по пятидесяти копѣекъ. Необходимая на сіи надобности сумма отпускается въ распоряженіе приѣмной комисіи, авансомъ, изъ мѣстнаго казначейства, въ счетъ вознагражденія, слѣдующаго владѣльцамъ тѣхъ лошадей.

видающаго реwireмъ wojenno-końskimъ wydaje rozporządzenie względemъ dodatkowej dostawy do punktu zdawczo-odbiorczego brakującej liczby koni, z określonymъ dodatkiemъ (art. 18), przestrzegającъ przytémъ starszeństwa numerówъ losu, zaczynającъ odъ pierwszego. Rozporządzenie to jednakże nie wstrzymuje czynności komisji odbiorczej, która wrazie nieprzybycia dodatkowo-żądanychъ koni na oznaczony termin, uzupełnia niedobór, jaki się okazał, przezъ przyjęcie zdatnychъ koni zъ innychъ rewirówъ. Gdy nowo-zażądane konie przybędą przedъ wysłaniemъ przyjętychъ koni do punktu zdawczo-odbiorczego, zbytecznie wzięte zъ niektórychъ rewirówъ konie zastępują się, na żądanie właścicieli, koźmi tego rewiru, zъ którego nie dostarczono całejъ wymaganejъ ichъ ilości we właściwymъ czasie.

Uwaga. Jeżeli dla uzupełnienia braku koni któregokolwiek wiekbażъ rewiru, zbyteczne konie zъ другого rewiru będą zatrzymane w punkcie zdawczo-odbiorczymъ dłużej jakъ dwadzieścia czterechъ godzinъ po ukończeniu przyjęcia wystawionychъ przezъ tenże rewirъ koni, to za każdą następną dobę wydaje się właścicielomъ na utrzymanie każdego konia po pięćdziesiąt kopiejekъ na rachunekъ sumy, wydawanей do rozporządzenia komisji odbiorczej, jako forszusъ zъ miejscowej kasy skarbowej.

33. Komisja odbiorcza określa zdatność koni większością głosówъ: wrazie równego rozdzielenia się głosówъ, głosъ odbiorcy wojskowego przeważa.

34. Dla każdego odbiorcy komisja odbiorcza sporządza oddzielną listę zdawczo-odbiorczą, zъ podpisemъ wszystkichъ jejъ członkówъ i zъ opisaniemъ wъ niejъ każdego przyjętego konia.

35. Przedъ oddaniemъ koni odbiorcomъ wojskowymъ i wъ każdymъ razie nie dłużej jakъ wciągu trzechъ dni po przyprowadzeniu do punktu zdawczo-odbiorczego, konie pozostają na żywności i opiece ichъ właścicieli; zaś po upływie tego terminu żywią się kosztemъ skarbu, wъ sposóbъ wskazany wъ artykule 32.

36. Konie oddane odbiorcomъ wojskowymъ bezъ uzdzenia i arkanówъ, zaopatrują się wъ brakujące rzeczy zъ polecenia komisji odbiorczej, a za każdego niekuteго konia wydaje się odbiorcy wojskowemu po pięćdziesiąt kopiejekъ. Niezbędna na te potrzeby suma wydaje się do rozporządzenia komisji odbiorczej, jako forszusъ, zъ miejscowej kasy skarbowej, na rachunekъ wynagrodzenia, przypadającego właścicielomъ tychъ koni.

37. Неприбытіе кого либо изъ членовъ приѣмной комисіи на сдаточный пунктъ, къ назначенному росписаніемъ сроку, не останавливаетъ дѣйствій комисіи; причемъ, въ случаѣ отсутствія военнаго приѣмщика, она немедленно увѣдомляетъ о томъ уѣзднаго воинскаго начальника, который принимаетъ самыя дѣйствительныя мѣры къ своевременному поступленію лошадей на казенное продовольствіе и къ отправленію ихъ по назначенію.

38. Въ случаѣ требованія не болѣе одной двадцатой части всего количества лошадей, назначеннаго росписаніемъ къ поставкѣ отъ уѣзда, онѣ могутъ, съ разрѣшенія губернатора, быть приобретаемы чрезъ уѣздныя или городскія по воинской повинности присутствія. Покупка эта должна быть произведена къ назначенному сроку и не выше установленной для той мѣстности цѣны. Независимо отъ сего, городскимъ обществамъ и уѣздному земству предоставляется принимать на себя поставку въ мѣстныя уѣздныя или городскія по воинской повинности присутствія всего числа лошадей, слѣдующаго съ извѣстной мѣстности, или большаго количества оныхъ. Разрѣшеніе ходатайствъ подлежащихъ городскимъ и земскимъ учрежденіямъ о сей поставкѣ зависитъ отъ взаимнаго согласія Министерствъ Военнаго и Внутреннихъ Дѣлъ, причемъ, въ случаѣ допущенія оной, назначается срокъ, къ которому она должна быть исполнена.

Примѣчаніе. Подробный порядокъ жеребьевки и поставки лошадей въ военно-конскомъ участкѣ, а также приѣма ихъ на сдаточныхъ пунктахъ, опредѣляется инструкціею, составляемою по взаимному согласенію Министровъ Внутреннихъ Дѣлъ и Военнаго.

VIII. Замѣна лошадей.

39. Лошадь, назначенная по жеребью къ приѣму, можетъ, въ случаѣ желанія владѣльца, быть замѣнена другою, вполнѣ соответствующею тѣмъ условіямъ, которыя требуются для лошадей того же сорта. Замѣна эта допускается по опредѣленію приѣмной комисіи, на сдаточномъ пунктѣ, въ продолженіе всего времени нахождения замѣняемой лошади въ этомъ мѣстѣ.

37. Nieprzybycie kogokolwiek bądź z członków komisji odbiorczej do punktu zdawczo-odbiorczego, na termin wyznaczony w rozkładzie nie wstrzymuje czynności komisji; przytém wrznie nieobecności odbiorcy wojskowego komisya zawiadamia o tém bezzwłocznie naczelnika wojennego, który przedsięwzię najczynniejsze środki w celu, ażeby konie we właściwym czasie przeszły na żywność skarbu i aby wysłane były do miejsca przeznaczenia.

38. Jeżeli nie więcej jak jedna dwudziesta część całej ilości koni wyznaczonéj w rozkładzie na powiat, ma być dostarczona, to takowe mogą, za pozwoleniem gubernatora, być nabywane za pośrednictwem urzędów do powinności wojskowej powiatowych lub miejskich. Kupno to powinno być dokonane na termin oznaczony i nie drożej jak po cenie dla téj miejscowości wyznaczonéj. Niezależnie od tego gminom miejskim i ziemstwu powiatowemu służy prawo przyjmować na siebie dostarczenie do miejscowych urzędów do powinności wojskowej powiatowych lub miejskich całej ilości koni przypadającéj od pewnej miejscowości albo większej ilości takowych. Rozstrzygnięcie próśb właściwych instytucyj miejskich lub ziemskich o taką dostawę zależy od wzajemnego porozumienia się Ministrów Wojny i Spraw Wewnętrznych; przytém wrznie dopuszczenia jéj wyznacza się termin, na który ma być uskuteczniiona.

Uwaga. Szczegółowy porządek losowania i dostawy koni w rewirze wojenno-koniskim oraz odbierania ich w punktach zdawczo-odbiorczych określa instrukcyja, sporządzana po porozumieniu się Ministrów Spraw Wewnętrznych i Wojny.

VIII. Zamiana koni.

39. Koń, wyznaczony losem do przyjęcia, może być wrznie życzenia właściciela, zastąpiony innym, zupełnie odpowiadającym tym warunkom, których się wymaga dla koni téj saméj kategorii. Zamiana taka dozwala się, na mocy decyzji komisji odbiorczej, w punkcie zdawczo-odbiorczym, w ciągu całego czasu, przez który koń mający być zamieniony znajduje się w tém miejscu.

IX. Вознаграждение за принятых лошадей.

40. За каждую принятую на сдаточномъ пунктѣ лошадь производится владѣльцу опой вознаграждение на счетъ государственнаго казначейства. Размѣръ сего вознаграждения устанавливается по сортамъ лошадей, для каждаго уѣзда отдѣльно, примѣняясь къ существующей въ немъ торговой ихъ цѣнѣ въ обыкновенное время, съ надбавкою десяти процентовъ. Росписание опредѣленныхъ на этомъ основаніи цѣнъ составляется Военнымъ Министерствомъ, по соглашенію съ Министерствами Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ и Главнымъ Управленіемъ Государственнаго Коннозаводства, и представляется на Высочайшее утвержденіе чрезъ Комитетъ Министровъ. Росписание сіе, по Высочайшему утвержденію онаго, объявляется во всеобщее свѣдѣніе.

41. За поставленныхъ лошадей приемныя комиссіи безотлагательно выдаютъ квитанціи на подлежащую сумму вознаграждения, за исключеніемъ изъ нея показанныхъ въ статьѣ 36 вычетовъ, если они причитаются съ владѣльца лошади. По талонамъ сихъ квитанцій производится уплата денегъ въ казначействѣ, ближайшихъ къ мѣсту сдачи лошадей, по указанію Министерства Финансовъ.

42. Плата, причитающаяся за принятыхъ въ войска лошадей, выдается полностью (за упомянутыми въ предшедшей статьѣ вычетами) и не можетъ быть обращена на покрытие какихъ бы то ни было недоимокъ и взысканій.

43. Порядокъ ассигнованія суммъ для уплаты за поставленныхъ въ войска лошадей и отчетности по сему предмету опредѣляется по взаимному соглашенію Министровъ Военнаго, Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ и Государственнаго Контролера.

X. Обжалованіе распоряженій правительственныхъ установленій и взысканія за преступныя дѣйствія по поставкѣ лошадей.

44. Жалобы на дѣйствія завѣдывающихъ военно-конскими участками и приемныхъ комиссій могутъ быть подаваемы уѣзднымъ

IX. Wynagrodzenie za konie przyjęte.

40. Za każdego przyjętego w punkcie zdawczo-odbiorczym konia wypłaca się właścicielowi wynagrodzenie na rachunek Skarbu Państwa. Wysokość tego wynagrodzenia ustanawia się podług kategorii koni, dla każdego powiatu oddzielnie, stosując się do istniejącej w nim ceny targowej koni wczasie zwykłym, z dodaniem dziesięciu procentów. Rozkład określonych na téj zasadzie cen sporządza Ministerjum Wojny, po porozumieniu się z Ministerjum Spraw Wewnętrznych i Finansów i Głównym Zarządem państwowego chowu koni i przedstawia się pod Najwyższe zatwierdzenie, za pośrednictwem Komitetu Ministrów. Rozkład ten, po Najwyższém zatwierdzeniu go, podaje się do powszechnej wiadomości.

41. Za dostarczone konie komisye odbiorcze wydają bezzwłocznie kwity na odpowiednią sumę wynagrodzenia, z potrąceniami wskazanymi w artykule 36, jeżeli takowe przypadają od właściciela konia. Podług talonów tych kwitów dopełnia się wypłaty pieniędzy z kasskarbowych, najbliższych od miejsca oddania koni, podług wskazówek Ministerjum Finansów.

42. Wynagrodzenie, przypadające za przyjęte do wojsk konie, wydaje się całkowicie (ze wzmiankowanymi w poprzedzającym artykule potrąceniami) i nie może być użyte na pokrycie żadnych niedoborów i należności.

43. Sposób asygnowania sum na zapłatę za dostarczone dla wojska konie i rachunkowość w tym przedmiocie ustanawiają, po wzajemném porozumieniu się, Ministrowie: Wojny, Finansów i Spraw Wewnętrznych i Kontroler Państwa.

X. Zaskarżenie rozporządzeń władz rządowych i kary za czyny przestępne w przedmiocie dostawy koni.

44. Skargi na czynności zawiadujących rewirami wojenno-konскими i komisyj odbiorczych mogą być podawane do urzędów do

или городскимъ по воинской повинности присутствіямъ, въ теченіе двухъ недѣль со дня воспослѣдованія дѣйствія, признаваемого неправильнымъ. На постановленія уѣздныхъ и городскихъ присутствій по симъ дѣламъ, а равно на собственныя сихъ учреждений распоряженія, допускаются жалобы губернскимъ по воинской повинности присутствіямъ, въ четырехнедѣльный срокъ, исчисляемый со дня объявленія означенныхъ постановленій и распоряженій.

45. За преступленія по должности, завѣдывающіе военно-конскими участками и гражданскіе члены приѣмныхъ комиссій привлекаются къ отвѣтственности губернаторомъ, предаются суду по постановленіямъ губернскихъ правленій и судятся въ окружныхъ судахъ, а тамъ, гдѣ дѣйствуетъ старый порядокъ судопроизводства — въ палатахъ уголовного и гражданского суда. Привлеченіе къ отвѣтственности военныхъ членовъ комиссій зависитъ отъ военного начальства.

46. За самовольное уклоненіе отъ исполненія обязанностей завѣдывающаго военно-конскимъ участкомъ во время поставки лошадей для войскъ, виновный подвергается взысканіямъ и наказаніямъ, опредѣленнымъ въ статьѣ 384 уложенія о наказаніяхъ (изд. 1866 г.).

47. За непредставленіе лошадей на сборный пунктъ, безъ уважительныхъ причинъ, виновные подвергаются, за каждую скрытую лошадь, денежному взысканію не выше двойной цѣны, опредѣленной за высшій сортъ лошадей. Взысканіе это налагается по приговору подлежащаго судебного установленія и обращается въ пользу казны, а въ случаѣ несостоятельности виновнаго замѣняется на общемъ основаніи.

48. Если лошади не будутъ представлены цѣлымъ военно-конскимъ участкомъ на сдаточный пунктъ къ назначенному сроку безъ уважительныхъ причинъ, то лошади съ такого участка берутся экзекуціоннымъ порядкомъ.

XI. О расходахъ по поставкѣ лошадей.

49. Заготовленіе печатныхъ блантовъ, конскихъ мѣръ, жеребьевъ и клеймъ для тавренія лошадей, по формамъ и образцамъ, устанавливаемымъ по соглашенію Министровъ Военнаго и Внутреннихъ Дѣлъ, производится на счетъ государственнаго казначейства.

повинности войскowej powiatowych lub gubernialnych wciągu dwóch tygodni od dnia, w którym dokonana została czynność uznana za nieprawidłową. Na postanowienia urzędów powiatowych i miejskich, w tych sprawach, jak również za własne tych instytucyj rozporządzenia mogą być podawane skargi do urzędów do повинności wojskowej, gubernialnych, w terminie czterotygodniowym, licząc od daty ogłoszenia tych postanowień i rozporządzeń.

45. Za przestępstwa służbowe, zawiadujących rewirami wojenno-końskimi i członków cywilnych komisyj odbiorczych pociąga do odpowiedzialności gubernator; oddaje ich pod sąd na mocy oddzielnych postanowień Rządu Gubernialne, a sądzą ich sądy okręgowe; tam zaś, gdzie istnieje dotąd dawna organizacya sądowa — izby sądu karnego i cywilnego. Pociągnięcie do odpowiedzialności wojskowych członków komisji należy do ich zwierzchności wojskowej.

46. Za samowolne uchylenie się od pełnienia obowiązków zawiadującego rewirem wojenno-końskim w czasie dostarczania koni dla wojska, winny ulega karom, określonym w artykule 384 kodeksu karnego (wyd. z r. 1866).

47. Za niedostawienie koni do punktu zbornoego, bez powodów na uwzględnienie zasługujących, winni ulegną: za każdego ukrytego konia karze pieniężnej nieprzenoszącej podwójnej ceny określonej za najwyższą kategorię koni. Kara ta wymierza się wyrokiem właściwej władzy sądowej na korzyść skarbu; zaś wrazie ubóstwa winnego zamienia się na ogólną zasadzie.

48. Jeżeli koni nie dostarczy cały rewir wojenno-koński do punktu zdawczo-odbiorczego na termin oznaczony, bez powodów na uwzględnienie zasługujących, to z takiego rewiru konie biorą się drogą egzekucyjną.

XI. O rozchodach na dostawę koni.

49. Blankiety drukowane, miary końskie, losy, znaki do znaczenia koni, wyrabiają się podług form i wzorów, ustanowionych, po porozumieniu się Ministerjów Wojny i Spraw Wewnętrznych, na rachunek Skarbu Państwa.

50. Завѣдывающіе военно конскими участками, во время поставки лошадей для войскъ, пользуются безвозмездно обывательскими подводами, полагая по одной пароконной подводѣ на каждое лицо.

51. Вольнопрактикующіе ветеринарные врачи, въ случаѣ приглашенія ихъ въ составъ приемныхъ комиссій, пользуются, въ теченіе всего времени приѣма лошадей, суточными деньгами отъ казны, наравнѣ съ врачами, командиремыми въ присутствіи по воинской повинности для приѣма новобранцевъ.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 15 Іюня, N. 64 стр. 1018).

22.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О соединеніи почтовыхъ и телеграфныхъ учреждений.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО восплѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о соединеніи почтовыхъ и телеграфныхъ учреждений, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

22-го Мая 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ пред-

50. Zawiadujący rewirami wojenno-końskimi, w czasie dostawy koni dla wojska, korzystają bezpłatnie z powód obywatelskich, licząc po jednej parokonnej podwodzie na każdego.

51. Wolnopraktykujący weterynarze, wrazie wezwania ich do składu komisij odbiorczych, pobierają wciągu całego czasu, przez który przyjmują się konie, diety od Skarbu, narówni z lekarzami, delegowanymi do urzędów do powinności wojskowej dla przyjmowania rekrutów.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

22.

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O połączeniu instytucyj pocztowych i telgraficznych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o połączeniu instytucyj pocztowych i telegraficznych, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

22-go Maja 1884 g.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Departamentów Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra

Cz. 2. 1884.

ментовъ Законовъ ставленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о соединеніи почтовыхъ и телеграфныхъ учреждений, Экономіи 10 Марта *мнѣніемъ положилъ:*

и Общаго Собранія I. Почтовый и Телеграфный Департаменты Министерства Внутреннихъ Дѣлъ соединить въ одно учрежденіе, наименовавъ оное Главнымъ Управленіемъ почтъ и телеграфовъ.

II. Главное Управленіе почтъ и телеграфовъ образовать на нижеслѣдующихъ основаніяхъ:

1) Управленіе сіе составляютъ: Начальникъ, два помощника его, инспекторы телеграфовъ, дѣлопроизводители и другіе чины.

2) Начальникъ Главнаго Управленія назначается Высочайшимъ указомъ Правительствующему Сенату, по представленію Министра Внутреннихъ Дѣлъ.

3) Начальникъ Главнаго Управленія, по званію своему, состоитъ Членомъ Совѣта Министра Внутреннихъ Дѣлъ.

4) Начальнику Главнаго Управленія, независимо отъ правъ, присвоенныхъ дѣйствующими узаконеніями Почтовому и Телеграфному Департаментамъ и Директору телеграфовъ, принадлежать: а) утвержденіе въ должностяхъ всѣхъ почтовыхъ и телеграфныхъ чиновъ до VII класса включительно, кромѣ тѣхъ, опредѣленіе которыхъ существующими узаконеніями предоставлено власти мѣстныхъ учреждений; б) разрѣшеніе служащимъ въ Главномъ Управленіи денежныхъ пособій изъ остатковъ отъ кредита, назначеннаго на содержаніе личнаго состава онаго.

5) Начальнику Главнаго Управленія принадлежитъ расходование ассигнуемыхъ по сибѣтамъ почтово-телеграфной части кредитовъ, на основаніяхъ, опредѣляемыхъ по взаимному соглашенію Министра Внутреннихъ Дѣлъ и Государственнаго Контролера. Всѣ вообще распорядительныя мѣры, необходимыя для дѣйствія существующихъ законовъ и постановленій по почтовой, телеграфной и телефонной частямъ, Начальникъ Главнаго Управленія принимаетъ собственною властью.

6) О дѣлахъ, разрѣшаемыхъ по закону съ утвержденія Министра или требующихъ соглашенія съ другими Министрами и Главноуправляющими отдѣльными частями, а также подлежащихъ

и Экономіи Паństwo- Spraw Wewnętrznych, o połączeniu instytucyj wój z d. 10 Marca pocztowych i telegraficznych, *uchwala* zdanie: i Ogólnego Zebrania

z dnia 7-go Maja 1884 r. I. Departament Poczt i Departament Telegrafów Ministerium Spraw Wewnętrznych połączyć w jedną instytucję, nazwawszy takową Zarządem Głównym Poczt i Telegrafów.

II. Zarząd Główny poczt i telegrafów utworzyć na następujących zasadach:

1) Zarząd ten składają: Naczelnik, dwóch jego pomocników, inspektorowie telegrafów, referenci i inni urzędnicy.

2) Naczelnika Zarządu Głównego mianuje się Najwyższym Ukazem do Rządzącego Senatu, na przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych.

3) Naczelnik Zarządu Głównego, podług swjej godności, jest Członkiem Rady Ministra Spraw Wewnętrznych.

4) Do Naczelnika Zarządu Głównego, niezależnie od praw, nadanych obowiązującymi ustawami Departamentowi Poczt i Departamentowi Telegrafów oraz Dyrektorowi Telegrafów, należy: а) mianowanie wszystkich urzędników poczt i telegrafów do VII klasy włącznie, oprócz tych, których mianowanie, podług praw obowiązujących, należy do miejscowych instytucyj; б) udzielenie służącym w Zarządzie Głównym zapomóg pieniężnych z pozostałości z kredytu, asygnowanego na utrzymanie jego personelu.

5) Do Naczelnika Zarządu Głównego należy wydatkowanie asygnowanych podług budżetu wydziału pocztowo-telegraficznego kredytów, na zasadach, określonych po wzajemnym porozumieniu się Ministra Spraw Wewnętrznych i Kontrolera Państwa. Wszelkie wogóle środki, niezbędne do wprowadzenia w wykonanie niniejszych praw i postanowień w wydziałach poczt, telegrafów i telefonów, Naczelnik Zarządu Głównego przedsiębierze własną władzą.

6) W sprawach, które podług prawa decydują się z zatwierdzeniem przez Ministra, albo wymagają porozumienia się z innemi Ministrami i Główno-Zarządzającymi oddzielnymi wydziałami, jak również

разсмотрѣнію высшихъ государственныхъ учреждений, или зависящихъ отъ непосредственнаго разрѣшенія ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА, Начальникъ Главнаго Управленія представляетъ Министру Внутреннихъ Дѣлъ.

7) Обязанности помощниковъ Начальника Главнаго Управленія, а равно порядокъ исправленія ими должности Начальника, въ случаѣ его болѣзни или отсутствія, опредѣляются инструкціею Министра Внутреннихъ Дѣлъ.

8) Общее присутствіе Главнаго Управленія состоитъ, подъ предѣтельствомъ Начальника онаго, изъ помощниковъ его, дѣлопроизводителей и наличныхъ инспекторовъ телеграфовъ. Общее присутствіе имѣетъ предметами вѣдомства: а) производство торговъ и разсмотрѣніе всѣхъ вообще дѣлъ о послѣдствіяхъ торговъ и б) разсмотрѣніе техническихъ и другихъ вопросовъ особенной важности. Въ послѣднемъ случаѣ, въ присутствіе могутъ быть приглашаемы, по усмотрѣнію Начальника Главнаго Управленія, также постороннія лица, извѣстныя своими познаніями и опытностію по обсуждаемымъ вопросамъ.

III. Должности Начальника Главнаго Управленія почтъ и телеграфовъ и его помощниковъ отнести: первую—къ III классу по чиновпроизводству, къ III разряду по шитью на мундиръ и ко II разряду по пенсіи, съ присвоеніемъ оной оклада содержанія въ 7000 руб. въ годъ (въ томъ числѣ 4000 руб. жалованья и 3000 руб. столовыхъ денегъ) и квартиры натурою; а вторую—къ V классу по чиновпроизводству, V разряду по шитью на мундиръ и I степени III разряда по пенсіи, съ присвоеніемъ имъ оклада содержанія по 4500 р. въ годъ (въ томъ числѣ 2500 р. жалованья и 2000 р. столовыхъ денегъ) и квартиръ въ натурѣ.

IV. Должности Директоровъ и Вице-Директоровъ Почтового и Телеграфнаго Департаментовъ, а также должность Директора телеграфовъ, упразднить, оставивъ тѣхъ изъ занимающихъ означенныя должности лицъ, которые не получаютъ новаго назначенія, за штатомъ, на общемъ основаніи.

V. Потребный въ текущемъ году расходъ на содержаніе Начальника Главнаго Управленія и его помощниковъ, а равно на производство заштатнаго жалованья упомянутымъ въ статьѣ IV ли-

въ тѣх, которые улагаются разпознаванію высшихъ инстанцій паństwowych lub zależą od bezpośredniej decyzji NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, Naczelnik Zarządu Głównego robi przedstawienie do Ministra Spraw Wewnętrznych.

7) Obowiązki pomocników Naczelnika Zarządu Głównego, jak również sposób sprawowania przez nich urzędu Naczelnika w razie choroby lub nieobecności, określa instrukcja Ministra Spraw Wewnętrznych.

8) Ogólny komplet Zarządu Głównego składa się: z Naczelnika, jako przewodniczącego, jego pomocników, referentów i naczelnych inspektorów telegrafów. Przedmioty, należące do kompetencji ogólnego kompletu są następujące: a) licytacje i rozpoznawanie wszelkich wogóle spraw o rezultatach licytacji, i b) rozpoznawanie technicznych i innych szczególnie ważnych kwestyj. W ostatnim razie do kompletu mogą być również zapraszane, podług uznania Zarządu Głównego, i osoby obce, znane ze swoich wiadomości i doświadczenia w rozpoznawanych kwestjach.

III. Posady Naczelnika Zarządu Głównego poczt i telegrafów i jego pomocników zaliczyć: pierwszą—do III klasy podług rangi, do III klasy podług haftu na mundurze i do II klasy podług emerytury, przywiązując do niżej płacę po 7000 rs. rocznie (z tego 4000 rs. pensji i 3000 rs. pieniędzy na stół) i mieszkanie w naturze; a drugie—do V klasy podług rangi, V kategorii podług haftu na mundurze i I stopnia III kategorii podług emerytury, przywiązując do nich płacę po 4500 rs. rocznie (z tego 2500 rs. pensji i 2000 rs. pieniędzy na stół) i mieszkania w naturze.

IV. Posady Dyrektorów i Wice-Dyrektorów Departamentów poczt i telegrafów oraz posadę Dyrektora telegrafów znieść, uważając tych z pomiędzy zajmujących pomienione posady, którzy nie będą mianowani gdzie indziej, za spadłych z etatu na ogólnej zasadzie.

V. Potrzebny w roku bieżącym rozchód na uposażenie Naczelnika Zarządu Głównego i jego pomocników, jak również na wypłatę pensji pozaetatowej urzędnikom wzmiankowanym w artykule IV

цамъ, обратить на счетъ остатковъ, ожидаемыхъ по смѣтѣ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ по почтовой и телеграфной частямъ.

VI. Приступить съ 1885 года къ постепенному, въ течение пяти лѣтъ, преобразованію мѣстныхъ почтовыхъ и телеграфныхъ учреждений, на началахъ объединенія оныхъ и возможнаго сокращенія числа должностей, руководствуясь при этомъ особымъ планомъ, который имѣетъ быть представленъ на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденіе, чрезъ Государственный Совѣтъ.

VII. Поручить Министру Внутреннихъ Дѣлъ: 1) представлять ежегодно, на одобреніе Государственного Совѣта при разсмотрѣніи въ немъ финансовой смѣты почтово-телеграфной части, временный на слѣдующій годъ штатъ Главнаго Управленія почтъ и телеграфовъ, а по истеченіи трехъ лѣтъ — внести на утвержденіе въ законодательномъ порядкѣ окончательный проектъ штата сего Управленія, и 2) ко времени разсмотрѣнія смѣты на 1885 г., представить на уваженіе Государственного Совѣта общій планъ принимаемаго преобразованія мѣстныхъ почтовыхъ и телеграфныхъ учреждений, вмѣстѣ съ предположеніями объ употребленіи суммъ, которыя будутъ освобождаться вслѣдствіе сокращенія и соединенія должностей въ упомянутыхъ учрежденіяхъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 15 Іюня, N. 64 стр. 1042).

pokryć z pozostałości, spodziewanych z budżetu Ministerium Spraw Wewnętrznych w wydziałach poczt i telegrafów.

VI. Przystąpić od roku 1885 do stopniowego, w ciągu lat pięciu, zreformowania miejscowych instytucyj poczt i telegrafów na zasadach połączenia ich i możliwego zmniejszenia liczby posad, kierując się przytém specjalnym planem, który ma być przedstawiony pod Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenie, zapośrednictwem Rady Państwa.

VII: Poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych: 1) przedstawiać corok do zatwierdzenia Rady Państwa przy rozpoznawaniu w niej budżetu finansowego wydziału pocztowo-telegraficznego, tymczasowy, na rok następny, etat Zarządu Głównego poczt i telegrafów, a po upływie lat trzech, wnieść pod zatwierdzenie w drodze prawodawczej projekt etatu tego Zarządu, i 2) na czas rozpoznania budżetów za rok 1885 przedstawić pod rozpoznanie Rady Państwa ogólny plan przedsiębranęj reformy miejscowych instytucyj pocztowych i telegraficznych, łącznie z projektami o użyciu sum, które będą pozostawały do rozporządzenia wskutek zmniejszenia i połączenia posad w tych instytucjach.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

23.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ отмѣнѣ статей 297, 302 и 303 т. X ч. 3 Законовъ Межевыхъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ отмѣнѣ статей 297, 302 и 303 т. X ч. 3 Законовъ Межевыхъ, Высочайше утвердить соизволило и повелѣло исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЪ*.
14-го Февраля 1884 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ гражданскаго и Законовъ просу о доставленіи въ чертежную Межевого Департамента и Межевую Канцелярію вѣдомостей Собранія 30 Января о перемѣнахъ въ поземельномъ владѣніи и имѣніяхъ новыхъ владѣльцевъ, *мнѣніемъ положилъ:*

Статью 297 и приложение къ оной, 302 и 303 т. X ч. 3 Зак. Меж., изд. 1857 г., съ послѣдовавшими къ нимъ по продолженію 1876 г. дополненіями, отмѣнить.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 19 Іюня, N. 65 стр. 1049).

23.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O uchyleniu artykułów 297, 302 i 303 t. X cz. 3 Praw Mierniczych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o uchyleniu artykułów 297, 302 i 303 t. X cz. 3 Praw Mierniczych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.
14-go Lutego 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych i Praw i na Departamentów Cywilnego i Praw z d. Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy decyzją Rządu cego Senatu w kwestyi dostarczenia do planiarni 7 Stycznia i Ogólnego Departamentu Mierniczego i Kancelaryi Mierniczej Zebrania z d. 30-go wiadomości o zmianach w posiadaniu ziemi i nazwiskach nowych właścicieli, *uchwaliła zdanie:*

Artykuł 297 i dodatek do niego, 302 i 303 t. X cz. 3 Pr. Mier., wyd. z r. 1857, z późniejszymi do nich podług dalszego ciągu z r. 1876 uzupełnieniami, uchylić.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

24.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАР-
СТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ упраздненіи Коммисіи Прошеній и о порядкѣ при-
нятія и направленія прошеній и жалобъ, на Высо-
чайшее Имя приносимыхъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, рассмотрѣвъ послѣдовавшія въ
Государственномъ Совѣтѣ разныя мнѣнія по дѣлу объ упраздненіи
Коммисіи Прошеній, на Высочайшее Имя приносимыхъ, Высо-
чайше повелѣтъ соизволить:

I. Коммисію Прошеній, должность Статсъ-Секретаря у при-
нятія прошеній и состоящую при Статсъ-Секретарѣ Канцелярію
упразднить.

II. Лицъ, занимающихъ упраздняемыя должности, если они
не получаютъ другаго назначенія, оставить за штатомъ на общемъ
основаніи.

III. Съ пенсіоннымъ капиталомъ чиновъ означенной въ статьѣ
I Канцеляріи поступить согласно § 3 Высочайше утвержденнаго
22 Апрѣля 1849 г. положенія объ этомъ капиталѣ.

IV. Порядокъ принятія и направленія всеподданнѣйшихъ
прошеній и жалобъ установить, въ видѣ временной на одинъ годъ
мѣры, на слѣдующихъ основаніяхъ:

1) Обязанность принятія и направленія приносимыхъ на
Высочайшее Имя прошеній и жалобъ возлагается на Командую-
щаго ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою, который при ис-
полненіи этой обязанности руководствуется прилагаемыми при семъ
временными правилами.

2) Дѣлопроизводство по означеннымъ въ пунктѣ 1-мъ про-
шеніямъ и жалобамъ сосредоточивается въ Канцеляріи по принятію
прошеній, учреждаемой при ИМПЕРАТОРСКОЙ Главной Кварти-
рѣ, согласно прилагаемому временному штату.

24.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zniesieniu Komisji Prośb i o sposobie przyjmowania
prośb, podawanych na Imię Najwyższe i nada-
wania im biegu.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, rozpoznawszy zapadłe w Radzie Pań-
stwa różne zdania w sprawie o zniesieniu Komisji Prośb, podawa-
nych na Imię Najwyższe, Najwyżej zezwolić raczył:

I. Komisję Prośb, posadę Sekretarza Stanu przy przyjmowa-
niu prośb i istniejącą przy Sekretarzu Stanu Kancelaryę znieść.

II. Urzędników, zajmujących znoszące się posady, o ile nie bę-
dą mianowani gdzieindziej, uważać za spadłych z etatu na ogólnej
zasadzie.

III. Z kapitałem emerytalnym urzędników wzmiankowanej
w artykule I Kancelaryi postąpić zgodnie z przepisem zawartym
w § 3 Najwyżej zatwierdzonego d. 22 Kwietnia 1849 r. постано-
wienia o tym kapitale.

IV. Sposób przyjmowania najpoddańszych prośb i skarg i na-
dawania im biegu ustanowić, w charakterze środka tymczasowego na
rok jeden, na następujących zasadach:

1) Obowiązek przyjmowania podawanych na Imię Najwyż-
sze prośb i skarg wkłada się na Komendanta Główniej Kwatery
CESARSKIÉJ, który przy wykonywaniu tego obowiązku kieruje się
załączonemi przy niniejszym przepisami.

2) Referaty w przedmiocie wzmiankowanych w ustępie 1-m
prośb i skarg jednoczą się w Kancelaryi do przyjęcia prośb, która się
tworzy przy Główniej Kwaterze CESARSKIÉJ, podług załączonego
przy niniejszym etatu tymczasowego.

3) Предварительное рассмотрение всеподданнейших жалоб на определение Департаментов Сената (ст. 240 т. I учр. Прав. Сен.) возлагается на временное Присутствие, образуемое при Государственном Совете в состав и на основаниях, изъясненных в прилагаемом при сем учреждении.

V. На содержание Канцелярии по принятию прошений, на Высочайшее Имя приносимых, отпустить из государственного казначейства исчисленную по штату сумму шестьдесят пять тысяч девятьсот пятьдесят рублей, с тем, чтобы часть этой суммы, которая причтется по расчету на содержание помянутой Канцелярии в текущем году, отнесена была на свободные остатки от кредита, ассигнованного по Высочайше утвержденной на 1884 год смете на содержание личного состава Статс-Секретариата у принятия прошений, а остальная сумма внесена была в подлежащие расходные сметы на 1885 год.

VI. Предоставить Командующему ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою внести в расходные сметы 1885 года сумму, необходимую на наем помещения Канцелярии и на хозяйственные по этому помещению потребности, в текущем же году расход по означенному предмету, в размере действительной надобности, отнести на остатки от указанного в статье V кредита по содержанию Статс-Секретариата у принятия прошений, на Высочайшее Имя приносимых.

Подписалъ:

Председатель Государственного Совета *МИХАИЛЬ*.
30-го Мая 1884 г.

3) Pierwiastkowe rozpoznanie najpoddańszych skarg na decyzje Departamentów Senatu (art. 240 t. I Org. Rząd. Sen.) porucza się Kompletowi tymczasowemu, utworzonemu przy Radzie Państwa, w składzie i na zasadach, wyłuszczonych w załączonej przy niniejszym organizacji.

V. Na utrzymanie Kancelaryi do przyjęcia próśb podawanych na Imię Najwyższe, wydać ze Skarbu Państwa, obliczoną podług etatu, sumę sześćdziesiąt pięć tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt rubli, z tém zastrzeżeniem, ażeby część téj sumy, jaka przypadnie podług obliczenia na utrzymanie pomienionéj Kancelaryi w roku bieżącym, była zaliczona na wolne pozostałości z kredytu asygnowanego podług Najwyżej zatwierdzonego na rok 1884 budżetu na utrzymanie personelu Sekretaryatu Stanu przy przyjmowaniu próśb, a pozostała suma—wniesiona do właściwych budżetów rozchodu na rok 1885.

VI. Poruczyć Komendantowi Głównéj Kwatery CESARSKIEJ wnieść do budżetu rozchodów za rok 1885 sumę niezbędną na najem pomieszczenia Kancelaryi i na gospodarcze w tém pomieszczeniu potrzeby; zaś w roku bieżącym rozchód na ten przedmiot, w ilości, jaka się rzeczywiście potrzebną okaże, zaliczyć na rachunek pozostałości ze wskazanego w artykule V kredytu na uposażenie Sekretaryatu Stanu przy przyjęciu próśb, podawanych na Imię Najwyższe.

Podpisał:

Prezesa Rady Państwa *MICHAŁ*.

30-go Maja 1884 r.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Петергофѣ,
30-го Мая 1884 года.

„Быть по сему.“

ВРЕМЕННЫЙ ШТАТЪ

Канцеляріи по принятію прошеній, на Высочайшее Имя приносимыхъ.

	Число чиновъ.	Содержаніе въ годъ.					Квартира въ натурѣ.	Классы и разряды.	
		Жалованья.	Столовыхъ.	Квартирныхъ.	Итого одному.	Всего.		По должности.	По шитью на мундирѣ.
		Р у б л и.							
Начальникъ Канцеляріи	1	3000	2500	—	5500	5500	1	IV	IV
Юрисконсультъ	1	3000	2500	1000	6500	6500	—	IV	IV
Дѣлопроизводителей	4	2000	1500	1000	4500	18000	—	V	V
Старшихъ помощниковъ дѣлопроизводителей	4	1000	800	600	2400	9600	—	VI	VI
Младшихъ помощниковъ дѣлопроизводителей	4	600	600	300	1500	6000	—	VII	VII
Архивариусъ (онъ же экзекуторъ и казначей)	1	1000	800	—	1800	1800	1	VI	VI
Помощникъ его	1	450	250	200	900	900	—	VIII	VIII
Журналистъ	1	600	300	—	900	900	1	VIII	VIII
Помощникъ его	1	300	300	150	750	750	—	IX	IX
Чинovníковъ для письма	10	—	—	—	—	5000	—	X	X
На канцелярскіе расходы и содержаніе вольнонаемныхъ сторожей, курьеровъ и курьерскихъ лошадей	—	—	—	—	—	5000	—		
На награды и пособія чиновникамъ	—	—	—	—	—	6000	—		
Итого	28	65950							

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W Peterhofie,
30-go Maja 1884 roku.

„Ma być podług tego.“

ETAT TYMCZASOWY

Kancelaryi do przyjmowania próśb, podawanych na Imię Najwyższe.

	Liczba osób.	Uposażenie roczne.					Mieszkanie w naturze.	Klasy i kategorie.	
		Pensyi.	Na stół.	Na mieszkanie.	Razem dla jednego.	Ogółem.		Podług urzędu.	Podług hafu na mundurze.
Naczelnik Kancelaryi	1	3000	2500	—	5500	6500	1	IV	IV
Radca prawny	1	3000	2500	1000	6500	6500	—	IV	IV
Referentów	4	2000	1500	1000	4500	18000	—	V	V
Starszych pomocników referentów	4	1000	800	600	2400	9600	—	VI	VI
Młodszych pomocników referentów	4	600	600	300	1500	6000	—	VII	VII
Archiwista (zarazem egzekutor i poborca).	1	1000	800	—	1800	1800	1	VI	VI
Jego pomocnik	1	450	250	200	900	900	—	VIII	VIII
Dziennikarz	1	600	300	—	900	900	1	VIII	VIII
Jego pomocnik	1	300	300	150	750	750	—	IX	IX
Urzędników do pisma	10	—	—	—	—	5000	—	X	X
Na rozchody kancelaryjne i utrzymanie najętych stróży, kurьерów i koni kurьерских	—	—	—	—	—	5000	—		
Na nagrody i zapomogi dla urzędników	—	—	—	—	—	6000	—		
Razem	28	65950							

Примѣчанія:

1-е. Распредѣленіе суммы, ассигнованной на содержаніе чиновниковъ для письма, предоставляется ближайшему усмотрѣнію Начальника Канцеляріи.

2-е. Пенсія лицамъ, служащимъ въ Канцеляріи по принятію прошеній, на Высочайшее Имя приписанныхъ, опредѣляются не по табели пенсіонныхъ окладовъ, а каждый разъ по особому Всемилостивѣйшему ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА назначенію.

3-е. Служащимъ въ Канцеляріи присваивается форма обмундированія, установленная для Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи.

4-е. Служащіе нынѣ въ Канцеляріи Статсъ-Секретаря у принятія прошеній, въ случаѣ перемѣщенія ихъ во вновь образуемую Канцелярію на соответствующія должности, которымъ присвоено симъ штатомъ сравнительно меньшее содержаніе, сохраняютъ нынѣшніе оклады впредъ до выбытія или назначенія на высшую должность, окладъ содержанія коей выше нынѣ ими получаемого.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Петергофѣ,
9-го Іюня 1884 года.

„Утверждаю“.

ВРЕМЕННЫЯ ПРАВИЛА

о порядкѣ принятія и направленія прошеній и жалобъ, на Высочайшее Имя приносимыхъ.

1. Приносимыя на Высочайшее Имя всеподданнѣйшія прошенія и жалобы поступаютъ къ Командующему ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою, который по приему и направленію оныхъ подчиняется непосредственно ЕГО ВЕЛИЧЕСТВУ.

Увагі:

1-а. Rozdział sumy, asygnowanėj na utrzymanie urzędników do pisma, pozostawia się bliższemu uznaniu Naczelnika Kancelaryi.

2-а. Emerytury dla osób służących w Kancelaryi do przyjmowania próśb, podawanych na Imię Najwyższe, wyznaczają się podług tabeli płac emerytalnych, za każdym razem podług oddzielnego Najmiłościwszego przez NAJJASNIEJSZEGO PANA wyznaczenia.

3-а. Dla służących w Kancelaryi nadaje się forma umundurowania, ustanowiona dla Własnej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelaryi.

4-а. Służący obecnie w Kancelaryi Sekretarza Stanu do przyjmowania próśb wrazie przeniesienia ich do nowo-tworzącój się Kancelaryi na odpowiednie posady, do których przywiązane jest stosunkowo mniejsze uposażenie, zachowują dotychczasowe płace aż do wystąpienia ze służby lub mianowania na wyższą posadę, do której przywiązana jest płaca wyższa od pobieranėj przez nich obecnie.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W Peterhofie,
d. 9-go Czerwca 1884 r.

„Zatwierdzam“.

PRZEPISY TYMCZASOWE

o sposobie przyjmowania próśb i skarg, podawanych na Imię Najwyższe.

1. Podawane na Imię Najwyższe najpoddanejsze prośby i skargi podają się Komendantowi Głównej Kwatery CESARSKIEJ, który, co do przyjmowania ich i nadawania im biegu, jest podwładnym bezpośrednio NAJJASNIEJSZEGO PANA.

Cz. 2. 1884.

8

2. Дѣлопроизводство по означеннымъ въ ст. 1 прошеніямъ и жалобамъ возлагается на образованную при ИМПЕРАТОРСКОЙ Главной Квартирѣ Канцелярію прошеній, на Высочайшее Имя приносимыхъ.

Примѣчаніе. Распредѣленіе занятій между чинами Канцеляріи и внутренній порядокъ дѣлопроизводства въ оной устанавливается инструкціею Командующаго ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою.

3. На Высочайшее Имя приносятся:

а) жалобы на опредѣленія Департаментовъ Правительствующаго Сената, кромѣ Кассационныхъ (ст. 240 т. I, учр. Прав. Сен., изд. 1857 г., 467 т. XV ч. 2, зак. о суд. по прес. и прост., п. 510 т. X ч. 2, зак. о суд. и взыск. гражд., изд. 1876 г.);

б) жалобы на дѣйствія и распоряженія Министровъ, Главноуправляющихъ отдѣльными частями и Генералъ-Губернаторовъ, когда таковыя дѣйствія и распоряженія не подлежатъ по закону обжалованію Правительствующему Сенату;

в) прошенія о дарованіи милостей, въ особыхъ случаяхъ, не подходящихъ подъ дѣйствіе общаго закона, когда сими не нарушаются ничьи законныя интересы и гражданскія права, и

г) прошенія о помилованіи и смягченіи участи лицъ осужденныхъ или отбывающихъ наказанія.

4. Жалобы и прошенія, на Высочайшее Имя приносимыя, а также разрѣшительныя по онымъ бумаги освобождаются отъ гербоваго сбора.

5. Жалобы и прошенія приносятся не иначе, какъ отъ имени и за явственною подписью того лица, отъ коего подана просьба, съ указаніемъ мѣста жительства просителя и съ означеніемъ переписчика, когда просьба написана чужою рукою.

6. Принесеніе жалобъ и прошеній повѣренными допускается лишь въ слѣдующихъ двухъ случаяхъ: 1) если въ дѣлѣ, по коему приносятся жалоба или прошеніе, участвуютъ нѣсколько лицъ и всѣ они или нѣкоторые изъ нихъ уполномочатъ на подачу прошенія одного изъ среды своей довѣренностью, которая должна быть въ подлинникѣ представлена; 2) если въ дѣлахъ, относящихся до цѣлаго сословія, общества, или общественнаго установленія, жалоба или прошеніе принесены законнымъ его представителемъ, уполномоченнымъ на сіе въ установленномъ порядкѣ.

2. Referaty we wzmiarkowanych w art. 1 prośbach i skargach powierzają się, utworzonej przy Główniej Kwaterze CESARSKIEJ, Kancelaryi prośb, podawanych na Imię Najwyższe.

Uwaga. Podział zajęć pomiędzy urzędników Kancelaryi i porządek wewnętrzny referatów ustanawia instrukcja Komendanta Główniej Kwatery CESARSKIEJ.

3. Na Imię Najwyższe podają się:

a) skargi na decyzje Departamentów Rządzącego Senatu, oprócz Kasacyjnych (art. 240 t. I Org. Rząd. Sen., wyd. z r. 1857, 467 t. XV cz. 2 pr. o sąd. za zbr. i występ. i 510 t. X cz. 2 pr. o sąd. i kar. cyw., wyd. z r. 1876);

b) skargi na czynności i rozporządzenia Ministrów, Główno-Zarządzających oddzielnymi wydziałami i General-Gubernatorów, gdy takie czynności i rozporządzenia nie ulegają podług prawa zaskarżeniu do Rządzącego Senatu;

c) prośby o udzielenie łask w specjalnych wypadkach, do których nie stosuje się moc obowiązująca ogólnego prawa, gdy tém nie naruszają się niczyje interesa prawne ani prawa cywilne, i

d) prośby o ulaskawienie i złagodzenie losu osób skazanych na kary lub odhywających takowe.

4. Skargi i prośby, podawane na Imię Najwyższe, tudzież odpowiedzi na takowe, uwalniają się od podatku stempowego.

5. Skargi i prośby podają się nie inaczej jak w imieniu i z wyraźnym podpisem osoby, która podała prośbę, ze wskazaniem miejsca zamieszkania proszącego i z wymienieniem przepisywacza, jeżeli prośba napisana jest obcą ręką.

6. Podanie próśb i skarg przez pełnomocników pozwala się tylko w następujących dwóch razach: 1) jeżeli w sprawie, w której podaje się skarga lub prośba, bierze udział kilka osób i wszystkie albo niektóre z nich upoważnią do podania prośby jednego zpomiedzy siebie zapomocą pełnomocnictwa, które powinno być przedstawione w oryginale; 2) jeżeli w sprawach, odnoszących się do całego stanu, towarzystwa lub instytucji publicznej skarga lub prośba podaną została przez jej prawnego przedstawiciela, do tego w ustanowiony sposób umocowanego.

7. Въ жалобахъ на опредѣленія Департаментовъ Правительствующаго Сената должны быть приведены законы, которые проситель считаетъ нарушенными, а также доказательства и доводы, на коихъ онъ основываетъ свое ходатайство, съ приложеніемъ копій съ обжалованнаго опредѣленія и свидѣтельства о времени его объявленія или приведенія въ дѣйствительное исполненіе.

8. Оставляются безъ разсмотрѣнія:

а) жалобы и прошенія, принесенныя съ отступленіемъ отъ правилъ, изложенныхъ въ статьяхъ 5 и 6;

б) жалобы на опредѣленія Департаментовъ Правительствующаго Сената, поданныя безъ приложенія къ нимъ, требуемыхъ ст. 7, копій съ опредѣленія и свидѣтельства о времени его объявленія или приведенія въ дѣйствительное исполненіе, и

в) жалобы и прошенія, писанныя безпорядочно или безмысленно, на клочкахъ бумаги, или съ неприличными выраженіями.

9. Оставляются безъ послѣдствій властью Командующаго ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою, безъ представленія на Высочайшее усмотрѣніе:

а) жалобы и прошенія, не предусмотрѣнныя въ ст. 3 настоящаго узаконенія;

б) жалобы и прошенія о такихъ предметахъ, по коимъ, въ общемъ законномъ порядкѣ, надлежитъ обращаться къ служебному начальству или къ установленнымъ вѣдомствамъ и учрежденіямъ;

в) жалобы и прошенія, заключающія въ себѣ повтореніе всеподданнѣйшаго ходатайства, оставленнаго безъ послѣдствій, если притомъ въ подкрѣпленіе онаго не приведено новыхъ обстоятельствъ;

г) жалобы и прошенія, заключающія въ себѣ нѣсколько разныхъ отдѣльныхъ одинъ отъ другаго предметовъ, имѣвшихъ особаго производства, и

д) прошенія о назначеніи пенсій въ виду особыхъ служебныхъ отличій и заслугъ просителя (ст. 14 п. 6 учр. Ком. Мин. и 204 уст. о пенс., изд. 1876 г.).

10. Жалобы на опредѣленія Департаментовъ Правительствующаго Сената (ст. 3 п. а) препровождаются въ учрежденное при Государственномъ Совѣтѣ временное Присутствіе, для разсмотрѣнія въ установленномъ порядкѣ.

7. W skargach na decyzje Departamentów Rządzącego Senatu powinny być powołane prawa, które proszący uważa za naruszone, oraz dowody, na których opiera swoją prośbę, z dołączeniem kopii zaskarżonej decyzji i świadectwa o czasie ogłoszenia jej lub wprowadzenia w rzeczywiste wykonanie.

8. Pozostawiają się bez rozpoznania:

a) skargi i prośby, podane z odstępniem od przepisów, zawartych w artykułach 5 i 6;

b) skargi na decyzje Departamentów Rządzącego Senatu, podane bez dołączenia do nich, wymaganych w art. 7, kopii decyzji i świadectwa o czasie ogłoszenia jej lub wprowadzenia rzeczywiście w wykonanie;

c) skargi i prośby, pisane nieporządnie lub bez sensu na kartkach papieru albo z nieprzyzwoitemi wyrażeniami.

9. Pozostawiają się bez skutku władzą Komendanta Główniej Kwatery CESARSKIEJ, bez przedstawienia ich do Najwyższego uznania.

a) skargi i prośby, nieprzewidziane w art. 3 niniejszego prawa;

b) skargi i prośby o takich przedmiotach, co do których w ogólnym porządku prawnym, należy się zwracać do zwierzchności służbowej albo do ustanowionych wydziałów i instytucyj;

c) skargi i prośby, zawierające w sobie powtórzenie najpoddańszej prośby, pozostawionej bez skutku, jeżeli przytém na poparcie jej nie przytoczono nowych okoliczności;

d) skargi i prośby, zawierające w sobie kilka różnych, oddzielnych jeden od drugiego, przedmiotów, które były rozpoznawane w oddzielnej drodze;

e) prośby o wyznaczenie płac ze względu na specjalne odznaczenia służbowe i zasługi proszącego (art. 14 ust. 6 Org. Kom. Min. i 204 Ust. o emer., wyd. z r. 1876).

10. Skargi na decyzje Departamentów Rządzącego Senatu (art. 3 ust. a) przesyłają się do urzędzonego przy Radzie Państwa Kompletu Tymczasowego, dla rozpoznania ich w ustanowiony sposób.

11. Жалобы на Министровъ, Главноуправляющихъ отдѣльными частями и Генералъ-Губернаторовъ (ст. 3 п. б), Командующій ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою повергаетъ на Высочайшее воззрѣніе, испрашивая разрѣшенія ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА или на оставленіе оныхъ безъ послѣдствій, или же на внесеніе дѣла въ Государственный Совѣтъ, Комитетъ Министровъ или Правительствующій Сенатъ.

12. Командующій ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою присутствуетъ въ засѣданіяхъ Государственнаго Совѣта, Комитета Министровъ и Правительствующаго Сената по дѣламъ, внесеннымъ имъ въ сіи установленія, на основаніи предъидущей статьи.

13. По прошеніямъ о милостяхъ (ст. 3 п. в), дарованіе конхъ сопряжено съ изъятіемъ изъ закона либо съ интересомъ казны, Командующій ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою повергаетъ на Высочайшее воззрѣніе заключеніе свое или объ оставленіи прошенія безъ послѣдствій, или о передачѣ такового Министру или Главноуправляющему отдѣльною частью, по принадлежности. Въ особливо уважительныхъ случаяхъ, Командующій ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою испрашиваетъ Высочайшее соизволеніе на передачу прошенія подлежащему Министру или Главноуправляющему для доклада ЕГО ВЕЛИЧЕСТВУ.

14. Прошенія о всякаго рода нныхъ милостяхъ (ст. 3 п. в) докладываются ГОСУДАРЮ ИМПЕРАТОРУ Командующимъ ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою въ порядкѣ, опредѣленномъ по непосредственному указанію ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА.

15. Прошенія о помилованіи и смягченіи участи лицъ, приговоренныхъ къ наказанію или отбывающихъ оное (ст. 3 п. г), препровождаются Командующимъ ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою для представленія на Всемиловитѣйшее ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА воззрѣніе: 1) къ Министру Юстиціи—въ отношеніи лицъ, осужденныхъ судами гражданскаго вѣдомства, и 2) къ Военному Министру или къ Управляющему Морскимъ Министерствомъ, по принадлежности—въ отношеніи лицъ, осужденныхъ военными или военно-морскими судами.

16. Высочайшія повелѣнія, послѣдовавшіе по дѣламъ, упомянутымъ въ статьяхъ 11, 13 и 15, сообщаются Командующему ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою для свѣдѣнія и объявленія лицамъ, принесшимъ жалобы и прошенія.

11. Skargi na Ministrów Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami i General-Gubernatorów (art. 3 ust. b), Komendant Główniej Kwatery CESARSKIEJ przedstawia do Najwyższego uznania, wyjednywując zezwolenie NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, albo na pozostawienie ich bez skutku, albo też na wniesienie sprawy do Rady Państwa, Komitetu Ministrów albo Rządzącego Senatu.

12. Komendant Główniej Kwatery CESARSKIEJ bywa obecny na posiedzeniach Rady Państwa, Komitetu Ministrów i Rządzącego Senatu przy rozpoznawaniu spraw, wniesionych przez niego do tych instytucyj na zasadzie poprzedzającego artykułu.

13. Co do prób o łaski (art. 3 ust. c), których udzielenie jest połączone z odstąpieniem od prawa albo z interesem Skarbu, Komendant Główniej Kwatery CESARSKIEJ przedstawia do Najwyższego uznania swój wniosek, albo o pozostawienie próśby bez skutku, albo o przesłanie jej Ministrowi lub Główno-Zarządzającemu oddzielnym wydziałem, stosownie do kompetencji. W szczególnie ważnych razach, Komendant Główniej Kwatery CESARSKIEJ wyjednywa zezwolenie na przesłanie próśby do właściwego Ministra lub Główno-Zarządzającego, dla przedstawienia jej NAJJAŚNIEJSZEMU PANU.

14. Próśby o wszelkiego rodzaju inne łaski (art. 3 ust. c) przedstawia NAJJAŚNIEJSZEMU PANU Komendant Główniej Kwatery CESARSKIEJ w sposób, określony podług bezpośredniej wskazówki NAJJAŚNIEJSZEGO PANA.

15. Próśby o ulaskawienie i złagodzenie losu osób, skazanych na karę lub odbywających takową (art. 3 ust. d), Komendant Główniej Kwatery CESARSKIEJ przesyła dla przedstawienia ich do Najmiłościvszego uznania NAJJAŚNIEJSZEGO PANA: 1) do Ministra Sprawiedliwości—co do osób, skazanych przez sądy wydziału cywilnego, i 2) do Ministra Wojny albo Zarządzającego Ministerjum Marynarki, stosownie do kompetencji—co do osób, skazanych przez sądy wojenne lub wojenno-morskie.

16. Najwyższe rozkazy, zapadłe w sprawach, wzmiankowanych w artykułach 11, 13 i 15, komunikują się Komendantowi Główniej Kwatery CESARSKIEJ do wiadomości i ogłoszenia osobom, które podały skargi lub próśby.

17. По жалобамъ на Министровъ, Главноуправляющихъ отдѣльными частями и Генераль-Губернаторовъ (ст. 3 п. 6) Командующему ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою предоставляется сноситься съ подлежащими вѣдомствами о доставленіи необходимыхъ свѣдѣній, а также подлинныхъ производствъ. Равнымъ образомъ Командующій ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою сносится съ подлежащими Министрами и Главноуправляющими и по прошеніямъ о милостяхъ въ тѣхъ случаяхъ, когда по изложеннымъ въ сихъ прошеніяхъ предметамъ, касающимся того или другаго вѣдомствъ, потребуются, необходимы для разясненія дѣла, свѣдѣнія.

18. Командующій ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою имѣетъ право требовать увѣдомленій о положеніи дѣла по прошеніямъ, переданнымъ въ Министерства и Главныя Управленія на основаніи статей 13 и 15.

19. Командующій ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою поставляетъ въ извѣстность просителей, съ возвращеніемъ представленныхъ ими документовъ, объ окончательныхъ распоряженіяхъ по всѣмъ прошеніямъ и жалобамъ, какъ разсмотрѣннымъ имъ или переданнымъ въ другія установленія, такъ и по оставленнымъ безъ разсмотрѣнія или безъ послѣдствій (ст. 8 и 9).

20. Прошенія о единовременныхъ пособіяхъ удовлетворяются изъ источниковъ, особо для сего предназначенныхъ, а выдача Всемилоствѣйше разрѣшенныхъ постоянныхъ пособій, въ особыхъ случаяхъ крайней бѣдности просителей, производится изъ государственнаго казначейства не иначе, какъ по предварительномъ сношеніи съ Министромъ Финансовъ и въ предѣлахъ суммы, ежегодно на этотъ предметъ опредѣляемой по непосредственному усмотрѣнію ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА.

Подписалъ:

Государственный Секретарь *Половцовъ*.

17. Co do skarg na Ministrów, Główno-Zarządzających oddzielnymi wydziałami i General-Gubernatorów (art. 3 ust. 6), Komendantowi Główniej Kwatery CESARSKIEJ służy prawo znieść się z właściwemi wydziałami o dostarczenie niezbędnych wiadomości oraz oryginalnych referatów. Podobnie Komendant Główniej Kwatery CESARSKIEJ znosi się z właściwemi Ministrami i Główno-Zarządzającymi i co do próśb o łaski w tych razach, gdy co do zawartych w tych próbach przedmiotów, dotyczących tego lub owego wydziału, potrzebne będą niezbędne do wyjaśnienia sprawy wiadomości.

18. Komendant Główniej Kwatery CESARSKIEJ ma prawo żądać wiadomości o położeniu sprawy odnośnie do próśb, przesłanych do Ministerów i Głównych Zarządów na zasadzie artykułów 13 i 15.

19. Komendant Główniej Kwatery CESARSKIEJ zawiadamia proszących, zwracając im złożone przez nich dokumenty, o ostatecznych rozporządzeniach co do wszystkich próśb i skarg, tak rozpoznanych przez nich lub przesłanych do innych instytucyj, jakoteż pozostawionych bez rozpoznania lub bez skutku (art. 8 i 9).

20. Prośbom o jednorazowe zapomogi czyni się zadość ze źródeł, specjalnie do tego wyznaczonych; zaś Najmiłościwiej wyznaczone stałe zapomogi w specjalnych wypadkach wielkiego ubóstwa, wydają się ze Skarbu Państwa nie inaczej, jak po uprzedniem zniesieniu się z Ministrem Finansów i w zakresie sumy, corok na ten przedmiot wyznaczanej podług bezpośredniego uznania NAJJASNIEJSZEGO PANA.

Podpisal:

Sekretarz Państwa *Potowcow*.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Петергофѣ,
9-го Іюня 1884 года.

„Утверждаю“

УЧРЕЖДЕНІЕ

Временнаго Присутствія при Государственномъ Совѣтѣ для предварительнаго разсмотрѣнія всеподданныйшихъ жалобъ на опредѣленія Департаментовъ Сената.

1. Для предварительнаго разсмотрѣнія всеподданныйшихъ жалобъ на опредѣленія Департаментовъ Сената (ст. 240 т. I учр. Прав. Сен.) образуется при Государственномъ Совѣтѣ временное Присутствіе.

2. Присутствіе это состоитъ изъ Предсѣдателя и четырехъ Членовъ, назначаемыхъ Высочайшею Властью изъ числа Членовъ Государственнаго Совѣта и Сенаторовъ. Командующій ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою участвуетъ, когда признаетъ это нужнымъ, въ засѣданіяхъ Присутствія.

3. Кромѣ означенныхъ въ ст. 1-й жалобъ, поступающихъ отъ Командующаго ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою, никакія другія жалобы, прошенія, объясненія, документы или иныя бумаги Присутствіемъ ни отъ кого не принимаются.

4. Участвующія въ дѣлѣ и постороннія лица въ засѣданія Присутствія не допускаются.

5. По жалобамъ, принесеннымъ по истеченіи четырехъ мѣсяцевъ со времени объявленія обжалованнаго опредѣленія или со времени приведенія его въ дѣйствительное исполненіе, Присутствіе постановляетъ заключеніе объ оставленіи ихъ безъ послѣдствій.

6. Докладъ по жалобамъ, принесеннымъ съ соблюденіемъ установленнаго срока (ст. 5), производится устно и заключается въ изложеніи сущности жалобы, обстоятельствъ дѣла и возникающихъ въ дѣлѣ по содержанію жалобы вопросовъ.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisan:

W Peterhofie,
9-go Czerwca 1884 roku.

„Zatwierdzam“.

ORGANIZACYA

Kompletu Tymczasowego przy Radzie Państwa do pierwsiastkowego rozpoznawania najpoddańszych skarg na decyzje Departamentów Senatu.

1. Do pierwsiastkowego rozpoznawania skarg na decyzje Departamentów Senatu (art. 240 t. I Org. Rządz. Sen.) tworzy się przy Radzie Państwa Komplet Tymczasowy.

2. Komplet ten składa się z Prezesa i czterech Członków, mianowanych przez Władzę Najwyższą z pomiędzy Członków Rady Państwa i Senatorów. Komendant Główniej Kwatery CESARSKIEJ bierze udział, gdy to uzna za potrzebne, w posiedzeniach Kompletu.

3. Oprócz wzmiankowanych w art. 1 skarg, przychodzących od Komendanta Główniej Kwatery CESARSKIEJ, żadnych innych skarg, próśb, objaśnień, dokumentów ani żadnych papierów Komplet od nikogo nie przyjmuje.

4. Biorący udział w sprawie i osoby obce na posiedzenia Kompletu nie dopuszczają się.

5. W przedmiocie skarg, podanych wciągu czterech miesięcy od czasu ogłoszenia zaskarżonej decyzji albo od czasu wprowadzenia takowej w rzeczywiste wykonanie, Komplet postanawia wniosek o pozostawienie ich bez skutku.

6. Relacya w przedmiocie skarg, podanych we właściwym terminie (art. 5), przedstawia się ustnie i polega na przytoczeniu istoty skargi, okoliczności sprawy i wynikających co do osnowy skargi kwestyj.

Примѣчаніе. О доставленіи подлинныхъ производствъ Присутствіе сносится съ подлежащими Департаментами Сената.

7. По докладѣ и обсужденіи жалобы, Присутствіе, не разрѣшая дѣла по существу, постановляетъ заключеніе о томъ, въ какой мѣрѣ изложенныя въ жалобѣ объясненія могутъ служить достаточнымъ основаніемъ (ст. 240 учр. Прав. Сен., 510 зак. о судопр. и взыска. гражд. и 467 зак. о судопр. по дѣл. о прест. и прост.) къ переносу дѣла на разсмотрѣніе Общаго Сената Собранія.

8. Единогласныя заключенія Присутствія, а также послѣдовавшія между Членами разныя мнѣнія, повергаются на Всемилоствѣйшее ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА усмотрѣніе.

9. Высочайшія повелѣнія, состоявшіяся по заключеніямъ Присутствія, сообщаются Командующему ИМПЕРАТОРСКОЮ Главною Квартирою для объявленія лицамъ, принесшимъ жалобы.

10. Сношенія Присутствія со всѣми мѣстами и лицами производятся чрезъ Предсѣдателя Присутствія.

Подписалъ: Государственный Секретарь *Половцовъ*.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 10 Іюня, N. 66 стр. 1095).

25.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ ВОЕННАГО СОВѢТА.

Объ измѣненіи ст. 12 положенія о пользованіи больныхъ по военному вѣдомству.

Военный Совѣтъ, выслушавъ представленіе Главнаго Штаба съ проектомъ измѣненія ст. 12 положенія о пользованіи больныхъ по военному вѣдомству, журналомъ 19 Апрѣля 1884 г. положилъ редактировать эту статью слѣдующимъ образомъ: „лица, болѣзни

Uwaga. O dostarczenie oryginalnych referatów Komplet znosi się z właściwemi Departamentami Senatu.

7. Po relacyi i rozpoznaniu skargi, Komplet, nie rozstrzygając istoty sprawy, postanawia wnioski co do tego, o ile zawarte w skardze objaśnienia mogą służyć za dostateczną podstawę (art. 240 Org. Rząd. Sen., 510 pr. o post. o sąd. i kar. cyw. i 467 pr. o post. o sąd. w spr. o zbr. i wyst.) do przeniesienia sprawy pod rozpoznanie Ogólnego Zebrania Senatu.

8. Jednomyślne wnioski Kompletu, oraz różniące się zdania Członków, przedstawiają się pod Najmiłościwsze uznanie NAJJAŚNIEJSZEGO PANA.

9. Najwyższe rozkazy, zapadłe co do wniosków Kompletu komunikują się Komendantowi Główniej Kwatery CESARSKIEJ dla ogłoszenia ich osobom, które podały skargi.

10. Ze wszystkimi władzami i osobami Komplet znosi się za pośrednictwem Swojego Prezesa.

Podpisał: Sekretarz Państwa *Półowcow*.

25.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE RADY WOJENNEJ.

O zmianie art. 12 postanowienia o leczeniu chorych w Wydziale Wojny.

Rada Wojenna, po wysłuchaniu przedstawienia Sztabu Głównego z projektem zmiany art. 12 postanowienia o leczeniu chorych w Wydziale Wojny, protokołem z d. 19-go Kwietnia 1884 r. postanowiła zredagować ten artykuł w sposób następujący: „osoby, któ-

коихъ по мнѣнію врачей не требуютъ помѣщенія въ госпиталь, лазаретъ или больницу, могутъ пользоваться въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ амбулаторнымъ леченіемъ, причемъ имѣющія право на бесплатное въ нихъ леченіе получаютъ медикаменты бесплатно.“

Положеніе это Высочайше утверждено 4 Мая 1884 г.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 20 Іюня, N. 66, стр. 1104).

26.

Предложеніе Правительствующему Сенату
Министра Юстиціи.

О переводѣ въ посадъ Замбровъ нотаріальной конторы, состоящей при ипотечной канцеляріи Мирового Судьи гор. Ломжи.

Министръ Юстиціи, по соглашенію съ Министерствами Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, признавъ необходимымъ перевести въ посадъ Замбровъ нотаріальную контору, состоящую при ипотечной канцеляріи Мирового Судьи гор. Ломжи и, согласно сему, измѣнить росписаніе числа нотаріусовъ въ губерніяхъ Царства Польскаго, предложилъ объ этомъ Правительствующему Сенату.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 22 Іюня, N. 68 стр. 1140).

рыхъ choroby, zdaniem lekarzy, nie wymagają pomieszczenia w szpitalu lub lazarecie, mogą się leczyć w zakładach wojenno-leczniczych w sposób ambulatoryjny; przytém mający prawo do bezpłatnego w nich leczenia się, otrzymują lekarstwa bezpłatnie.“

Postanowienie to zostało Najwyżej zatwierdzone d. 4 Maja 1884 r.

26.

Przedstawienie Ministra Sprawiedliwości
do Rządzącego Senatu.

O przeniesieniu do osady Zambrowa kancelaryi notaryalnej przy kancelaryi hypotecznej Sędziego Pokoju m. Łomży.

Minister Sprawiedliwości, po porozumieniu się z Ministeryum Spraw Wewnętrznych i Finansów, uznawszy za niezbędne przeniesie do osady Zambrowa kancelaryę notaryalną, istniejącą przy Sędzi Pokoju m. Łomży i odpowiednio do tego zmienić rozkład notaryuszków urzędujących w guberniach Królestwa Polskiego, wniósł o to przedstawienie do Rządzącego Senatu.

27.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ измѣненіи наказаній за присвоенія и растраты.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ измѣненіи наказаній за присвоенія и растраты, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ

16-го Іюня 1884 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи объ измѣненіи наказаній за присвоенія и растраты, *мнѣніемъ по-* 14 Мая и Общаго *ложилъ:*

Собранія 29 Мая 1884 г. 1) Третью часть статьи 354 улож. о наказ. (свод. закон. т. XV ч. 1, изд. 1866 г.) изложить слѣдующимъ образомъ:

Тотъ, который добровольно самъ собою не возвратитъ взятаго имъ, присвоеннаго или растраченнаго и послѣ открытія его злоупотребленія, подвергается:

когда цѣна взятаго, присвоеннаго или растраченнаго не превышаетъ трехсотъ рублей,

заключенію въ тюрьмѣ по 1-й степени 38 статьи сего уложенія, съ присвокупленіемъ для дворянъ, священнослужителей, мо-

27.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zmianie kar za przywłaszczenie i roztrwonienie cudzej własności.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o zmianie kar za przywłaszczenie i roztrwonienie cudzej własności, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

16-go Czerwca 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o zmianie kar za przywłaszczenie i roztrwonienie cudzej własności, *uchwa-* 14 Maja i Ogólnego *liła zdanie:* Zebrania z dnia 29 Maja 1884 r.

1) Trzecią część artykułu 354 kodeksu karnego (Sw. Zak. t. XV cz. 1, wyd. z r. 1876), zrehabilitować w sposób następujący:

Kto dobrowolnie sam nie zwróci tego, co wziął, przywłaszczył sobie lub roztrwonil po wykryciu jego nadużycia, ulegnie:

gdy cena tego co wziął, przywłaszczył sobie lub roztrwonil nie przenosi trzechset rubli, zamknięciu w więzy podług 1-go stopnia artykułu 38 niniejszego kodeksu, a szlachta, duchowieństwo, zakonnicy i obywatele honorowi.
Cz. 2. 1884.

наместующихъ и почетныхъ гражданъ — лишенія всѣхъ особенныхъ, лично и по состоянію присвоенныхъ правъ и преимуществъ.

Когда же цѣна кзятаго, присвоеннаго или растроченнаго выше трехсотъ рублей,—

лишенію всѣхъ особенныхъ, лично и по состоянію присвоенныхъ правъ и преимуществъ и ссылки на житье въ Сибирь, или отдачѣ въ исправительныя арестантскія отдѣленія по первой, второй, третьей или четвертой степени 31 статьи сего уложенія, причемъ лица, изъятія отъ тѣлесныхъ наказаній, взамѣнъ временнаго заключенія въ мѣстахъ ссылки на сроки, въ означенной статьѣ указанныя,—подвергаются тюремному заключенію на тѣ же сроки до высылки въ Сибирь;

а въ случаяхъ особенно важныхъ,—лишенію всѣхъ правъ состоянія и ссылки въ Сибирь на поселеніе по первой или второй степени 20 статьи сего уложенія.

Присвоенное или растроченное виновнымъ взыскивается съ его имѣнія на основаніи общихъ постановленій статьи 59 сего уложенія.

2) Статью 355 того же уложенія отмѣнить.

3) Статью 1098 того же уложенія изложить такъ:

За похищеніе или утайку высылаемыхъ съ почтою пакетовъ съ деньгами или посылковъ, виновные въ томъ почтовый чиновникъ или почталіонъ, или же иной какой либо почтовый служитель, хотя бы похищенное или утаенное было ими самими возвращено, подвергаются:

наказаніямъ, опредѣленнымъ за присвоенія и растраты, предусмотрѣнныя въ 3 части 354 статьи сего уложенія, и обязаны возвратить утаенное, буде сіе не сдѣлано было ранѣе и вознаградить за причиненныя убытки.

и 4) Статью 30 (§ 1) и отдѣленіе четверное главы второй раздѣла I уложенія дополнить слѣдующимъ правиломъ:

Для лицъ, приговариваемыхъ къ ссылкѣ на житье въ Сибирь за преступленія, предусмотрѣнныя въ статьяхъ 354 и 1098 сего уложенія, временное въ мѣстѣ ссылки заключеніе на указанные въ статьѣ 31 сроки,—замѣняется тюремнымъ на тѣ же сроки заключеніемъ до отправленія въ ссылку.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 25 Іюня, N. 69 стр. 1141).

норови oprócz tego—pozbawieniu wszelkichъ szczególnychъ osobiście lub do stanu przywiązanychъ prawъ i przywilejów.

Gdy zaś cena tego, co wziął, przywłaszczył sobie lub roztrwonił, przenosi rubli trzysta,—

pozbawieniu wszystkichъ szczególnychъ, osobiście lub do stanu przywiązanychъ prawъ i przywilejów i zesłaniu na Syberję lub oddaniu do poprawczychъ rot aresztanekichъ podługъ pierwszego, drugiego, trzeciego lub czwartego stopnia artykułu 31 niniejszego kodeksu; przytém osoby uwolnione od kary cielesnej, zamiastъ zamknięcia tymczasowego wъ miejscachъ zesłania na termina wъ artykule tymъ wzmiankowane, ulegają zamknięciu wъ wieży na te same termina zanimъ będą wysłani na Syberję;

a wъ przypadkachъ szczególnie ważnychъ—pozbawieniu wszelkichъ prawъ stanu i zesłaniu na osiedlenie wъ Syberji podługъ pierwszego lub drugiego stopnia artykułu 20 niniejszego kodeksu.

To zaś, co przywłaszczył sobie lub roztrwonił, ściągają się zъ jego majątku, na zasadzie ogólnychъ postanowień artykułu 59 niniejszego kodeksu.

2) Artykuł 355 tegoż kodeksu uchylić.

3) Artykuł 1098 tegoż kodeksu zreagować wъ sposóbъ następujący:

Za zabranie lub utajenie wysyłanychъ pocztą pakietówъ pieniężnychъ lub posyłekъ, winni tego występku: urzędnikъ pocztowy, pocztylion albo też inny jaki służący pocztowy, choćby rzecz zabraną lub utajoną samъ zwrócił, ulegną:

karomъ, określonymъ za przywłaszczenie i roztrwonienie cudzego majątku i obowiązani są zwrócić rzecz ukrytą, jeżeli tego jużъ wcześniżej nie uczynili i wynagrodzić za zrzędzone szkody.

i 4) Artykuł 30 (§ 1) i oddziałъ czwarty rozdziałу drugiego działу I kodeksu, uzupełnić następującymъ przepisemъ:

Dla osóbъ, skazywanychъ na zesłanie na mieszkanie do Syberji za zbrodnie przewidziane wъ artykułachъ 354 i 1098 niniejszego kodeksu, tymczasowe zamknięcie wъ miejscu zesłania na termina wъ artykule 31 wskazane, — zastępuje się zamknięciemъ wъ wieży na takie same termina zanimъ będą wyprawieni na zesłanie.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołachъ Prezesi i Członkowie.

28.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О ПОШЛИНѢ НА КАМЕННЫЙ УГОЛЬ И КОКСЪ И ОБЪ ИЗМѢНЕНІИ
ПОШЛИНЫ НА ЧУГУНЪ НЕ ВЪ ДѢЛѢ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта о пошлинѣ
на каменный уголь и коксъ и объ измѣненіи пошлыны на чугуиъ не
въ дѣлѣ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписаль:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

16-го Іюня 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ жур- Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
наловъ: Соединен- Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
ныхъ Департамен- коновъ, разсмотрѣвъ представленіи Министра
товъ Государствен- Финансовъ о пошлинѣ на каменный уголь и коксъ
ной Экономіи и За- и объ измѣненіи пошлыны на чугуиъ не въ дѣлѣ,
коновъ 19-го Мая мнѣніемъ положилъ:

и Общаго Собранія I. Въ измѣненіе статей 15 и 94 дѣйствую-
4 Іюня 1884 г. щаго тарифа по европейской торговлѣ, поста-
новить:

- 1) Пошлина съ каменнаго, торфянаго и древеснаго угля,
кокса и торфа, взимается:
 - а) въ портахъ Чернаго и Азовскаго морей въ размѣрѣ 2 коп.
зол. съ пуда;
 - б) по западной сухопутной границѣ въ размѣрѣ 1½ коп. зол.
съ пуда;

28.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O cle od węgla kaminnego i koksu i o zmianie cła od
surowcu nieobrobionego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady
Państwa, Zdanie, o cle od węgla kamiennego i koksu i o zmianie
cła od surowcu nieobrobionego, Najwyżej zatwierdzić raczył i wy-
konać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

16-go Czerwca 1884 г.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
kulów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném
Departamentów Eko- Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra
nomii Państwowej i Finansów o cle od węgla kamiennego i koksu i o
Praw z dnia 19 Maja zmianie cła od surowcu nieobrobionego, *uchwaliła*
i Ogólnego Zebrania *zdanie*:
z dnia 4-go Czerwca I. Zmieniając artykuły 15 i 94 obowiązującej
1884 г. taryfy handlu Europejskiego, postanowić:

- 1) Opłata od węgla kamiennego, torfowego i drzewnego, koksu
i torfu, pobiera się:
 - a) w portach morza Czarnego i Azowskiego w wysokości 2
kop. zł. od puda;
 - b) na granicy lądowej zachodniej w wysokości 1½ kop. zł.
od puda;

в) въ портахъ Балтійскаго моря въ размѣрѣ $\frac{1}{2}$ коп. зол. съ пуда.

Примѣчаніе. Уголь, коксъ и торфъ, привозимые къ портамъ Бѣлаго моря, пропускаются безпошлинно.

2) Пошлина съ чугуна въ штыкахъ (свинкахъ) и въ лому, привозимаго какъ моремъ, такъ и сухимъ путемъ, взимается: съ 1 Юля 1884 г. по 1 Марта 1885 года въ размѣрѣ 9 коп. зол., съ 1 Марта 1885 г. по 1 Марта 1886 г. въ размѣрѣ 12 коп. зол., а начиная съ 1 Марта 1886 г. въ размѣрѣ 15 коп. зол. съ пуда.

3) Установленная въ предъидущемъ (2) пунктѣ пошлина въ теченіи двѣнадцати лѣтъ, со дня обнародованія о семъ Высочайше утвержденного мнѣнія Государственнаго Совѣта, пониженію не подлежитъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 27 Юня, N. 71, стр. 1186).

29.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ установленіи размѣра акциза за туземный сахаръ съ 1 Августа 1886 г.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, объ установленіи размѣра акциза на туземный сахаръ съ 1 Августа 1886 г., Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЬ.

1-го Мая 1884 г.

с) въ портахъ моря Балтычскаго въ wysokości $\frac{1}{2}$ коп. зл. од пуда.

Uwaga. Węgiel, koks i torf, przywożone do portów morza Białego, przepuszczają się bez opłaty cła.

2) Opłata od surowcu w sztabach i kawałkach, przywiezionego tak morzem jakoteż granicą lądową, pobiera się: od 1 Lipca 1884 r. do 1 Marca 1885 roku w wysokości 9 kop. zł., od 1 Marca 1885 r. do 1 Marca 1886 r. w wysokości 12 kop. zł., a poczynając od 1 Marca 1886 r. w wysokości 15 kop. zł. od puda.

3) Ustanowiona w poprzedzającym (2) artykule opłata wciąż dwunastu lat od dnia ogłoszenia o tém Najwyżej zatwierdzonego Zdania Rady Państwa, obniżeniu nie ulega.

Oryginalne zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

29.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O ustanowieniu wysokości akcyzy od cukru krajowego od 1 Sierpnia 1886 г.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o ustanowieniu wysokości akcyzy od cukru krajowego od 1 Sierpnia 1886 г., Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

1-go Maja 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
ненныхъ Департа- коновъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ пред-
ментовъ Государ- ставленіе Министра Финансовъ объ установленіи
ственной Экономіи размѣра акциза на туземный сахаръ съ 1 Авгу-
и Законовъ 1-го ста 1886 г., *мнѣніемъ положила*:

Марта и Общаго Со- Въ измѣненіе подлежащихъ узаконеній, по-
бранія 16 Апрѣля становить:

1884 г.

I. Взиманіе акциза съ сахара производится:
съ 1 Августа 1886 года по 1 Августа 1889 года
въ размѣрѣ *восемидесяти пяти копѣекъ* съ пуда,
а съ 1 Августа 1889 года — въ количествѣ *одного*
рубля съ пуда.

Примѣчаніе. Въ случаѣ призванной Правительствомъ
необходимости возвысить акцизъ съ сахара послѣ 1889 года,
законъ о томъ имѣетъ быть изданъ, по крайней мѣрѣ, за два
года до введенія его въ дѣйствіе.

II. Установить временно слѣдующія льготы по сахарному
производству:

1) Изъ свеклосахарныхъ заводовъ, которые будутъ устроены
въ Туркестанскомъ краѣ, Сибири или Закавказскомъ краѣ и от-
кроютъ свои дѣйствія до 1 Августа 1889 года, первые три завода
въ каждомъ краѣ пользуются, въ теченіе девяти послѣдовательныхъ
періодовъ сахароваренія, льготами въ платежѣ акциза. Льготы эти
предоставляются каждому изъ названныхъ заводовъ, со времени
его открытія, на слѣдующихъ основаніяхъ: а) въ первые четыре
періода заводъ освобождается вовсе отъ акциза со всего выдѣлан-
наго на немъ сахара; б) въ слѣдующіе три періода установленный
акцизъ взимается съ выдѣланнаго сахара въ размѣрѣ одной пятой
части, и в) въ теченіе двухъ послѣднихъ льготныхъ періодовъ ак-
цизъ взимается въ половинномъ размѣрѣ.

2) Въ теченіе періодовъ сахароваренія 1884—1885, 1885—
1886 и 1886—1887 г.г. разрѣшается добываніе сахара, спроповъ
и патоки изъ сорго и другихъ, кромѣ свекловицы, сахаросодержа-

Зданіе Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
kułów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném
Departamentów Eko- Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra
nomii Państwowej i Finansów o ustanowieniu wysokości akcyzy od cu-
Praw z d. 1 Marca kru krajowego od 1 Sierpnia 1886 roku, *uchwalila*
i Ogólnego Zebrania *zdanie*:
z d. 16-go Kwietnia Zmieniając właściwe prawa, postanowić:
1884 r.

I. Akcyza od cukru pobiera się: od 1 Sierpnia
1886 r. do 1 Sierpnia 1889 r. w wysokości *ośm-*
dziesięciu pięciu kopiejek od puda, a od 1 Sierpnia
1889 r.—w ilości *jednego rubla* od puda.

Uwaga. Wrazie uznanéj przez Rząd konieczności pod-
wyższenia akcyzy od cukru po roku 1889, prawo co do tego ma
być wydane przynajmniej na dwa lata przed wprowadzeniem go
w wykonanie.

II. Ustanowić tymczasowo następujące ulgi w fabrykacyi cukru:

1) Z cukrowni, które będą urządzone w kraju Turkiestańskim,
Syberyi lub kraju Zakaukaskim i rozpoczną swoje czynności od 1
Sierpnia 1889 r., pierwsze trzy cukrownie w każdym kraju korzy-
stają wciągu dziewięciu następujących peryodów fabrykacyi z ulg
w opłacie akcyzy. Ulgi te nadają się każdej z pomienionych cukrowni,
od czasu jej otwarcia, na następujących zasadach: a) wciągu pier-
wszych trzech peryodów cukrownia uwalnia się zupełnie od opłaty
akcyzy za cały wyrobiony w niej cukier; b) wciągu następnych trzech
peryodów ustanowiona akcyza pobiera się w wysokości *jednej piątej*
części, i c) wciągu dwóch następnych peryodów akcyza pobiera się
w połowicznej wysokości.

2) Wciągu peryodów cukrowarstwa 1884—1885, 1885—1886
i 1886—1887 pozwala się wyrabiać cukier, syropy i patokę z sorga
i innych, oprócz buraków, roślin cukrowych bez opłaty akcyzy i pa-

щихъ растений, безъ платежа акциза и патентнаго сбора. Означенное добываніе можетъ быть производимо какъ на особыхъ заводахъ, специально для того устроенныхъ, такъ и на свеклосахарныхъ заводахъ, съ соблюденіемъ правилъ, имѣющихъ быть установленными Министромъ Финансовъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 29 Іюня, № 72 стр. 1188).

30.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

О болѣе равномерномъ обложеніи торговли и промышленности.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о болѣе равномерномъ обложеніи торговли и промышленности, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.
5-го Іюня 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментовъ Государственной Экономіи и Законовъ 30-го *мнѣніемъ положилъ:*

tentu. Wzmiankowana fabrykacya może się odbywać, tak w specyalnie do tego urządzonych zakładach jakoteż w cukrowniach, z zachowaniem przepisów, które mają być ustanowione przez Ministra Finansów.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokule Prezesi i Członkowie.

30.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O równomierniejszém opodatkowaniu handlu i przemysłu.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o równomierniejszém opodatkowaniu handlu i przemysłu, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

5-go Czerwca 1884 г.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Departamentów w Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów o równomierniejszém opodatkowaniu handlu i przemysłu, *uchwaliła zdanie:*
Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów o równomierniejszém opodatkowaniu handlu i przemysłu, *uchwaliła zdanie:*
Kwietnia i Ogólnego

Апрѣля и Общаго Собранія 21-го Мая 1884 г. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеніи, постановить слѣдующія правила:

1) Поземельные банки, основанные на круговой отвѣтственности заемщиковъ (въ томъ числѣ и основанные дворянскими обществами), городскія кредитныя общества, общественные банки и общества взаимнаго кредита, подчиняются платежу пошлинъ за право торговли и промысловъ сообразно суммѣ дѣйствительнаго капитала ихъ, включая въ эту сумму основную, запасную и другіе капиталы, составляющіе собственность кредитнаго установленія, причемъ: а) если капиталъ кредитнаго установленія превышаетъ 50000 рублей, то оно обязано брать свидѣтельство 1-й гильдіи; б) при капиталѣ свыше 10000 руб. до 50000 руб.—свидѣтельство 2-й гильдіи, и в) при капиталѣ, не превышающемъ 10000 руб.—свидѣтельство на мелочной торговлѣ.

2) Ссудо-сберегательныя товарищества и сберегательныя кассы, основанныя на началѣ взаимной помощи, какъ-то: городскія, сельскія, ремесленниковъ, рабочихъ и другія, подчиняются платежу пошлинъ за право торговли и промысловъ, сообразно суммѣ дѣйствительнаго капитала ихъ, считая въ числѣ оного основную, запасную и другіе (кроме запаснаго) капиталы, составляющіе собственность товарищества или кассы, причемъ: а) если капиталъ сей превышаетъ 100000 рублей, обязательно взятіе свидѣтельства 1-й гильдіи; б) при капиталѣ свыше 20000 руб. до 100000 руб.—свидѣтельство 2-й гильдіи; в) при капиталѣ свыше 5000 руб. до 20000 руб.—свидѣтельство на мелочной торговлѣ, и г) при капиталѣ, не превышающемъ 5000 руб.—билетъ на мелочной торговлѣ.

3) При производствѣ торговыми полными товариществами или торговыми домами, состоящими изъ нѣсколькихъ компаньоновъ подъ одною общею фирмою, соблюдаются слѣдующія правила: а) каждый изъ компаньоновъ долженъ взять купеческое свидѣтельство на свое имя; б) въ торговыхъ домахъ, занимающихся оптовой торговлей, главою торговаго дома берется свидѣтельство 1-й гильдіи, прочимъ же участникамъ предоставляется брать свидѣтельства 2-й гильдіи; в) билеты на торговые заведенія выдаются на имя торговаго дома; г) производство торговыми домами дѣлъ внѣ мѣста ихъ приписки разрѣшается по взятому для каждой мѣстности на имя торговаго дома свидѣтельству, съ установленнымъ при немъ числомъ билетовъ, и д) отъ обязанности брать купеческое свидѣтельство

Zebrania z d. 21-go Maja 1884 r. I. Zmieniając i uzupełniając właściwe prawa, postanowić następujące przepisy:

1) Banki ziemskie, oparte na wzajemnej odpowiedzialności pożyczających (pomiedzy innemi i założone przez towarzystwa szlacheckie), towarzystwa kredytowe miejskie, banki spółkowe i banki wzajemnego kredytu opłacają podatek za prawo prowadzenia handlu i przemysłów odpowiednio do sumy rzeczywistego ich kapitału, licząc w tę sumę kapitał zakładowy, zapasowy i inne, z których instytucja kredytowa jest odpowiedzialna; przytém: a) jeżeli kapitał instytucji kredytowej przenosi 50000 rs., to takowa obowiązana jest brać świadectwo 1-jej gildyi; b) przy kapitale wyższym od 10000 rs. a nie przenoszącym 50000 rs.—świadectwo 2-jej gildyi, i c) przy kapitale nieprzenoszącym 10000 rs.—świadectwo na sprzedaż detaliczną.

2) Spółki wkładowo-zaliczkowe i kasy oszczędności, oparte na wzajemności, jakoto: miejskie, wiejskie, rzemieślnicze, robotnicze i inne, opłacają podatek za prawo prowadzenia handlu i przemysłów odpowiednio do sumy rzeczywistego ich kapitału, zaliczając do niego kapitał zakładowy, udziałowy i inne (oprócz zapasowego), stanowiące własność spółki lub kasy; przytém: a) jeżeli kapitał ten przenosi 100000 rs., obowiązane są wziąć świadectwo 1-jej gildyi; b) przy kapitale wyższym ponad 20000 rs. a nieprzenoszącym 100000 rs.—świadectwo 2-jej gildyi; c) przy kapitale od 5000 rs. do 20000 rs.—świadectwo na handel detaliczny, a d) przy kapitale nieprzenoszącym 5000 rs.—bilet na handel detaliczny.

3) Wrazie prowadzenia handlu przez całe spółki albo domy handlowe, składające się z kilku spółników pod jedną ogólną firmą, zachowują się następujące przepisy: a) każdy ze spółników powinien wziąć świadectwo kupieckie na swoje imię; b) w domach handlowych zajmujących się handlem hurtowym, naczelnik domu handlowego bierze świadectwo 1-jej gildyi; zaś inni spółnicy mają prawo brać świadectwa 2-jej gildyi; c) bilety na zakłady handlowe wydają się na imię domu handlowego; d) prowadzenie przez domy handlowe interesów poza miejscem, w którym są zapisane, dozwala się na mocy wziętego dla każdej miejscowości na imię domu handlowego świadectwa, z ustanowioną przy niém liczbą biletów, i e) od obowiązku brania świadectwa kupieckiego uwalniają się osoby mające prawo znaj-

ство освобождаются лица, имѣющія право состоять въ одномъ купеческомъ свидѣтельствѣ съ начальникомъ семейства, на имя котораго свидѣтельство выдано, а также лица, участвующія въ торговыхъ дѣйствіяхъ однимъ только опредѣленнымъ вкладомъ и не входящія въ распоряженіе оными.

4) Подряды и поставки могутъ быть принимаемы: а) по свидѣтельству 1-й гильдіи—на всякую сумму; б) по свидѣтельству 2-й гильдіи—на сумму до 30000 рублей; в) по свидѣтельству мелочнаго торговаго—до 5000 руб.; г) по билету мелочнаго торговаго—до 1000 руб., и д) по промысловымъ свидѣтельствамъ (росписи 3): I разряда—на сумму до 5000 руб., II разряда—до 2500 руб. и III разряда—до 1200 руб. Подряды и поставки на сумму до 300 руб. принимаются безъ взятія торговыхъ документовъ.

5) Лицо, снабдившее себя установленнымъ торговымъ документомъ, можетъ принимать по тому же документу нѣсколько подрядовъ, съ тѣмъ, чтобы сумма каждаго изъ нихъ не превышала указанныхъ въ предъидущей статьѣ предѣловъ для взятія подряда по роду документа. Правило это не распространяется однако на тѣ случаи, когда лицо, заключившее въ одномъ казенномъ или общественномъ управленіи контрактъ на подрядъ или поставку, желаетъ взять въ томъ же управленіи другой подрядъ или поставку до исполненія перваго контракта. Если сумма обонхъ подрядовъ будетъ превышать предѣлы, до которыхъ подрядъ могъ бы быть принятъ по первоначально взятому документу, то лицо, принимающее новый подрядъ, обязано къ платежу дополнительной пошлины въ такомъ размѣрѣ, чтобы сумма внесенныхъ имъ платежей соответствовала цѣнѣ документа, по которому могутъ быть приняты оба подряда въ общей ихъ сложности.

6) Лица, производящія торговлю по свидѣтельствамъ мелочнаго торговаго, должны брать на каждое содержимое ими заведеніе особое свидѣтельство (роспись Г).

7) При торговыхъ заведеніяхъ мелочнаго торговаго разрѣшается содержать безъ особой платы по одному складочному помѣщенію (кладовая, погребъ, ледникъ, чердакъ, выходъ и т. п. помѣщенія для храненія товаровъ, не подвергающихся порчѣ). Остальные складочныя помѣщенія при томъ же заведеніи могутъ быть содержимы не иначе, какъ со взятіемъ по одному билету мелочнаго торговаго на каждыя два помѣщенія (роспись Д).

дować się na jednémъ świadectwie kupieckimъ z naczelnikiemъ rodziny, na którego imię zostało wydane świadectwo, tudzież osoby, biorące udziałъ w czynnościachъ handlowychъ tylko przez swój wkładъ i nie rozporządzające temi czynnościami.

4) Dostawy mogą być przyjmowane: na mocy świadectwa 1-jej gildyi—na wszelką sumę; b) na mocy świadectwa 2-jej gildyi—na sumę do 30000 rs.; c) na mocy świadectwa na handel detaliczny—do 5000 rs.; d) na mocy билета на handel detaliczny—do 1000 rs., i e) na mocy świadectwъ на przemysły (rozkładъ F): I kategorii—na sumę 5000 rs., II kategorii—do 2500 rs. i III kategorii—do 1200 rs. Dostawy na sumę do 300 rs. przyjmują się bezъ wzięcia dokumentówъ handlowychъ.

5) Ten, kto się zaopatrzył w ustanowiony dokumentъ handlowy, może podejmować się, na mocy tego samego dokumentu, kilku dostaw, z тѣмъ zastrzeżeniemъ, аżeby suma każdej z nichъ nie przekraczała wskazanychъ w poprzedzającymъ artykule granicъ, ustanowionychъ co do podjęcia dostawy podługъ rodzaju dokumentówъ. Przepisъ tenъ nie stosuje się jednakże do tychъ wypadkówъ, gdy osoba, która zawarła w jednymъ zarządzie skarbowymъ lub publicznymъ kontraktъ na dostawę, życzy sobie wziąć w tymъ samymъ zarządzie drugą dostawę przedъ wykonaniemъ pierwszego kontraktu. Jeżeli suma obudwu kontraktówъ będzie przekraczała granice, do których dostawa mogła być przyjętą na mocy pierwsiastkowo wziętego dokumentu, то ten, kto podejmuje się nowęj dostawy, obowiązany jestъ opłacić dodatkowy podatekъ w takiej wysokości, аżeby suma wniesionychъ przez niego opłatъ odpowiadała cenie dokumentu, na mocy którego mogą być przyjęte obie dostawy razemъ wzięte.

6) Osoby, prowadzące handelъ podługъ świadectwъ на handel detaliczny, powinny brać на каждый utrzymywany przez nie zakładъ oddzielne świadectwo (rozkładъ D).

7) Przy zakładachъ handlowychъ handlu detalicznego dozwala się trzymać bezъ oddzielnęj opłaty po jednémъ pomieszczeniu składowémъ (magazyn, piwnicę, lodownię, strych, wychódъ i t. p. pomieszczenia do zachowania towarówъ, nieulegającychъ zepsuciu). Pozostałe pomieszczenia składowe przy tymъ samymъ zakładzie mogą być utrzymywane jedynie, biorącъ po jednymъ билecie на handel detaliczny на każde два pomieszczenia (rozkładъ E).

8) Производство ремесел мѣщанами и цеховыми, въ качествѣ хозяевъ, съ помощью однихъ только членовъ своего семейства, а также при одномъ наемномъ работникѣ, не подлежитъ платежу промысловыхъ пошлинъ.

9) Фабричныя, заводскія и ремесленныя заведенія и мастерскія, дѣйствующія ручною работою, безъ машинъ или снарядовъ, приводимыхъ въ движеніе паромъ или водою и имѣющія не болѣе 16 работниковъ, должны быть содержимы по промысловымъ свидетельствамъ, съ платежемъ за оныя пошлинъ по разрядамъ, сообразно числу состоящихъ при заведеніи работниковъ (ропись 3).

10) Находящіеся при упомянутыхъ въ ст. 9 фабричныхъ, заводскихъ и ремесленныхъ заведеніяхъ, а также мастерскихъ, въ отдѣльныхъ отъ нихъ покояхъ, лавки для продажи готовыхъ издѣлій, могутъ быть содержимы не иначе, какъ со взятіемъ на нихъ билетовъ мелочнаго торгова.

Примѣчаніе. Открытая мастерская, гдѣ производится ремесло, не считается лавкою, хотя бы изъ нея и были продаваемы собственныя издѣлія мастерской.

11) Отдѣльныя лавки, содержимыя заведеніями и мастерскими для продажи ихъ собственныхъ издѣлій, а также лавки, находящіяся при самыхъ заведеніяхъ, но продающія товары, не выдѣливаемые въ этихъ заведеніяхъ, подлежатъ платежу пошлинъ, сообразно роду производимаго въ нихъ торгова.

12) Хозяева, принимающіе на себя выполненіе, черезъ наемныхъ людей, разнаго рода работъ, какъ-то: каменщицкихъ, плотничьихъ, каменотесныхъ, землекопныхъ, штукатурныхъ, кровельныхъ, полотерныхъ, посыльныхъ и другихъ, подлежатъ платежу пошлинъ по числу содержимыхъ ими рабочихъ, причемъ имѣющіе болѣе 16 работниковъ обязаны брать свидетельства 2-й гильдіи, и имѣющіе менѣе 16 работниковъ — промысловыя свидетельства, сообразно числу рабочихъ. Правило это распространяется и на артели, имѣющія уставы или иного рода утвержденныя въ надлежащемъ порядкѣ правила, причемъ члены артели считаются за рабочихъ; но оно не примѣняется къ артелямъ, временно образовавшимся для исполненія какихъ либо работъ.

8) Mieszczanie i cechowi prowadzący rzemiosła w charakterze gospodarzy, z pomocą samych tylko członków swjej rodziny, albo z jednym tylko robotnikiem najętym nie opłacają podatku przemysłowego.

9) Zakłady fabryczne, rzemieślnicze i warsztaty, prowadzone tylko pracą ręczną, bez maszyn lub narzędzi, poruszanych za pomocą pary lub wody, i mające nie więcej jak 16 robotników, powinny być utrzymywane na mocy świadectw przemysłowych z opłatą za nie podatku według kategorii, odpowiednio do liczby znajdujących się przy zakładzie robotników (rozkład E).

10) Znajdujące się przy pomieszczeniach w artykule 9 zakładach fabrycznych i rzemieślniczych oraz warsztatach, w oddzielnych od nich pokojach, sklepy do sprzedaży wyrobów gotowych, mogą być utrzymywane jedynie z wzięciem na nie biletów na handel detaliczny.

Uwaga. Otwarty warsztat, gdzie się prowadzi rzemiosło, nie uważa się za sklep, chociażby z niego sprzedawały się wyroby warsztatu.

11) Oddzielne sklepy, utrzymywane przez zakłady i warsztaty w celu sprzedaży w nich własnych wyrobów, tudzież sklepy znajdujące się przy samych zakładach ale sprzedające towary wyrabiane nie w tych zakładach ulegają opłacie podatku odpowiednio do rodzaju prowadzonego w nich handlu.

12) Gospodarze, przyjmujący na siebie wykonanie zapośrednictwem ludzi najętych, różnego rodzaju robót, jakoto: murarskich, ciesielskich, ciosania kamieni, grabarskich, sztukateryjnych, dachowych, froterskich, posłańczych i innych, opłacają podatek według liczby utrzymywanych przez nich robotników; przytém mający więcej jak 16 robotników obowiązani są brać świadectwa 2-jej gildyi, a mający mniej jak 16 robotników — świadectwa przemysłowe odpowiednio do liczby robotników. Przepis ten stosuje się i do artelów, mających ustawy lub innego rodzaju zatwierdzone w należyty sposób przepisy; przytém członkowie artelu uważają się za robotników; ale nie stosuje się do artelów utworzonych czasowo w celu wykonywania jakichkolwiek robót.

13) Извозничьи заведения для легкой и ломовой езды, при коих состоит больше 16 работников, могут быть содержимы не иначе, как по свидетельствам 2-й гильдии, а при числе работников не больше 16—по промысловым свидетельствам, сообразно числу рабочих.

II. Взимать окладов пошлин, установленных за свидетельства на право торговли и промыслов и за билеты на торговые и промышленные заведения (росписи Г и Д прилож. V и VI к ст. 29 полож. 9 Февраля 1865 г., а также дополнительных с названных документов сборов (Высочайше утвержденных 8 Июня и 10 Декабря 1874 г. и 16 Декабря 1880 г. мнѣнія Государственного Совета), установить новые оклады пошлин за свидетельства и билеты, согласно приложенным при сем росписям (лит. Г, Д и З).

III. Дополнительные сборы с торговых документов, взимаемые в пользу городских и земских учреждений, исчислять с установленных новых окладов в размѣр не свыше 15% с свидетельств 1-й и 2-й гильдии и 10% — со всех прочих документов.

IV. Пошлины за право торговли и промыслов, определенные настоящими правилами, начать взыскивать при выдаче документов на 1885 годъ.

V. Отменить с того же времени: а) взятіе при свидетельствах мелочного торгового билета на содержание торговых заведений, и б) выдачу свидетельств на мѣщанские промыслы.

Подлинное мнѣніе подписано в журналах Предсѣдателями и Членами.

13) Zakłady najmu wozów do lekkiej jazdy i do przewożenia ciężarów, przy których znajduje się więcej jak 16 robotników, mogą być utrzymywane jedynie za świadectwami 2-jej gildyi; zaś przy liczbie robotników nieprzenoszącej 16—za świadectwami przemysłowemi, odpowiednio do liczby robotników.

II. Zamiast opłat, ustanowionych za świadectwa na prawo prowadzenia handlu i przemysłów i za bilety na zakłady handlowe i przemysłowe (rozkład D i E dod. V i VI do art. 29 post. z d. 9 Lutego 1865 r.), oraz zamiast dodatkowych od pomienionych dokumentów opłat (Najwyżej zatwierdzone dnia 8 Czerwca i 10 Grudnia 1874 r. i 16 Grudnia 1880 roku Zdania Rady Państwa), ustanowić nowe opłaty za świadectwa i bilety podług załączonych przy niniejszym rozkładów (lit. D, E i F).

III. Dodatkowe opłaty od dokumentów handlowych, pobierane na rzecz instytucyj miejskich i ziemskich, obliczać od ustanowionych nowych opłat w wysokości nieprzenoszącej 15% od świadectw 1-jej i 2-jej gildyi, a 10% — od wszystkich innych dokumentów.

IV. Opłaty za prawo prowadzenia handlu i przemysłów, określone niniejszemi przepisami zacząć pobierać przy wydawaniu dokumentów na rok 1885.

V. Znieść od tego czasu: a) pobieranie przy świadectwach na handel detaliczny biletów na utrzymanie zakładów handlowych, i b) wydawanie świadectw na przemysły mieszczańskie.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

3 класса	35	—
4 "	25	—
5 "	20	—

При свидѣтельствахъ 2-й гильди въ мѣстностяхъ:

1 класса	35	—
2 "	25	—
3 "	20	—
4 "	15	—
5 "	10	—

Билеты на мелочной торгъ въ мѣстностяхъ:

1 класса	10	—
2 "	8	—
3 "	6	—
4 "	4	—
5 "	2	—

РОСПИСЬ 3

о пошлинахъ за промысловыя свидѣтельства.

Разряды.	1.	2.	3.
Классы мѣстностей.	Отъ 10 до 16 рабочихъ.	Отъ 5 до 9 рабочихъ.	Отъ 2 до 4 рабочихъ.
	Р у б л и.		
I	30	20	10
II	25	18	9
III	20	14	7
IV	15	10	5
V	10	7	3

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта **МИХАИЛЪ**.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 29 Июня, N. 72 стр. 1197).

3 "	35	—
4 "	25	—
5 "	20	—

Przy świadectwach 2-jej gildyi w miejscowościach:

1 klasy	35	—
2 "	25	—
3 "	20	—
4 "	15	—
5 "	10	—

Bilety na handel detaliczny w miejscowościach:

1 klasy	10	—
2 "	8	—
3 "	6	—
4 "	4	—
5 "	2	—

ROZKŁAD F

o opłatach za świadectwa przemysłowe.

Kategorie.	1.	2.	3.
Klasy miejscowości.	Od 10 do 16 robotników.	Od 5 do 9 robotników.	Od 2 do 4 robotników.
	R u b l e.		
I	30	20	10
II	25	18	9
III	20	14	7
IV	15	10	5
V	10	7	3

Podpisał:

Prezes Rady Państwa **MICHAŁ**.

31.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ установленіи сбора въ $\frac{1}{30}\%$ въ день съ суммъ, причитающихся желѣзнодорожнымъ обществамъ съ товарополучателей транзитныхъ грузовъ, хранимыхъ въ таможенныхъ складахъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ установленіи сбора въ $\frac{1}{30}\%$ въ день съ суммъ, причитающихся желѣзнодорожнымъ обществамъ съ товарополучателей транзитныхъ грузовъ, хранимыхъ въ таможенныхъ складахъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЪ*.

22-го Мая 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ журналовъ: Депар- Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Путей ственной Экономіи Сообщенія объ установленіи сбора въ $\frac{1}{30}\%$ въ день 29 Марта и Общаго съ суммъ, причитающихся желѣзно-дорожнымъ Собранія 7-го Мая обществамъ съ товарополучателей транзитныхъ грузовъ, хранимыхъ въ таможенныхъ складахъ, 1884 г. *мнѣніемъ положили:* постановить, что съ грузовъ, прибывающихъ по желѣзнымъ дорогамъ транзитомъ изъ за границы и поступающихъ на храненіе въ таможенные склады, взимается въ пользу

31.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O ustanowieniu opłaty w ilości $\frac{1}{30}\%$ dziennie od sum, przypadających towarzystwom dróg żelaznych od odbiorców ładunków tranzytowych, zachowywanych w składach celnych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o ustanowieniu opłaty w ilości $\frac{1}{30}\%$ dziennie od sum, przypadających towarzystwom dróg żelaznych od odbiorców ładunków tranzytowych, zachowywanych w składach celnych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

22-go Maja 1884 roku.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Departamentu Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy Ekonomii Państwowej z d. 29-go Marca przedstawienie Ministra Dróg Komunikacji o ustanowieniu opłaty w ilości $\frac{1}{30}\%$ dziennie od sum, przypadających towarzystwom dróg żelaznych od odbiorców ładunków tranzytowych, zachowywanych w składach celnych, *uchwaliła zdanie:* postanowić, że od ładunków, przybywających drogami żelaznymi tranzyto z zagranicy i oddawanych do zachowania w składach celnych, pobiera się na rzecz towarzystw dróg żelaznych, opłata, w ilości $\frac{1}{30}\%$

желѣзно-дорожныхъ обществъ сборъ, въ размѣрѣ $\frac{1}{30}\%$ въ день съ причитающихся обществамъ за эти грузы платежей, за срокъ, наступающій по истеченіи семи дней отъ поступленія грузовъ въ таможенные склады до приѣма сихъ грузовъ получателями и уплаты слѣдующихъ обществамъ денегъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 17 Іюля, № 78, стр. 1379)

32.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О причисленіи къ спеціальнымъ средствамъ Министерства Путей Сообщенія части капитала, Высочайше дарованнаго казеннымъ учрежденіямъ въ гор. Варшавѣ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственного Совѣта, о причисленіи къ спеціальнымъ средствамъ Министерства Путей Сообщенія части капитала, Высочайше дарованнаго казеннымъ учрежденіямъ въ гор. Варшавѣ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЪ*.

29-го Мая 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ журнала Департа- Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ предста-

dziennie od przypadających towarzystwom za te ładunki należności, za termin następujący po upływie siedmiu dni od przybycia ładunków do składów celnych do odebrania tych ładunków przez odbiorców i zapłacenia przypadających towarzystwom należności.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

32.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zaliczeniu do specjalnych środków Ministeryum Dróg Komunikacyi części kapitału Najwyżej darowanego instytucyom skarbowym w mieście Warszawie.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa, Zdanie, o zaliczeniu do specjalnych środków Ministeryum Dróg Komunikacyi części kapitału Najwyżej darowanego instytucyom skarbowym w m. Warszawie, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

29-go Maja 1884 г.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu Departamentu Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra

мента' Государ- вленіе Министра Путей Сообщенія о причисленіи ственной Экономіи къ специальнымъ средствамъ вѣреннаго ему Министерства части капитала, Высочайше дарованнаго казеннымъ учрежденіямъ въ гор. Варшавѣ, *мнѣніемъ положила*: Выдѣленныя въ распоряженіе правленія Варшавскаго округа и инспекціи желѣзныхъ дорогъ Привислянскаго края суммы изъ Высочайше дарованнаго капитала, для выдачи ссудъ наиболѣе нуждающимся чиновникамъ Царства Польскаго, въ количествѣ *трехъ тысячъ трехсотъ двѣнадцати рублей десяти копѣекъ*—причислить съ специальнымъ средствамъ Министерства Путей Сообщенія.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. № Р. II. 1884 г. 17 Юля № 78 стр. 1382).

33.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государ- ственнаго Совѣта.

О совершеніи актовъ на продажу домовъ и прочихъ строеній, состоящихъ въ горныхъ городахъ и заводахъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о совершеніи актовъ на продажу домовъ и прочихъ строеній, состоящихъ въ горныхъ городахъ и заводахъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.

5-го Юня 1884 г.

Ekonomii Państwowej Dróg Komunikacji o zaliczeniu do specjalnych z d. 3 Maja 1884 г. środków powierzonego mu Ministerium części kapitału, Najwyżej darowanego instytucjom skarbowym w m. Warszawie, *uchwaliła zdanie*: Wyznaczone do rozporządzenia zarządu okręgu Warszawskiego i inspekcji dróg żelaznych kraju Nadwiślańskiego sumy z Najwyżej darowanego kapitału na wydawanie zapomóg najwięcej pomocy potrzebującym urzędnikom Królestwa Polskiego, w ilości *trzy tysiące trzysta dwanaście rubli dziesięć kopiejek*—zaliczyć do specjalnych środków Ministerium Dróg Komunikacji.

Oryginalne Zdanie podpisali na *protokule Prezes i Członkowie.

33.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O sporządzeniu aktów sprzedaży domów i innych budowli, znajdujących się w miastach i zakładach górniczych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o sporządzeniu aktów sprzedaży domów i innych budowli, znajdujących się w miastach i zakładach górniczych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

5-go Czerwca 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
журналовъ: Соеди- Департаментахъ Законовъ и Государственной Эко-
ненныхъ Департа- номіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ пред-
ментовъ Законовъ ставленіе Министра Государственныхъ Имуществъ
и Государственной о совершеніи актовъ на продажу домовъ и про-
Экономіи 28 Апрѣля чихъ строеній, состоящихъ въ горныхъ городахъ
и Общаго Собранія и заводахъ, *мнѣніемъ положила:*
21 Мая 1884 г.

Въ измѣненіе подлежащихъ статей свода
законовъ, постановить:

„Акты на продажу домовъ и прочихъ строе-
ній, состоящихъ въ горныхъ городахъ и заводахъ
совершаются не иначе, какъ по представленіи
удовольреній горнаго начальства о томъ, что
употребленный на сіи постройки лѣсъ приобрѣ-
тенъ за деньги, или что постройки сіи не подле-
жать, на основаніи положеніи 8-го Марта 1861 г.
о горнозаводскомъ населеніи казенныхъ горныхъ
заводовъ (св. зак. т. IX особ. прил., изд. 1876 г.,
XII), оплатѣ лѣсными пошлинами.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 17 Іюля, N. 78 стр. 1385).

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
kułów: Połączonych tach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném
Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra
i Ekonomii Państwo- Dóbr Państwa o sporządzeniu aktów sprzedaży
wej z d. 28 Kwietnia domów i innych budowli, znajdujących się w mia-
i Ogólnego Zebrania stach i zakładach górniczych, *uchwaliła zdanie:*
z d. 21 Maja 1884 r.

Zmieniając odpowiednie artykuły Swodu Zako-
now, postanowić:

„Akty sprzedaży domów i innych budowli, znaj-
dujących się w miastach i zakładach górniczych
sporządzają się nie inaczej, jak po przedstawieniu
świadcstwa zwierzchności górniczej co do tego, że
użyte na te budowle drzewo zostało nabyte za go-
tówkę albo że budowle te nie ulegają na zasadzie
postanowienia z d. 8-go Marca 1861 r. o ludności
górniczej zakładów górniczych skarbowych (sw.
zak. t. IX oddz. dod., wyd. z r. 1876, XII), opłacie
podatku drzewnego.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Człon-
kowie.

34.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ВОЕННЫМЪ
МИНИСТРОМЪ.

О сохраненіи дѣйствія временныхъ правилъ относи-
тельно устройства складовъ и продажи освѣтитель-
наго минеральнаго масла.

По поводу окончанія дѣйствія временныхъ правилъ, Высо-
чайше утвержденныхъ 6 Іюня 1867 г., относительно устройства
складовъ и продажи освѣтительнаго минеральнаго масла, Мини-
стерство Внутреннихъ Дѣлъ, внесеннымъ въ Комитетъ Министровъ
представленіемъ, полагало дѣйствіе означенныхъ правилъ сохра-
нить впредь еще на 5 лѣтъ.

Комитетъ Министровъ на приведеніе въ исполненіе сего за-
ключенія полагалъ испросить Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОР-
СКАГО ВЕЛИЧЕСТВА соизволеніе.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 6 день Іюня 1884 г., на сіе
Высочайше соизволилъ.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 17 Іюня, № 78 стр. 1392).

34.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O zachowaniu mocy obowiązującej przepisów tymczaso-
wych co do urządzenia składów i sprzedaży oleju mi-
neralnego oświetlającego.

Zpowodu upłynięcia terminu mocy obowiązującej przepisów
tymczasowych, Najwyżej zatwierdzonych d. 6 Czerwca 1867 r.,
co do urządzenia składów i sprzedaży oleju mineralnego oświetla-
jącego, Ministeryum Spraw Wewnętrznych, w przedstawieniu wnio-
sioném do Komitetu Ministrów, za właściwe uznawało moc obowią-
zującą tych przepisów zachować jeszcze przez lat dwa.

Komitet Ministrów uznawał za właściwe na wprowadzenie w wy-
konanie niniejszego wniosku wyjednać Najwyższe JEGO CESAR-
SKIEJ MOŚCI zezwolenie.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 6 Czerwca 1884 r., Najwy-
żej na to zezwolił.

35.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

По проекту правилъ объ учетѣ и призывѣ на дѣйствительную службу нижнихъ чиновъ запаса арміи и флота.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, по проекту правилъ объ учетѣ и призывѣ на дѣйствительную службу нижнихъ чиновъ запаса арміи и флота, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЪ*.

16-го Іюня 1884 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Военнаго Министра по проекту правилъ объ учетѣ и призывѣ на дѣйствительную службу нижнихъ чиновъ запаса арміи и флота, 28-го Ап-рѣля и Общаго Собранія 4 Іюня 1884 г. *мнѣніемъ положилъ:*

I. Проектъ правилъ объ учетѣ и призывѣ на дѣйствительную службу нижнихъ чиновъ запаса арміи и флота поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію и, по воспослѣдованіи онаго, привести въ дѣйствіе.

35.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

W przedmiocie projektu przepisów o kontroli i powołaniu do służby czynnej żołnierzy niższych stopni zapasu armii i floty.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, w przedmiocie projektu przepisów o kontroli i powołaniu do służby czynnej żołnierzy niższych stopni zapasu armii i floty, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

16-go Czerwca 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Rad Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Wojny w przedmiocie projektu przepisów o kontroli i powołaniu do służby czynnej żołnierzy niższych stopni zapasu armii i floty, *uchwaliła zdanie:* z dnia 4-go Czerwca 1884 r.

I. Projekt przepisów o kontroli i powołaniu do służby czynnej żołnierzy niższych stopni zapasu armii i floty przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenie, a po zatwierdzeniu wprowadzić w wykonanie.

II. Статью 24 устава о воинской повинности (свод. зак. т. IV, изд. 1876 г., по прод. 1879 г.) изложить слѣдующимъ образомъ:

„Отъ призыва на дѣйствительную службу изъ запаса освобождаются лица, занимающія должности по государственной гражданской или общественной службѣ, а также по управленію желѣзныхъ дорогъ означенныя въ особомъ, при семъ приложенномъ, списокѣ.“

III. Въ дополненіе устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями, постановить слѣдующія правила:

1) Нижніе чины запаса арміи и флота, не заявившіе, въ установленный срокъ, уѣздному воинскому начальнику, у котораго состоятъ на учетѣ, о назначеніи ихъ на должности, освобождающія по закону отъ призыва на дѣйствительную службу, равно какъ объ оставленіи ими сихъ должностей, подвергаются денежному взысканію не свыше *ста* рублей.

2) Нижніе чины запаса арміи и флота, не сдѣлавшіе надлежащаго заявленія при перемѣнѣ мѣста постоянного жительства или при временной отлучкѣ за предѣлы Имперіи, либо хотя и внутри ея, но внѣ района своего уѣзда, если, въ послѣднемъ случаѣ, лица сіи не могутъ явиться при призывѣ на сборный пунктъ въ срокъ, на билетъ каждаго означенный, подвергаются денежному взысканію не свыше *пятнадцати* рублей.

3) Нижніе чины запаса арміи и флота, не явившіеся къ повѣрочному сбору въ назначенный для сего день, безъ уважительныхъ къ тому причинъ, подвергаются аресту не свыше *семи* дней.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

II. Артыкулъ 24 Уstawy o повинności wojskowej (sw. zak. t. IV, wyd. z r. 1876, podł. dal. c. z r. 1879), zredagować w sposób następujący:

„Od powołania do służby czynnej z zapasu uwalniają się osoby, zajmujące posady w służbie państwowej cywilnej lub publicznej oraz w administracji dróg żelaznych, wzmiankowane w oddzielnej, załączonej przy niniejszym, liście.“

III. Uzupełniając Ustawę o karach, wymierzanych przez sądy pokojowe, postanowić następujące przepisy:

1) Żołnierze niższych stopni zapasu armii i floty, którzy nie zawiadomili naczelnika wojennego powiatowego, pod którego kontrolą zostają, o mianowaniu ich na posady, zwalnijące ich od powołania do służby czynnej, jak również o opuszczeniu tych posad, ulegną karze pieniężnej do *stu* rubli.

2) Żołnierze niższych stopni zapasu armii i floty, którzy nie złożyli należytego zawiadomienia wrazie zmiany miejsca stałego zamieszkania lub wrazie tymczasowego wyjazdu z Cesarstwa, lub choćby i w obrębie Cesarstwa ale poza obręb swojego powiatu; jeżeli w tym ostatnim razie nie mogą się stawić na punkt zborny, wrazie powołania, w terminie na bilecie każdego oznaczonym, ulegną karze pieniężnej do *piętnastu* rubli.

3) Żołnierze niższych stopni zapasu armii i floty, którzy się nie stawili do sprawdzenia w oznaczonym na to dniu, bez powodów na uwzględnienie zasługujących, ulegną aresztowi do *siedmiu* dni.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:
Въ Петергофѣ,
16-го Іюня 1884 года.

„Быть по сему.“

ПРАВИЛА

объ учетъ и призывъ на дѣйствительную службу нижнихъ чиновъ запаса арміи и флота.

I. ОБЪ УЧЕТѢ.

Положенія общія.

1. Зачисленіе нижнихъ воинскихъ чиновъ въ запасъ арміи и флота, исключеніе изъ него, учетъ ихъ во время состоянія въ запасѣ, а равно призывъ сихъ чиновъ изъ запаса на дѣйствительную службу или въ учебные сборы, возлагаются на обязанность уѣздныхъ воинскихъ начальниковъ.

2. Зачисленіе въ запасъ нижнихъ чиновъ производится на основаніи свѣдѣній, доставляемыхъ о нихъ начальниками подлежащихъ частей войскъ.

3. Нижніе чины запаса, сдѣлавшіеся неспособными къ личному труду по зачисленіи въ оный, свидѣлствуются: а) пришедшіе въ такое состояніе вслѣдствіе ранъ, увѣчий или болѣзней, понесенныхъ во время состоянія на дѣйствительной службѣ, и могущіе воспользоваться, согласно статьѣ 33 устава о воинской повинности, денежнымъ отъ казны пособіемъ — порядкомъ, установленнымъ Высочайше утвержденнымъ 3 Мая 1883 г. мнѣніемъ Государственнаго Совѣта о призрѣніи нижнихъ чиновъ, сдѣлавшихся неспособными къ личному труду по увольненіи въ запасъ, и б) прочіе—только при призывѣ ихъ на службу и въ учебные сборы или въ особыхъ случаяхъ, допускаемыхъ по взаимному соглашенію Министерствъ Военнаго и Внутреннихъ Дѣлъ.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOSCI ręką napisano:
W Peterhofie,
16-go Czerwca 1884 r.

„Ma być podług tego.“

PRZEPISY

o kontroli i powołaniu do służby czynnej żołnierzy niższych stopni zapasu armii i floty.

I. O KONTROLI.

Przepisy ogólne.

1. Zaliczenie żołnierzy niższych stopni do zapasu armii i floty, wykreślenie z niego, prowadzenie kontroli wczasie znajdowania się ich w zapasie, jak również powołanie ich z zapasu do służby czynnej lub na ćwiczenia wojskowe, powierza się naczelnikom wojennym powiatowym.

2. Zaliczenie do zapasu żołnierzy niższych stopni odbywa się na zasadzie wiadomości, dostarczonych o nich przez naczelników właściwych części wojsk.

3. Żołnierze niższych stopni zapasu, którzy się stali niezdawni do pracy osobistej po zaliczeniu do zapasu, ulegają rewizji: a) ci, którzy do takiego stanu doszli wskutek ran, kalectwa lub chorób, którym ulegli wczasie znajdowania się w służbie czynnej i którzy mogą skorzystać, zgodnie z art. 33 Ustawy o powinności wojskowej, z zapomogi pieniężnej od skarbu—w sposób, ustanowiony przez Najwyżej zatwierdzone d. 3-go Maja 1883 roku Zdanie Rady Państwa o opiece nad żołnierzami niższych stopni, którzy się stali niezdawni do pracy osobistej po uwolnieniu ich do zapasu, i b) pozostali—tylko wrazie powołania ich do służby i na ćwiczenia wojskowe, lub w szczególnych razach—na mocy pozwolenia Ministrów Wojny i Spraw Wewnętrznych, po wzajemnym ich porozumieniu się.

4. Нижніе чины исключаются изъ списковъ запаса:

- а) умершіе—по полученіи свидѣтельствъ о смерти ихъ отъ церковныхъ причтовъ, больницъ, госпиталей или полиціи;
- б) выслужившіе общій срокъ службы—по выдачѣ имъ свидѣтельствъ объ исполненіи воинской повинности;
- в) поступившіе вновь на дѣйствительную военную службу, какъ добровольно, такъ и по призыву—по полученіи увѣдомленій о томъ отъ подлежащихъ начальниковъ воинскихъ частей;
- г) признанные совершенно негодными къ военной службѣ—по полученіи установленныхъ для сего свидѣтельствъ;
- д) приговоренные судомъ къ лишенію всѣхъ правъ состоянія или всѣхъ особенныхъ правъ и преимуществъ, лично и по состоянію присвоенныхъ—по полученіи отъ прокурорскаго надзора копій съ приговора, обращеннаго къ исполненію;
- е) исключенные изъ среды общества, въ которомъ числятся съ представленіемъ въ распоряженіе правительства—по полученіи о томъ надлежащаго сообщенія.

5. Увольнительные билеты, выдаваемые нижнимъ чинамъ, при увольненіи ихъ съ дѣйствительной службы въ запасъ, не признаются видами на жительство и не освобождаютъ означенныхъ лицъ отъ полученія установленныхъ паспортовъ и видовъ въ тѣхъ случаяхъ, когда таковыя требуются по закону. Въ выдаваемыхъ нижнимъ чинамъ запаса паспортахъ и видахъ обозначается, что предъявитель числится въ запасѣ арміи или флота.

6. Учетъ нижнихъ чиновъ запаса арміи и флота производится въ каждомъ уѣздѣ отдѣльно, уѣзднымъ воинскимъ начальникомъ, при содѣйствіи мѣстной полиціи и волостныхъ правленій.

7. На увольнительныхъ билетахъ нижнихъ чиновъ запаса, уѣздными воинскими начальниками, въ районѣ которыхъ каждый изъ нихъ проживаетъ, обозначается срокъ явки на сборный пунктъ въ управленіе уѣзднаго воинскаго начальника, въ случаѣ объявленія призыва на дѣйствительную службу. При назначеніи срока явки принимается въ расчетъ, кромѣ одного дня, предоставленнаго каждому призываемому на устройство домашнихъ дѣлъ (ст. 45), разстояніе мѣста жительства его до уѣзднаго города, полагая по пятидесяти верстѣ на каждыя сутки слѣдованія.

4. Żołnierze niższych stopni wykreślają się z list zapasu:

- a) zmarli — po otrzymaniu świadectw o ich śmierci od proboszczów, ze szpitalów lub policyi;
- b) ci, którzy wysłużyli ogólny termin służby—po wydaniu im świadectw o wypełnieniu powinności wojskowej;
- c) ci, którzy wstąpili ponownie do służby wojskowej czynnej—po otrzymaniu o tém wiadomości od właściwych naczelników części wojsk;
- d) ci, którzy są uznani za zupełnie niezdatnych do służby wojskowej—po otrzymaniu ustanowionych na to świadectw;
- e) skazani przez sąd na pozbawienie wszelkich praw stanu lub wszystkich szczególnych, osobiście lub do stanu przywiązanych praw i przywilejów—po otrzymaniu od władzy prokuratorskiej kopii wyroku, ulegającego wykonaniu;
- f) wykluczeni spośród towarzystwa, do którego się liczą, z oddaniem do rozporządzenia Rządu — po otrzymaniu o tém należytego zawiadomienia.

5. Bilety uwalniające, wydawane żołnierzom niższych stopni, przy uwolnieniu ich ze służby czynnej do zapasu, nie uznają się za karty pobytu i nie uwalniają tych osób od zaopatrywania się w ustanowione paszporty i karty pobytu, w tych razach, gdy tego wymaga prawo. W wydawanych żołnierzom niższych stopni zapasu paszportach i kartach pobytu zaznacza się, że okaziciel liczy się jako należący do zapasu armii lub floty.

6. Kontrolę żołnierzy niższych stopni zapasu armii i floty prowadzi w każdym powiecie oddzielnie naczelnik wojenny powiatowy z pomocą miejscowej policyi i zarządów wołosnych (gminnych).

7. Na biletach uwalniających żołnierzy niższych stopni zapasu naczelnicy wojenni powiatowi, w których okręgu każdy z nich zamieszkuje, oznaczają termin stawienia się na punkt zborny do zarządu naczelnika wojennego powiatowego, wrazie ogłoszenia powołania do służby czynnej. Przy oznaczeniu terminu stawiennictwa ma się na względzie, oprócz jednego dnia udzielonego każdemu powołanemu na urządzenie interesów domowych (art. 45), odległość jego miejsca zamieszkania od miasta powiatowego, licząc po pięćdziesiąt wiorst na każdą dobę podróży.

8. Для учета нижних чиновъ запаса, мѣстомъ постоянного жительства признается:

а) для лицъ сельскаго состоянія и мѣщанъ—та волость или городъ, гдѣ они состоятъ приписанными;

б) для лицъ прочихъ сословій — мѣсто, гдѣ каждое лицо имѣетъ осѣдлость, домашнее обзаведеніе или постоянное пребываніе по своимъ занятіямъ, промысламъ или службѣ.

Примѣчаніе. Для принадлежащихъ къ сельскому состоянію и мѣщанскому сословію нижнихъ чиновъ, уволенныхъ въ запасъ изъ войскъ, расположенныхъ въ тѣхъ мѣстностяхъ Туркестанскаго и Кавказскаго края и Сибири, гдѣ дозволяется вступленіе въ бракъ во время состоянія на дѣйствительной службѣ — мѣстомъ постоянного жительства считается мѣстность, которую они, съ разрѣшенія гражданскаго начальства, изберутъ въ этихъ краяхъ для постоянной своей осѣдлости, въ тѣхъ случаяхъ, когда они не пожелаютъ возвратиться на родину.

9. Нижніе чины запаса имѣютъ право перемѣнять мѣсто постоянного жительства, а также временно отлучаться во всѣ мѣста Имперіи и за границу, на общихъ съ остальнымъ населеніемъ основаніяхъ, но обязаны соблюдать при этомъ особые правила, установленныя собственно для учета запаса. Постановленія эти должны быть соблюдаемы нижними чинами запаса, состоящими на государственной и общественной службѣ, также при назначеніяхъ, переводахъ или перемѣщеніяхъ ихъ изъ однихъ мѣстностей въ другія.

10. Нижніе чины запаса, занимающіе должности, освобождающія ихъ отъ призыва на службу (уст. воин. пов., изд. 1876 г., ст. 24, по прод. 1879 г.), обязаны въ теченіе двухъ мѣсяцевъ со дня принятія или оставленія ими этихъ должностей, заявить о томъ уѣздному воинскому начальнику того уѣзда, въ которомъ состоятъ на учетѣ, съ представленіемъ надлежащаго о томъ удостовѣренія.

Объ алфавитныхъ спискахъ и прочихъ свѣдѣніяхъ, установленныхъ для учета запаса арміи и флота.

11. Алфавитные списки для учета нижнихъ чиновъ запаса ведутся:

8. Co do kontroli żołnierzy niższych stopni za miejsce stałego zamieszkania uważa się:

a) dla osób stanu włościańskiego i mieszczan—ta wołość (gmina) lub miasto, w których są zapisani;

b) dla innych stanów — miejsce, w którym każdy jest osiedlony, ma domowe gospodarstwo lub w którym stale przebywa wskutek swoich zajęć przemysłu lub służby.

Uwaga. Dla należących do stanu włościańskiego i mieszczанского żołnierzy niższych stopni, uwolnionych z zaliczeniem do zapasu z wojsk, konsystujących w tych miejscowościach kraju Turkiestańskiego i Kaukaskiego oraz Syberyi, w których wolno jest żenić się w czasie pozostawania w służbie czynnej—za miejsce stałego zamieszkania uważa się ta miejscowość, którą, za pozwoleniem zwierzchności cywilnej, wybiorą w tych krajach aby się w niej osiedlić, jeżeli nie zechcą powrócić do domów.

9. Żołnierze niższych stopni zapasu mają prawo zmieniać miejsce stałego zamieszkania oraz tymczasowo wyjeżdżać do wszystkich miejscowości Cesarstwa i zagranicę, na ogólnych z pozostałą ludnością zasadach, ale obowiązani są zachowywać przytém specyalne przepisy, ustanowione odnośnie do kontroli zapasu. Postanowienia te żołnierze niższych stopni zapasu, pozostający w służbie państwowej lub publicznej, zachowywać winni przy mianowaniach, przeniesieniach lub translokacjach z jednych miejscowości do других.

10. Żołnierze niższych stopni zapasu, zajmujący posady, uwalniające ich od powołania do służby (ust. o pow. wojsk., wyd. z r. 1876, art. 24, podł. dal. c. z r. 1879), obowiązani są wciągu dwóch miesięcy od dnia objęcia lub opuszczenia przez nich tych posad oświadczyć o tém naczelnikowi wojennemu powiatowemu, tego powiatu, w którym są na kontroli, przedstawiając należyte o tém świadectwa.

O listach alfabetycznych i innych wiadomościach, ustanowionych dla kontroli zapasu armii i floty.

11. Listy alfabetyczne dla kontroli żołnierzy niższych stopni zapasu prowadzą:

1) волостными правлениями—чинамъ, постоянно проживающимъ въ предѣлахъ волости, за исключеніемъ поименованныхъ въ пунктѣ 3 сей статьи;

2) старшими чиновниками полиціи исполнительной—чинамъ, постоянно проживающимъ въ городахъ, имѣющихъ общее съ уѣздомъ полицейское управленіе, а также въ посадахъ, мѣстечкахъ, заштатныхъ городахъ и другихъ, не входящихъ въ составъ волостей, мѣстностяхъ, имѣющихъ свою особую полицію;

3) станowymi приставами—чинамъ изъ неподатныхъ сословій, постоянно проживающимъ въ подвѣдомственныхъ имъ станахъ, за исключеніемъ тѣхъ изъ нихъ, которые проживаютъ въ мѣстностяхъ, означенныхъ въ пунктѣ 2 сей статьи;

4) городскими полицейскими управленіями губернскихъ городовъ, а также всѣхъ уѣздныхъ и безуѣздныхъ городовъ, имѣющихъ отдѣльное городское полицейское управленіе, не подвѣдомственное уѣздному полицейскому управленію—всѣмъ нижнимъ чинамъ запаса, постоянно проживающимъ въ этихъ городахъ;

5) уѣздными полицейскими управленіями:

а) въ уѣздахъ съ городами, не имѣющими отдѣльныхъ городскихъ полицій—всѣмъ нижнимъ чинамъ запаса, постоянно проживающимъ какъ въ городѣ, такъ и въ уѣздѣ, и

б) въ уѣздахъ съ городами, имѣющими отдѣльное полицейское управленіе—тѣмъ нижнимъ чинамъ запаса, которые постоянно проживаютъ въ уѣздѣ, внѣ означенныхъ городовъ;

6) уѣздными воинскими начальниками—всѣмъ нижнимъ чинамъ запаса, которые постоянно проживаютъ въ уѣздѣ.

Примѣчаніе. Въ управленіяхъ С.-Петербургскаго градоначальника и Московскаго оберъ-полицеймейстера, а также въ полицейскихъ управленіяхъ городовъ: Варшавы, Одессы, Кіева, Харькова и другихъ большихъ городовъ, а равно въ Царствѣ Польскомъ и губерніяхъ Прибалтійскихъ, алфавитные списки ведутся тѣми чинами полиціи, которые будутъ къ тому назначены по соглашенію Министерствъ Внутреннихъ Дѣлъ и Военнаго.

12. Всѣ мѣста и лица, ведущія алфавитные списки нижнимъ чинамъ запаса содержатъ также свѣдѣнія о тѣхъ изъ нихъ, которые находятся во временныхъ отлучкахъ или прибываютъ на временное жительство изъ другихъ мѣстъ.

1) zarządy wołosne — co do żołnierzy stale mieszkujących w obrębie wołosci, z wyjątkiem wyszczególnionych w ustępie 3 niniejszego artykułu;

2) starsi urzędnicy policyi wykonawczej—co do żołnierzy, stale mieszkających w miastach mających wspólny z powiatem zarząd policyjny, tudzież w osadach, miasteczkach, miastach nadetatowych i innych, nienależących do wołosci, miejscowościach, mających swoją oddzielną policyę;

3) komisarze stanowi—co do żołnierzy ze stanów niepodatkowych, stale zamieszkałych w podwładnych im stanach, z wyjątkiem tych z pomiędzy nich, którzy mieszkają w miejscowościach, wymienionych w ustępie 2 niniejszego artykułu;

4) zarządy policyjne miejskie miast gubernialnych oraz wszystkich miast powiatowych i niepowiatowych, mających oddzielny zarząd policyjny miejski niepodwładny zarządowi policyjnemu powiatowemu—co do wszystkich żołnierzy niższych stopni zapasu, stale zamieszkujących w tych miastach;

5) zarządy policyjne powiatowe:

a) w powiatach z miastami, niemającymi oddzielnych policyj miejskich—co do wszystkich żołnierzy niższych stopni zapasu, stale zamieszkujących tak w mieście jak i w powiecie;

b) w powiatach z miastami, mającymi oddzielny zarząd policyjny—co do tych żołnierzy niższych stopni zapasu, którzy stale zamieszkują w powiecie poza obrębem pomienionych miast;

6) naczelnicy wojenni powiatowi—co do wszystkich żołnierzy niższych stopni zapasu, którzy stale zamieszkują w powiecie.

Uwaga. W zarządach naczelnika miasta S.-Petersburga i ober-policmajstra moskiewskiego oraz w zarządach policyjnych miast: Warszawy, Odessy, Kijowa, Charkowa i innych większych miast, jak również w Królestwie Polskiem i w guberniach Nadbałtyckich, listy alfabetyczne prowadzą ci urzędnicy policyi, którzy będą do tego wyznaczeni po porozumieniu się Ministerystw Spraw Wewnętrznych i Wojny.

12. Wszystkie władze i osoby, prowadzące listy żołnierzy niższych stopni zapasu, otrzymują również wiadomości o tych z pomiędzy nich, którzy są czasowo nieobecni lub przybywają na tymczasowy pobyt z innych miejsc.

13. Нижніе чины запаса, желающіе перемѣнить мѣсто постоянного жительства, обязаны заявить о семъ лицамъ или установленіямъ, указаннымъ въ пунктахъ 1—4 статьи 11 настоящихъ правилъ, по принадлежности, въ мѣстахъ какъ прежняго, такъ и новаго жительства.

14. При перемѣнѣ постоянного жительства, нижніе чины запаса исключаются изъ алфавитныхъ списковъ тѣхъ мѣстностей, гдѣ они проживали, и зачисляются въ такіе же списки тѣхъ мѣстностей, въ которыя они перешли.

15. Всякая перемѣна постоянного жительства обозначается засвидѣтельствованною надписью на увольнительномъ билетѣ переходящаго нижняго чина тѣми установленіями или лицами, которыя вѣдутъ алфавитные списки въ мѣстѣ, оставляемомъ переходящимъ (п. 1—4 ст. 11); время же прибытія отмѣчается означенными установленіями или лицами по новому мѣсту его жительства. Объ оставленіи нижнимъ чиномъ мѣста постоянного жительства, равно какъ объ избранномъ имъ вновь, сообщается, чрезъ полицейское управление, уѣздному воинскому начальнику подлежащаго уѣзда.

16. При временныхъ отлучкахъ въ предѣлахъ того уѣзда, гдѣ нижній чинъ находится на учетѣ, а также внѣ предѣловъ онаго, когда онъ, въ случаѣ призыва на дѣйствительную службу, можетъ явиться на сборный пунктъ въ назначенный въ билетѣ срокъ, а въ учебный сборъ—своевременно, никакого заявленія со стороны отлучающагося не требуется. При временной же отлучкѣ внѣ предѣловъ уѣзда, въ которомъ нижній чинъ запаса находится на учетѣ, когда онъ, въ случаѣ призыва на дѣйствительную службу, не можетъ явиться на сборный пунктъ въ назначенный срокъ или въ учебный сборъ своевременно, и при всякой отлучкѣ за границу Имперіи, равно какъ при каждомъ возвращеніи изъ такихъ отлучекъ, соблюдается порядокъ, указанный въ статьяхъ 13 и 15 настоящихъ правилъ, относительно перемѣны постоянного жительства.

17. Безвѣстно отлучившіеся нижніе чины не исключаются изъ алфавитныхъ списковъ до окончанія срока состоянія въ запасѣ или до полученія увѣдомленія отъ гражданскаго начальства о томъ, что лица сіи не розысканы.

18. Отноительно поступленія нижнихъ чиновъ запаса на службу по желѣзнымъ дорогамъ, на линіи телеграфа и коммерческія суда и увольненія ихъ съ такой службы, а также срока и порядка

13. Жолніерзе niższych stopni zapasu, życzący sobie zmienić miejsce stałego zamieszkania, obowiązani są oświadczyć o tém osobom lub instytucyom, wskazanym w ustępach 1—4 artykułu 11 niniejszych przepisów, stosownie do kompetencji, w miejscach tak poprzedniego jak i nowego ich zamieszkania.

14. Przy zmianie stałego miejsca zamieszkania żołnierze niższych stopni zapasu wykreślają się z list alfabetycznych tych miejscowości, w których zamieszkiwali, i zaciągają się na listy tych miejscowości, do których się przenieśli.

15. O wszelkiej zmianie stałego miejsca zamieszkania zaznaczają, zapomocą odpowiedniego napisu na bilecie uwalniającym przenoszącego się żołnierza, te instytucye lub osoby, które prowadzą listy alfabetyczne w miejscu opuszczonem przez niego (ust. 1—4 art. 11); zaś czas przybycia zaznaczają pomienione instytucye lub osoby nowego miejsca jego zamieszkania. O opuszczeniu przez żołnierza zapasu miejsca stałego zamieszkania jak również o nowo przez niego wybranem komunikuje się, zapośrednictwem zarządu policyjnego, naczelnikowi wojennemu powiatowemu właściwego powiatu.

16. Wrazie tymczasowych wyjazdów w obrębie tego powiatu, do którego kontroli żołnierz zapasu należy, jak również poza obręb tego powiatu, gdy, na przypadek powołania do służby czynnej, może się stawić na punkt zborny w oznaczonym na bilecie terminie, a na ćwiczenia wojskowe—we właściwym czasie, żadnego zawiadomienia ze strony wyjeżdżającego nie wymaga się. Zaś wrazie tymczasowego wyjazdu poza obręb powiatu, do którego kontroli żołnierz zapasu należy, gdy tenże, na przypadek powołania do służby czynnej, nie może się stawić na punkt zborny w oznaczonym terminie lub na ćwiczenia wojskowe—we właściwym czasie, oraz wrazie wszelkiego wyjazdu poza granice Cesarstwa, jak również przy każdym powrocie z takich wyjazdów przestrzega się porządek, wskazany w artykułach 13 i 15 niniejszych przepisów co do zmiany stałego zamieszkania.

17. Niewiadomi z pobytu żołnierze niższych stopni nie wykreślają się z list alfabetycznych aż do upływu terminu, wciagu którego mają pozostawać w zapasie lub do otrzymania uwiadomienia od zwierzchności cywilnej o tém, że nie zostali odszukani.

18. Co do wstąpienia żołnierzy niższych stopni zapasu do służby na drogach żelaznych, na linii telegrafu i na okrętach handlowych oraz uwolnienia ich z takiej służby tudzież co do terminu i spo-

явки состоящихъ на сей службѣ нижнихъ чиновъ, въ случаѣ объявленія призыва, соблюдаются правила, устанавливаемые Министерствомъ Военнымъ, Внутреннихъ Дѣлъ, Путей Сообщенія и Финансовъ, по взаимному ихъ соглашенію; относительно же нижнихъ чиновъ сапаса флота, находящихся на коммерческихъ судахъ, соблюдаются правила, устанавливаемые Морскимъ Министерствомъ, по соглашенію съ подлежащими вѣдомствами.

19. Послужные списки съ приемными формулярами, принадлежащіе исключеннымъ изъ запаса нижнимъ чинамъ, кромѣ поминанныхъ въ пунктѣ 6 статьи 4, передаются уѣздными воинскими начальниками въ городскія, уѣздныя или окружныя по воинской повинности присутствія, по мѣсту постоянного жительства исключенныхъ, для храненія.

20. Подробный порядокъ дѣлопроизводства по учету нижнихъ чиновъ запаса опредѣляется особымъ руководствомъ, составляемымъ Военнымъ Министерствомъ, по соглашенію съ Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ.

О повѣркѣ учета нижнихъ чиновъ запаса и о повѣрочныхъ сборахъ.

21. Всѣ упомянутыя въ статьѣ 11 мѣста и лица, каждое въ кругу своего вѣдомства, обязаны производить ревизіи дѣлопроизводства по учету запаса.

22. Уѣздные воинскіе начальники обязаны сличать имѣющіяся у нихъ свѣдѣнія о нижнихъ чинахъ запаса со свѣдѣніями, содержащимися въ полицейскихъ управленіяхъ и волостныхъ правленіяхъ, причемъ тѣ и другія установленія обязаны оказывать этой повѣркѣ полное, съ своей стороны, содѣйствіе.

23. Для сличенія учетныхъ свѣдѣній о нижнихъ чинахъ запаса съ дѣйствительною ихъ наличностію, могутъ быть назначаемы, въ случаѣ необходимости, повѣрочные сборы, по взаимному соглашенію Министерствъ Военнаго и Внутреннихъ Дѣлъ, которыя временно даютъ подлежащимъ установленіямъ и должностнымъ лицамъ соотвѣтствующія на этотъ предметъ указанія. Повѣрочные сборы назначаются, по возможности, въ рабочаго времени.

собоу ставиеннства позостających в тѣй службѣ жоѣннержы ннзшыхъ stopnн wrзие оглошениа powoланиа, zachowuję się przepisy ustanowione przez Ministerya Wojny, Spraw Wewnętrznych, Dróg Komunikacyi i Finansów, po wzajemnémъ ихъ porozumieniu się; zaś co do жоѣннержы ннзшыхъ stopnн запаса floty, znajdującychъ się на okrętachъ handlowychъ, zachowuję się przepisy ustanowione przez Ministeryumъ Marynarki, po porozumieniu się zъ właściwemi wydziałami.

19. Listy stanu służby zъ formularzami o przyjęciu, należące do wykreslonychъ zъ запаса жоѣннержы ннзшыхъ stopnн, oprócz wzmiankowanychъ wъ ustępie cъ artykułu 4, naczelnicy wojenni powiatowi przesyłają do urzędówъ do повинności wojskowej miejskichъ, powiatowychъ lub okręgowychъ, podługъ мѣсца stałego zamieszkania wykreslonychъ—do zachowania.

20. Szczegółowy porządekъ prowadzenia referatówъ wъ przedmiocie kontroli жоѣннержы ннзшыхъ stopnн запаса określa oddzielna instrukcja, sporządzona przez Ministeryumъ Wojny, po porozumieniu się zъ Ministeryumъ Spraw Wewnętrznychъ.

О sprawdzaniu kontroli жоѣннержы ннзшыхъ stopnн запаса и о zebraniachъ wъ celu sprawdzenia.

21. Wszystkie wzmiankowane wъ artykule 11 władze i osoby, każda wъ zakresie swojego wydziału, obowiązane są dopełniać rewizyj referatówъ wъ przedmiocie kontroli запаса.

22. Naczelnicy wojenni powiatowi obowiązani są porównywać posiadane przez siebie wiadomości o жоѣннержахъ ннзшыхъ stopnн запаса zъ wiadomościami, utrzymywanymi wъ zarządachъ policyjnychъ i urzędachъ wołosnychъ (gminnych); przytémъ jedne i drugie instytucye obowiązane są okazywać przy tѣmъ sprawdzeniu, wszelką, ze swѣj strony, pomoc.

23. Dla porównania wiadomości kontroli o жоѣннержахъ ннзшыхъ stopnн запаса zъ rzeczywistością znajdującą się ichъ liczbą, mogą być wyznaczone, wrzие koniecznej potrzeby, zebrania wъ celu sprawdzenia, po wzajemnémъ porozumieniu się Ministeryówъ Wojny i Spraw Wewnętrznychъ, które dają we właściwymъ czasie odnośnymъ instytucjomъ i urzędnikomъ odpowiednie wъ tymъ przedmiocie wskazówki. Zebrania wъ celu sprawdzenia wyznaczają się, o ile możności, nie wъ czasie roboczymъ.

24. Для повѣрочныхъ сборовъ нижніе чины запаса собираются: а) проживающіе въ городахъ—въ пунктахъ города, указанныхъ полиціею, по соглашенію съ лицомъ, производящимъ повѣрку, и б) проживающіе въ уѣздахъ—при волостномъ или сельскомъ правленіи.

25. При производствѣ повѣрки, на мѣстѣ сбора должны находиться: въ городахъ—чины полиціи, ведущіе учетъ запаса по той части города, гдѣ производится сборъ, а въ уѣздахъ—волостной старшина, волостной писарь и сельскіе старосты.

26. На повѣрочные сборы не призываются нижніе чины запаса: а) занимающіе должности по государственной или общественной службѣ; б) служащіе по найму на желѣзныхъ дорогахъ и линіяхъ телеграфа; в) служащіе по найму на морскихъ и рѣчныхъ судахъ, на водныхъ путяхъ сообщенія, на пристаняхъ и въ портахъ вѣдомства путей сообщенія — въ продолженіи всего времени навигаціи, и г) состоящіе на службѣ по найму въ полицейскихъ и пожарныхъ командахъ и тюрьмахъ.

О наблюденіи за исполненіемъ правилъ учета и отчетность по оному.

27. Наблюденіе за исполненіемъ нижними чинами запаса настоящихъ правилъ возлагается на обязанность городскихъ и уѣздныхъ полицейскихъ управленій и уѣздныхъ воинскихъ начальниковъ.

28. Наблюденіе за дѣйствіями мѣстъ и лицъ гражданскаго вѣдомства, поименованныхъ въ статьѣ 11 настоящихъ правилъ, лежитъ на обязанности губернаторовъ, градоначальниковъ и обер-полиціеистеровъ, по принадлежности. Наблюденіе же за исполненіемъ обязанностей по учету запаса уѣздными воинскими начальниками возлагается на начальниковъ мѣстныхъ бригадъ и главныхъ начальниковъ въ военныхъ округахъ.

29. Высшее наблюденіе по учету запаса принадлежитъ Министерству Военному и Внутреннихъ Дѣлъ, каждому въ предѣлахъ своего вѣдомства.

30. Отчетность по числительному состоянію запаса арміи и флота въ каждомъ уѣздѣ составляется уѣзднымъ воинскимъ начальникомъ и представляется, по командѣ, въ Военное или Мор-

24. W celu sprawdzenia żołnierze niższych stopni zapasu zbierają się: a) mieszkający w miastach—w punktach miasta, wskazanych przez policję, po porozumieniu się z tym, kto dopełnia sprawdzenia, i b) mieszkający w powiatach—w urzędach wołosnych lub wiejskich.

25. Przy dopełnianiu sprawdzenia, na miejscu zebrania powinni się znajdować: w miastach — urzędnicy policji, utrzymujący kontrolę zapasu tej części miasta, w której zebranie się odbywa, a w powiatach—starszyzna wołosci, pisarz wołosci i starostowie wiejscy.

26. Na zebrania w celu sprawdzenia nie powołują się żołnierze niższych stopni zapasu: a) zajmujący urzędy w służbie państwowej lub publicznej; b) służący jako najęci przy drogach żelaznych i liniach telegrafu; c) służący jako najęci na okrętach morskich i statkach rzecznych, przy drogach komunikacji wodnej, w przystaniach i portach wydziału dróg komunikacji—wciągu całego czasu nawigacji, i d) pozostający w służbie jako najęci w oddziałach policyjnych, straży ogniowej i w więzieniach.

О надзорѣ над выполненіемъ предписаній контроли и справозданія з таковой.

27. Надзоръ над выполненіемъ черезъ солдатъ низшихъ степеней запаса нижеслѣдующихъ предписаній относится къ обязанностямъ заведеній полиційныхъ городскихъ или повѣтовыхъ и начальниковъ военныхъ повѣтовыхъ.

28. Надзоръ над дѣятельностями властей и лицъ гражданскаго вѣдомства, упомянутыхъ въ артикулѣ 11 нижеслѣдующихъ предписаній, есть обязанностью губернаторовъ, начальниковъ городовъ и обер-полицейскихъ, соответственно къ компетенціи. За надзоръ над выполненіемъ обязанностей, относящихся къ контроли запаса, черезъ начальниковъ военныхъ повѣтовыхъ поручается начальникамъ бригадъ военныхъ и начальникомъ главнымъ въ военныхъ округахъ.

29. Высшій надзоръ над контролю запаса относится къ Министерству Войны и Дѣлъ Внутреннихъ, къ каждому—въ области его выдѣла.

30. Справозданіе о численности запаса арміи и флота въ каждомъ повѣтѣ составляетъ начальникъ военный повѣтовый и представляетъ, по повелѣнію, къ Министерству Войны или Маринки, соответственно къ компе-

ское Министерство, по принадлежности. Подробныя правила о сей отчетности и формы отчетныхъ вѣдомостей устанавливаются: въ отношеніи чиновъ запаса арміи—Военнымъ Министерствомъ, а относительно чиновъ флота—Морскимъ Министерствомъ, по соглашенію съ Военнымъ.

II. О ПРИЗЫВѢ.

Положенія общія.

31. Нижніе чины запаса призываются на дѣйствительную службу, въ случаѣ необходимости привести войска и флотъ въ усиленный, противъ мирнаго штата, составъ. Призывъ совершается на основаніи Высочайшаго указа Правительствующему Сенату, распоряженіями Министерствъ: Военнаго, Морскаго, Внутреннихъ Дѣлъ, Финансовъ и Путей Сообщенія.

32. Призывы могутъ быть: а) *общіе*—когда для пополненія всѣхъ войскъ, флота, военныхъ управленій и заведеній до требуемыхъ составовъ, оказывается необходимымъ одновременно собрать на дѣйствительную службу всѣхъ или значительное число нижнихъ чиновъ запаса, и б) *частные*—когда для пополненія нѣкоторыхъ частей войскъ, военныхъ управленій и заведеній, а также на укомплектованіе нѣкоторыхъ военныхъ портовъ и частей флота, требуется одновременно только часть состоящихъ въ запасѣ нижнихъ чиновъ.

33. Распредѣленіе въ войска и во флотъ призываемыхъ на дѣйствительную службу нижнихъ чиновъ запаса производится на основаніи росписаній, составляемыхъ Военнымъ и Морскимъ Министерствами, по принадлежности, и утверждаемыхъ Высочайшею властію.

34. Росписанія составляются на случай общаго призыва, съ назначеніемъ всего числа запасныхъ нижнихъ чиновъ во всѣ войска и во всѣ военные порты. Въ случаѣ же приведенія не всѣхъ войскъ и не всѣхъ портовъ на военное положеніе, призывъ потребнаго числа нижнихъ чиновъ запаса производится по особымъ указаніямъ Военнаго и Морскаго Министерствъ о томъ, какія части

tencyi. Szczegółowe przepisy o tém sprawozdaniu i formy wykazów sprawozdawczych ustanawiają: co do żołnierzy zapasu armii—Ministerium Wojny, a co do żołnierzy floty—Ministerium Marynarki po porozumieniu się z Ministerium Wojny.

II. O POWOŁANIU.

Postanowienia ogólne.

31. Żołnierze niższych stopni zapasu powołują się do służby czynnej wrazie konieczności pełniejszego skompletowania wojsk i floty w porównaniu z etatem ustanowionym na czas pokoju. Powołanie odbywa się, na zasadzie Najwyższego Ukazu do Rządzącego Senatu, na mocy rozporządzeń Ministerów: Wojny, Marynarki, Spraw Wewnętrznych, Finansów i Dróg Komunikacji.

32. Powołania mogą być: a) *ogólne*—gdy dla wymaganego skompletowania wszystkich wojsk, floty, zarządów i zakładów wojennych, okazuje się rzeczą niezbędną zebrać równocześnie na służbę czynną wszystkich lub znaczną liczbę żołnierzy niższych stopni zapasu, i b) *częściowe*—gdy dla uzupełnienia niektórych części wojsk, zarządów i zakładów wojennych oraz dla skompletowania niektórych portów wojennych i części floty wzywa się jednocześnie tylko część znajdujących się w zapasie żołnierzy niższych stopni.

33. Rozdziału na wojska i na flotę powoływanych do służby czynnej żołnierzy niższych stopni zapasu dopełnia się na zasadzie rozkładów, sporządzanych przez Ministerium Wojny i Marynarki, stosownie do kompetencji, i zatwierdzanych przez władzę Najwyższą.

34. Rozkłady sporządzają się na wypadek ogólnego powołania, z przeznaczeniem całej liczby zapasowych żołnierzy niższych stopni do wszystkich wojsk i do wszystkich portów wojennych. Zaś wrazie postawienia na stopie wojennej nie wszystkich wojsk i nie wszystkich portów, powołania potrzebnej liczby żołnierzy niższych stopni zapasu dopełnia się podług oddzielnych wskazówek Ministe-

общаго росписанія должны быть приведены въ исполненіе и какіе именно разряды нижнихъ чиновъ запаса должны подлежать дѣйствию этой мѣры.

35. Вмѣстѣ съ росписаніемъ о распредѣленіи нижнихъ чиновъ запаса на службу, Военнымъ Министерствомъ составляются: а) расчетъ предстоящихъ казѣ расходовъ по призыву означенныхъ чиновъ и отправленію ихъ къ пополняемымъ частямъ войскъ и б) планы движенія маршевыхъ командъ призывныхъ чиновъ, слѣдующихъ по искусственнымъ путямъ сообщенія. Планы эти составляются по соглашенію съ Министерствомъ Путей Сообщенія.

36. Означенныя въ статьѣ 33 росписанія составляются въ сроки, опредѣляемые Военнымъ Министромъ и Управляющимъ Морскимъ Министерствомъ, по взаимному ихъ соглашенію, и рассылаются заблаговременно, въ подлежащихъ частяхъ: главнымъ управленіямъ Военнаго и Морскаго Министерствъ, главнымъ начальникамъ въ военныхъ округахъ, главнымъ командирамъ и командирамъ военныхъ портовъ и всѣмъ начальникамъ войскъ и управленіямъ, обязаннымъ участвовать въ дѣйствіяхъ по исполненію призыва. Одновременно съ этимъ, тѣ же росписанія или части оныхъ представляются, въ надлежащемъ числѣ экземпляровъ, Правительствующему Сенату и препровождаются въ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, Финансовъ и Путей Сообщенія.

37. Всѣ мѣста и лица, какъ военнаго, такъ и гражданскаго вѣдомствъ, исполняющія извѣстныя обязанности по призыву нижнихъ чиновъ запаса на дѣйствительную службу и отправленію ихъ согласно назначенію, должны, во всякое время, имѣть въ готовности планы скорого и правильнаго исполненія всѣхъ возложенныхъ на каждого изъ нихъ распоряженій. Планы эти, на сколько они касаются дѣйствія желѣзныхъ дорогъ, составляются по соглашенію Министерства Путей Сообщенія и Военнаго.

Порядокъ объявленія призыва.

38. Высочайшее повелѣніе о призывѣ запаса арміи и флота на дѣйствительную службу, объявленное по Имперіи Военнымъ Министромъ, Управляющимъ Морскимъ Министерствомъ и Мини-

рювъ Войны и Марынарки со до того, какіе части общаго розклада должны быть wprowadzone w wykonanie i do jakich mianowicie kategorii żołnierzy niższych stopni zapasu powołanie to ma się stosować.

35. Łączenie z rozkładem, wyznaczającym służbę żołnierzom niższych stopni zapasu Ministerium Wojny sporządza: a) obliczenie rozchodów, jakie skarb ma ponieść z powodu powołania tych żołnierzy i wysłania ich do kompletujących się części wojsk, i b) plany ruchu oddziałów marszowych powołanych żołnierzy, jadących sztucznymi drogami komunikacyi. Plany te sporządzają się po porozumieniu się z Ministerium Dróg Komunikacyi.

36. Wzmiankowane w artykule 33 rozkłady sporządzają się w terminach, wyznaczonych przez Ministra Wojny i Zarządzającego Ministerium Marynarki, po wzajemném ich porozumieniu się, i rozsyłają się zawczasu we właściwych częściach: zarządom głównym Ministeriów Wojny i Marynarki, naczelnikom głównym w okręgach wojennych, komendantom głównym i komendantom portów wojennych i wszystkim naczelnikom wojsk i zarządom, obowiązany brać udział w czynnościach w przedmiocie powołania. Równocześnie, te same rozkłady lub ich części przedstawiają się w należytej liczbie egzemplarzy Rządzącemu Senatowi i komunikują się Ministeriom Spraw Wewnętrznych, Finansów i Dróg Komunikacyi.

37. Wszystkie władze i osoby, zarówno wojskowe jak i cywilne, pełniące pewne obowiązki w przedmiocie powołania żołnierzy niższych stopni zapasu do służby czynnej i wysłania ich podług przeznaczenia, powinny w każdym czasie mieć na pogotowiu plany szybkiego i prawidłowego wykonania wszystkich włożonych na każdą z nich rozporządzeń. Plany te, o ile dotyczą czynności dróg żelaznych, sporządzają się po porozumieniu się Ministeriów Dróg Komunikacyi i Wojny.

Sposób ogłoszenia powołania.

38. Najwyższy rozkaz o powołaniu zapasu armii i floty do służby czynnej, ogłoszony w Cesarstwie przez Ministra Wojny, Zarządzającego Ministerium Marynarki i Ministra Spraw Wewnętrz-

стромъ Внутреннихъ Дѣлъ, немедленно приводится въ исполненіе, хотя бы указъ о томъ Правительствующаго Сената не былъ полученъ на мѣстахъ. О вослѣдованіи сего повелѣнія всѣ установленія и лица, упомянутыя въ статьѣ 11 настоящихъ правилъ увѣдомляются, съ соблюденіемъ порядка подчиненности, телеграммами или посредствомъ курьеровъ и эстафетъ, безъ всякаго замедленія.

39. На пакетахъ, отправляемыхъ съ бумагами по призыву, равно какъ на телеграммахъ по сему дѣлу, надписывается: „по мобилизаціи войскъ“. Телеграммамъ этимъ отдается преимущество въ передачѣ предъ всѣми другими правительственными телеграммами, а нарочные и эстафеты съ корреспонденціею по призыву слѣдуютъ наравнѣ съ курьерами.

40. Если увѣдомленіе о послѣдовавшемъ Высочайшемъ повелѣніи о призывѣ запаса арміи и флота на дѣйствительную службу будетъ получено мѣстнымъ военнымъ начальствомъ ранѣе гражданскаго или наоборотъ, то такое увѣдомленіе немедленно передается получившимъ прежде начальствомъ тому, до котораго оно еще не дошло. Последнее поступаетъ въ семъ случаѣ, какъ бы упомянутое увѣдомленіе получено было имъ непосредственно.

41. О послѣдовавшемъ Высочайшемъ повелѣніи о призывѣ, начальники полиціи немедленно сообщаютъ: въ городахъ—участковымъ и частнымъ приставамъ, а въ уѣздахъ—становымъ приставамъ и волостнымъ правленіямъ. Сямъ послѣднимъ сообщенія посылаются съ конными нарочными, немедленно выставленными мѣстною земскою управою или замѣняющимъ оную, по исполненію земскихъ повинностей, установленіемъ.

42. Городскія и уѣздныя полиціи, а также становые приставы и волостныя правленія, распоряжаются немедленною наклеюкою объявленій о призывѣ на зданіяхъ присутственныхъ мѣстъ, площадяхъ, рынкахъ, перекресткахъ улицъ, общественныхъ домахъ, фабрикахъ, заводахъ и въ другихъ многолюдныхъ мѣстахъ. Время, въ которое послѣдуетъ объявленіе о призывѣ въ каждой мѣстности, считается началомъ срока, установленнаго для явки запасныхъ на сборный пунктъ (ст. 45).

43. Всѣ мѣста и лица, получившія увѣдомленія о послѣдовавшемъ Высочайшемъ повелѣніи о призывѣ, доносятъ о томъ непосредственному начальству, съ обозначеніемъ, когда именно повелѣніе сіе объявлено и когда приступлено къ его исполненію.

ныхъ wprowadza się bezzwłocznie w wykonanie, chociażby Ukaz o tém Rządzącego Senatu nie był otrzymany na miejscach. O zapadnięciu tego rozkazu wszystkie władze i osoby, wzmiankowane w artykule 11 niniejszych przepisów uwiadamiają się, z zachowaniem porządku podwładności, telegramami lub za pośrednictwem kurierów i sztafet, bez żadnej zwłoki.

39. Na pakietach, wysyłanych z papierami dotyczącymi powołań, jak również na telegramach w tym samym przedmiocie zamieszcza się napis: „w przedmiocie mobilizacji wojsk.“ Telegramom tym służy pierwszeństwo w przesłaniu przed wszystkimi innemi telegramami rządowemi, a umysłni i sztafety z korespondencyami dotyczącymi powołania odbywają podróż narówni z kuryerami.

40. Jeżeli uwiadomienie o zapadnięciu Najwyższego rozkazu o powołaniu zapasu armii i floty do służby czynnej, miejscowa zwierzchność wojskowa otrzyma przed zwierzchnością cywilną lub naodwrot, to takie uwiadomienie zwierzchność, która je pierwiej otrzymała, przesyła bezzwłocznie téj, do której jeszcze nie doszło. Ostatnia postępuje w tym razie tak, jak gdyby wzmiankowane uwiadomienie otrzymała bezpośrednio.

41. O zapadnięciu Najwyższego rozkazu o powołaniu, naczelnik policyi komunikuje bezzwłocznie: w miastach—komisarzom cyrkulowym, a w powiatach—komisarzom stanowym i zarządom wołostnym. Tym ostatnim komunikaty posyłają się przez umysłnych konnych, których dostarcza natychmiast miejscowy urząd ziemski lub instytucya zastępująca go w wypełnieniu powinności ziemskich.

42. Policie miejskie i powiatowe, oraz komisarze stanowi i zarządy wołostne zarządzają natychmiast naklejenie ogłoszeń o powołaniu na budynkach biur, placach, rynkach, w miejscach krzyżowania się ulic, na domach publicznych, fabrykach i w innych ludnych miejscowościach. Czas, w którym będzie zrobione ogłoszenie o powołaniu w każdej miejscowości, uważa się za początek terminu, ustanowionego dla stawienictwa na punkt zborny (art. 45).

43. Wszystkie władze i osoby, które otrzymały uwiadomienie o zapadnięciu Najwyższego rozkazu o powołaniu, donoszą o tém bezpośredniej zwierzchności, oznaczając, kiedy mianowicie rozkaz ten został ogłoszony i kiedy przystąpiono do jego wykonania.

Порядок производства призыва.

44. Призывъ нижнихъ чиновъ запаса въ каждомъ уѣздѣ производится уѣзднымъ воинскимъ начальникомъ, при посредствѣ мѣстныхъ уѣздныхъ и городскихъ полицій, подъ наблюдениемъ: со стороны военной—главныхъ начальниковъ въ военныхъ округахъ и начальниковъ мѣстныхъ бригадъ, а со стороны гражданского вѣдомства—губернаторовъ.

45. По объявленіи Высочайшаго повелѣнія о призывѣ на дѣйствительную службу, нижнимъ чинамъ запаса предоставляются *одни сутки* отъ начала призыва (ст. 42) на устройство домашнихъ дѣлъ, послѣ чего они обязаны явиться на *сборный пунктъ* въ сроки, означенные у каждого въ увольнительномъ билетѣ (ст. 7). Нижние чины запаса, находящіеся во время объявленія призыва во временныхъ отлучкахъ за границею Имперіи, обязаны явиться на сборный пунктъ, въ возможно скорѣйшій срокъ, безъ всякаго промедленія.

46. Нижние чины запаса, занимающіе должности, не освобождающія ихъ отъ призыва на дѣйствительную службу (уст. воин. повин., изд. 1876 г., ст. 24, по прод. 1879 г.), должны быть уволены отъ должностей на другой же день и ни въ какомъ случаѣ *не позднее двухъ дней*, по объявленіи призыва.

47. Нижние чины запаса, мѣста постоянного жительства которыхъ отстоятъ отъ сборнаго пункта далѣе двадцати пяти верстъ, отправляются въ означенный пунктъ на подводахъ или искусственными путями сообщенія, на счетъ земскихъ сборовъ, порядкомъ, указаннымъ въ статьѣ 499 устава о земскихъ повинностяхъ (свод. зак. т. IV, по прод. 1879 г.).

48. Нижние чины запаса, находящіеся во временныхъ отлучкахъ, упомянутыхъ во второй части статьи 16 настоящихъ правилъ, обязаны, по объявленіи призыва, явиться на сборный пунктъ того уѣзда, въ районѣ котораго они временно проживаютъ.

49. Отъ немедленной явки на дѣйствительную службу по призыву освобождаются нижние чины запаса: а) одержимые тяжкими болѣзнями—впредь до выздоровленія, и б) арестованные по суду

Sposób odbywania powołania.

44. Powołania żołnierzy niższych stopni zapasu w każdym powiecie dopełnia naczelnik wojenny powiatowy, za pośrednictwem miejscowych policyj powiatowych i miejskich, pod nadzorem: ze strony władzy wojskowej—naczelników głównych w okręgach wojennych i naczelników brygad miejscowych, a ze strony władzy cywilnej—gubernatorów.

45. Po ogłoszeniu Najwyższego rozkazu o powołaniu do służby czynnej, żołnierzom niższych stopni zapasu pozostawia się *jedną dobę* od początku powołania (art. 42) na urządzenie interesów domowych; poczem obowiązani są stawić się na *punkt zborny* w terminach oznaczonych u każdego w bilecie uwalniającym (art. 7). Żołnierze niższych stopni zapasu, którzy w czasie ogłoszenia powołania znajdują się tymczasowo poza granicami Cesarstwa, obowiązani są stawić się na punkt zborny w czasie, o ile można jaknajprędzszym, bez żadnej zwłoki.

46. Żołnierze niższych stopni zapasu, zajmujący posady, które ich nie uwalniają od powołania do służby czynnej (ust. o pow. wojsk. wyd. z r. 1876, art. 24, podł. dal. c. z r. 1879), powinni być uwalniani z posad na drugi dzień zaraz, a w żadnym razie *nie później jak we dwa dni* po ogłoszeniu powołania.

47. Żołnierze niższych stopni zapasu, których miejsca zamieszkania są odległe od punktu zbornego daléj jak o dwadzieścia pięć wiorst, wysyłają się do tego punktu na podwodach albo sztucznymi drogami komunikacyi, na rachunek opłat ziemskich, w sposób wskazany w artykule 499 Ustawy o powinności wojskowej (Sw. Zak. t. IV, podług dal. c. z r. 1879).

48. Żołnierze niższych stopni zapasu, którzy są tymczasowo nieobecni, tak—jak o tém wzmiankuje art. 16 niniejszych przepisów, obowiązani są po ogłoszeniu powołania stawić się na punkt zborny tego powiatu, w obrębie którego tymczasowo zamieszkują.

49. Od bezzwłocznego stawiennictwa do służby czynnej na skutek powołania uwalniają się żołnierze niższych stopni zapasu: а) dotknięci ciężkimi chorobami—aż do wyzdrowienia, i б) aresztowani,

и слѣдствію—до рѣшенія о нихъ дѣлъ и исполненія судебныхъ приговоровъ, буде озваченные чины не подлежатъ исключенію изъ запаса (ст. 4 п. 3).

50. Отъ явки, въ случаѣ призыва, на дѣйствительную службу совершенно освобождаются нижніе чины запаса, занимающіе должности, поименованныя въ особомъ спискѣ приложенномъ къ статьѣ 24 устава о воинской повинности (по прод. 1879 г.).

51. Сборные пункты для явки нижнихъ чиновъ запаса, призванныхъ на дѣйствительную службу, открываются при управленіяхъ уѣздныхъ воинскихъ начальниковъ. Изъ сего изъемяются нѣкоторые случаи, опредѣляемые соглашеніемъ мѣстнаго военнаго и гражданскаго начальствъ.

52. Сборные пункты состоятъ въ вѣдѣніи уѣздныхъ воинскихъ начальниковъ, причемъ вся переписка по призыву и отправленію нижнихъ чиновъ запаса въ войска и во флотъ сосредоточивается въ подвѣдомственныхъ симъ начальникамъ управленіяхъ.

53. Помѣщенія для сборнаго пункта, заблаговременно указываемыя отводятся, съ объявленіемъ призыва, распоряженіемъ мѣстнаго городского или сельскаго управленія на счетъ земскихъ сборовъ.

54. Призванные на дѣйствительную службу нижніе чины запаса считаются поступившими на нее со дня явки на сборные пункты, и съ этого дня состоятъ на полномъ отъ казны довольствіи.

55. Для медицинскаго осмотра прибывающихъ на сборные пункты нижнихъ чиновъ запаса назначаются, по распоряженію губернаторовъ, въ каждый сборный пунктъ, на все время его дѣйствія, два врача изъ состоящихъ на государственной гражданской или общественной службѣ, а за недостаткомъ ихъ—изъ числа мѣстныхъ вольнопрактикующихъ врачей.

56. Если назначенный губернаторомъ врачъ, по какой либо причинѣ, на сборный пунктъ не прибудетъ, то мѣстное гражданское начальство, по требованію уѣзднаго воинскаго начальника, обязано немедленно пригласить, для той же цѣли, одного изъ мѣстныхъ врачей. Исполненіе этого требованія для каждаго врача, хотя бы и не состоящаго на службѣ, обязательно.

57. Нижніе чины запаса, которые, по осмотрѣ на сборномъ пунктѣ, будутъ признаны къ службѣ негодными, либо требующими

яко będący pod sądem lub śledztwem—do rozstrzygnięcia ich spraw i wykonania wyroków sądowych, jeżeli ci żołnierze nie ulegają wykluczeniu z zapasu (art. 4 ust. e).

50. Od stawienictwa, wrazie powołania, do służby czynnej uwalniają się zupełnie żołnierze niższych stopni zapasu, zajmujący posady, wyszczególnione w oddzielnym spisie dołączonym do artykułu 24 Ustawy o powinności wojskowej (podług dal. c. z r. 1879).

51. Punkty zborne, w których się mają stawiać żołnierze niższych stopni zapasu, powołani do służby czynnej, otwierają się przy zarządach naczelników wojennych powiatowych. Z tego wyłączają się niektóre wypadki, określone po wzajemnym porozumieniu się miejscowej zwierzchności wojskowej i cywilnej.

52. Punkty zborne pozostają pod zawiadywaniem naczelników wojennych powiatowych; przytém cała korespondencya, dotycząca powołania i wysyłki żołnierzy niższych stopni do wojsk i do floty, jednoczy się w podwładnych tym naczelnikom zarządach.

53. Pomieszczenia na punkt zborny, zawczasu wskazywane, wydzielają się z polecenia miejscowego zarządu miejskiego lub wiejskiego na rachunek opłat ziemskich.

54. Powołani do służby czynnej żołnierze niższych stopni zapasu uważają się za wstępujących do niej od dnia stawienia się na punkty zborne i od tego dnia są żywieni całkowicie kosztem skarbu.

55. Do rewizyi lekarskiej przybywających na punkta zborne żołnierzy niższych stopni zapasu wyznaczają się, z polecenia gubernatorów, do każdego punktu zbornego, na cały czas jego czynności, dwaj lekarze z pozostających w służbie państwowej lub publicznej, a w ich braku—zpośród miejscowych lekarzy wolno-praktykujących.

56. Jeżeli wyznaczony przez gubernatora lekarz, z jakiegokolwiek bądź powodu nie przybędzie na punkt zborny, to miejscowa zwierzchność cywilna, na żądanie naczelnika wojennego powiatowego, obowiązana jest bezzwłocznie zaprosić w tym celu jednego z lekarzy miejscowych. Zastosowanie się do tego żądania jest obowiązkiem dla każdego lekarza, nawet nie zostającego w służbie.

57. Żołnierze niższych stopni zapasu, którzy po rewizyi w punkcie zbornym uznani będą za niezdatnych do służby lub za potrze-

лечения или испытанія болѣзни, или же увольненія на родину для поправленія здоровья, свидѣтельствуется, установленнымъ порядкомъ, въ мѣстномъ уѣздномъ, городскомъ или окружномъ по воинской повинности присутствіи. Рѣшеніе сего присутствія, коимъ нижній чинъ запаса признанъ способнымъ къ военной службѣ, имѣетъ окончательную силу и обжалованію не подлежитъ.

58. Всѣмъ штабъ и оберъ-офицерамъ, а равно класснымъ чиновникамъ и врачамъ, какъ служащимъ, такъ и вольнопрактикующимъ, за время занятій ихъ на сборныхъ пунктахъ, со дня открытія до дня закрытія оныхъ (съ отправленіемъ по росписанію послѣдней команды), производится суточное порціонное довольствіе, въ размѣрѣ: состоящимъ въ штабъ-офицерскихъ чинахъ и вольнопрактикующимъ врачамъ — *пяти* рублей въ сутки, а имѣющимъ оберъ-офицерскіе чины — *трехъ* рублей въ сутки. На канцелярскіе расходы по дѣлопроизводству на сборныхъ пунктахъ отпускается одновременно по *пятидесяти* рублей на каждый.

59. Министерство Финансовъ, по объявленіи ему Высочайшаго повелѣнія о призывѣ нижнихъ чиновъ запаса на дѣйствительную службу, немедленно дѣлаетъ, по телеграфу, распоряженія о безостановочномъ отпускѣ изъ губернскихъ и уѣздныхъ казначействъ тѣхъ суммъ, которыя указаны въ составленномъ на основаніи пункта *а* статьи 35 настоящихъ правилъ расчетѣ, съ тѣмъ, чтобы суммы сіи были выдаваемы уѣзднымъ воинскимъ начальникамъ, по непосредственнымъ ихъ требованіямъ и непременно въ день предьявленія таковыхъ.

60. Министерство Путей Сообщенія въ указанномъ статьею 59 случаѣ, принимаетъ всѣ необходимыя мѣры къ надлежащему направленію дѣятельности какъ правительственныхъ, такъ и частныхъ желѣзныхъ дорогъ, для безостановочнаго движенія маршевыхъ командъ, согласно составленнымъ планамъ (ст. 35 п. *б* и 37).

61. Подробный порядокъ производства призыва нижнихъ чиновъ запаса на дѣйствительную службу, медицинскаго осмотра этихъ чиновъ, снабженія ихъ на мѣстахъ сбора необходимымъ обмундированіемъ, довольствія и отправленія призванныхъ по назначенію, а также формы дѣлопроизводства и отчетности въ установленіяхъ, заведывающихъ призывомъ, опредѣляются особымъ руководствомъ, составляемымъ Военнымъ Министерствомъ, по соглашенію, въ под-

буяących kuracyi albo sprawdzenia choroby, albo wreszcie uwolnienia do domu dla poprawienia zdrowia, rewidują się w ustanowiony sposób w miejscowym urzędzie do повинности wojskowej powiatowym, miejskim lub okręgowym. Decyzja tego urzędu, którą żołnierz niższego stopnia zapasu uznany będzie za zdolnego do służby wojskowej jest prawomocna i nie może być zaskarżona.

58. Wszyscy oficerowie sztabu i oficerowie naczelní jak również urzędnicy klasowi i lekarze, tak będący w służbie jak i wolnopraktykujący, za czas ich zajęć w punktach zbórnych od dnia otwarcia do dnia zamknięcia tychże (z wysyłką podług rozkładu ostatniej komendy), otrzymują diety porcyjne dziennie, w ilości: mający rangi oficerów sztabu i lekarze wolno-praktykujący — *pięciu* rubli na dobę, a mający rangi oficerów naczelných — *trzech* rubli na dobę. Na rozchody kancelaryjne przy prowadzeniu referatów w punktach zbórnych wydaje się jednorazowo *pięćdziesiąt* rubli na każdy punkt zbórny.

59. Ministerjum Finansów, po ogłoszeniu mu Najwyższego rozkazu o powołaniu żołnierzy niższych stopni zapasu do służby czynnej wydaje bezzwłocznie, drogą telegraficzną, rozporządzenia względem bezzwłocznego wydania z kas skarbowych gubernialnych i powiatowych tych sum, które są wskazane w sporządzonym, na zasadzie ustępu *a* artykułu 35 niniejszych przepisów, rozkładzie, z tém zastrzeżeniem, ażeby sumy te były wydawane naczelnikom wojennym powiatowym na bezpośrednie ich żądanie i koniecznie w dzień wniesienia tych żądań.

60. Ministerjum Dróg Komunikacyi w przypadku, wskazanym w artykule 59, przedsięwzięcie wszystkie niezbędne środki dla należytego skierowania działalności tak rządowych jak i prywatnych dróg żelaznych, w celu nieprzerwanego ruchu oddziałów marszowych zgodnie ze sporządzonymi planami (art. 35 ust. *b* i 37).

61. Szczegółowy sposób powołania żołnierzy niższych stopni zapasu do służby czynnej, rewizyi lekarskiej tych żołnierzy, zaopatrywania ich w miejscu zebrania w niezbędne umundurowanie, żywienia i wysyłki powołanych podług przeznaczenia, tudzież formy prowadzenia referatów i sprawozdań we władzach zawiadujących powołaniem określa oddzielna instrukcja, sporządzona przez Ministerjum Wojny po porozumieniu się, we właściwych częściach, z Mini-

лежащих частях, съ Министерствами: Морскимъ, Внутреннихъ Дѣлъ, Финансовъ и Путей Сообщенія.

О взысканіяхъ за неисполненіе правилъ по учету нижнихъ чиновъ запаса арміи и флота и по призыву ихъ на дѣйствительную службу.

62. Нижніе чины запаса: а) не заявившіе уѣздному воинскому начальнику, у котораго состоятъ на учетѣ, въ теченіе двухмѣсячнаго срока, о назначеніи ихъ на должности, освобождающія отъ призыва на дѣйствительную службу (уст. воин. пов., изд. 1876 г., ст. 24, по прод. 1879 г.), или объ оставленіи ими сихъ должностей; б) не сдѣлавшіе надлежащаго заявленія при перемѣнѣ мѣста постоянного жительства или при временной отлучкѣ за границу Имперіи, а также въ предѣлахъ оной, внѣ раіона своего уѣзда, если, въ послѣднемъ случаѣ, они не могутъ явиться при призывѣ на сборный пунктъ въ срокъ, на билетѣ означенный, и в) не явившіеся въ назначенный день къ повѣрочному сбору безъ уважительныхъ къ тому причинъ, подвергаются взысканіямъ, опредѣленнымъ въ уставахъ о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями.

63. Судебное преслѣдованіе по нарушеніямъ, означеннымъ въ статьѣ 62, возлагается на городскія и уѣздныя полицейскія управленія, по сообщеніямъ уѣздныхъ воинскихъ начальниковъ. О состоявшихся судебныхъ приговорахъ по симъ дѣламъ полицейскія управленія, по требованіямъ означенныхъ должностныхъ лицъ, доводятъ до ихъ свѣдѣній.

64. За неявку своевременно въ учебный сборъ, безъ законныхъ на то причинъ, виновные въ томъ нижніе чины запаса подвергаются наказаніямъ, опредѣленнымъ въ статьѣ 140 кн. XXII втор. изд. свод. воен. пост., 1869 года.

65. Нижніе чины запаса, явившіеся, по объявленіи призыва на дѣйствительную службу, на сборный пунктъ не того уѣзда, гдѣ они числятся на временномъ жительствѣ (ст. 48), подлежатъ, по зачисленіи на службу, взысканію дисциплинарному.

66. За неявку при призывѣ на дѣйствительную службу въ установленный срокъ на сборные пункты безъ уважительныхъ на

стерыями: Marynarki, Spraw Wewnętrznych, Finansów i Dróg Komunikacyi.

O karach za niewykonanie przepisów o kontroli żołnierzy niższych stopni zapasu armii i floty i o powołaniu ich do służby czynnej.

62. Żołnierze niższych stopni zapasu: a) którzy nie zawiadomili naczelnika wojennego powiatowego, do którego kontroli należą, w ciągu terminu dwóchmiesięcznego o mianowaniu ich na posady zwalniające od powołania do służby czynnej (ust. o pow. wojsk., wyd. z r. 1876, art. 24, podług dal. c. z r. 1876), albo o opuszczeniu przez nich tych posad; b) którzy nie złożyli należytego zawiadomienia wrazie zmiany miejsca stałego zamieszkania lub wrazie tymczasowego wyjazdu poza granice Cesarstwa, tudzież w obrębie Cesarstwa—zewnątrz swojego powiatu; jeżeli w tym ostatnim razie nie mogą się stawić w czasie powołania na punkt zborny w terminie na bilecie oznaczonym, i c) którzy się nie stawili w dniu oznaczonym na sprawdzenie, bez powodów na uwzględnienie zasługujących, ulegają karom, określonym w Ustawie o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju.

63. Pociąganie do odpowiedzialności sądowej za wykroczenia, wzmiankowane w artykule 62, naskutek zawiadomień naczelników wojennych powiatowych, należy do zarządów policyjnych miejskich i powiatowych. O zapadłych w takich sprawach wyrokach, zarządy policyjne zawiadamiają pomienione wyżej osoby, jeżeli tego zażądają.

64. Za niestawienie się we właściwym czasie na ćwiczenia wojskowe bez prawnych ku temu powodów, winni tego wykroczenia żołnierze niższych stopni zapasu ulegają karom, określonym w artykule 140 ks. XXII drug. wyd. Sw. post. woj., z r. 1869.

65. Żołnierze niższych stopni zapasu, którzy się stawili, po ogłoszeniu powołania do służby czynnej, na punkt zborny nie tego powiatu, w którym się liczą jako tymczasowo zamieszkali (art. 48), ulegają po zaliczeniu ich do służby, karze dyscyplinarnej.

66. Za niestawienie się, w czasie powołania do służby czynnej, w ustanowionym terminie na punkta zborne bez powodów na uwzglę-

сіе причинѣ, виновные въ томъ нижніе чины запаса подвергаются наказаніямъ, опредѣленнымъ за отлучку или побѣгъ со службы въ статьяхъ 129 и 131 кн. XXII втор. изд. свод. воен. пост., 1869 г.

Подписалъ:
Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 20 Іюля, N. 79 стр. 1407)

36.

Предложеніе Правительствующему Сенату Министра
Юстиціи.

О включеніи гор. Цѣханово, Плоцкой губерніи, въ число мѣстностей, въ коихъ могутъ быть открываемы
нотаріальныя конторы.

Руководствуясь ст. 4 Полож. о нотар. части, изд. 1883 года, Министръ Юстиціи, по соглашенію съ Министерствами Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, призналъ необходимымъ включить гор. Цѣханово, Плоцкой губерніи, въ число тѣхъ мѣстностей, въ коихъ могутъ быть открываемы нотаріальныя конторы, и согласно сему дополнить росписаніе числа нотаріусовъ Плоцкой губерніи.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 20 Іюля, N. 79 стр. 1422).

дніе заслуживающихъ, винни tego wykroczenia żołnierze niższych stopni zapasu ulegają karom, określonym za wydalenie się lub ucieczkę ze służby w artykułach 129 i 131 ks. XXII drug. wyd. Sw. post. woj. z r. 1869.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

36.

PRZEDSTAWIENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

O zaliczeniu miasta Ciechanowa, gubernii Płockiej, do miejscowości, w których mogą być otwierane
kancelarye notaryalne.

W zastosowaniu się do art. 4 Post. o notar., wyd. z r. 1883, Minister Sprawiedliwości, po porozumieniu się z Ministeryami Spraw Wewnętrznych i Finansów, uznał za niezbędne zaliczyć miasto Ciechanów, gubernii Płockiej, do takich miejscowości, w których mogą być otwierane kancelarye notaryalne, i odpowiednio do tego uzupełnić listę notaryuszów urzędujących w gubernii Płockiej.

37.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О примѣненіи положенія объ офицерскихъ чинахъ запаса арміи и правилъ для зачисленія по роду оружія или роду службы къ различнымъ разрядамъ военныхъ офицеровъ, находящихся на службѣ по вѣдомству гражданскому.

Военный Министръ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Министровъ, о примѣненіи закона 24 Іюня 1882 года объ офицерскомъ запасѣ и о зачисленіи по роду оружія или роду службы къ различнымъ разрядамъ военныхъ офицеровъ, находящихся на службѣ по вѣдомству гражданскому.

По разсмотрѣніи сего представленія, Комитетъ полагалъ:

I. Составленные Военнымъ Министерствомъ и исправленные по замѣчаніямъ Комитета два проекта подъ лит. А и Б порядка примѣненія закона 24 Іюня 1882 г. объ офицерскихъ чинахъ запаса арміи къ различнымъ разрядамъ военныхъ генераловъ, штабъ и оберъ-офицеровъ, находящихся на службѣ по гражданскому вѣдомству, утвердить, повергнувъ оныя на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА благоусмотрѣніе.

II. Примѣнять: а) Высочайше утвержденныя въ 24 день Іюня 1882 года положеніе объ офицерскихъ чинахъ запаса арміи и правила для зачисленія по роду оружія или роду службы, согласно проекту подъ лит. А, къ тѣмъ числящимся въ военномъ вѣдомствѣ генераламъ, штабъ и оберъ-офицерамъ, которые находятся въ военныхъ ихъ чинахъ на службѣ по вѣдомству гражданскому, и б) главныя основанія того же положенія объ офицерскихъ чинахъ запаса, согласно проекту подъ лит. Б, также и къ тѣмъ изъ

37.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O zastosowaniu do rozmaitych kategorii oficerów wojsk, którzy znajdują się w służbie w wydziale cywilnym, postanowienia o oficerach zapasu armii oraz przepisów o zaliczeniu podług rodzaju broni i rodzaju służby.

Minister Wojny wnosił przedstawienie do Komitetu Ministrów o zastosowanie do rozmaitych kategorii oficerów wojsk, którzy znajdują się w służbie w wydziale cywilnym, prawa z d. 24-go Czerwca 1882 r. o zapasie oficerskim i o zaliczeniu podług rodzaju broni i rodzaju służby.

Po rozpoznaniu tego przedstawienia, Komitet za właściwe uznawał:

I. Sporządzone przez Ministerium Wojny i poprawione podług uwag Komitetu dwa projekty pod lit. А i В sposobu zastosowania prawa z dnia 24 Czerwca 1882 roku o oficerach zapasu armii do rozmaitych kategorii generałów wojsk, oficerów sztabu i oficerów naczelných, znajdujących się w służbie w wydziale cywilnym, zatwierdzić i przedstawić je do Najwyższego uznania JEJEGO CE-SARSKIEJ MOŚCI.

II. Stosować: а) Najwyżej zatwierdzone w dniu 24 Czerwca 1882 roku postanowienie o oficerach zapasu armii i przepisy o zaliczeniu podług rodzaju broni lub rodzaju służby, zgodnie z projektem pod lit. А, do tych zaliczonych do wydziału wojny generałów, oficerów sztabu i oficerów naczelných, którzy się znajdują w rangach wojskowych w służbie w wydziale cywilnym, i б) główne zasady tego postanowienia o oficerach zapasu, zgodnie z projektem pod lit. В, również i do tych zpomiedzy służących w wydziale cywil-

состоящихъ на службѣ по гражданскому вѣдомству генераловъ, штабъ и оберъ-офицеровъ, которые вовсе не числятся въ военномъ вѣдомствѣ.

III. Въ случаѣ если бы при означенномъ въ предъидущемъ пунктѣ примѣненіи закона 24 Іюня 1882 года встрѣтились какія либо затрудненія такого рода, по которымъ потребовалось бы Высочайшее разрѣшеніе, испрашивать оное, по непосредственному соглашенію между Министрами подлежащаго гражданского вѣдомства и Военнымъ, всеподданнѣйшими докладами: а) по Военному Министерству—если затрудненіе будетъ касаться военныхъ чиновъ, числящихся въ военномъ вѣдомствѣ, и б) по подлежащему Министерству гражданского вѣдомства—если вопросъ будетъ касаться военныхъ чиновъ, вовсе не числящихся въ вѣдомствѣ военномъ;

и IV. Включить инспекторовъ пограничной стражи въ число тѣхъ должностей гражданского вѣдомства, назначенія на которыя, согласно ст. 169 Устава о службѣ (т. III Св. Зак. Имп.), допускается съ сохраненіемъ военныхъ чиновъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на положеніе Комитета Высочайше соизволилъ, а проекты подъ лит. А и Б порядка примѣненія закона 24 Іюня 1882 г. объ офицерскихъ чинахъ запаса арміи въ различнымъ разрядамъ военныхъ генераловъ, штабъ и оберъ-офицеровъ, находящихся на службѣ по гражданскому вѣдомству, удостоены разсмотрѣнія и утвержденія ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА, въ Петергофѣ, въ 1-й день Іюня 1884 г.

nym генераловъ, офицеровъ штабу и офицеровъ начелныхъ, którzy się zupełnie nie liczą do wydziału wojny.

III. Wrazie jeżeliby przy wzmiankowanym w poprzedzającym ustępie zastosowaniu prawa z d. 24-go Czerwca 1882 r. napotkały się takiego rodzaju trudności, co do których potrzebaby Najwyższej decyzji, wyjednywać ją po bezpośredniem porozumieniu się Ministrów właściwego wydziału cywilnego z Ministrem Wojny, przez najpoddańsze raporty: a) w Ministerjum Wojny—jeżeli trudność dotyczyć będzie wojskowych, którzy są zaliczeni do wydziału wojny, i b) we właściwem Ministerjum wydziału cywilnego—jeżeli kwestya dotyczy wojskowych, którzy nie są zupełnie zaliczeni do wydziału wojny;

i IV. Zaliczyć inspektorów straży granicznej do tych posad wydziału cywilnego, na które na zasadzie art. 169 Ustawy o służbie (t. III Sw. Zak. Ces.), wolno jest mianować z zachowaniem rang wojskowych.

NAJJAŚNIEJSZY PAN na postanowienie Komitetu Najwyższej zezwolił, a projekty pod lit. A i B sposobu zastosowania prawa z d. 24-go Czerwca 1882 roku o oficerach zapasu armii do rozmaitych kategorii generałów wojsk, oficerów sztabu i oficerów naczelnych, którzy się znajdują w służbie w wydziale cywilnym, zaszczycone zostały rozpoznaniem i zatwierdzeniem NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, w Peterhofie, w dniu 1 Czerwca 1884 r.

На подлинномъ написано: „ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ
разсматривать и Высочайше утвердить соизволилъ, въ Пе-
тергофѣ, въ 1 день Іюня 1884 г.“

Подписалъ: Управляющій дѣлами Комитета Министровъ,
Статсъ-Секретарь А. Куломзинъ.

*А. Порядокъ примѣненія положенія объ офицерскихъ чи-
нахъ запаса и правилъ для зачисленія по роду оружія или
роду службы къ тѣмъ, числящимся въ военномъ вѣдом-
ствѣ, генераламъ, штабъ и оберъ-офицерамъ, которые на-
ходятся, въ военныхъ ихъ чинахъ, на службѣ по вѣдомству
гражданскому.*

Ст. 1. Числящіеся въ военномъ вѣдомствѣ генералы, штабъ
и оберъ-офицеры, занимающіе гражданскія должности, на которыя,
по дѣйствующимъ законамъ, допускаются военные чины, сохра-
няютъ свои военные чины. Всѣ эти лица (за изъятіями, означен-
ными въ примѣчаніяхъ къ сей статьѣ) должны числиться по роду
оружія или роду службы согласно ст. 9—11 Высочайше утвер-
жденныхъ въ 24-й день Іюня 1882 г. правилъ для такого зачисле-
нія. Посему тѣ изъ сихъ лицъ, которыя еще не зачислены по роду
оружія или роду службы, а также и тѣ которыя, при прежнихъ
назначеніяхъ, зачислены не по тому роду оружія или роду службы,
по которому должны состоять согласно означенныхъ правилъ, под-
лежатъ зачисленію или перечисленію на точномъ основаніи общихъ
указаній, находящихся въ п. 9—11 этихъ правилъ. Зачисленія
и перечисленія эти имѣютъ быть сдѣланы по непосредственному
распоряженію Главнаго Штаба.

Примѣчаніе 1-е. Гвардейскіе офицеры, назначаемые на
должности: а) управляющихъ всѣми вообще дворцовыми пра-
вленіями, б) завѣдывающихъ, смотрителей и полиціймейсте-
ровъ ИМПЕРАТОРСКИХЪ Дворцовъ, театровъ и другихъ
дворцовыхъ и удѣльныхъ зданій, а также помощниковъ озна-
ченныхъ лицъ и в) по придворно-конюшенной части—оста-

Na oryginalnie napisano: „NAJJAŚNIEJSZY PAN rozpozna-
wał i Najwyżej zatwierdzić raczył, w Peterhofie, w dniu 1
Czerwca 1884 r.“

Podpisał: Zarządzający sprawami Komitetu Ministrów,
Sekretarz Stanu A. Kułomzin

*A. Sposób zastosowania postanowienia o oficerach zapasu
i przepisów o zaliczeniu podług rodzaju broni lub rodzaju
służby do tych z pomiędzy zaliczonych do wydziału wojny
generałów, oficerów sztabu i oficerów naczelnych, którzy się znaj-
dują, w ich rangach wojskowych, w służbie cywilnej.*

Art 1. Zaliczeni do wydziału wojny generałowie, oficerowie
sztabu i oficerowie naczelni, zajmujący posady cywilne, które podług
obowiązujących praw zajmować mogą wojskowi, zachowują swoje
rangi wojskowe. Wszystkie te osoby (z wyjątkami wzmiankowanemi
w uwagach do niniejszego artykułu) powinni być zaliczane podług
rodzaju broni lub rodzaju służby zgodnie z art. 9—11 Najwyżej
zatwierdzonych w dniu 24 Czerwca 1882 roku przepisów o ta-
kiem zaliczeniu. Dla tego ci z pomiędzy nich, którzy jeszcze nie
zostali zaliczeni podług rodzaju broni lub rodzaju służby oraz
ci, którzy przy poprzednich nominacjach zostali zaliczeni nie do te-
go rodzaju broni lub rodzaju służby, do którego powinni należeć
podług niniejszych przepisów, ulegają zaliczeniu lub przeniesieniu
przy ściśłém zastosowaniu się do ogólnych wskazówek, zawartych
w ust 9—11 tych przepisów. Zaliczenia i przeniesienia te powinny
być dokonane na mocy bezpośredniego rozporządzenia Sztabu Głó-
wnego.

Uwaga 1-a. Oficerowie gwardyi, mianowani na posady:
a) dyrektorów wszelkich wogóle zarządów pałacowych; b) za-
wiadujących, nadzorców i poliemajstrów pałaców, teatrów i in-
nych budowli pałacowych i udziałowych, jak również pomoc-
ników tych urzędników, i c) w dziale stajen dworskich—po-
zostawiają się na listach części do których należą nawet po prze-

вляются, въ изъятіе изъ общаго правила, въ спискахъ своихъ частей даже и при переименованіи въ подполковники (Выс. пов. 5 Іюня 1882 г.).

Примѣчаніе 2-е. Числящіеся въ частяхъ войскъ личные адъютанты при генералъ-губернаторахъ подлежатъ перечисленію по роду оружія лишь при производствѣ въ чинъ капитана или ротмистра (ст. 8 правилъ для зачисленія по роду оружія или роду службы, Выс. утв. 24 Іюня 1882 г.).

Ст. 2. Числящіеся въ военномъ вѣдомствѣ генералы, штабъ и оберъ-офицеры, занимающіе, въ своихъ военныхъ чинахъ, такія должности по гражданскому вѣдомству *на кои вновь не разрѣшено назначать военныхъ чиновъ*, подлежатъ: или перечисленію въ запасъ (съ оставленіемъ на гражданскихъ ихъ должностяхъ), или же совершенному увольненію изъ военной службы (съ переименованіемъ въ гражданскіе чины, или съ сохраненіемъ отставныхъ военныхъ чиновъ, гдѣ такое сохраненіе допускается по роду занимаемыхъ этими лицами гражданскихъ должностей). Право на перечисленіе въ запасъ предоставляется, изъ означенныхъ лицъ, только: а) генераламъ, занимающимъ должности, не освобождающія отъ призыва при мобилизаціи арміи и б) штабъ и оберъ-офицерамъ, занимающимъ такія же должности, если, притомъ, со времени первоначальнаго поступленія ихъ на дѣйствительную службу прошло менѣе тридцати пяти лѣтъ.

Примѣчаніе. Подлежащіе, согласно п. б сей (2) статьи, перечисленію въ запасъ штабъ и оберъ-офицеры могутъ оставаться въ запасѣ до истеченія тридцати пяти лѣтъ со времени первоначальнаго поступленія ихъ на службу, если будутъ продолжать занимать должности, не освобождающія отъ призыва, или вовсе оставить службу по гражданскому вѣдомству.

Ст. 3. Генералы, штабъ и оберъ-офицеры, имѣющіе, согласно предыдущей (2) статьи, право на перечисленіе въ запасъ и желающіе воспользоваться этимъ правомъ, должны просить о такомъ перечисленіи, чрезъ свое гражданское начальство, по изданіи настоящихъ правилъ. Гражданское начальство доставляетъ просьбы эти, съ приложенными къ нимъ, въ двухъ экземплярахъ, послужившими списками просителей (согласно ст. 20 Выс. утв. въ 24 день Іюня 1882 г. Полож. объ офиц. чин. зап.) въ Главный Штабъ не-

мianowaniu na pułkowników, co stanowi wyjątek od ogólnego przepisu (Najw. rozk. z d. 5 Czerwca 1882 r.).

Uwaga 2-a. Zaliczeni do części wojsk adjutanci osobiści przy generał-gubernatorach ulegają przeniesieniu podług rodzaju broni tylko przy awansowaniu na rangę kapitana lub rotmistrza (art. 8 przepisów o zaliczeniu podług rodzaju broni lub rodzaju służby, Najw. zatw. d. 24 Czerwca 1882 r.).

Art. 2. Zaliczeni do wydziału wojny generałowie, oficerowie sztabu i oficerowie naczelní, którzy zajmują w swoich rangach wojskowych takie posady w wydziale cywilnym, *na które nie pozwolono mianować na nowo wojskowych*, ulegają: albo przeniesieniu do zapasu (z pozostawieniem ich na ich posadach cywilnych), albo téż zupełnemu uwolnieniu ze służby wojskowej (z przemianowaniem na rangi cywilne lub z zachowaniem rang wojskowych, z którymi występują, tam, gdzie takie zachowanie jest dozwolone ze względu na rodzaj zajmowanych przez te osoby posad cywilnych). Prawo do przeniesienia do zapasu służy z pomienionych osób tylko: a) generałom zajmującym posady nieuwalniające od powołania wrazie mobilizacji armii, i b) oficerom sztabu i oficerom naczelnym, zajmującym takie same posady, jeżeli przytém od czasu pierwiastkowego wstąpienia ich do służby czynnej nie upłynęło lat trzydziestu pięciu.

Uwaga. Ulegający, zgodnie z ust. b niniejszego (2) artykułu, przeniesieniu do zapasu oficerowie sztabu i oficerowie naczelní mogą pozostawać w zapasie do upływu lat trzydziestu pięciu od czasu pierwiastkowego wstąpienia ich do służby, jeżeli będą w dalszym ciągu zajmowali posady nieuwalniające ich od powołania, albo zupełnie opuszczą służbę w wydziale cywilnym.

Art. 3. Generałowie, oficerowie sztabu i oficerowie naczelní, którzy mają, zgodnie z poprzedzającym (2) artykułem, prawo do przeniesienia ich do zapasu i życzą sobie skorzystać z tego prawa, powinni prosić o takie przeniesienie, za pośrednictwem swojej zwierzchności cywilnej, po wydaniu niniejszych przepisów. Zwierzchność cywilna dostarcza prosby te z załączonymi przynich w dwóch egzemplarzach listami stanu służby (zgodnie z art. 20 Najw. zatw. w dniu 24 Czerwca 1882 r. Post. o ofic. zap.) do Sztabu Głównego bezpo-

посредственно, или чрез посредство тѣхъ уѣздныхъ воинскихъ начальниковъ, въ районѣ вѣдѣнія которыхъ находится мѣсто службы просителей.

Примѣчаніе 1-е. Просьбы о перечисленіи въ запасъ тѣхъ изъ означенныхъ въ сей (3) статьѣ лицъ, которыя находятся на службѣ въ *мѣстныхъ* (губернскихъ, уѣздныхъ, городскихъ) управленіяхъ и учрежденіяхъ гражданскаго вѣдомства, могутъ не восходить въ Министерства и Главныя Управленія, въ вѣдѣніи коихъ находятся эти управленія и учрежденія: мѣстнымъ губернскимъ начальствамъ предоставляется направлять эти просьбы (съ приложеніемъ послужныхъ списковъ) непосредственно отъ себя въ Главный Штабъ, или къ подлежащимъ уѣзднымъ воинскимъ начальникамъ.

Примѣчаніе 2-е. Означенныя въ сей (3) статьѣ прошенія о перечисленіи въ запасъ должны быть оплачены установленнымъ гербовымъ сборомъ (п. 1 ст. 6 Уст. о герб. сборѣ); прилагаемые же къ представленіямъ о такихъ перечисленіяхъ послужные списки не подлежатъ оплатѣ гербовымъ сборомъ (ст. 44 того же Устава).

Ст. 4. Занимающіе гражданскія должности генералы, штабъ и оберъ-офицеры военнаго вѣдомства не имѣющіе, согласно ст. 2, права на перечисленіе въ запасъ, подлежатъ увольненію изъ военной службы по истеченіи шести мѣсяцевъ со дня изданія настоящихъ правилъ, по непосредственному распоряженію Военнаго Министерства, если до этого времени сами не будутъ просить о такомъ увольненіи. По непосредственному же распоряженію Военнаго Министерства увольняются изъ военной службы и тѣ изъ имѣющихъ право на перечисленіе, по ст. 2, въ запасъ генераловъ, штабъ и оберъ-офицеровъ, о перечисленіи коихъ въ запасъ не поступить въ Министерство ходатайствъ въ теченіи того же шести-мѣсячнаго срока.

Ст. 5. Не занимающіе штатныхъ должностей генералы, штабъ и оберъ-офицеры военнаго вѣдомства, *причисленные* къ Министерствамъ и другимъ управленіямъ гражданскаго вѣдомства, подлежатъ перечисленію въ запасъ или совершенному увольненію изъ военнаго вѣдомства на тѣхъ же основаніяхъ, какъ и занимающіе,

средnio albo zapośrednictwem tych naczelników wojennych powiatowych, których władza rozciąga się na miejsce służby proszących.

Uwaga 1-a. Prośby o przeniesienie do zapasu tych wspomnianych w niniejszym (3) artykule osób, które się znajdują w służbie w *miejscowych* (gubernialnych, powiatowych, miejskich) zarządach i instytucjach wydziału cywilnego, mogą nie być wnoszone do Ministerów i Głównych Zarządów, pod których zawiadywaniem znajdują się te instytucje i zarządy: miejscowej zwierzchności gubernialnej służy prawo przysłać te prośby (z dołączeniem list stanu służby) bezpośrednio od siebie do Sztabu Głównego albo do właściwych naczelników wojennych powiatowych.

Uwaga 2-a. Od wzmiankowanych w niniejszym (3) artykule próśb o przeniesienie do zapasu powinien być opłacony ustanowiony podatek stempłowy (ust. 1 art. 6 Ust. o pod. stemp.); zaś dołączające się do przedstawień o takie przeniesienia listy stanu służby, opłacie podatku stempłowego nie ulegają (art. 44 tejże Ustawy).

Art. 4. Zajmujący posady cywilne generałowie, oficerowie sztabu i oficerowie naczelni wydziału wojny, którzy nie mają, zgodnie z ust. 2, prawa do przeniesienia ich do zapasu, ulegają uwolnieniu ze służby wojskowej po upływie sześciu miesięcy od dnia wydania niniejszych przepisów, na mocy bezpośredniego polecenia Ministerium Wojny, jeżeli do tego czasu sami nie będą prosili o takie uwolnienie. Z bezpośredniego polecenia Ministerium Wojny uwalniają się ze służby wojskowej i ci z pomiędzy, mających prawo do przeniesienia, na mocy art. 2, do zapasu, generałów, oficerów sztabu i oficerów naczelnych, o których przeniesienie do zapasu nie będą podane do Ministerium prośby w ciągu tego samego sześciomiesięcznego terminu.

Art. 5. Niezajmujący posad etatowych, generałowie, oficerowie sztabu i oficerowie naczelni wydziału wojny, *zaliczeni* do Ministerów i innych zarządów wydziału cywilnego, ulegają przeniesieniu do zapasu lub zupełnemu uwolnieniu z wydziału wojny na tych samych zasadach, co i zajmujący, na mocy poprzednich nominacyj, takie

по прежнимъ назначеніямъ, такія штатныя должности, на кои вновь не разрѣшено назначать военныхъ чиновъ (ст. 2—4).

Ст. 6. Числящимся въ военномъ вѣдомствѣ генераламъ, штабъ и оберъ-офицерамъ, занимающимъ, въ военныхъ ихъ чинахъ, такія должности гражданской службы, на которыхъ этимъ лицамъ сохраняются, согласно ст. 1, военные ихъ чины дѣйствительной службы и на будущее время, сохраняется также, безъ всякихъ измѣненій, и нынѣшнее ихъ право на добровольное участіе въ эмеритальной кассѣ, согласно ст. 5 положенія о сей кассѣ, Высочайше утвержденнаго 19 Февраля 1880 г. Право это сохраняется и тѣмъ изъ пользующихся нынѣ онимъ генераловъ, штабъ и оберъ-офицеровъ, которые, согласно ст. 2—5, подлежатъ перечисленію въ запасъ или совершенному увольненію изъ военной службы: а) перечисляемымъ въ запасъ—пока будутъ состоять въ запасѣ, и б) совершенно увольняемымъ изъ военной службы—пока будутъ продолжать дѣйствительную службу въ гражданскомъ вѣдомствѣ, но не далѣе какъ до истеченія 35 лѣтъ со времени первоначальнаго поступленія ихъ на службу.

Примѣчаніе. Тѣ изъ означенныхъ въ сей (6) статьѣ лицъ, подлежащихъ перечисленію въ запасъ, которыя, послѣ сего перечисленія, будутъ назначены на должности, освобождающія отъ призыва, также сохраняютъ, въ изъятіе изъ общаго правила (примѣч. 1 къ ст. 3 полож., Выс. утв. 20 Ноября 1883 г.), право продолжать добровольное участіе въ эмеритальной кассѣ, на основаніяхъ, которыя установлены для лицъ, означенныхъ въ п. б сей же статьи.

etatowe posady, na które nie pozwolono mianować na nowo wojskowych (art. 2—4).

Art. 6. Zaliczonym do wydziału wojny generałom, oficerom sztabu i oficerom naczelnym, którzy zajmują w ich rangach wojskowych takie posady w służbie cywilnej, w których, zgodnie z art. 1, zachowują się im i na przyszłość ich rangi wojskowe służby czynnej, zachowuje się im również, bez żadnych zmian, i obecne ich prawo do dobrowolnego udziału w kasie emerytalnej, zgodnie z art. 5 postanowienia o tejże kasie, Najwyżej zatwierdzonego d. 19-go Lutego 1880 r. Prawo to zachowuje się i tym z korzystających z niego obecnie generałów, oficerów sztabu i oficerów naczelnych, którzy, zgodnie z art. 2—5 ulegają przeniesieniu do zapasu lub zupełnemu uwolnieniu ze służby wojskowej: a) przenoszonym do zapasu—dopóki będą pozostawali w zapasie, i b) zupełnie uwolnionym ze służby wojskowej—dopóki będą w służbie czynnej w wydziale cywilnym, ale nie dłużej jak do upływu 35 lat od czasu pierwiastkowego ich wstąpienia do służby.

Uwaga. Te z pomienionych w artykule niniejszym (6) osób, ulegających przeniesieniu do zapasu, które po tém przeniesieniu będą mianowane na posady uwalniające od powołania, zachowują również, na mocy wyjątku od ogólnego przepisu (uw. 1 do art. 3 post. Najw. zatw. d. 20 Listopada 1883 roku) prawo uczestniczenia w dalszym ciągu w kasie emerytalnej, na zasadach, które są ustanowione dla osób, wzmiankowanych w ust. b niniejszego artykułu.

На подлинномъ написано: „ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ
разсматривать и Высочайше утвердить соизволилъ, въ Пе-
тергофѣ, въ 1 день Юня 1884 г.“

Подписаль: Управляющій дѣлами Комитета Министровъ,
Статсъ-Секретарь А. Куломзинъ.

*Б. Порядокъ примѣненія началъ положенія объ офицер-
скихъ чинахъ запаса къ тѣмъ изъ состоящихъ на службѣ
въ гражданскомъ вѣдомствѣ генераловъ, штабъ и оберъ-
офицеровъ, которые вовсе не числятся въ военномъ вѣ-
домствѣ.*

Ст. 1. Штабъ и оберъ офицерамъ пограничной и карантин-
ной стражъ и военно-рабочихъ командъ Кавказскаго (VIII) округа
путей сообщенія сохраняется нынѣшнее ихъ военно-служебное по-
ложение; но при этомъ:

1) офицеровъ этихъ—въ случаѣ отчисленія ихъ отъ долж-
ностей въ пограничной и карантинной стражѣ, или въ военно-ра-
бочихъ командахъ, какъ равно и въ случаѣ перевода ихъ на такія
гражданскія должности, на которыя не разрѣшается назначать во-
енныхъ — перечислять въ запасъ на основаніяхъ, опредѣленныхъ
въ положеніи объ офицерскихъ чинахъ запаса;

2) на этихъ же основаніяхъ перечислить въ запасъ и офи-
церовъ, состоящихъ нынѣ по пограничной или карантинной стра-
жѣ, или по военно-рабочимъ командамъ, вовсе прекративъ на бу-
дущее время зачисленіе по симъ стражамъ и командамъ, и

3) для правильнаго веденія общаго учета чиновъ, подле-
жащихъ обязательной службѣ на основаніи устава о воинской по-
винности, доставлять въ Военное Министерство всѣ тѣ свѣдѣнія
объ офицерахъ пограничной и карантинной стражъ и военно-рабо-
чихъ командъ Кавказскаго округа путей сообщенія, какія будутъ
для сего признаны необходимыми, по взаимному соглашенію между
Военнымъ Министерствомъ и Министрами: Финансовъ, Внутреннихъ
Дѣлъ и Путей Сообщенія.

Na oryginalnie napisano: „NAJJAŚNIEJSZY PAN rozpozna-
wał i Najwyżej zatwierdzić raczył, w Peterhofie, w dniu 1
Czerwca 1884 r.“

Podpisał: Zarządzający sprawami Komitetu Ministrów,
Sekretarz Stanu A. Kulomzin.

*B. Sposób stosowania zasad postanowienia o oficerach za-
pasu do tych z pomiędzy pozostających w służbie cywilnej
generałów, oficerów sztabu i oficerów naczelnych, którzy zu-
pełnie nie są zaliczeni do wydziału wojny.*

Art. 1. Oficerowie sztabu i oficerowie naczelnicy straży granicz-
nej i kwarantanowej i oddziałów wojenno-roboczych Kaukaskiego (VIII)
okręgu dróg komunikacyi, zachowują obecne ich stanowisko w służ-
bie wojskowej, ale przytém:

1) oficerów tych—wrazie usunięcia ich z posady w straży gra-
nicznej i kwarantanowej lub w oddziałach wojenno-roboczych, jak
również wrazie przeniesienia ich na takie posady cywilne, na które
nie wolno jest mianować wojskowych—przenosić do zapasu na zasa-
dach, określonych w postanowieniu o oficerach zapasu;

2) na tych samych zasadach przenosić do zapasu i oficerów,
służących obecnie w straży granicznej lub kwarantanowej albo w od-
działach wojenno-roboczych, zupełnie wstrzymując na przyszłość za-
liczanie do tych straży i oddziałów; i

3) dla prawidłowego prowadzenia ogólnej kontroli żołnierzy,
podlegających obowiązkowej służbie na zasadzie ustawy o powinności
wojskowej, dostarczać do Ministerium Wojny wszystkie te wiado-
mości o oficerach straży granicznej i kwarantanowej i oddziałów wo-
jenno-roboczych okręgu Kaukaskiego dróg komunikacyi, jakie będą
w tym celu uznane za niezbędne, po wzajemnym porozumieniu się Mi-
nistra Wojny z Ministrami: Finansów, Spraw Wewnętrznych i Dróg
Komunikacyi.

Примѣчаніе. Офицеры пограничной стражи продолжают, по прежнему, быть обязательными участниками эмеритальной кассы военно-сухопутнаго вѣдомства (ст. 114 Полож. объ этой кассѣ, Выс. утв. 19 Февр. 1880 г.).

Ст. 2. Не числящіеся по роду оружія или роду службы генералы, штабъ и оберъ-офицеры: горные инженеры, инженеры путей сообщенія, межевые и лѣсные, подлежатъ перечисленію въ гражданскіе чины.

Ст. 3. Всѣ не числящіеся по роду оружія, офицеры гражданскихъ арестантскихъ ротъ и исправительныхъ отдѣленій подлежатъ совершенному увольненію изъ военной службы, съ предоставленіемъ имъ: а) сохранить, оставаясь на своихъ должностяхъ, отставные военные чины, или же быть переименованными въ чины гражданскіе и б) сохранить лично нынѣшнее ихъ право на добровольное участіе въ эмеритальной кассѣ военно-сухопутнаго вѣдомства (ст. 115 п. 4 Положенія объ этой кассѣ, Выс. утв. 19 Февр. 1880 г.), пока будутъ продолжать дѣйствительную службу въ означенныхъ ротахъ или исправительныхъ отдѣленіяхъ, по не далѣе, какъ до встеченія 35 лѣтъ со времени первоначальнаго поступленія ихъ на службу.

Примѣчаніе. Означенное въ сей статьѣ право на сохраненіе отставныхъ военныхъ чиновъ—и по совершенномъ увольненіи изъ военной службы съ оставленіемъ на должностяхъ службы гражданской—предоставляется также и числящимся по роду оружія офицерамъ гражданскихъ арестантскихъ ротъ и исправительныхъ отдѣленій.

(С. У. и Р. П., 1884 г., 27 Іюля, N. 81, стр. 1484).

Uwaga. Oficerowie straży granicznej są w dalszym ciągu obowiązkowani uczestnikami kasy emerytalnej wydziału wojenno-lądowego (art. 114 Post. o téj kasie, Najw. zatw. d. 19 Lutego 1880 r.).

Art. 2. Niezaliczonym podług rodzaju broni lub rodzaju służby generałom, oficerom sztabu i oficerom naczelnym, będącym inżynierami górniczymi, inżynierami dróg komunikacyi, mierniczemi i leśnemi, rangi wojskowe zamieniają się na rangi cywilne.

Art. 3. Wszyscy, niezaliczeni do wojska podług rodzaju broni, oficerowie cywilnych rot aresztanckich i oddziałów poprawczych ulegają zupełnemu uwolnieniu ze służby wojskowej; przytém wolno im jest: a) zachować, pozostając na swoich posadach rangi wojskowe z jakimi wystąpili lub téż otrzymać wzamian odpowiednie rangi cywilne, i b) zachować osobiście obecne ich prawo do dobrowolnego udziału w kasie emerytalnej wydziału wojenno-lądowego (art. 115 ust. 4 Postanowienia o téj kasie, Najw. zatw. d. 19 Lutego 1880 r.), dopóki będą pozostawali w służbie czynnej w pomienionych rotach lub oddziałach poprawczych, lecz nie dłużej jak do upływu lat 35 od czasu pierwiastkowego ich wstąpienia do służby.

Uwaga. Wzmiankowane w niniejszym artykule prawo do zachowania rang wojskowych, z jakimi występują i po zupełném uwolnieniu ze służby wojskowej, z pozostawieniem na posadach służby cywilnej—służy również i zaliczonym podług rodzaju broni oficerom cywilnych rot aresztanckich i oddziałów poprawczych.

38.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ обмѣнѣ установленной для губерній Царства Польскаго гербовой бумаги на имперскія гербовую бумагу и марки.

Высочайше утвержденнымъ, въ 23 день Іюня 1884 г., положеніемъ Комитета Министровъ постановлено:

1) Въ случаѣ представленія въ казначейства губерній Царства Польскаго, съ 1 Іюля 1884 г. (т. е. со дня введенія въ употребленіе въ означенныхъ губерніяхъ имперскихъ простой и актовой гербовой бумаги и гербовыхъ марокъ), установленной для гѣхъ губерній по Гербовому Уставу 1863 г. гербовой бумаги листового и полулистового форматомъ всѣхъ сортовъ, цѣною отъ 15 коп. до 150 руб. включительно, дозволить обмѣнивать таковую на имперскія гербовую простую и актовую бумагу и на гербовыя марки всѣхъ цѣнъ.

2) При таковомъ обмѣнѣ выдавать предъявителю имперскую гербовую бумагу простую и актовую и гербовыя марки тѣхъ разборовъ и цѣнъ, которые онъ пожелаетъ, но съ тѣмъ, чтобы выдача производилась на ту лишь сумму, какая причтется по цѣнамъ представленной имъ къ обмѣну гербовой бумаги листового или полулистового форматомъ, за исключеніемъ испорченныхъ и изодранныхъ листовъ. Если же выдаваемые въ обмѣнъ гербовыя бумага и марки по цѣнамъ будутъ превышать продажную стоимость представленной къ обмѣну бумаги, то за излишекъ взыскивать въ казну, при самомъ обмѣнѣ, причитающіяся добавочныя деньги.

3) Не считать препятствіемъ къ обмѣну, на вышеизложенныхъ основаніяхъ, могущія оказаться на чистой гербовой бумагѣ листового и полулистового форматомъ, печатныя или литографированныя разнаго рода бланки, удостовѣряясь въ томъ, что бланки

38.

НАЙВЫЖЕЈ ЗАТВІЕРДЗОНЕ ПОСТАНОВІЕНІЕ КОМИТЕТУ
МИНИСТРІОВЪ.

O wymianie ustanowionego dla Królestwa Polskiego papieru stemplowego na papier stemplowy i marki używane w Cesarstwie.

Najwyżej zatwierdżoném w dniu 23 Czerwca 1884 r. postanowieniem Komitetu Ministrów uchwalono:

1) Wrazie przedstawienia do kas skarbowych Królestwa Polskiego od d. 1 Lipca 1884 r. (t. j. od dnia wprowadzenia w użycie w tych guberniach papieru stemplowego prostego i aktowego i marek stemplowych używanych w Cesarstwie), ustanowionego dla tych gubernij, podług Ustawy z roku 1863, papieru stemplowego, formatu arkuszowego i półarkuszowego wszelkich kategorii, wartości od 15 kop. do 150 rs. włącznie, dozwolić wymieniać takowe na papier stemplowy prosty i aktowy, używany w Cesarstwie, i na marki stemplowe wszystkich cen.

2) Przy takiéj wymianie wydawać okazicielowi papier stemplowy prosty i aktowy i marki stemplowe tych kategorii i cen, których życzyć sobie będzie, ale z tém zastrzeżeniem, ażeby wydawane były tylko na taką sumę, jaka przypadnie podług cen przedstawionego przez niego do wymiany papieru stemplowego formatu arkuszowego lub półarkuszowego, z wyjątkiem arkuszy zepsutych i podartych. Jeżeli zaś cena wydawanych na wymianę papieru stemplowego i marek stemplowych będzie przewyższała wartość sprzedażną przedstawionego do wymiany papieru, to za zwyczaję pobrać na rzecz skarbu, przy saméj wymianie, przypadającą należność dodatkową w pieniądzach.

3) Nie uważać za przeszkodę do wymiany na wyżéj przytoczonych zasadach różnego rodzaju blankietów drukowanych lub litografowanych, jakie mogą się znajdować na czystym papierze stemplowym formatu arkuszowego i półarkuszowego, przekonawszy się o tém, że

эти не были въ употребленіи, что пробѣлы въ текстѣ бланковъ не выполнены извѣстнаго рода надписями и что вообще бланки не испорчены и годны къ предназначенной цѣли;

и 4) Означенный обмѣнъ установленной для губерній Царства Польскаго гербовой бумаги листового и полулистового форматъ ограничить годовымъ съ 1 Іюля 1884 г. по 1 Іюля 1885 года срокомъ.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 27 Іюля, N. 81 стр. 1490).

39.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ПУТЕЙ СООБЩЕНІЯ.

Объ измѣненіяхъ главы второй учрежденія Министерства
Путей Сообщенія, о Совѣтѣ Министерства.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу
Министра Путей Сообщенія, 6 Іюля 1884 г., Высочайше соизволилъ утвердить проектъ измѣненій главы второй Высочайше
утвержденнаго 31 Декабря 1870 г. учрежденія Министерства Путей Сообщенія о Совѣтѣ Министерства и составленный, на основаніи этого измѣненія, новый штатъ сего Совѣта.

blankiety te nie były w użyciu, że miejsca puste w tekście blankietów nie są wypełnione pewnego rodzaju napisami i że wogóle blankiety nie są zepsute i zdadne na cel, na który są przeznaczone;

4) Pomienioną wymianę ustanowionego dla gubernij Królestwa Polskiego papieru stempłowego formatu arkuszowego i półarkuszowego ograniczyć terminem rocznym od 1 Lipca 1884 r. do 1 Lipca 1885 r.

39.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
DRÓG KOMUNIKACYI.

O zmianach rozdziału drugiego Organizacyi Ministeryum
Dróg Komunikacyi, o Radzie Ministeryum.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, nasutek najpoddanszego raportu Ministra Dróg Komunikacyi, w dniu 6 Lipca 1884 roku, Najwyżej raczył zatwierdzić projekt zmian rozdziału drugiego Najwyżej zatwierdzonej d. 31 Grudnia 1870 roku organizacyi Ministeryum Dróg Komunikacyi o Radzie Ministeryum i sporządzony na zasadzie téj zmiany nowy etat tejże Rady.

На подлинномъ написано: „Высочайше одобрено, 6-го
Июля 1884 г., въ Александріи.“

Подписалъ: Генералъ-Адъютантъ К. Посетъ.

ПРОЕКТЪ

*измѣненій главы второй Высочайше утвержденною
31 Декабря 1870 г. учрежденія Министерства Путей
Сообщенія о Совѣтъ Министерства.*

I. Составъ Совѣта Министерства Путей Сообщенія.

§ 1. Соотвѣтственно двумъ главнымъ родамъ дѣятельности
Министерства Путей Сообщенія—административной и строительно-
эксплуатаціонной, Совѣтъ состоитъ изъ двухъ отдѣловъ: админи-
стративнаго и техническаго (строительно-эксплуатаціоннаго) и со-
бирается или въ полномъ составѣ членовъ, образуя общее собраніе,
или въ ограниченномъ—по отдѣлу Совѣта.

§ 2. Совѣтъ состоитъ, подъ предсѣдательствомъ Министра,
изъ: 1) Товарища Министра; 2) членовъ Совѣта отъ Министерства
Путей Сообщенія и отъ другихъ вѣдомствъ, по соглашенію Мини-
стра Путей Сообщенія съ подлежащими Министрами, утвержден-
ному Высочайшею властію; 3) Директоровъ Департаментовъ:
железныхъ дорогъ и шоссеиныхъ и водяныхъ сообщеній и Канце-
ляріи Министра Путей Сообщенія и Предсѣдателя временнаго упра-
вленія казенными железными дорогами.

Примѣчаніе. Число членовъ отъ Министерства Путей
Сообщенія опредѣляется штатомъ сего Министерства, а отъ
другихъ Министерствъ, въ вѣдѣніи коихъ или находятся от-
расли управленія болѣе или менѣе общія съ предметами вѣ-
домства Министерства Путей Сообщенія, или состоятъ инже-
нерныя учрежденія, назначается по одному члену и по одному
къ нимъ замѣстителю.

§ 3. Собранія отдѣловъ Совѣта составляются изъ Предсѣ-
дателя и членовъ Совѣта, опредѣляемыхъ Именными Высочай-
шими указами. Предсѣдатели отдѣловъ назначаются, по предста-

Na oryginalne napisano: „Najwyżej akceptowano d. 6 Lipca
1884 r., w Aleksandryi.“

Podpisał: Generał-Adjutant K. Posiet.

PROJEKT

*zmian rozdziału drugiego Najwyżej zatwierdzonej d. 31
Grudnia 1870 r. Organizacyi Ministerium Dróg Komuni-
kacyi o Radzie Ministerium.*

I. Skład Rady Ministerium Dróg Komunikacyi.

§ 1. Odpowiednio do dwóch głównych rodzajów działalności
Ministerium Dróg Komunikacyi — administracyjnego i budowlano-
eksploatacyjnego, Rada składa się z dwóch oddziałów: administra-
cyjnego i technicznego (budowlano-eksploatacyjnego) i zbiera się
albo w całkowitym komplecie członków, tworząc ogólne zebranie,
albo w ograniczonym—jako oddział Rady.

§ 2. Rada składa się, pod przewodnictwem Ministra, z nastę-
pujących osób: 1) Towarzysza Ministra; 2) Członków Rady ze strony
Ministerium Dróg Komunikacyi i ze strony innych wydziałów, po
porozumieniu się Ministra Dróg Komunikacyi z właściwymi Ministra-
mi, zatwierdzoném przez Władzę Najwyższą; 3) Dyrektorów De-
partamentów: dróg żelaznych i komunikacyj szosowych i w innych
oraz Kancelaryi Ministra Dróg Komunikacyi i tymczasowego Prezesa
Zarządu dróg żelaznych konnych.

Uwaga. Liczbę członków ze strony Ministerium Dróg
Komunikacyi określa etat tego Ministerium, a ze strony in-
nych Ministeriów, w których się znajdują albo gałęzie zarządu,
zostające w więcéj lub mniej ścisłym związku z przedmiotami
należącemi do wydziału Ministerium Dróg Komunikacyi, albo
instytucye inżynierskie, mianuje się po jednym członku i po je-
dnym zastępcy.

§ 3. Zebrania oddziałów Rady składają się z Prezesa lub
Członków Rady, mianowanych Imiennymi Najwyższemi Ukazami.
Prezesi oddziałów mianują się na przedstawienie Ministra dróg ko-

вленію Министра Путей Сообщенія, Высочайшими приказами, а члены распределяются всѣ по отдѣламъ распоряженіемъ Министра Путей Сообщенія.

§ 4. Независимо отъ членовъ Совѣта (§ 2), для участія въ обсужденіи отдѣльных дѣлъ или общихъ вопросовъ, касающихся предметовъ вѣдомства извѣстнаго Министерства, могутъ быть, по снотенію Министра Путей Сообщенія съ подлежащимъ Министромъ, назначаемые особые представители, которые, въ рѣшеніи сихъ дѣлъ или вопросовъ, пользуются правомъ голоса наравнѣ съ членами Совѣта.

§ 5. Съ тою же цѣлію въ засѣданія общихъ собраній Совѣта и его отдѣловъ могутъ быть приглашаемы, съ правомъ совѣщательнаго голоса, уполномоченные отъ земствъ, городовъ, купечества, желѣзнодорожныхъ и пароходныхъ обществъ и отъ другихъ отраслей промышленности. Мнѣнія сихъ уполномоченныхъ излагаются въ журнальныхъ постановленіяхъ Совѣта.

§ 6. При общемъ собраніи Совѣта и его отдѣлахъ особой канцеляріи не полагается. Внесенныя на обсужденіе Совѣта дѣла докладываются въ общемъ собраніи Совѣта и административномъ его отдѣлѣ Канцеляріею Министра, а въ техническомъ отдѣлѣ—тѣми центральными учрежденіями, отъ коихъ поступили представленія на разсмотрѣніе сего отдѣла.

II. Предметы вѣдомства.

§ 7. Разсмотрѣніе Совѣта подлежатъ слѣдующіе предметы:

1) Проекты *законовъ* объ устройствѣ государственныхъ путей сообщенія и портовыхъ сооружений, о пользованіи ими и о желѣзнодорожномъ хозяйствѣ, а также случаи, вызывающіе дополненіе, поясненіе и отміну существующихъ *узаконеній*.

2) Главныя техническія и прочія основанія и правила сооруженія дорогъ и портовъ, равно какъ главныя основанія уставовъ желѣзнодорожныхъ и пароходныхъ обществъ и основанія измѣненій сихъ уставовъ.

3) Проекты сооружений, подлежащіе утвержденію Министра, по особу преподанному имъ распределенію.

4) Предположенія о значительныхъ усиленіяхъ провозоспособности желѣзныхъ дорогъ и улучшеніяхъ шоссейныхъ и водя-

munikacyi przez Najwyższe polecenia, a członkowie rozdzielają się na oddziały przez rozporządzenie Ministra Dróg Komunikacyi.

§ 4. Niezależnie od członków Rady (§ 2) do udziału w rozpoznawaniu pojedynczych spraw lub ogólnych kwestyj mogą być, po porozumieniu się Ministra Dróg Komunikacyi z właściwym Ministrem, wyznaczeni oddzielni przedstawiciele, którzy w decydowaniu tych spraw lub kwestyj korzystają z prawa do głosu narówni z członkami Rady.

§ 5. W tym samym celu na posiedzeniu ogólnych zebrań Rady i jej oddziałów mogą być zapraszani, z prawem do głosu doradczego, delegowani ze strony ziemstw, miast, stanu kupieckiego, towarzystw dróg żelaznych i statków parowych i innych gałęzi przemysłu. Zdania tych delegatów zamieszczają się w postanowieniach protokularnych Rady.

§ 6. Przy ogólném zebraniu Rady i jej wydziałów osobnej kancelaryi nie ma. Wniesione pod rozpoznanie Rady sprawy przedstawia na Ogólném Zebraniu Rady i w jej oddziale administracyjnym Kancelarya Ministra, a w oddziale technicznym—te centralne instytucye, które wniosły przedstawienia pod rozpoznanie tego oddziału.

II. Przedmioty kompetencyi.

§ 7. Rada rozpoznaje następujące przedmioty:

1) Projekty *praw* o budowie państwowych dróg komunikacyi i urządzeń portowych, o użytkowaniu z nich i o gospodarstwie na drogach żelaznych tudzież wypadki, wywołujące uzupełnienie, wyjaśnienie i nchylenie istniejących *praw*.

2) Główne zasady techniczne i inne oraz przepisy o urządzeniu dróg i portów, jak również główne zasady ustaw towarzystw dróg żelaznych i statków parowych oraz zasady zmian tychże ustaw.

3) Projekty urządzeń, ulegające zatw ierdzeniu Ministra podług specjalnie przepisane go przez niego rozkładu.

4) Projekty o znacznych powiększeniach zdolności przewozowej dróg żelaznych i udoskonaleniach dróg szosowych i wodnych

ныхъ путей и портовъ, о проведеніи и устройствѣ новыхъ путей и портовыхъ сооружений и о производствѣ изысканій.

5) Общія положенія относительно правильности и безопасности движенія на путяхъ сообщенія.

6) Общія условія перевозки и общія тарифныя постановленія по коммерческому и воинскому движенію на желѣзныхъ дорогахъ, а также общія распоряженія по вѣдомству, исполненіе конхъ сопряжено съ денежными расходами казны, обществъ и частныхъ лицъ, и всѣ распоряженія Министерства, имѣющія общеобязательное значеніе.

7) Условія на подряды, договоры по которымъ подлежатъ утвержденію Министра Путей Сообщенія, и проекты нормальныхъ договоровъ по такимъ подрядамъ.

8) Дѣла слѣдственные и о преданіи суду чиновъ вѣдомства путей сообщенія, а также дѣла о неправильныхъ дѣйствіяхъ распорядителей и агентовъ частныхъ обществъ въ тѣхъ случаяхъ, когда они подлежатъ преслѣдованію въ порядкѣ уголовномъ.

9) Представленія о продажѣ недвижимаго казеннаго или о покупкѣ для казны недвижимаго же частнаго имущества на всякую сумму.

Примѣчаніе. Временное управленіе казенными желѣзными дорогами руководствуется въ семъ отношеніи преподанною ему инструкціею.

10) Дѣла по претензіямъ частныхъ лицъ къ казнѣ и по искамъ казны съ частныхъ лицъ, если по законамъ о судопроизводствѣ будутъ подлежать разсмотрѣнію Министерства, а по казеннымъ дорогамъ — если притомъ, по важности дѣла, Министръ Путей Сообщенія сдѣлаетъ распоряженіе о внесеніи дѣла въ Совѣтъ.

11) Дѣла о частныхъ недвижимыхъ имуществахъ, отчуждаемыхъ для устройства путей и ихъ принадлежностей въ тѣхъ случаяхъ, когда имущества эти приобрѣтаются принудительно посредствомъ оцѣнки ихъ оцѣночными комиссіями.

12. Представленія по дѣламъ эмеритальной кассы инженеровъ путей сообщенія, вносимыя въ Совѣтъ на основаніи существующаго о ней положенія.

13) Всѣ вообще предметы, которые Министръ Путей Сообщенія признаетъ нужнымъ передать на обсужденіе Совѣта.

§ 8. Дѣла, помѣнованныя въ предъидущемъ параграфѣ, разсматриваются: 1) по пунктамъ 8, 9, 10, 11 и 12 — въ администра-

оразъ портовъ, о przeprowadzeniu i budowie nowych dróg i urządzeń portowych i o dokonywaniu poszukiwań.

5) Ogólne postanowienia co do prawidłowości i bezpieczeństwa ruchu po drogach komunikacyi.

6) Ogólne warunki przewozu i ogólne postanowienia taryfowe w przedmiocie ruchu handlowego i wojennego na drogach żelaznych oraz ogólne rozporządzenia w tym wydziale, których wykonanie jest połączone z rozchodami pieniędzmi skarbu, towarzystw i osób prywatnych oraz wszelkie rozporządzenia Ministeryum mające znaczenie ogólnie obowiązujące.

7) Warunki w przedmiocie dostaw, co do których umowy ulegają zatwierdzeniu Ministra Dróg Komunikacyi i projekty normalnych umów co do takich dostaw.

8) Śledztwa i sprawy o oddaniu pod sąd urzędników wydziału dróg komunikacyi, tudzież sprawy o nieprawidłowych czynnościach ekonomów i agentów towarzystw prywatnych w tych razach, gdy takowe pociągają za sobą odpowiedzialność kryminalną.

9) Przedstawienia w przedmiocie sprzedaży majątku nieruchomego skarbowego albo kupna dla skarbu majątku nieruchomego prywatnego za jakąbądź sumę.

Uwaga. Zarząd tymczasowy dróg żelaznych kieruje się pod tym względem udzieloną mu instrukcyą.

10) Sprawy, wynikające z pretensyj osób prywatnych do skarbu i z powództw skarbowych przeciwko osobom prywatnym, jeżeli podług praw o postępowaniu sądowém ulegają rozpoznaniu Ministeryum, a co do dróg skarbowych — jeżeli przytém z powodu ważności sprawy Minister Dróg Komunikacyi wyda rozporządzenie co do wniesienia sprawy przed Radę.

11) Sprawy o majątki nieruchome prywatne, wyłączone pod budowę dróg i ich przynależności w tych razach, gdy majątki te nabywają się przymusowo, po oszacowaniu ich przez komisye szacunkowe.

12) Przedstawienia w sprawach kasy emerytalnej inżynierów dróg komunikacyi, wnoszone przed Radę na zasadzie istniejącego o niej postanowienia.

13) Wszystkie wogóle przedmioty, które Minister Dróg Komunikacyi uzna za potrzebne przesłać pod rozpoznanie Rady.

§ 8. Sprawy, wzmiankowane w poprzedzającym paragrafie, rozpoznają się: 1) co do ustępów 8, 9, 10, 11 i 12 — w wydziale ad-

тивномъ отдѣлѣ Совѣта; 2) по пунктамъ 2, 3, 4 и 5—въ техническомъ; 3) по пунктамъ 1, 6, 7 и 13—могутъ касаться обоихъ отдѣловъ Совѣта.

§ 9. Изъ поименованныхъ въ § 7 предметовъ подлежатъ разсмотрѣнію общаго собранія Совѣта: 1) заключающіе въ себѣ обязательныя постановленія, касающіяся другихъ вѣдомствъ или частныхъ лицъ, возбудившіе разномысліе со стороны члена отъ подлежащаго вѣдомства, или представителя онаго, и 2) тѣ изъ разсмотрѣнныхъ въ отдѣлахъ Совѣта, которые Министръ признаетъ полезнымъ подвергнуть обсужденію въ общемъ собраніи Совѣта.

III. Порядокъ и образъ дѣйствія.

§ 10. Когда Министръ не предсѣдательствуетъ въ общемъ собраніи Совѣта, то мѣсто его заступаетъ Товарищъ Министра; если и Товарищъ Министра не можетъ присутствовать въ Совѣтѣ, то предсѣдательство принимаетъ старшій въ чинѣ Предсѣдатель отдѣла, буде не послѣдовало иного распоряженія Министра.

Примѣчаніе. Начальникамъ центральныхъ учреждений Министерства (упомянутымъ въ § 2) предоставляется не присутствовать въ Совѣтѣ, когда разсматриваемыя дѣла не относятся непосредственно къ вѣдѣнію состоящихъ подъ ихъ начальствомъ учреждений; въ противномъ же случаѣ они обязаны быть въ Совѣтѣ лично или замѣнять себя своими помощниками.

§ 11. Подлежащіа разсмотрѣнію Совѣта дѣла вносятся, по принадлежности, въ одинъ изъ отдѣловъ Совѣта и восходятъ на обсужденіе общаго собранія Совѣта не иначе, какъ по разсмотрѣніи ихъ въ отдѣлѣ.

§ 12. Вносимыя на обсужденіе отдѣловъ Совѣта дѣла должны быть предварительно разсмотрѣны, установленнымъ порядкомъ, въ подлежащихъ центральныхъ учрежденияхъ Министерства Путей Сообщенія, которыя представляютъ ихъ въ Совѣтъ въ формѣ записокъ или докладовъ, содержащихъ изложеніе дѣла, нужныя къ оному свѣдѣнія, справки, соображенія и заключеніе.

§ 13. Внесенныя въ Совѣтъ дѣла, по предварительномъ ихъ разсмотрѣніи, по назначенію предсѣдательствующаго, однимъ или нѣсколькими членами Совѣта, докладываются, какъ указано въ § 6,

министрацѣйнымъ Радѣ; 2) со до уступовъ 2, 3, 4 и 5—въ техническомъ; со до уступовъ 1, 6, 7 и 13—могутъ касаться обудву oddziałów Rady.

§ 9. Z pomiędzy wzmiankowanych w § 7 przedmiotów ulegają rozpoznaniu Ogólnego Zebrania Rady: 1) te, które zawierają w sobie obowiązkowe postanowienia, dotyczące innych wydziałów lub osób prywatnych i co do których członek właściwego wydziału lub przedstawiciel tegoż wyraził różne zapatrywanie, i 2) te z rozpoznawanych w oddziałach Rady, które Minister uzna za pożyteczne przedstawić pod rozpoznanie Ogólnego Zebrania Rady.

III. Porządek i sposób prowadzenia czynności.

§ 10. Gdy Minister nie przewodniczy w Ogólném Zebraniu Rady, to jego miejsce zastępuje Towarzysz Ministra; jeżeli i Towarzysz Ministra nie może być obecnym w Radzie, to przewodniczenie przyjmuje na siebie starszy rangą prezes oddziału, jeżeli Minister inaczej nie rozporządził.

Uwaga. Naczelnikom instytucyj centralnych Ministerium (wzmiankowanych w ust. 2) służy prawo nie być obecnymi w Radzie, gdy rozpoznawane sprawy nie należą bezpośrednio do kompetencji podwładnych im instytucyj; w przeciwnym zaś razie obowiązani są być w Radzie osobiście albo zastępować się swojemi pomocnikami.

§ 11. Sprawy ulegające rozpoznaniu Rady wnoszą się, stosownie do kompetencji, do jednego z oddziałów Rady i przechodzą pod rozpoznanie Ogólnego Zebrania Rady dopiero po rozpoznaniu ich w oddziale.

§ 12. Wnoszone pod rozpoznanie oddziałów Rady sprawy powinny być uprzednio rozpoznane w ustanowiony sposób we właściwych centralnych instytucjach Ministerium Dróg Komunikacji, które przedstawiają ich przed Radę w formie notatek lub relacyj, zawierających wyłuszczenie sprawy, potrzebne co do niej wiadomości, informacye, prawa, uwagi i wnioski.

§ 13. Wniesione przed Radę sprawy, po uprzedniem ich rozpoznaniu przez jednego lub kilku członków Rady, wyznaczonych do tego przez przewodniczącego, przedstawiają się, jak to wskazano

дѣлопроизводителями подлежащаго центрального учрежденія, которое обязано также доставлять, по указаніямъ предсѣдательствующаго, безъ особой переписки, всѣ разъяснительныя и дополнительныя по снѣмъ дѣламъ свѣдѣнія, и составлять проекты журналовъ общаго собранія Совѣта и его отдѣловъ.

Примѣчаніе. Возвращеніе внесенныхъ докладовъ для дополненія и пересмотра допускается лишь по постановленію отдѣла или общаго собранія Совѣта.

§ 14. Совѣтъ Министерства и его отдѣлы суть учрежденія совѣщательныя. Посему всѣ положенія общаго собранія Совѣта и отдѣловъ его представляются, въ формѣ журналовъ, непосредственно на усмотрѣніе Министра, который или утверждаетъ ихъ окончательно, или постановляетъ иное рѣшеніе.

§ 15. Резолюціи Министра на журналѣ Совѣта или его отдѣловъ приводятся въ исполненіе подлежащими учрежденіями Министерства.

Примѣчаніе. Подлинныя журналы технического отдѣла Совѣта передаются подлежащими центральными учрежденіями Министерства Путей Сообщенія, по снятіи къ дѣламъ ихъ копій, въ Канцелярію Министра для храненія вмѣстѣ съ журналами административнаго отдѣла и общаго собранія Совѣта (§§ 6 и 13). Причемъ на обязанность Канцеляріи возлагается также составленіе ежегоднаго отчета о движеніи и успѣхѣхъ дѣлопроизводства въ отдѣлахъ и въ общемъ собраніи Совѣта.

§ 16. Въ случаѣ несогласія резолюціи Министра Путей Сообщенія съ мнѣніемъ члена отъ инаго Министерства, или участвовавшаго въ засѣданіи Совѣта представителя другаго вѣдомства по дѣламъ, касающимся этого вѣдомства или частныхъ лицъ, дѣлается сношеніе съ подлежащимъ Министромъ.

Подписалъ: Генералъ-Адъютантъ *К. Посетъ*.

(С. У. и Р. II. 1884 г. 31 Іюля, N. 82 стр. 1501).

въ § 6 przez referentów właściwej instytucji centralnej, która obowiązana jest również dostarczyć podług wskazówek przewodniczącego, bez oddzielnej korespondencji, wszelkie wyjaśniające i uzupełniające w tych sprawach wiadomości i sporządzać projekty protokołów Ogólnego Zebrania Rady i jej oddziałów.

Uwaga. Zwrot wniesionych relacji do uzupełnienia i przejrzenia pozwala się tylko na mocy postanowienia oddziału lub Ogólnego Zebrania Rady.

§ 14. Rada Ministeryum i jej oddziały są instytucjami doradczymi. Dla tego wszystkie postanowienia Ogólnego Zebrania Rady i jej oddziałów przedstawiają się w formie protokołów bezpośrednio do uznania Ministra, który albo zatwierdza je ostatecznie albo postanawia inną decyzję.

§ 15. Rezolucye Ministra na protokole Rady lub jej oddziałów wprowadzają w wykonanie właściwe instytucje Ministeryum.

Uwaga. Właściwe instytucje centralne Ministeryum Dróg Komunikacji przesyłają oryginalne dzienniki oddziału technicznego Rady, po sporządzeniu z nich kopii dla zachowania jej w aktach, do Kancelaryi Ministra, do zachowania razem z dziennikami oddziału administracyjnego i ogólnego zebrania Rady (§§ 6 i 13). Przytém na Kancelaryę wkłada się również obowiązki sporządzania corok sprawozdania o ruchu i postępach referatów w oddziałach i w Ogólném Zebraniu Rady.

§ 16. Wrazie niezgodności rezolucyi Ministra Dróg Komunikacji ze zdaniem członka ze strony innego Ministeryum lub biorącego udział w posiedzeniu Rady przedstawiciela innego wydziału w sprawach dotyczących tego wydziału lub osób prywatnych ma miejsce zniesienie się z właściwym Ministrem.

Podpisał: Generał-Adjutant *K. Posiet*.

40.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ВОЕННЫМЪ
МИНИСТРОМЪ.

О предоставленіи военно-судебнымъ чинамъ и всѣмъ вообще должностнымъ лицамъ, участвующимъ въ судебныхъ засѣданіяхъ новыхъ военно-судебныхъ мѣстъ, права ношенія установленной для чиновъ военного вѣдомства лѣтней формы одежды.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ Высочайше повелѣть соизволилъ: чинамъ военно-судебныхъ учреждений, при служебныхъ занятіяхъ, не исключая и судебныхъ засѣданій, а равно и всѣмъ прочимъ чинамъ, участвующимъ въ судебныхъ засѣданіяхъ новыхъ военно-судебныхъ мѣстъ, предоставить право ношенія установленной для чиновъ военного вѣдомства лѣтней формы одежды (кителя), въ тѣ самые періоды времени, въ которые разрѣшается употребленіе таковой одежды для войсковыхъ чиновъ и въ тѣхъ именно мѣстахъ, кои опредѣлены для сихъ послѣднихъ чиновъ.

(С. У. и Р. II. 1884 г. 14 Августа, N. 86, стр. 1606).

40.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
WOJNY.

O nadaniu urzędnikom wojenno-sądowym i wszystkim wogóle urzędnikom, biorącym udział w posiedzeniach sądowych nowych władz wojenno-sądowych prawa noszenia ustanowionej dla urzędników wydziału wojny letniej formy ubrania.

NAJJAŚNIEJSZY PAN Najwyżej rozkaże raczył: urzędnikom instytucyj wojenno-sądowych przy zajęciach służbowych, nie wyłączając i posiedzeń sądowych, jak również wszystkim innym urzędnikom, biorącym udział w posiedzeniach sądowych nowych władz wojenno-sądowych nadać prawo noszenia ustanowionej dla urzędników wydziału wojny letniej formy ubrania (kitla), w tych samych okresach czasu, w których dozwala się używanie takiego ubrania urzędnikom wojskowym i w tych mianowicie miejscach, które są określone dla tych urzędników.

41.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ Уставѣ Общества фабрики гнутой мебели, подѣ
фирмою „Войцѣховъ.“

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Мини-
стровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ разрѣшить землевла-
дѣльцамъ: Владиславу Бонифаціевичу Бродовскому, Салезію Ми-
хайловичу Хржановскому, Владиславу Станиславовичу Карасин-
скому и Станиславу Станиславовичу Высоккому, инженеру Альфонсу
Адамовичу Гельбиху, присяжному повѣренному Льву Осиповичу
Крысинскому, Врачебному Инспектору Люблинской губерніи, док-
тору Юлію Осиповичу Квасневскому, 2-й гильдіи купцамъ: Адаму
Рудольфовичу Лиру и Артуру Францевичу Лесселю и Нотариусу
Станиславу Петровичу Завадзкому, учредить акціонерное Общество,
подъ наименованіемъ: „Общество фабрики гнутой мебели, подѣ
фирмою „Войцѣховъ“, на основаніи Устава, удостоеннаго Высо-
чайшаго разсмотрѣнія и утвержденія у Або, на яхтѣ Царевна,
въ 23 день Іюня 1884 г.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 21 Августа, N. 88, стр. 1628).

41.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O Ustawie Towarzystwa mebli giętych pod firmą
„Wojciechów.“

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Mi-
nistrów, Najwyżej rozkazać raczył zezwolić właścicielom ziemskim:
Władysławowi synowi Bonifacego Brodowskiemu, Salezemu synowi
Michała Chrzanowskiemu, Władysławowi synowi Stanisława Kara-
sińskiego i Stanisławowi synowi Stanisława Wysockiemu, inżynierowi
Alfonsowi synowi Adama Helbichowi, adwokatowi przysięgiemu Leo-
nowi synowi Józefa Krysińskiego, Inspektorowi lekarskiemu gubernii
Lubelskiej, doktorowi Julianowi synowi Józefa Kwaśniewskiemu;
kupcom 2 gildyi: Adamowi synowi Rudolfa Lirowi i Arturowi synowi
Franciszka Lesslowi oraz Notaryuszowi Stanisławowi synowi Piotra
Zawadzkiemu założyć Towarzystwo akcyjne pod nazwiskiem: „Towa-
rzystwo fabryki mebli giętych pod firmą „Wojciechów“, na zasadzie
Ustawy, zaszczyconej Najwyższém rozpoznaniem i zatwierdzeniem
pod Abo, na statku „Carewna“, w dniu 23 Czerwca 1884 r.

42.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О размѣрѣ пенсій лицамъ русскаго происхожденія, перешедшимъ изъ Имперіи на учебную службу въ губерніи Царства Польскаго, при выходѣ ихъ въ отставку по болѣзни прежде выслуги 5 лѣтъ въ Царствѣ и 3 лѣтъ въ должности.

Въ Комитетѣ Министровъ слушана записка Министра Народнаго Просвѣщенія о размѣрѣ пенсій лицамъ русскаго происхожденія, перешедшимъ изъ Имперіи на учебную службу въ губерніи Царства Польскаго, при выходѣ ихъ въ отставку по болѣзни прежде выслуги 5 лѣтъ въ Царствѣ и 3 лѣтъ въ должности.

Комитетъ полагалъ:

Въ разъясненіе дѣйствующихъ законоположеній о правахъ на пенсію лицъ русскаго происхожденія, перешедшихъ изъ Имперіи на учебную службу въ губерніи Царства Польскаго, постановить, что правомъ на полученіе пенсій изъ окладовъ, послѣднимъ должностямъ присвоенныхъ, независимо отъ выслуги установленныхъ ст. 13 правилъ 30 Іюля 1867 г. сроковъ, т. е. 5 лѣтъ въ Царствѣ и 3 лѣтъ въ послѣдней должности, могутъ воспользоваться лишь тѣ изъ поминутыхъ чиновниковъ, кои оставятъ службу въ Царствѣ по тяжкимъ неизлечимымъ болѣзнямъ, подходящимъ подъ дѣйствіе ст. 377 Пенс. Уст. (изд. 1876 г.).

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 13 день Іюля 1884 г., положеніе Комитета Высочайше утвердить повелѣлъ.

(С. У. и Р. П., 24 Августа 1884 г. № 89 стр. 1659.)

42.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O wysokości płac emerytalnych dla osób pochodzenia rosyjskiego, które przeszły z Cesarstwa do służby naukowej do gubernij Królestwa Polskiego przy wystąpieniu ze służby z powodu choroby przed wysłużeniem 5 lat w Królestwie i 3 lat na posadzie.

W Komitecie Ministrów słuchano notatki Ministra Oświaty Publicznej o wysokości płac emerytalnych dla osób pochodzenia rosyjskiego, które przeszły z Cesarstwa do służby naukowej do gubernij Królestwa Polskiego, przy ich wystąpieniu ze służby z powodu choroby przed wysłużeniem 5 lat w Królestwie i 3 lat na posadzie.

Komitet za właściwe uznawał:

W wyjaśnieniu obowiązujących ustaw o prawach do płac emerytalnych dla osób pochodzenia rosyjskiego, które przeszły z Cesarstwa do służby naukowej w guberniach Królestwa Polskiego postanowić, że z prawa do otrzymywania płac emerytalnych z uposażeń do ostatnich posad przywiązanych, niezależnie od wysługi ustanowionych w art. 13 przepisów z dnia 30 Lipca 1867 roku terminów, t. j. 5 lat w Królestwie i 3 lat na ostatniej posadzie, mogą korzystać jedynie ci z pomienionych urzędników, którzy opuszczą służbę w Królestwie z powodu ciężkich nieuleczalnych chorób, do których stosuje się przepis zawarty w art. 377 Ust. emeryt. (wyd. z r. 1876).

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 13 Lipca 1884 roku postanowienie Komitetu Najwyżej zatwierdzić raczył.

43.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О продлении срока дѣйствія Положенія объ уси-
ленной охранѣ.

Внесеннымъ въ Комитетъ Министровъ представленіемъ Ми-
нистерство Внутреннихъ Дѣлъ полагало:

I. Дѣйствіе Высочайше утвержденнаго 14 Августа 1881 г.
Положенія о мѣрахъ къ охраненію государственнаго порядка и об-
щественнаго спокойствія продолжить впредь на три года.

II. Въ губерніяхъ: С.-Петербургской, Московской, Харьков-
ской, Полтавской, Черниговской, Кіевской, Волынской, Подольской,
Херсонской и Бессарабской и уѣздахъ: Симферопольскомъ, Евпа-
торійскомъ, Ялтинскомъ, Феодосійскомъ, Перекопскомъ и городѣ
Бердянскѣ Таврической губерніи и городахъ: Саратовѣ съ уѣздомъ,
Ростовѣ на Дону и Мариуполѣ Екатеринославской губерніи, а так-
же Одесскомъ, Таганрогскомъ, Керчь-Еникальскомъ и Севасто-
польскомъ Градоначальствахъ и Николаевскомъ Военномъ Губер-
наторствѣ срокъ дѣйствія введеннаго въ нихъ въ силу Высочай-
шаго повелѣнія отъ 27 Августа 1883 г. Положенія объ усиленной
охранѣ продолжить еще на годъ.

и III. Въ мѣстностяхъ Имперіи, въ состояніи усиленной охра-
ны не объявленныхъ, сохранить дѣйствіе ст. 28, 29, 30 и 31 Поло-
женія о мѣрахъ по охраненію государственнаго порядка и обще-
ственного спокойствія.

Комитетъ Министровъ, рассмотрѣвъ, означенное представле-
ніе, полагалъ: на приведеніе заключенія Министерства Внутрен-
нихъ Дѣлъ по настоящему дѣлу въ исполненіе испросить Высо-
чайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА соизволеніе.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 15-й день Августа 1884 г.,
на сіе Высочайше соизволилъ.

(С. У. и Р. Р. 1884 г. 24 Августа, N. 90 стр. 1678).

43.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O przedłużeniu terminu mocy obowiązującej postanowie-
nia o wzmocnionej obronie.

Wniesioném do Komitetu Ministrów przedstawieniem Ministe-
ryum Spraw Wewnętrznych za właściwe uznawało:

I. Moc obowiązującą Najwyżej zatwierdzonego d. 14 Sier-
pnia 1881 roku Postanowienia o środkach zabezpieczenia porządku
państwowego i spokoju publicznego przedłużyć nadal na lat trzy.

II. W guberniach: S.-Petersburskiej, Moskiewskiej, Charkow-
skiej, Połtawskiej, Czernigowskiej, Kijowskiej, Wołyńskiej, Podol-
skiej, Chersońskiej i Besarabskiej i w powiatach: Symferopolskim,
Eupatoryjskim, Jałtyńskim, Teodozyjskim, Perekopskim i miasteczku
Berdiańsku gubernii Tauryckiej i miastach: Saratowie z powiatem,
Rostowie nad Donem i Maryupolu gubernii Ekaterynosławskiej, tu-
dzież w Okręgach Miejskich: Odeskim, Tahanrogskim, Kiercz-Jeni-
kolskim i Sewastopolskim oraz w Gubernatorstwie Wojenném Miko-
łajewskiem termin mocy obowiązującej wprowadzonego w nich na
mocy Najwyższego rozkazu z d. 27 Sierpnia 1883 roku Postano-
wienia o wzmocnionej obronie przedłużyć jeszcze na rok jeden.

i III. W miejscowościach Cesarstwa, ogłoszonych w stanie
wzmocnionej obrony, zachować moc obowiązującą art. 28, 29, 30 i 31
Postanowienia o środkach zabezpieczenia porządku państwowego
i spokoju publicznego.

Komitet Ministrów, rozpoznawszy to przedstawienie, za wła-
ściwe uznawał: na wprowadzenie w wykonanie wniosku Ministeryum
Spraw Wewnętrznych w niniejszej sprawie wyjednać Najwyższe
JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zezwolenie.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 15 Sierpnia 1884 r., Najwy-
żej na to zezwolił.

44.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

О расширеніи приходскаго римско-католическаго кладбища въ посадѣ Челядзь, Петроковской губерніи, и объ измѣненіи п. 2 статьи I дополнительныхъ правилъ къ Положенію о губернскомъ и уѣздномъ управленіи въ губерніяхъ Царства Польскаго.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 16 Декабря 1880 г., разсматривалъ: 1) переданное изъ Комитета Министровъ представленіе бывшаго Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 15 Марта 1880 г. за N. 1168 (по Деп. дух. дѣл. иностр. исповѣд.), о расширеніи приходскаго римско-католическаго кладбища въ посадѣ Челядзь, Бендзинскаго уѣзда, Петроковской губерніи, и 2) отзывъ по сему предмету Главноначальствующаго надъ Департаментомъ духовныхъ дѣлъ иностранныхъ исповѣданій, отъ 26 Ноября 1880 г. за N. 4350.

Комитетъ по дѣламъ Царства *полагалъ*:

1) Представленіе о расширеніи приходскаго кладбища въ посадѣ Челядзь утвердить;

и 2) Въ измѣненіе п. 2 статьи I Высочайше утвержденныхъ 29 Февраля 1868 г. дополнительныхъ правилъ къ Положенію о губернскомъ и уѣздномъ управленіи въ губерніяхъ Царства Польскаго постановить, что губернскія правленія, руководствуясь по дѣламъ объ устройствѣ кладбищъ и предпохоронныхъ домовъ постановленіемъ бывшаго Совѣта Управленія Царства 31 Мая 1846 г., въ случаяхъ, превышающихъ предѣлы ихъ власти и при возникновеніи какихъ либо недоразумѣній, представляютъ таковыя дѣла на разрѣшеніе Варшавскаго Генералъ-Губернатора.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на журналъ Комитета, 25 го Декабря 1880 г., соизволилъ написать Собственноручно:

„Исполнить.“

(С. У. и Р. П. 1884 г. 4 Сентября, N. 94, стр. 1737).

44.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.

O rozszerzeniu cmentarza parafialnego rzymsko-katolickiego w osadzie Czeladź, gubernii Piotrkowskiej, i o zmianie ustępu 2 artykułu I przepisów dodatkowych do Postanowienia o zarządzie gubernialnym i powiatowym w guberniach Królestwa Polskiego.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, na posiedzeniu z d. 16 Grudnia 1880 r., rozpoznawał: 1) przesłane z Komitetu Ministrów przedstawienie byłego Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 15 Marca 1880 roku za Nr. 1168 (w Dep. spr. duch. wyz. obe.) o rozszerzeniu cmentarza parafialnego rzymsko-katolickiego w osadzie Czeladź powiatu Bendzińskiego gubernii Piotrkowskiej, i 2) odezwę w tym przedmiocie Główno-Zarządzającego Departamentem spraw duchownych wyznań obcych z d. 26 Listopada 1880 r. za Nr. 4350.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego *za właściwe uznawał*:

1) Przedstawienie o rozszerzenie cmentarza parafialnego w osadzie Czeladź zatwierdzić;

i 2) Zmieniając ustęp 2 artykułu I Najwyżej zatwierdzonych d. 22 Lutego 1868 r. przepisów dodatkowych do Postanowienia o zarządzie gubernialnym i powiatowym w guberniach Królestwa Polskiego postanowić: że rządy gubernialne, stosując się w sprawach o urządzaniu cmentarzów i domów przedpogrzebowych do postanowienia byłej Rady Administracyjnej Królestwa z d. 31 Maja 1846 r. w przypadkach przekraczających zakres ich władzy i wrazie wyników jakichkolwiek bądź nieporozumień, przedstawiają takie sprawy pod decyzję Generał-Gubernatora Warszawskiego.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu, w dniu 25 Grudnia 1880 roku, raczył napisać Własnoręcznie:

„Wykonać“.

45.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ отсрочкѣ свеклосахарнымъ заводамъ уплаты ак-
циза за производство 1883/4 г. до 1 Декабря 1884 г.

Вслѣдствіе представленія Управляющаго Министерствомъ Фп-
насовъ въ Комитетъ Министровъ, объ отсрочкѣ свеклосахарнымъ
заводамъ уплаты акциза за производство 1883/4 г. до 1 Декабря
1884 г., Высочайше утвержденнымъ 15 Августа 1884 г. поло-
женіемъ сего Комитета постановлено:

1) Уплату половинной суммы акциза, причитающейся съ са-
харныхъ заводовъ за періодъ 1883—1884 г., отсрочить до 1 Де-
кабря 1884 г., съ платежемъ по полпроцента въ мѣсяцъ, принимая
при этомъ неполный мѣсяцъ за полный;

и 2) Упомянутую льготу въ платежѣ акциза, съ выдачею па-
тентовъ на новое производство, предоставить лишь тѣмъ заводчи-
камъ, которые уплатятъ въ срокъ, установленный ст. 36 Высо-
чайше утвержденныхъ 12 Мая 1881 г. временныхъ правилъ объ
акцизѣ съ сахара, не менѣе половины причитающейся съ нихъ ак-
цизной суммы.

(С. У. и Р. II. 1884 г. 11 Сентября, N. 96 стр. 1792).

45.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O odroczeniu cukrowniom opłaty akcyzy za fabrykację
z roku 1883/4 do 1 Grudnia 1884 r.

Wskutek przedstawienia Zarządzającego Ministeryum Finansów
do Komitetu Ministrów o odroczenie cukrowniom wypłaty akcyzy za
fabrykację z roku 1883/4 do 1 Grudnia 1884 r. Najwyżej zatwier-
dzoném d. 15 Sierpnia 1884 r. postanowieniem uchwalono:

1) Wypłatę połowy akcyzy, przypadającej od cukrowni za
peryod 1883—1884 r. odroczyć do 1 Grudnia 1884 r., z opłatą po
pół procentu miesięcznie, przyjmując przytém niecały miesiąc za cały;

i 2) Wzmiankowaną ulgę w opłacie akcyzy, z wydaniem pa-
tentów na nową fabrykację nadać tylko tym cukrowarom, którzy za-
płacą w terminie, ustanowionym w art. 36 Najwyżej zatwierdzo-
nych d. 12 Maja 1881 r. przepisów o akcyzie od cukru, przynajmniej
połowę przypadającej od nich akcyzy.

46.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ПРЕДЛОЖЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ЮСТИЦІИ.

О конвенціи, заключенной между Россіею и Австріею, о непосредственныхъ сношеніяхъ судовъ Варшавскаго судебнаго округа съ Австрійскими пограничными судами Краковскаго и Львовскаго округовъ.

Министръ Иностранныхъ Дѣлъ увѣдомилъ Министра Юстиціи, что ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ удостоилъ, въ С.-Петербургѣ, въ 17 день Апрѣля 1884 г., Высочайшей ратификаціи Конвенціи, заключенную 21 Марта 1884 года между Россіею и Австріею, о непосредственныхъ сношеніяхъ судовъ Варшавскаго судебнаго округа съ Австрійскими пограничными судами Краковскаго и Львовскаго округовъ.

Эта ратификація, по установленному порядку, обмѣнена въ С.-Петербургѣ 20 Іюня 1884 года на таковую Австрійскаго Правительства и засимъ Конвенція имѣетъ войти въ дѣйствіе съ тридцатаго дня по обнародованіи ея.

46.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, PRZEDSTAWIONY RZĄDZĄCEMU SENATOWI. PRZEZ MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI.

О Конвенции, завартѣй поміędzy Росыа а Австриа, о bezpośrednich stosunkach sądów okręgu sądowego Warszawskiego z sądami pogranicznymi okręgu Krakowskiego i Lwowskiego.

Minister Spraw Zagranicznych uwiadomił Ministra Sprawiedliwości, że NAJJAŚNIEJSZY PAN zaszczycił w S.-Petersburgu w dniu 17 Kwietnia 1884 roku Najwyższą ratyfikacją Konwencyę, zawartą d. 21 Marca 1884 r. pomiędzy Rosyą а Австриа о bezpośrednich stosunkach sądów okręgu sądowego Warszawskiego z sądami pogranicznymi Austriackimi okręgu Krakowskiego i Lwowskiego.

Ratyfikacya ta, w ustanowiony sposób została wymieniona w S.-Petersburgu d. 20 Czerwca 1884 r. na taką samą ratyfikację Rządu Austriackiego а następnie Konwencya ma wejść w wykonanie począwszy od trzydziestego dnia po jej ogłoszeniu.

КОНВЕНЦІЯ *)

о непосредственных сношеніяхъ между судебными учрежденіями Варшавскаго судебного округа и Австрійскими пограничными судами Львовскаго и Краковскаго округовъ,

заключенная 21 Марта (2 Апрѣля) 1884 г.

между Россіею и Австріею.

Обмѣнъ ратификацій состоялся въ С.-Петербургѣ 20 Іюня
(2 Іюля) 1884 г.

Божіею поспѣшествующею милостію, МЫ, АЛЕКСАНДРЪ ТРЕТІЙ, ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссійскій, Московскій, Кіевскій, Владимірскій, Новгородскій, Царь Казанскій, Царь Астраханскій, Царь Польскій, Царь Сибирскій, Царь Херсониса Таврическаго, Царь Грузинскій; Государь Псковскій и Великій Князь Смоленскій, Литовскій, Волинскій, Подольскій и Финляндскій; Князь Эстляндскій, Лифляндскій, Курляндскій и Семигальскій, Самогитскій, Бѣлостовскій, Корельскій, Тверскій, Югорскій, Пермскій, Вятскій, Болгарскій и иныхъ; Государь и Великій Князь Новгорода, Низовскія земли, Черниговскій, Рязанскій, Полотскій,

*) CONVENTION

concernant la correspondance directe entre les tribunaux de l'arrondissement judiciaire de Varsovie et ceux des arrondissements de Lemberg et de Cracovie,

conclue le 21 Mars (2 Avril) de l'année 1884

entre la Russie et d'Autriche.

L'échange des ratifications a eu lieu le 20 Juin (2 Juillet)
de l'année 1884.

Par la Grâce de Dieu, NOUS, ALEXANDRE Trois, EMPEREUR et Autocrate de toutes les Russies, de Moscou, Kiow, Wladi-

KONWENCYJA *)

o bezpośrednich stosunkach pomiędzy władzami sądowemi okręgu sądowego Warszawskiego a sądami pogranicznemi Austriackimi okręgu Lwowskiego i Krakowskiego,

zawarta w dniu 21 Marca (2 Kwietnia) 1884 r.

pomiędzy Rosyą a Austryą.

Wymiana ratyfikacyi dokonana została w St.-Petersburgu d. 20 Czerwca (2 Lipca) 1884 r.

Z Bożej łaski MY, ALEKSANDER TRZECI, Cesarz i Samowładea Wszechrosyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Car Kazański, Car Astrachański, Król Polski, Car Syberyjski, Car Chersonesu Tauryckiego, Car Gruziński, Pan na Pskowie, i Wielki Książę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki, Książę Estlandzki, Liflandzki, Kurlandzki i Semigalski, Samogicki, Biełostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiacki, Bulgarski i innych ziem; Monarcha i Wielki Książę Nowogrodu, Nizowskich ziem, Czernigowski, Razański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Biełozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścislawski i całe-

mir, Novogorod, Tsar de Casan, Tsar d'Astrakhan, Tsar de Pologne Tsar de Sibérie, Tsar de la Chersonèse Taurique, Tsar de la Géorgie, Seigneur de Plescow et Grand Duc de Smolensk, de Lithuanie, Volhynie, Podolie et de Finlande; Duc d'Estonie, de Livonie, de Courlande et Sémigalle, de Samogitie, Bialostock, Carélie, Twer, Jugorie, Perm, Viatka, Bulgarie et d'autres; Seigneur et Grand Duc de Novgorod-inférieur, de Czernigow, Riasan, Polotzk, Rostow, Jaroslaw, Béloosersk, Oudor, Obdor, Condie, Witebsk, Mstislav, Dominateur de toute la contrée du Nord; Seigneur d'Ibérie, de la Cartalinie, de la Cabardie et de la province d'Arménie; Prince Héréditaire et Souverain des Princes de Circassie et d'autres Princes montagnards; Seigneur de Turkestan; Successeur de Norvège, Duc de Schleswig-Holstein, de Stormarn, de Dithmarsen et d'Oldenbourg, etc. etc. etc.

Ростовскій, Ярославскій, Бѣлозерскій, Удорскій, Обдорскій, Кондійскій, Витебскій, Мстиславскій, и всея Сѣверныя страны Повелитель; и Государь Иверскія, Карталинскія и Кабардинскія земли и Области Арменскія; Черкасскихъ и Горскихъ Князей и иныхъ наслѣдникъ Государь и Обладатель; Государь Туркестанскій; Наслѣдникъ Норвежскій, Герцогъ Шлезвигъ-Голстинскій, Стормарнскій, Дитмарсенскій и Ольденбургскій, и прочая, и прочая, и прочая.

Объявляемъ чрезъ сіе, что въ слѣдствіе взаимнаго соглашенія между НАМИ и Его Величествомъ Императоромъ Австрійскимъ, Королемъ Богемскимъ и проч. и Апостолическимъ Королемъ Венгерскимъ, Полномочные НАШИ заключили и подписали въ С.-Петербургѣ 21 Марта (2 Апрѣля) 1884 года Конвенцію о непосредственныхъ сношеніяхъ между судебными учрежденіями Варшавскаго судебного округа и австрійскими пограничными судами Львовскаго и Краковскаго Округовъ по дѣламъ гражданскимъ и уголовнымъ, которая отъ слова до слова гласитъ тако:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій и Его Величество Императоръ Австрійскій, Король Богемскій и проч. и Апостолическій Король Венгерскій, желая упростить и установить порядокъ сношеній между судебными учрежденіями Варшавскаго судебного округа съ одной стороны, и судебными мѣстами Львовскаго и Краковскаго округовъ съ другой стороны, по дѣламъ гражданскимъ и уголовнымъ, положили по взаимному соглашенію заключить съ этою цѣлію Конвенцію, и на сей конецъ назначили своими Уполномоченными, а именно:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій: — Своего Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника и Статсъ-Секретаря Николая Гирса, Своего Министра Иностранныхъ Дѣлъ,

Savoir faisons par les présentes, qu'à la suite d'un commun accord entre NOUS et Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie, NOS Plénipotentiaires respectifs ont conclu et signé à St.-Petersbourg le 21 Mars (2 Avril) de l'année 1884 une Convention concernant la correspondance directe entre les tribunaux de l'arrondissement judiciaire de Varsovie et ceux des arrondissements de Lemberg et de Cracovie dans les affaires civiles et pénales, dont la teneur est mot pour mot comme suit:

go północnego kraju rozkazodawca, i Monarcha Iwerskiej, Katarlinskiej i Kabardyńskiej ziem i obwodów Armeńskich; Czerkaskich i Górskich książąt i innych dziedziczny Monarcha i Władca, Monarcha Turkiestański, Następca Norweżski, Hecog Szlezwig-Holsztyński, Stornarnski, Ditmarsenński, Oldenburgski etc. etc. etc.

Niniejszém oznajmiamy, iż, naskutek wzajemnego porozumienia się pomiędzy NAMI a Najjaśniejszym Cesarzem Austriackim, Królem Czeskim etc. i Apostolskim Królem Węgierskim, Pełnomocnicy NASI zawarli i podpisali w S.-Petersburgu d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1884 roku Konwencyę o bezpośrednich stosunkach pomiędzy instytucjami sądowemi okręgu sądowego Warszawskiego a sądami pogranicznymi Austriackimi okręgu Lwowskiego i Krakowskiego, w sprawach cywilnych i karnych, która słowo w słowo brzmi jak następuje:

JEGO CESARSKA MOŚĆ, NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski i Jego Cesarska Mość Najjaśniejszy Cesarz Austriacki, Król Czeski etc. i Apostolski Król Węgierski, życząc sobie ułatwić i uregulować korespondencyę pomiędzy instytucjami sądowemi okręgu sądowego Warszawskiego z jednej strony, a władzami sądowemi okręgu Lwowskiego i Krakowskiego z drugiej strony w sprawach cywilnych i karnych, postanowili, po wzajemném porozumieniu się, zawrzeć w tym celu Konwencyę i tym końcem mianowali swemi Pełnomocnikami, a mianowicie:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski:—Swojego Rzeczywistego Tajnego Radcę i Sekretarza Stanu Mikołaja Giersa, Swojego Ministra Spraw Zagranicznych,

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies et Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie, désirant faciliter et régler la correspondance entre les tribunaux de l'arrondissement judiciaire de Varsovie d'un côté et ceux des arrondissements de Lemberg et de Cracovie de l'autre, dans les affaires civiles et pénales, ont résolu, d'un commun accord de conclure dans ce but une Convention et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

а Его Величество Императоръ Австрійскій:—Своего Дѣйстви-
тельнаго Тайнаго Совѣтника, Графа Антона фонъ Волькенштейнъ-
Тростбурга, Своего Чрезвычайнаго и Полномочнаго Посла при ЕГО
ВЕЛИЧЕСТВѢ ИМПЕРАТОРѢ Всероссійскомъ.

Каковыя уполномоченные по взаимномъ предъявленіи своихъ
полномочій, найденныхъ въ доброй и надлежащей формѣ, постано-
вили нижеслѣдующія статьи:

Статья 1.

Судебныя учрежденія и лица прокурорскаго надзора Варшав-
скаго судебного округа съ одной стороны и судебныя мѣста и ли-
ца прокурорскаго надзора Львовскаго и Краковскаго округовъ съ
другой стороны, будутъ отнынѣ вести сношенія между собою безъ
дипломатическаго посредничества по всѣмъ требованіямъ, предъ-
являемымъ по дѣламъ гражданскимъ и уголовнымъ, кромѣ слу-
чаевъ, предусмотрѣнныхъ въ статьяхъ IX, X и XIII Конвенціи
о выдачѣ преступниковъ, заключенной 3 (15) Октября 1874 года.

Статья 2.

Право непосредственныхъ сношеній предоставляется со стороны
Россіи: Варшавской Судебной Палатѣ, Окружнымъ Судамъ: Вар-
шавскому, Калишскому, Кѣлецкому, Ломжинскому, Люблинскому,
Петроковскому, Плоцкому, Радомскому, Сувальскому и Сѣдлецко-
му; Съѣздамъ Мировыхъ Судей вышеозначенныхъ судебныхъ окру-

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies:—Son Con-
seiller Privé Actuel et Secrétaire d'Etat Nicolas de Giers, Son Ministre
des Affaires Etrangères,

et Sa Majesté l'Empereur d'Autriche:—Son Conseiller Intime
Actuel Comte Antoine de Wolkenstein Trostburg, Son Ambassadeur
Extraordinaire et Plénipotentiaire près SA MAJESTÉ L'EMPEREUR
de toutes les Russies.

Lesquels après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés
en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

а Najjaśniejszy Cesarz Austriacki:—Swojego Rzeczywistego
Radcę Tajnego Hrabiego Antoniego von Wolkenstein-Trostburg'a,
Swojego Nadzwyczajnego i Upelnomocnionego Posla przy NAJJAS-
NIEJSZYM CESARZU Wszechrosyjskim.

Którzy to pełnomocnicy, po wzajemném okazaniu sobie swoich
pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej for-
mie, postanowili następujące artykuły:

Artykuł 1.

Instytucje sądowe i osoby władzę prokuratorską sprawujące
okręgu sądowego Warszawskiego z jednej strony, a władze sądowe
i osoby władzę prokuratorską sprawujące okręgu sądowego Lwow-
skiego i Krakowskiego z drugiej strony, będą odtąd utrzymywały po-
między sobą stosunki bez pośrednictwa dyplomatycznego, co do
wszystkich żądań komunikowanych w sprawach cywilnych i karnych,
oprócz wypadków, przewidzianych w artykułach IX, X i XIII Konwen-
cyi o wydawaniu przestępców, zawartej d. 3 (15) Października 1874 r.

Artykuł 2.

Prawo do utrzymywania bezpośrednich stosunków ze strony
Rosyi służyć będzie: Izbie Sądowej Warszawskiej; Sądom Okręgo-
wym: Warszawskiemu, Kaliskiemu, Kieleckiemu, Łomżyńskiemu, Lu-
belskiemu, Piotrkowskiemu, Płockiemu, Radomskiemu, Suwalskiemu
i Siedleckiemu; Zjazdom Sędziów Pokoju wyżej wymienionych okrę-

Article 1.

Les tribunaux et les ministères publics de l'arrondissement ju-
diciaire de Varsovie d'un côté et les tribunaux et les ministères pu-
blics des arrondissements de Lemberg et de Cracovie de l'autre cor-
responderont dorénavant sans intervention diplomatique pour toutes
les réquisitions en matière civile et pénale, en tant qu'elles ne tom-
bent pas sous les articles IX, X et XIII de la Convention d'extradi-
tion du 3 (15) Octobre 1874.

говъ и чрезъ посредство сихъ съѣздовъ подвѣдомственнымъ имъ Мировымъ Судьямъ; Предсѣдателямъ названныхъ судебныхъ мѣстъ, Прокурору Варшавской Судебной Палаты и Прокурорамъ вышеупомянутыхъ Окружныхъ Судовъ.

Со стороны Австрiи: Апелляціоннымъ Судамъ (Oberlandesgerichte): Львовскому и Краковскому, судамъ первой инстанціи, а именно: Областнымъ Судамъ (Landesgerichte): Львовскому, Краковскому и Черновицкому, и Уѣзднымъ Судамъ (Kreisgerichte): Пржемысльскому, Злочовскому, Самборскому, Тарнопольскому, Станиславовскому, Коломейскому, Тарновскому, Ржешовскому, Новосандецкому и Вадовицкому, наконецъ Окружнымъ Судамъ (Bezirksgerichte), подвѣдомственнымъ выше означеннымъ судамъ; Предсѣдателямъ сихъ послѣднихъ; Прокурорамъ Апелляціонныхъ Судовъ Ньовскаго и Краковскаго, и Прокурорамъ при вышеозначенныхъ судахъ первой инстанціи (областныхъ и уѣздныхъ судахъ).

Такъ какъ названія вышеупомянутыхъ судебныхъ мѣстъ и лицъ могутъ подвергаться измѣненіямъ то Высокія договаривающіяся Стороны предоставляютъ себѣ взаимно сообщать о томъ въ свое время для предотвращенія могущихъ произойти отъ того недоразумѣній.

Article 2.

Seront admis au droit de correspondance directe du côté de la Russie: la Chambre de Justice de Varsovie (Варшавская Судебная Палата) les Tribunaux d'arrondissement (Окружные Суды): de Varsovie, de Kalisch, de Kielcy, de Lomza, de Lubline, de Pietrkow, de Plock, de Radom, de Souvalky et de Siedlice. Les assises de Juges de Paix (Съѣзды Мировыхъ Судей) des arrondissements susindiqués et par leur intermédiaire, les Juges de Paix de leur ressort. Les Présidents de ces tribunaux, le Procureur de la Chambre de Justice de Varsovie et les Procureurs près les tribunaux d'arrondissement précités.

Du côté de l'Autriche: les Cours d'Appel (Oberlandsgerichte) de Lemberg et de Cracovie les cours de première instance, savoir: les

gów sądowych i zapośrednictwem tych Zjazdów podwładnym im sędziom pokoju, Prezesom pomienionych władz sądowych, Prokuratorowi Izby Sądowej Warszawskiej i Prokuratorom wyżej wzmiankowanych sądów okręgowych.

Ze strony Austrii: Sądom Apelacyjnym (Oberlandsgerichte) Lwowskiemu i Krakowskiemu, sądom pierwszej instancji, a mianowicie: Sądom Krajowym (Landesgerichte): Lwowskiemu, Krakowskiemu i Czerniowieckiemu i Sądom Powiatowym (Kreisgerichte): w Przemyśle, Złoczewie, Samborze, Tarnopolu, Stanisławowie, Kołomyi, Tarnowie, Rzeszowie, Nowym-Sączu i Wadowicach, nakoniec Sądom Okręgowym (Bezirksgerichte) podwładnym wyżej wymienionym Sądom; Prezesom tych sądów; Prokuratorom sądów apelacyjnych Lwowskiego i Krakowskiego i Prokuratorom przy wyżej wymienionych sądach pierwszej instancji (sądach krajowych i powiatowych).

Ponieważ nazwiska wyżej wymienionych sądów mogą ulegać zmianom, dla tego Wysokie Strony umowę zawierającą zastrzegają wzajemne komunikowanie sobie o tém we właściwym czasie dla zaopiebowienia mogącym wynikać z tego powodu nieporozumieniom.

tribunaux provinciaux (Landesgerichte) de Lemberg, de Cracovie, de Czernovitz et les tribunaux de district (Kreisgerichte) de Przemyśl, de Zloczow, de Sambor, de Tarnopol, de Stanislaw, de Kolomea, de Tarnow, de Rzeszow, de Neu Sandec et de Wadowice; enfin les tribunaux d'arrondissement (Bezirksgerichte) ressortissants aux cours précitées, les Présidents de ces dernières, les Procureurs près les Cours d'Appel de Lemberg et de Cracovie et les Procureurs près les cours de première instance (Tribunaux provinciaux et Tribunaux de district) précitées.

La dénomination des tribunaux et magistrats susmentionnés pouvant subir des modifications, les Hautes Parties contractantes se réservent de s'en faire réciproquement part en temps utile afin de prévenir les malentendus qui pourraient en résulter.

Статья 3.

Въ кругъ непосредственныхъ сношеній между вышепомянутыми судебными мѣстами и лицами войдутъ:

а) требованія о производствѣ предварительныхъ дознаній, слѣдственныхъ дѣйствій о преступленіяхъ и проступкахъ, совершенныхъ на территоріи той или другой изъ обѣихъ странъ, допросовъ, осмотровъ на мѣстѣ, домовыхъ обысковъ и выемокъ, медицинскихъ освидѣтельствований и проч.

б) Требованія о передачѣ вещественныхъ доказательствъ, цѣнностей и документовъ, относящихся къ дѣламъ, производящимся въ судебныхъ мѣстахъ.

с) Переписка прокуроровъ по дѣламъ арестантскимъ.

д) Передача повѣстокъ о вызовѣ въ судъ, приказовъ о явкѣ въ судъ, повѣстокъ судебныхъ приставовъ, судебныхъ объявленій, судебныхъ требованій и другихъ судебныхъ актовъ, какъ по дѣламъ гражданскимъ, такъ и уголовнымъ.

е) Приведеніе къ присягѣ сторонъ по гражданскимъ дѣламъ, экспертиза и показанія свидѣтелей подъ присягою или безъ присяги.

Росписки въ полученіи повѣстокъ о вызовѣ въ судъ, повѣстокъ судебныхъ приставовъ, судебныхъ объявленій и другихъ актовъ будутъ взаимно передаваться за надлежащимъ засвидѣтельствомъ.

Article 3.

Les relations ou les correspondances directes entre les tribunaux et les magistrats susmentionnés comprendront:

a) Les réquisitions relatives aux enquêtes sommaires et instructions des crimes et délits commis sur le territoire des deux pays respectifs, aux interrogatoires, descentes sur les lieux, visites domiciliaires, saisies, visites médicales, etc.

b) Les demandes pour la remise des pièces de conviction, des valeurs et des documents ayant trait à l'instruction des affaires poursuivies devant les tribunaux.

Artykuł 3.

W zakres bezpośrednich stosunków pomiędzy wyżej wymienionemi władzami i urzędnikami sądowemi wchodzi:

a) Żądania przeprowadzenia pierwsiastkowych dochodzeń, czynności śledczych o zbrodniach i występkach, popełnionych na terytorjum jednego lub drugiego kraju, badań, obejrzenia na miejscu, rewizyj i odebrania znalezionych przedmiotów, rewizyi lekarskiej i t. d.

b) Żądania przesłania dowodów rzeczowych, wartości i dokumentów, odnoszących się do spraw, prowadzonych we władzach sądowych.

c) Korespondencya prokuratorów w sprawach aresztanckich.

d) Przesyłka awizacyi o wezwaniu do sądu, poleceń stawienictwa w sądzie, awizacyi komorników sądowych, ogłoszeń sądowych, żądań i innych aktów sądowych, tak w sprawach cywilnych jak i karnych.

e) Odebranie od stron przysięgi w sprawach cywilnych, ekspertyza i zeznania świadków pod przysięgą lub bez przysięgi.

Pokwitowania z odbioru awizacyi o wezwaniu do sądu, awizacyi komorników sądowych, ogłoszeń sądowych i innych aktów będą wzajemnie przesyłane z należytem poświadczeniem.

c) La correspondance des procureurs dans les affaires de détenus.

d) La transmission des citations, des mandats de comparution, des exploits, notifications, sommations et autres actes de procédure, tant dans les affaires civiles que pénales.

e) L'assermentation des parties en matière civile, les expertises et les dépositions des témoins sous la foi ou sans la prestation de serment.

Les récépissés des citations, exploits, notifications et autres actes seront délivrés réciproquement munis des législations requises.

Статья 4.

Высокія договаривающіяся Стороны обязываются производить въ исполненіе требованія или порученія, исходящія отъ судебныхъ мѣстъ и лицъ, коимъ настоящею Конвенціею предоставлено право непосредственныхъ между собою сношеній, на сколько это не будетъ противорѣчить законамъ той страны, гдѣ должно послѣдовать исполненіе.

Статья 5.

Требованія, съ которыми судебныя мѣста и лица, означенныя въ статьѣ 2 настоящей Конвенціи, будутъ взаимно обращаться, должны быть излагаемы австрійскими судебными мѣстами и лицами на нѣмецкомъ языкѣ, а судебными мѣстами и лицами Варшавскаго судебного округа на русскомъ языкѣ.

Отвѣты на сказанныя требованія будутъ излагаемы со стороны Россіи на русскомъ языкѣ, а со стороны Австріи на нѣмецкомъ.

Article 4.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à faire exécuter les réquisitions ou commissions décernées par les tribunaux et les magistrats admis par la présente Convention à la correspondance directe en tant que les lois du pays, où l'exécution devra avoir lieu, ne s'y opposeront pas.

Article 5.

Les réquisitions que les tribunaux et les magistrats désignés dans l'article II de la présente Convention s'adresseront réciproque-

Artykuł 4.

Wysokie strony umowę zawierającą zobowiązują się wprowadzać w wykonanie żądania lub polecenia, pochodzące od władz lub urzędników sądowych, którym niniejsza Konwencya nadaje prawo utrzymywania bezpośrednich pomiędzy sobą stosunków, o ile to nie będzie się sprzeciwiało prawom tego kraju, w którym wykonanie ma mieć miejsce.

Artykuł 5.

Żądania, z któremi władze sądowe i urzędnicy, o których mowa w artykule 2 niniejszej Konwencyi, będą się wzajemnie zwracały do siebie, powinny być redagowane przez władze sądowe i urzędników sądowych austriackich w języku niemieckim a przez władze sądowe i urzędników sądowych okręgu sądowego Warszawskiego w języku rosyjskim.

Odpowiedzi na takie żądania będą redagowane ze strony Rosyi w języku rosyjskim, a ze strony Austrii w niemieckim.

ment seront rédigées par les tribunaux et magistrats autrichiens en langue allemande et par ceux de l'arrondissement judiciaire de Varsovie en langue russe.

Les réponses provoquées par les dites réquisitions seront rédigées en langue russe du côté de la Russie et en langue allemande du côté de l'Autriche.

Article 6.

Dans le cas où, par des considérations spéciales, il aura été reconnu inopportun d'appliquer à une affaire quelconque le mode de la

Статья 6.

Въ случаѣ, если по особымъ соображеніямъ было бы признано неудобнымъ примѣнить къ какому либо дѣлу порядокъ непосредственныхъ сношеній, то Высокимъ договаривающимся Сторонамъ предоставляется производить взаимную передачу относящихся къ сему дѣлу судебныхъ порученій дипломатическимъ путемъ.

Статья 7.

Издержки, причиняемыя передачею судебныхъ объявленій и повѣстокъ о вызовѣ въ судъ, или приведеніемъ въ исполненіе судебныхъ порученій, относятся на счетъ того Государства, къ которому обращено было требованіе.

Статья 8.

Что касается почтовыхъ расходовъ, то вся переписка и всѣ посылки, отправляемыя однимъ изъ подлежащихъ судебныхъ мѣстъ, имѣютъ быть оплачиваемы тѣмъ судебнымъ мѣстомъ, отъ котораго исходить судебное порученіе; сообщенія же и посылки, препровождаемыя въ отвѣтъ на это судебное порученіе имѣютъ быть оплачиваемы тѣмъ судебнымъ мѣстомъ, къ которому обращено требованіе.

correspondance directe, il sera loisible aux Hautes Parties contractantes de se transmettre réciproquement les réquisitions judiciaires y relatives par le voie diplomatique.

Article 7.

Les frais occasionnés par la remise des significations et des citations ou par l'exécution des commissions rogatoires resteront à la charge de l'Etat requis.

Artykuł 6.

Wrazie jeżeli z powodu szczególnych względów uznaném będzie za niedogodne zastosować do jakiej sprawy sposób korespondencyi bezpośredniej, to Wysokim Stronom umowę zawierającym służy prawo przysyłać wzajemnie odnoszące się do sprawy polecenia sądowe drogą dyplomatyczną.

Artykuł 7.

Wydatki na przesyłkę ogłoszeń sądowych i awizacyi o wezwaniu do sądu albo na wprowadzenie w wykonanie poleceń sądowych ponosi to Państwo, do którego żądanie było zwrócone.

Artykuł 8.

Co się tyczy rozchodów pocztowych, to całą korespondencyę i wszelkie posyłki, wysyłane przez jedną z właściwych władz sądowych, powinna opłacać ta władza sądowa, od której wychodzi polecenie sądowe; zaś komunikaty i posyłki, przesyłane w odpowiedzi na to polecenie sądowe, powinna opłacać ta władza sądowa, która otrzymała polecenie.

Article 8.

Toutes les correspondances et tous les envois expédiés par l'un des tribunaux respectifs seront affranchis, quant aux frais de poste, par celui de ces tribunaux, dont émanera une commission rogatoire; les expéditions et les envois faits en réponse à cette réquisition seront affranchis par les tribunaux requis.

Article 9.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à St.-Petersbourg aussitôt que faire se pourra.

Статья 9.

Настоящая Конвенция будет ратификована и ратификации будут обмѣнены въ С.-Петербургѣ, въ возможно скоромъ времени.

Она будетъ подлежать исполненію, начиная съ тридцатаго дня отъ того числа, въ которое послѣдуетъ поздѣйшее ее обнародованіе порядкомъ, предписаннымъ дѣйствующими въ обоихъ Государствахъ законами, и будетъ оставаться въ силѣ до истеченія шестимѣсячнаго срока послѣ объявленія объ отмѣнѣ оной со стороны одной изъ Высшихъ договаривающихся Сторонъ.

Въ удостовѣреніе чего обоюдные Уполномоченные настоящую Конвенцію подписали и приложили къ оной печати своихъ гербовъ.

Учинено въ двухъ экземплярахъ въ С.-Петербургѣ двадцать перваго Марта (втораго Апрѣля) тысяча восемьдесятъ восемьдесятъ четвертаго года.

(подп.) Гирсъ.

(М. П.)

(подп.) Графъ А. фонъ Волкенштейн-Тростбургъ.

(М. П.)

Elle sera exécutoire à dater du 30-me jour après sa promulgation, faite la dernière dans les formes prescrites par les lois en vigueur dans les deux Pays et elle continuera à être en vigueur jusqu'à six mois après déclaration contraire de la part de l'une des Hautes Parties contractantes.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait en double à St.-Petersbourg le vingt un Mars (deux Avril) mil huit cent quatre vingt quatre.

(signé) Giers.

(L. S.)

(signé) Comte A. de Wolkenstein-Trostburg.

(L. S.)

A ces causes, après avoir suffisamment examiné cette convention, NOUS l'avons agréé, confirmé et ratifié, comme par les présentes NOUS l'agréons, confirmons et ratifions dans toute sa teneur, en promettant sur NOTRE parole IMPÉRIALE pour NOUS, NOS Héritiers

Artykuł 9.

Konwencya niniejsza będzie ratyfikowana i ratyfikacye wymienione będą w S.-Petersburgu w czasie, o ile można, jaknajprędszym.

Będzie ulegała wykonaniu, poczynwszy od trzydziestego dnia od téj daty, w której dokonaniem będzie ostatnie ogłoszenie w sposób przepisany prawami obudwu Państw i będzie obowiązująca do upływu terminu sześćcio-miesięcznego po ogłoszeniu o jęj uchyleniu ze strony jednęj z Wysokich Stron umowę zawierających.

Na dowód czego, wzajemni Pełnomocnicy Konwencyę niniejszą podpisali i przyłożyli na nięj swoje pieczęcie herbowe.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w S.-Petersburgu d. dwudziestego pierwszego Marca (drugiego Kwietnia) tysiącznego ośmsetnego ośmdziesiątego czwartego roku

(podp.) Giers.

(M. P.)

(podp.) Hrabia A. von Wolkenstein-Trostburg.

(M. P.)

et Successeurs, que tout ce qui a été stipulé dans cette convention sera observé et exécuté inviolablement.

En foi de quoi NOUS avons signé de NOTRE propre main la présente Ratification IMPÉRIALE et y avons fait apposer le sceau de NOTRE Empire.

Fait à St. Pétersbourg le dix-sept Avril de l'an de grâce mil huit cent quatre vingt quatre et de NOTRE Règne la quatrième année.

L'original est signé de la propre main de SA MAJESTÉ l'EMPEREUR. ainsi:

„ALEXANDRE“
(L. S.)

(Contresigné)

Le Ministre des Affaires Etrangères N. Giers.

Того ради, по довольномъ разсмотрѣніи сей Конвенціи, МЫ приняли оную за благо, подтвердили и ратификовали, яко же симъ за благо приедемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ ея содержаніи, общаѣ ИМПЕРАТОРСКИМЪ НАШИМЪ Словомъ, за НАСЪ, Наслѣдниковъ и Преемниковъ НАШИХЪ, что все въ помянутой Конвенціи постановленное соблюдаемо и исполняемо будетъ ненарушимо.

Во удостовѣреніе чего МЫ сію НАШУ ИМПЕРАТОРСКУЮ Ратификацію Собственноручно подписавъ, повелѣли утвердить Государственною НАШЕЮ печатью.

Дана въ С.-Петербургѣ, Апрѣля семнадцатаго дня, въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ восемьдесятъ четвертое, Царствованія же НАШЕГО въ четвертое.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано тако:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

(Контрасигнировалъ):

Министръ Иностранныхъ Дѣлъ Н. Гирсъ.

(С. У. и Р. П. 1884 г., 14 Сентября, N. 45, стр. 1811).

Z tych przyczyn, po dostateczném rozpoznaniu niniejszój Konwencyi, uznaliśmy jęj za dobrą, zatwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy i jakoż niniejszém za dobrą uznajemy, zatwierdzamy i ratyfikujemy w całej jego osnowie, przyrzekając NASZÉM CESARSKIÉM Słowem, za NAS, Następców i Spadkobierców NASZYCH, że wszystko, co w pomienionėj Konwencyi postanowiono, będzie niezachwianie zachowywane i wykonywane.

Na dowód czego niniejszą NASZĄ CESARSKĄ ratyfikację Własnoręcznie podpisawszy, rozkazaliśmy stwierdzić pieczęcią NASZEGO Państwa.

Dana w S.-Petersburgu dnia siedmnastego Kwietnia roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysięcznego ósmsetnego ósmdziesiątego czwartego a panowania NASZEGO czwartego.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano tak:

„ALEKSANDER.“

(Kontрасыгnował):

Minister Spraw Zagranicznych M. Giers.

47.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, СООБЩЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ ВЪ ВѢДѢНІИ СВЯТѢЙШАГО ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СИНОДА.

О правилахъ о церковно-приходскихъ школахъ.

Святѣйшій Правительствующій Сенатъ, въ вѣдѣніи своемъ, сообщилъ Правительствующему Сенату, что, во исполненіе опредѣленія Святѣйшаго Синода, Синодальный Оберъ-Прокуроръ имѣлъ счастье повергать на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА воззрѣніе составленныя Святѣйшимъ Синодомъ правила о церковно-приходскихъ школахъ и испрашивать Высочайшее разрѣшеніе на введеніе сихъ правилъ въ дѣйствіе во всѣхъ епархіяхъ, кромѣ Рижской, а также и Великаго Княжества Финляндскаго, и что ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ Высочайше соизволилъ, въ 13 день Іюня 1884 г., правила эти утвердить. Причемъ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВУ благоугодно было на всеподданнѣйшей запискѣ по этому предмету Собственноручно начертать: „Надѣюсь, что приходское духовенство оная достойнымъ своего высокаго призванія въ этомъ важномъ дѣлѣ.

47.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, ZAKOMUNIKOWANY RZĄDZĄCEMU SENATOWI W WYDZIALE NAJWYŻSZEGO RZĄDZĄCEGO SYNODU.

O przepisach o szkołach cerkiewno-parafialnych.

Najświętszy Rządzący Synod, w wydziale swoim zakomunikował Rządzącemu Senatowi, że w wykonaniu decyzji Rządzącego Synodu Prokurator Naczelny Synodu miał szczęście przedstawiać do Najwyższego uznania JEGO CESARSKIEJ MOŚCI sporządzone przez Najświętszy Synod przepisy o szkołach cerkiewno-parafialnych i wyjednywać Najwyższe zezwolenie na wprowadzenie tych przepisów w wykonanie we wszystkich „eparchiach“, oprócz Ryskiej i Wielkiego Księstwa Finlandzkiego, i że NAJJAŚNIEJSZY PAN w dniu 13 Czerwca 1884 roku przepisy te zatwierdzić raczył. Nadto JEGO CESARSKIEJ MOŚCI spодobało się na najpoddańszej notatce w tym przedmiocie Własnoręcznie nakreślić: „Spodziewam się, że duchowieństwo parafialne okaże się godnym wysokiego swego powołania w tej ważnej sprawie.“

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Петергофѣ,
13-го Іюня 1884 года.

„Утверждаю.“

ПРАВИЛА

О ЦЕРКОВНО-ПРИХОДСКИХЪ ШКОЛАХЪ.

§ 1. Церковно-приходскими школами именуется начальныя училища, открываемыя православнымъ духовенствомъ. Школы сіи имѣютъ цѣлю утверждать въ народѣ православное учение вѣры и нравственности христіанской и сообщать первоначальныя полезныя знанія.

§ 2. Церковно-приходскія школы открываются приходскими священниками или, съ ихъ согласія, другими членами причтовъ, на мѣстныя средства прихода, безъ пособій или съ пособіемъ отъ сельскихъ и городскихъ обществъ, приходскихъ попечительствъ и братствъ, земскихъ и другихъ общественныхъ и частныхъ учрежденій и лицъ, епархіальнаго и высшаго духовнаго начальства, а равно и казны.

§ 3. Объ открытіи церковно-приходской школы приходскіе священники доносятъ чрезъ благочинныхъ Епархіальному Архіерею, испрашивая его благословенія и утвержденія.

Примѣчаніе. О вновь открываемыхъ церковно-приходскихъ школахъ священники сообщаютъ чрезъ благочинныхъ для свѣдѣнія уѣзднымъ училищнымъ Совѣтамъ, а гдѣ ихъ нѣтъ—должностнымъ лицамъ учебнаго вѣдомства, заведывающимъ народными школами.

§ 4. Закрытіе церковно-приходскихъ школъ, а равно и передача ихъ въ другое вѣдомство происходятъ не иначе, какъ съ разрѣшенія Епархіальнаго Архіерея.

§ 5. Церковно-приходскія школы могутъ быть одноклассныя съ двухлѣтнимъ и двухклассныя — съ четырехлѣтнимъ курсомъ. Въ нихъ преподаются: 1) Законъ Божій (и именно: а) изученіе молитвъ, б) священная исторія и объясненіе богослуженія, в) краткій катихизисъ); 2) церковное пѣніе; 3) чтеніе церковной и граждан-

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W Peterhofie,
13-go Czerwca 1884 roku.

„Zatwierdzam.“

PRZEPISY

O SZKOŁACH CERKIEWNO-PARAFIALNYCH.

§ 1. Szkołami cerkiewno-parafialnemi nazywają się szkoły, otwierane przez duchowieństwo prawosławne. Szkoły te mają na celu utwierdzać w narodzie prawosławną naukę wiary i moralności chrześcijańskiej i udzielać początkowych pożytecznych wiadomości.

§ 2. Szkoły cerkiewno-parafialne otwierają zwierzchnicy parafii lub za ich upoważnieniem inni członkowie kleru parafialnego z funduszów miejscowych parafii bez zapomóg lub z zapomogą ze strony towarzystw miejskich i wiejskich, opiekunów parafialnych i bractw, ziemskich i innych publicznych i prywatnych instytucyj i urzędników, zwierzchności duchownej „eparchialnej“ i wyższej, tudzież Skarbu.

§ 3. O otwarciu szkoły cerkiewno-parafialnej zwierzchnicy parafii donoszą zapośrednictwem dziekanów „Archirejowi eparchii“, wyjednywując jego błogosławieństwo i zatwierdzenie.

Uwaga. O nowo-otwieranych szkołach cerkiewno-parafialnych zwierzchnicy parafii komunikują przez dziekanów do wiadomości Radom szkolnym powiatowym, a gdzie ich nie ma—urzędnikom wydziału naukowego, zawiadującym szkołami ludowymi.

§ 4. Zwinienie szkół cerkiewno-parafialnych jak również oddanie ich innemu wydziałowi może mieć miejsce jedynie za pozwoleniem „Archireja eparchii“.

§ 5. Szkoły cerkiewno-parafialne mogą być jednoklasowe z dwuletnim—i dwuklasowe z czteroletnim kursem. W szkołach tych wykładają się: 1) Religia (a mianowicie: a) nauka modlitw, b) historia święta i liturgia, c) krótki katechizm); 2) śpiew kościelny; 3) czytanie druku cerkiewnego i świeckiego i pisanie; 4) początkowe wia-

ской печати и письмо; начальныя арифметическія свѣдѣнія. Въ школахъ двухклассныхъ преподаются сверхъ сего начальныя свѣдѣнія изъ исторіи церкви и отечества.

Примѣчаніе. Объемъ преподаванія сихъ предметовъ и распредѣленіе ихъ по тѣмъ и другимъ школамъ устанавливаются особыми программами съ утвержденія Святѣйшаго Синода. При семъ наблюдается, чтобъ въ одноклассныхъ школахъ составъ учебныхъ предметовъ былъ не менѣе опредѣленнаго въ положеніи о нач. нар. учил. 25 Мая 1874 года.

§ 6. Вѣдѣнію и наблюденію духовнаго начальства подлежатъ и открываемыя по деревнямъ и поселкамъ, входящимъ въ составъ прихода, домашнія крестьянскія школы грамотности.

§ 7. По мѣрѣ надобности и средствъ, дозволяется открывать, съ разрѣшенія Епархіальнаго Архіерея, при церковно-приходскихъ школахъ: а) дополнительные классы по предметамъ, преподаваемымъ въ одноклассныхъ и двухклассныхъ школахъ; б) ежедневные уроки для взрослыхъ; в) особыя ремесленные отдѣленія и руководѣнные классы, и г) воскресныя школы для лицъ, не имѣющихъ возможности пользоваться ученіемъ ежедневно.

Примѣчаніе. Уроки для взрослыхъ и воскресныя школы могутъ быть открываемы священниками и тамъ, гдѣ нѣтъ церковно-приходской школы.

§ 8. Преподаваніе въ церковно-приходскихъ и воскресныхъ школахъ на урокахъ для взрослыхъ и въ дополнительныхъ классахъ производится по руководствамъ, учебнымъ пособиямъ и вообще книгамъ, указаннымъ Святѣйшимъ Синодомъ. При названныхъ школахъ, по мѣрѣ средствъ, составляются учительскія и ученическія бібліотеки.

§ 9. Приходскія школы нераздѣльно съ церковью должны внушать дѣтямъ любовь къ церкви и богослуженію, дабы посѣщеніе церкви и участіе въ богослуженіи содѣлалось привычкою и потребностію сердца учащихся. Въ воскресные и праздничные дни учащіеся должны присутствовать при богослуженіи, а способные, по надлежавшей подготовкѣ, должны участвовать въ церковномъ чтеніи и пѣніи. Ежедневныя учебныя занятія начинаются и оканчиваются молитвою.

§ 10. Обученіе въ церковно-приходскихъ школахъ производятъ мѣстные священники или другіе, по соглашенію, члены прич-

домошці з арытметыки. Въ школахъ двухклассовыхъ выкладаю́ ся́ прѳ́цъ tego wiadomoшці początkowe z historyi koшcioła i ojezyzny.

Uwaga. Zakres wykładu tych przedmiotów i rozdział ich pomiędzy jedne i drugie szkoły ustanawiają specyalne programy, zatwierdzane przez Najшwiętszy Synod. Przytѣ́m przestrzega się, а́жебы w szkołach jednoklasowych przedmiotów wykładowych nie było mniej niż przepisano w postanowieniu o szkołach początkowych z d. 25 Maja 1874 r.

§ 6. Zwierzchnoш́ć duchowna zawiaduje również i ma nadzór nad włoш́ciańskimi szkołami czytania i pisania, otwieranemi we wsiach i wioskach, należących do parafii.

§ 7. W miarę potrzeby i ш́rodków dozwala się otwierać, za pozwoleniem „Archireja Eparchii“, przyszkółach cerkiewno-parafialnych: а) klasy dodatkowe dla przedmiotów wykładowych w szkołach jednoklasowych i dwuklasowych; б) lekcye codzienne dla dorosłych; с) specyalne oddziały rzemiešlnicze i klasy rѣkodzielnicze; d) szkoły niedzielne dla osób, niemających moźności korzystać z nauki codziennie.

Uwaga. Lekcye dla dorosłych i szkoły niedzielne mogą być otwierane przez zwierzchników parafii i там, gdzie nie ma szkółы cerkiewno-parafialnej.

§ 8. Wykłady w szkołach cerkiewno-parafialnych i szkołach niedzielnych, na lekcjach dla dorosłych i w klasach dodatkowych odbywają się podług podrѣczników, pomocy naukowych i wogóle ksią́zek, wskazanych przez Najшwiętszy Synod. Przy pomienionych szkołach, wmiarę posiadanych ш́rodków, tworzą się biblioteki nauczycielskie i uczniowskie.

§ 9. Szkoły parafialne, nierozdzielne z cerkwią, powinny wpa-jać w dzieci miłoш́ć dla cerkwi i naboźešstwa, а́жебы odwiedzanie cerkwi i udział w naboźeštwie stały się przyzwyczajeniem i potrzeба́ serca uczniѳ́w. W niedziele i dni ш́wiąteczne uczniѳ́wie powinni być obecni na naboźeštwie, а zdolni, po należytѣ́m przygotowaniu się, powinni brać udział w czytaniu i ш́piewach cerkiewnych. Codzienne zajѣcia naukowe rozpoczynają się i kończą się modlitwą.

§ 10. W szkołach cerkiewno parafialnych nauczają miejscowi zwierzchnicy parafij lub inni, za wspѳ́lną zgodą, członkowie kleru pa-

та, а равно особо назначаемые для того, съ утверждения Епархіальнаго Архіерея, учителя и учительницы, подъ наблюденіемъ священника.

§ 11. Наставленіе въ правилахъ вѣры и преподаваніе Закона Божія относится къ прямой обязанности священника. Если въ составѣ причта есть діаконъ, то преподаваніе Закона Божія можетъ быть предоставлено и ему. Въ особливыхъ случаяхъ, съ разрѣшенія Епархіальнаго Архіерея, преподаваніе Закона Божія можетъ быть предоставлено членамъ клира или благонадежному учителю изъ лицъ, не принадлежащихъ къ составу клира.

§ 12. Учительскія должности въ церковно-приходскихъ школахъ замѣщаются преимущественно лицами, получившими образованіе въ духовныхъ учебныхъ заведеніяхъ и женскихъ училищахъ духовнаго вѣдомства.

§ 13. Преподаватели церковно-приходскихъ школъ изъ свѣтскихъ лицъ, имѣющіе званіе учителя начальнаго народнаго училища, пользуются всѣми правами, сему званію предоставленными.

§ 14. Испытанія оканчивающихъ курсъ учениковъ церковно-приходскихъ школъ для полученія свидѣтельствъ, дающихъ права на льготы IV разряда по отбыванію воинской повинности, производятся на основаніи общихъ установленныхъ для начальныхъ училищъ правилъ.

§ 15. Липо, учредившее церковно-приходскую школу на собственныхъ средства, можетъ быть утверждено Епархіальнымъ Архіереемъ въ званіи попечителя сей школы.

§ 16. Лица, обнаружившія особую ревность о распространеніи народнаго образованія въ духѣ православной церкви, утверждаются Святѣйшимъ Синодомъ въ званіи почетныхъ попечителей церковно-приходскихъ школъ одного или нѣсколькихъ благочинническихъ округовъ.

§ 17. Почетные попечители церковно-приходскихъ школъ оказываютъ всѣми возможными для нихъ способами поддержку благимъ начинаніямъ мѣстнаго духовенства въ дѣлѣ церковно-православнаго просвѣщенія народа. По званію своему, они состоятъ членами епархіальнаго совѣта церковно-приходскихъ школъ и, кромѣ того, имѣютъ право непосредственно ходатайствовать о нуждахъ вѣренныя ихъ попеченію церковно-приходскихъ школъ какъ предъ мѣстнымъ епархіальнымъ начальствомъ, такъ и въ высшемъ духовномъ управленіи.

раfiального, oraz, specyalnie do tego wyznaczeni przez „Archireja Eparchii“, nauczyciele i nauczycielki pod nadzoremъ zwierzchnika parafii.

§ 11. Wpajanie zasadъ wiary i wykładъ religii jest bezpośrednimъ obowiązkiemъ zwierzchnika parafii. Jeżeli w składzie kleru jest dyakon, to wykładъ religii może być jemu powierzony. W szczególnychъ wypadkach, za upoważnieniemъ „Archireja Eparchii“, wykładъ religii może być powierzony członkomъ kleru albo zasługującemu na zaufanie nauczycielowi z osób, do kleru nie należących.

§ 12. Posady nauczycielskie w szkołachъ cerkiewno-parafialnychъ obsadzają się głównie osobami, które otrzymały wykształcenie w zakładachъ naukowychъ duchownychъ i w szkołachъ żeńskichъ należącychъ do wydziału duchownego.

§ 13. Wykładający w szkołachъ cerkiewno-parafialnychъ z osóbъ świeckichъ, mający godnośćъ nauczyciela szkoły ludowej początkowej, korzystają ze wszystkichъ praw, jakie są przywiązane do téj godności.

§ 14. Egzamina uczniów kończącychъ kursъ w szkołachъ cerkiewno-parafialnychъ, w celu otrzymania świadectwъ dającychъ prawo do ulgъ IV kategorii przy odbywaniu powinnościъ wojskowej, odbywają się na zasadzie ogólnie ustanowionychъ dla szkółъ początkowychъ przepisówъ.

§ 15. Ten, kto założyłъ szkołę cerkiewno-parafialną z własnychъ funduszkówъ może być zatwierdzony przez „Archireja eparchii“ w godności opiekuna szkoły.

§ 16. Osoby, które okazały szczególną gorliwość o szerzenie wykształcenia wśródъ ludu w duchu cerkwi prawosławnej, Najświętszy Synodъ mianuje opiekunami honorowemi szkółъ cerkiewno-parafialnychъ jednego albo kilku dekanatówъ.

§ 17. Opiekunowie honorowi szkółъ cerkiewno-parafialnychъ wszelkimi możliwymi dla nichъ sposobami dopomagają duchowieństwu w pożytecznychъ początkowaniachъ w sprawie cerkiewno-prawosławnego oświecenia ludu. Podługъ swéj godności są członkami rady „eparchialnej“ szkółъ cerkiewno-prawosławnychъ i oprócz tego mają prawo czynić bezpośrednio starania w przedmiocie potrzebъ powierzonychъ ichъ opiece szkółъ cerkiewno-parafialnychъ, przedstawiającъ je bądź miejscowej zwierzchności „eparchialnej“ bądź wyższemu zarządowi duchownemu.

§ 18. Почетные попечители, представители учреждений, отъ коихъ церковно-приходскія школы пользуются пособиями, и частные благотворители, жертвующіе на ихъ содержаніе, а также предводители дворянства и члены учебной инспекціи могутъ посѣщать сіи школы, не дѣлая однако отъ себя никакихъ распоряженій или внушеній во время ихъ осмотра. О своихъ наблюденіяхъ они сообщаютъ руководящему школою лицу, а въ случаѣ надобности представляютъ Епархіальному Архіерею.

§ 19. Непосредственное и отвѣтственное завѣдываніе церковно-приходскими школами (см. § 7) возлагается на приходскихъ священниковъ, или же на тѣ лица, кои, въ исключительныхъ случаяхъ, будутъ назначены для сего Епархіальнымъ Архіереемъ, коему принадлежитъ общее завѣдываніе церковно-приходскими школами въ епархіи и попеченіе о ихъ благоустройствѣ.

§ 20. Къ обязанностямъ Епархіальнаго Архіерея относятся:

- а) утвержденіе въ должности и увольненіе законоучителей, учителей и учительницъ церковно-приходскихъ школъ;
- б) поощреніе наиболее ревностныхъ священниковъ и учителей;
- в) посѣщеніе школъ при обзорѣ епархіи,
- и г) представленіе Святейшему Синоду ежегодно отчета о состояніи церковно-приходскихъ школъ епархіи.

§ 21. Для ближайшаго руководства церковно-приходскими школами Епархіальные Архіереи назначаютъ, по личному выбору, изъ наиболее способныхъ и благонадежныхъ священниковъ, наблюдателей, обязанныхъ ежегодно представлять Преосвященнымъ отчетъ о числѣ и состояніи школъ вѣреннаго ихъ руководству училищнаго округа. Свѣдѣнія изъ сихъ отчетовъ печатаются въ мѣстныхъ епархіальныхъ вѣдомостяхъ.

§ 22. Для обсужденія вопросовъ по церковно-приходскимъ школамъ въ каждой епархіи учреждается епархіальный училищный Совѣтъ. Предсѣдатель и члены Совѣта избираются Епархіальнымъ Архіереемъ изъ духовныхъ и свѣтскихъ лицъ, преданныхъ дѣлу народнаго образованія и близко знакомыхъ съ бытомъ и духовными потребностями населенія. Къ засѣданіямъ сего Совѣта приглашается, на правахъ члена, мѣстный директоръ народныхъ училищъ. Училищный Совѣтъ разсматриваетъ отчеты священниковъ наблюдателей и представляетъ Епархіальному Архіерею свои соображе-

§ 18. Opiekunowie honorowi, przedstawiciele instytucyj, które szkołom cerkiewno-parafialnym udzielają zapomóg i prywatni dobroczyńcy, ofiarujący fundusze na ich utrzymanie tudzież marszałkowie szlachty i członkowie inspekcji rządowej mogą zwiedzać szkoły, nie wydając jednakże od siebie żadnych rozporządzeń lub przestróg wczasie ich rewizji. Spostrzeżenia swoje komunikują kierującej szkołą osobie, a w razie potrzeby przedstawiają je „Archirejowi Eparchii“

§ 19. Szkołami cerkiewno-parafialnymi (patrz § 7) zawiadują bezpośrednio i odpowiadają za nie zwierzchnicy parafij lub te osoby, które w wyjątkowych wypadkach będą do tego wyznaczone przez „Archireja Eparchii“, do którego należy ogólne zawiadywanie szkołami cerkiewno-parafialnymi w „eparchii“ i opieka nad ich należytą organizacją.

§ 20. Do obowiązków „Archireja Eparchii“ należy:

- a) mianowanie i uwalnianie z posad nauczycieli religii, nauczycieli i nauczycielek szkół cerkiewno-parafialnych;
- b) zachęcanie najgorliwszych proboszczów i nauczycieli;
- c) zwiedzanie szkół przy oglądaniu „eparchii“;
- d) przedstawianie Najświętszemu Synodowi rocznego sprawozdania o stanie szkół cerkiewno-parafialnych w „eparchii“.

§ 21. Do bliższego kierowania szkołami „Archireje Eparchii“ wyznaczają podług osobistego wyboru, z najzdolniejszych i najgodniejszych zaufania zwierzchników parafij, nadzorców, obowiązanych corok przedstawiać „Archirejom“ sprawozdanie z powierzonego im kierunkowi okręgu szkolnego. Wiadomości z tych sprawozdań drukują się w miejscowych „Wiedomościach Eparchialnych“.

§ 22. Do rozpoznawania kwestyj dotyczących szkół cerkiewno-parafialnych w każdej „eparchii“ tworzy się Rada szkolna „eparchialna“. Prezesa i Członków Rady wybiera „Archirej Eparchii“ z osób duchownych i świeckich, oddanych sprawie oświaty ludowej i blisko obznajmionych z bytem i potrzebami duchownemi ludności. Na posiedzenia tej Rady zaprasza się, na prawach członka, miejscowy dyrektor szkół ludowych. Rada szkolna rozpoznaje sprawozdania duchownych nadzorców i przedstawia „Archirejowi Eparchii“

нія о мѣрахъ, кои могутъ способствовать распространенію въ народѣ просвѣщенія въ духѣ православной церкви.

Примѣчаніе. Въ тѣхъ епархіяхъ, гдѣ существуетъ епархіальное церковное братство, заведывающее церковно приходскими школами, Совѣту такого братства могутъ быть, по усмотрѣнію мѣстнаго Архіерея, предоставлены права епархіальнаго училищнаго совѣта.

§ 23. Высшее управленіе всѣми церковно-приходскими школами и распоряженіе отпускаемыми на ихъ содержаніе суммами принадлежатъ Святѣйшему Синоду, который, въ развитіе настоящихъ правилъ, имѣетъ издавать особыя постановленія.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 25 Сентября, N. 100 стр. 1873).

48.

Предложеніе Правительствующему Сенату Управлявшаго Министерствомъ Юстиціи.

О срокѣ закрытія Кѣлецкаго, Ломжинскаго, Радомскаго и Сѣдлецкаго архивовъ древнихъ актовъ.

На основаніи I ст. Высочайше утвержденного 1 Ноября 1883 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта о присоединеніи губернскихъ архивовъ древнихъ актовъ въ Царствѣ Польскомъ къ главному его архиву, Управлявшій Министерствомъ Юстиціи призналъ возможнымъ назначить 1 Января 1885 года срокомъ закрытія архивовъ древнихъ актовъ: Кѣлецкаго, Ломжинскаго, Радомскаго и Сѣдлецкаго.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 25 Сентября, № 100 стр. 1873).

swoje uwagi o środkach, jakie mogą dopomagać do rozszerzania wśród ludu oświaty w duchu cerkwi prawosławnej.

Uwaga. W tych „eparchiach“, gdzie istnieje bractwo „cerkiewno-eparchialne“, zawiadujące szkołami cerkiewno-parafialnymi, Radzie takiego bractwa mogą być, podług uznania miejscowego „Archireja“, nadane prawa rady szkolnej „eparchialnej“.

§ 23. Najwyższy zarząd nad wszystkimi szkołami cerkiewno-parafialnymi i rozporządzanie się wydawanymi na ich utrzymanie sumami należy do Najświętszego Synodu, który w rozwinięciu niniejszych przepisów ma wydawać oddzielne postanowienia.

48.

PRZEDSTAWIENIE ZARZĄDZAJĄCEGO MINISTERYUM SPRAWIEDLIWOŚCI DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

O terminie zwinięcia archiwów akt dawnych: Kieleckiego, Łomżyńskiego, Radomskiego i Siedleckiego.

Na zasadzie art. I Najwyżej zatwierdzonego d. 1 Listopada 1883 r. Zdania Rady Państwa o włączeniu archiwów gubernialnych akt dawnych w Królestwie Polskim do jego archiwum głównego, Zarządzający Ministerium Sprawiedliwości uznał za możebne wyznaczyć dzień 1 Stycznia 1885 roku, jako termin zwinięcia archiwum akt dawnych: Kieleckiego, Łomżyńskiego, Radomskiego i Siedleckiego.

49.

РАСПОРЯЖЕНИЕ УПРАВЛЯВШАГО МИНИСТЕРСТВОМЪ
ФИНАНСОВЪ.

Объ учрежденіи въ гор. Томашовѣ, Петроковской губерніи, отдѣленія Общества для содѣйствія русской промышленности и торговлѣ.

Управлявшій Министерствомъ Финансовъ донесъ Правительствующему Сенату, что вслѣдствіе ходатайства Комитета Общества для содѣйствія русской промышленности и торговлѣ и на основаніи примѣчанія къ § 10 Высочайше утвержденнаго 17 Ноября 1867 года Устава онаго (измѣненнаго 8 Августа 1869 г.), имъ разрѣшено, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, учредить отдѣленіе сего Общества въ гор. Томашовѣ, Петроковской губерніи.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 25 Сентября, N. 100 стр. 1880).

50.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ Уставѣ Варшавскаго Общества садоводства.

Вслѣдствіе ходатайства Варшавскаго Генераль-Губернатора, Министръ Государственныхъ Имуществъ входилъ въ Комитетъ Министровъ съ представленіемъ объ учрежденіи въ гор. Варшавѣ Варшавскаго Общества садоводства.

Комитетъ полагалъ разрѣшить учрежденіе помянутаго Общества на проектированныхъ въ Уставѣ онаго основаніяхъ.

49.

ROZPORZĄDZENIE ZARZĄDZAJĄCEGO MINISTERYUM
FINANSÓW.

O utworzeniu w m. Tomaszowie, gubernii Piotrkowskiej, oddziału Towarzystwa popierania rosyjskiego przemysłu i handlu.

Zarządzający Ministeryum Finansów doniósł Rządzącemu Senatowi, że wskutek starań Komitetu Towarzystwa popierania rosyjskiego przemysłu i handlu i na zasadzie uwagi do § 10 Najwyższej zatwierdzonej d. 17 Listopada 1867 roku Ustawy tegoż towarzystwa (zmienionej d. 8 Sierpnia 1869 roku), zezwolił, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, na utworzenie Oddziału tego Towarzystwa w m. Tomaszowie, gubernii Piotrkowskiej.

50.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O Ustawie Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego.

Wskutek starań General-Gubernatora Warszawskiego, Minister Dóbr Państwa wnosil do Komitetu Ministrów przedstawienie o założenie w m. Warszawie Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego.

Komitet uznawał za właściwe zezwolić na założenie pomienionego Towarzystwa na projektowanych w Ustawie tego Towarzystwa zasadach.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 18 день Мая 1884 г., на таковое положеніе Комитета Министровъ Высочайше соизволилъ и удостоилъ утвержденія Уставъ Варшавскаго Общества садоводства.

На подлинномъ написано: „ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ Уставъ сей разсматривать и Высочайше утвердить соизволилъ, въ Гатчинѣ, въ 18 день Мая 1884 г.“
Подписалъ: Управляющій дѣлами Комитета Министровъ,
Статсъ-Секретарь *А. Куломзинъ*.

УСТАВЪ

ВАРШАВСКАГО ОБЩЕСТВА САДОВОДСТВА.

I. Цѣль Общества.

§ 1. Варшавское Общество садоводства имѣетъ цѣлю содѣйствовать развитію всѣхъ отраслей садоводства, распространенію полезныхъ въ области садоводства знаній и возбужденію въ публикѣ интереса къ занятію этимъ предметомъ.

Средствами для достиженія этой цѣли служатъ: а) указаніе усовершенствованныхъ способовъ разведенія садовыхъ растеній; б) усвоеніе новыхъ красивыхъ и полезныхъ растеній; в) производство опытовъ разведенія растеній, наиболѣе соотвѣтствующихъ украшенію различныхъ мѣстностей; г) производство опыговъ надъ усвоеніемъ видовъ и разновидей плодовъ и овощей, свойственныхъ мѣстному климату; д) развитіе вкуса къ изящному расположенію и украшенію садовъ; е) содѣйствіе къ специальной подготовкѣ ученыхъ садовниковъ; ж) назначеніе премій за конкурсныя и другія сочиненія по части садоводства и естественнымъ вспомогательнымъ наукамъ; з) устройство публичныхъ лекцій по части садоводства и по естественнымъ вспомогательнымъ наукамъ; и) устройство, съ надлежащаго разрѣшенія, библиотеки для членовъ Общества; к) при-

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 18 Maja 1884 roku, na takie postanowienie Komitetu Ministrów Najwyżej zezwolił i zaszczycił zatwierdzeniem Ustawę Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego.

Na oryginale napisano: „NAJJAŚNIEJSZY PAN Ustawę niniejszą rozpoznawał i Najwyżej zatwierdzić raczył, w Gatchynie, w dniu 18 Maja 1884 r.“
Podpisał: Zarządzający sprawami Komitetu Ministrów,
Sekretarz Stanu *A. Kulomzin*.

USTAWA

TOWARZYSTWA OGRODNICZEGO WARSZAWSKIEGO.

I. Cel Towarzystwa.

§ 1. Towarzystwo Ogrodnicze Warszawskie ma na celu rozwój wszystkich gałęzi ogrodnictwa, szerzenie pożytecznych w zakresie ogrodnictwa wiadomości i obudzenie w publiczności zainteresowania się tym przedmiotem.

Jako środki do osiągnięcia tego celu służą: а) wskazanie udoskonalonych sposobów uprawy roślin ogrodowych; б) uprawa nowych pięknych i pożytecznych roślin; в) dokonywanie prób uprawy roślin, najodpowiedniejszych do upiększenia różnych miejscowości; д) dokonywanie prób nad uprawą nowych gatunków i odmian owoców, właściwych miejscowemu klimatowi; е) rozwinięcie smaku do pięknego ułożenia i upiększenia ogrodów; ф) dopomaganie do specjalnego wykształcenia uczonych ogrodników; г) wyznaczanie premii za dzieła konkursowe i inne w zakresie ogrodnictwa i pomocniczych nauk przyrodniczych; и) urządzenie odczytów publicznych w przedmiocie ogrodnictwa i pomocniczych nauk przyrodniczych; i) urządzenie, po uzyskaniu odpowiedniego pozwolenia, biblioteki dla członków Towarzystwa; к) ujawnienie miejscowości, odznaczających się

ведение въ извѣстность мѣстностей, замѣчательныхъ лучшими садовыми произведеніями; л) изслѣдованіе состоянія всѣхъ отраслей садоводства въ краѣ; м) сношенія съ любителями садоводства, живущими въ разныхъ частяхъ края и другими обществами садоводства; н) устройство выставокъ садоводства.

Примѣчаніе. На устройство публичныхъ лекцій, бібліотеки и выставокъ Общество испрашиваетъ, каждый разъ, надлежащее разрѣшеніе.

II. Составъ Общества.

§ 2. Общество состоитъ изъ членовъ учредителей, почетныхъ, дѣйствительныхъ и сотрудниковъ.

§ 3. Членами Общества могутъ быть лица обоего пола.

§ 4. Членами учредителями считаются лица, вносящія въ пользу Общества, при его основаніи, одновременно, не менѣе 300 руб.

§ 5. Почетными членами могутъ быть только лица, оказавшія по садоводству особенныя заслуги.

§ 6. Въ дѣйствительные члены принимаются лица, желающія участвовать въ занятіяхъ Общества и оказывать ему полезное содѣйствіе.

§ 7. Въ члены сотрудники избираются исключительно лица, занимающія должности садовниковъ и изъявившія готовность исполнять порученія Общества и доставлять ему нужныя свѣдѣнія.

§ 8. Лица, извѣстныя своими трудами и принесшія пользу садоводству, могутъ быть избираемы въ дѣйствительные члены, съ освобожденіемъ отъ установленнаго членскаго взноса.

III. Порядокъ избранія членовъ Общества.

§ 9. Кандидаты въ почетные и другіе члены Общества предлагаются Правленіемъ или дѣйствительными членами Общества, въ числѣ не менѣе двухъ.

§ 10. Предложенія въ члены дѣлаются письменно; въ нихъ указывается: званіе, имя, фамилія и адресъ предлагаемаго лица.

наилучшими продуктами ролничезми; л) збаданіе стану всзшткхъ га-
лѣзи огроднкта в крају; м) стосунки з млошнками огроднкта,
мieszkającymi w różnych stronach kraju oraz z innymi towarzystwami
ogrodniczymi; n) urządzenie wystaw ogrodniczych.

Uwaga. Na urządzenie odczytów publicznych, biblioteki i wystaw Towarzystwo wyjednywa, za każdym razem, należyte pozwolenie.

II. Skład Towarzystwa.

§ 2. Towarzystwo składa się z członków założycieli, honorowych, rzeczywistych i współpracowników.

§ 3. Członkami Towarzystwa mogą być osoby płci obojga.

§ 4. Za członków założycieli uważają się osoby, wnoszące na korzyść Towarzystwa, przy jego założeniu, jednorazowo, przynajmniej 300 rubli.

§ 5. Członkami honorowymi mogą być tylko osoby, które w ogrodnictwie szczególne położyły zasługi.

§ 6. Na członków rzeczywistych przyjmują się osoby, życzące sobie brać udział w zajęciach Towarzystwa i okazywać mu pożyteczną pomoc.

§ 7. Na członków współpracowników wybierają się wyłącznie osoby, które zajmują posady ogrodników i wyraziły gotowość wykonywania zleceń Towarzystwa i dostarczania mu potrzebnych wiadomości.

§ 8. Osoby, które są znane ze swoich prac i przyniosły pożytek Towarzystwu, mogą być wybierane na członków rzeczywistych, z uwolnieniem ich od ustanowionej składki.

III. Sposób wybierania członków Towarzystwa.

§ 9. Kandydatów na honorowych i innych członków Towarzystwa przedstawia Zarząd lub członkowie rzeczywisci Towarzystwa, w liczbie przynajmniej dwóch.

§ 10. Przedstawienia na członków robią się piśmiennie; w nich wskazuje się: powołanie, imię, nazwisko i adres przedstawionego.

§ 11. Выборъ этихъ лицъ производится въ ближайшемъ Обществе Собрании Общества баллотированіемъ. Получившій большинство избирательныхъ голосовъ считается выбраннымъ.

§ 12. Избранные лица, при поступленіи въ Общество, получаютъ дипломъ и Уставъ Общества.

IV. Права и обязанности членовъ Общества.

§ 13. Члены учредители, кромѣ единовременнаго взноса, опредѣленнаго § 4 настоящаго Устава, никакому другому платежу не подлежатъ, имена ихъ вносятся въ памятную книгу учредителей Общества и выставляются на мраморной доскѣ въ залѣ засѣданій Общества. Члены учредители пользуются всѣми правами, присвоенными дѣйствительнымъ членамъ.

§ 14. Почетные члены освобождаются отъ всякой обязательной платы и пользуются всѣми правами дѣйствительныхъ членовъ.

§ 15. Дѣйствительные члены, тотчасъ по принятіи ихъ въ Общество, обязаны внести единовременно не менѣе пяти руб. и ежегодно вносить, въ теченіи Января мѣсяца, по десяти руб. Лица, избранные въ дѣйствительные члены до 1 Юля, вносятъ полный годовой взносъ, избранные же послѣ 1 Юля, вносятъ за тотъ годъ половинный взносъ, т. е. пять руб.

Члены, вносящіе годовой платежъ послѣ Января, обязаны уплачивать за просроченное ими время 5%.

§ 16. Дѣйствительные члены, уплатившіе единовременно по сто пятидесяти руб., освобождаются отъ ежегодныхъ взносовъ.

§ 17. Членъ, не уплатившій годоваго взноса въ продолженіи года, считается сложившимъ съ себя званіе члена и можетъ вновь приобрести оное не иначе, какъ послѣ новаго выбора, произведеннаго установленнымъ порядкомъ.

§ 18. Члены учредители, почетные и дѣйствительные въ собраніяхъ Общества пользуются одинаково правомъ голоса.

§ 19. Члены сотрудники не обязываются обязательными взносами въ пользу Общества, не могутъ быть избираемы на должности по Обществу и въ Собраніяхъ онаго имѣютъ лишь совѣщательный голосъ.

§ 11. Wybór tych osób odbywa się na najbliższym Ogólném Zebraniu Towarzystwa przez balotowanie. Kto otrzyma większość głosów wyborczych uważa się za wybranego.

§ 12. Osoby wybrane, przy wstąpieniu do Towarzystwa, otrzymują dyplom i Ustawę Towarzystwa.

IV. Prawa i obowiązki członków Towarzystwa.

§ 13. Członkowie założyciele, oprócz jednorazowego wkładu, określonego w § 4 niniejszej Ustawy, żadnych innych opłat nie płacą; nazwiska ich zapisują się do książki pamiątkowej założycieli Towarzystwa i wystawiają się na tablicy marmurowej w sali posiedzeń Towarzystwa. Członkowie założyciele korzystają ze wszystkich praw, nadanych członkom rzeczywistym.

§ 14. Członkowie honorowi uwalniają się od wszelkiej obowiązkowej opłaty i korzystają ze wszystkich praw członków rzeczywistych.

§ 15. Członkowie rzeczywisci, zaraz po przyjęciu ich do Towarzystwa, obowiązani są wnieść jednorazowo przynajmniej pięć rubli i wносить rocznie, w ciągu miesiąca Stycznia, po dziesięć rubli. Wybrani na członków rzeczywistych przed 1 Lipca wnoszą całkowitą składkę roczną; zaś wybrani po 1 Lipca wnoszą za ten sam rok składkę półroczną, t. j. pięć rubli.

Członkowie, wnoszący składkę roczną po Styczniu, obowiązani są zapłacić za czas przetrzymany po 5%.

§ 16. Członkowie rzeczywisci, którzy zapłacili jednorazowo po sto pięćdziesiąt rubli, uwalniają się od rocznych składek.

§ 17. Członek, który nie zapłacił składki rocznej w ciągu roku, uważa się za zrzekającego się godności członka i może ją nabyć na nowo jedynie na mocy ponownego wyboru, dokonanego w ustanowiony sposób.

§ 18. Członkowie założyciele, honorowi i rzeczywisci na Zebraniach Towarzystwa korzystają jednakowo z prawa do głosu.

§ 19. Członkowie współpracownicy nie są obowiązani płacić składek na rzecz Towarzystwa; nie mogą być wybierani na urzęda w Towarzystwie i na Zebraniach Towarzystwa mają tylko głos doradczy.

§ 20. Всѣ члены Общества, кромѣ сотрудниковъ, имѣютъ право покупать садовыя произведенія изъ принадлежащаго Обществу сада, по особому преісъ-куранту.

§ 21. Всѣ члены Общества получаютъ билеты на право входа въ собранія и на посѣщеніе выставокъ. Члены Общества, за исключеніемъ членовъ сотрудниковъ, могутъ ввести въ собраніе по одному гостю, предупредивъ о томъ Президента или Вице-Президента.

V. Собранія Общества.

§ 22. Собранія Общества бываютъ: обыкновенныя, годовыя и чрезвычайныя.

§ 23. Обыкновенныя собранія назначаются одинъ разъ въ мѣсяцъ и чаще, если окажется надобность, или Общество того пожелаетъ.

Въ этихъ собраніяхъ члены сообщаютъ свои опыты и наблюденія, совѣщаются о дѣлахъ Общества и рассматриваютъ выставленные предметы садоводства.

Сообщенія членами Общества могутъ быть дѣлаемы на всѣхъ европейскихъ языкахъ.

§ 24. Въ годовомъ собраніи, въ Январѣ мѣсяцѣ, производятся выборы должностныхъ лицъ, читается отчетъ о дѣйствіяхъ, успѣхахъ и денежныхъ средствахъ Общества, рассматривается и утверждается смѣта Общества на текущій годъ и производятся выборы трехъ членовъ, не занимающихъ должностей по Обществу, въ комисію для ревизіи суммъ и имущества Общества. Годовой отчетъ, по утвержденіи его Общимъ Собраніемъ, представляется Министерству Государственныхъ Имуществъ и Главному Начальнику края не позже 1-го Февраля каждаго года.

§ 25. Чрезвычайныя собранія созываются Правленіемъ, посредствомъ объявленій въ газетахъ, для обсужденія предметовъ особой важности и выбора въ должности Президента и Вице-Президента Правленія, въ случаѣ выбытія этихъ лицъ изъ Общества, до истеченія срока ихъ избранія.

§ 26. Дѣла въ собраніяхъ рѣшаются большинствомъ голосовъ. Въ случаѣ равенства голосовъ, перевѣсъ даетъ голосъ Предсѣдателя.

§ 20. Wszyscy członkowie Towarzystwa, oprócz współpracowników, mają prawo kupować produkty ogrodnicze z należącego do Towarzystwa ogrodu podług specjalnego cennika.

§ 21. Wszyscy członkowie Towarzystwa otrzymują bilety na prawo wchodzenia na zebrania i na zwiedzanie wystaw. Członkowie Towarzystwa, z wyjątkiem członków współpracowników, mogą wprowadzić na Zebranie po jednym gościu, uprzedziwszy o tém Prezesa lub Wice-Prezesa.

V. Zebrania Towarzystwa.

§ 22. Zebrania Towarzystwa bywają: zwyczajne, roczne i nadzwyczajne.

§ 23. Zebrania zwyczajne wyznaczają się raz na miesiąc i częściej, jeżeli się okaże tego potrzeba albo jeżeli Towarzystwo tego życzyć sobie będzie.

Na zebraniach tych członkowie komunikują swoje próby i spostrzeżenia, naradzają się nad sprawami Towarzystwa i oglądają wystawione produkta ogrodnicze.

Komunikaty członków Towarzystwa mogą być robione we wszystkich językach europejskich.

§ 24. Na zebraniu rocznem w miesiącu Styczniu odbywają się wybory urzędników, czyta się sprawozdanie o czynnościach, postępach i środkach pieniężnych Towarzystwa, rozpoznaje się i zatwierdza się budżet Towarzystwa za rok bieżący i odbywają się wybory trzech członków, nie zajmujących urzędów w towarzystwie, do komisji, rewidującej fundusze i majątek Towarzystwa. Sprawozdanie roczne, po zatwierdzeniu go przez Ogólne Zebranie, przedstawia się do Ministerjum Dóbr Państwa i do Głównego Naczelnika kraju, najpóźniej 1-go Lutego każdego roku.

§ 25. Zebrania nadzwyczajne zwołuje Zarząd zapomocą ogłoszeń w gazetach, w celu zdecydowania przedmiotów szczególniejszej wagi i wyboru na urzędy Prezesa i Wice-Prezesa Zarządu, wrazie wystąpienia tych osób z Towarzystwa przed upływem terminu, na który zostały wybrane.

§ 26. Sprawy na zebraniach decydują się większością głosów. Wrazie równości głosów, głos Prezesa przeważa.

§ 27. Для дѣйствительности постановлений Общихъ Собраний Общества необходимо присутствие въ нихъ не менѣе 12 членовъ, сверхъ членовъ, составляющихъ Правленіе.

§ 28. Въ случаѣ если собраніе не состоится, за неприбытіемъ указаннаго числа членовъ, то для рѣшенія вопросовъ, оставшихся не разрѣшенными, чрезъ двѣ недѣли созывается вторичное собраніе, постановленія котораго считаются дѣйствительными, независимо отъ числа присутствовавшихъ въ собраніи членовъ. О днѣ вторичнаго собранія и подлежащихъ разсмотрѣнію вопросахъ члены Общества извѣщаются особыми повѣстками и публикаціями.

VI. Правленіе Общества.

§ 29. Правленіе Общества находится въ гор. Варшавѣ и состоитъ изъ Президента, двухъ Вице-Президентовъ, шести членовъ, двухъ секретарей и казначея, избранныхъ изъ среды членовъ учредителей, почетныхъ и дѣйствительныхъ.

§ 30. Правленіе занимается текущими дѣлами, управляетъ имуществомъ Общества, составляетъ и представляетъ на утвержденіе Общаго Собранія смѣту доходовъ и расходовъ, отдаетъ въ своихъ дѣйствіяхъ отчетъ чтеніемъ извлеченій изъ своихъ протоколовъ и предлагаетъ на разрѣшеніе Общаго Собранія всѣ наиболѣе важныя, изъ числа подлежащихъ вѣдѣнію Общества, вопросы.

§ 31. Дѣла въ Правленіи рѣшаются большинствомъ голосовъ. Въ случаѣ равенства голосовъ, перевѣсъ даетъ голосъ Предсѣдателя.

§ 32. Общество имѣетъ печать съ надписью его наименованія.

VII. Должностныя лица Общества.

§ 33. Президентъ предсѣдательствуетъ въ засѣданіяхъ Правленія, созываемыхъ имъ по мѣрѣ надобности, и въ собраніяхъ Общества, въ которыхъ направляетъ совѣщанія, наблюдаетъ за порядкомъ дѣлопроизводства и вообще заботится о достиженіи Обществомъ поставленныхъ ему цѣлей.

§ 27. Do ważności postanowień zebrań ogólnych Towarzystwa konieczną jest obecność na nich przynajmniej 12 członków, oprócz członków stanowiących Zarząd.

§ 28. Jeżeli Zebranie nie przyjdzie do skutku z powodu nieprzybycia wskazanej liczby członków, w takim razie dla rozstrzygnięcia kwestyj, które pozostały niezdecydowane, zwołuje się w ciągu dwóch tygodni powtórne zebranie, którego postanowienia uważają się za ważne, niezależnie od liczby obecnych na zebraniu członków. O dniu powtórnego zebrania i ulegających rozpoznaniu kwestiach członkowie Towarzystwa zawiadamiają się zapomocą oddzielnych awizacyj i ogłoszeń.

VI. Zarząd Towarzystwa.

§ 29. Zarząd Towarzystwa znajduje się w m. Warszawie i składa się z Prezesa, dwóch Wice-Prezesów, sześciu członków, dwóch sekretarzów i kasyera, wybieranych spośród członków założycieli, honorowych i rzeczywistych.

§ 30. Zarząd zajmuje się interesami bieżącymi, zarządza majątkiem Towarzystwa, sporządza i przedstawia pod zatwierdzenie Ogólnego Zebrania budżet dochodów i rozchodów, zdaje sprawę ze swoich czynności, czytając wyciągi ze swoich protokołów, i przedstawia do decyzji Ogólnego Zebrania wszystkie najważniejsze kwestye, w zakres czynności Towarzystwa wchodzące.

§ 31. Sprawy w Zarządzie decydują się prostą większością głosów.

Wrazie równości głosów, głos Prezesa przeważa.

§ 32. Towarzystwo ma pieczęć z mianem, jakie nosi.

VII. Urzędnicy Towarzystwa.

§ 33. Prezes przewodniczy na zebraniach Zarządu, zwoływanych przez niego wrazie potrzeby i na zebraniach Towarzystwa, w których kieruje obradami, ma nadzór nad porządkiem referatów i wogóle stara się o osiągnięcie przez Towarzystwo zamierzonych celów.

§ 34. Вице-Президенты первый и второй заступают Президента въ его отсутствіи, по порядку старшинства.

§ 35. Первый секретарь составляетъ и скрѣпляетъ всѣ бумаги и документы, составляетъ протоколы засѣданій Правленія и Общаго Собранія и ведетъ внутреннюю переписку по дѣламъ Общества. На него же возлагается забота о доставленіи, для обсужденія въ Общихъ Собраніяхъ, матеріаловъ и статей по предметамъ дѣятельности Общества. Вся переписка Общества съ правительственными учрежденіями и лицами производится на русскомъ языкѣ.

§ 36. Второй секретарь ведетъ переписку на иностранныхъ языкахъ заведываетъ бібліотекою и замѣняетъ перваго секретаря, въ случаѣ его отсутствія.

§ 37. Казначей заведываетъ кассою Общества и ведетъ книги, на основаніи инструкціи, составленной Правленіемъ.

§ 38. Первый секретарь и казначей составляютъ годовые отчеты и имѣютъ наблюденіе за имуществомъ Общества.

VIII. Коммисія Общества.

§ 39. Для предварительнаго обсужденія специальныхъ вопросовъ, относящихся къ разнымъ отраслямъ садоводства, а именно: къ теоріи садоводства и вспомогательнымъ естественнымъ наукамъ, цвѣтоводству, плодоводству, огородничеству и садовой механикѣ, образуются особыя постоянныя коммисіи, составленныя изъ специалистовъ, избранныхъ изъ среды членовъ Общества, въ числѣ не менѣе трехъ лицъ въ каждую. Въ составъ этихъ коммисій могутъ входить и члены Правленія.

§ 40. Вопросы, подлежащіе обсужденію въ означенныхъ особыхъ коммисіяхъ, передаются въ оныя Правленіемъ Общества.

§ 41. Каждая коммисія избираетъ изъ своей среды председателя и секретаря.

§ 42. Если вопросъ, по своей сложности, подлежитъ обсужденію двухъ или болѣе коммисій, въ такомъ случаѣ онѣ соединяются вмѣстѣ. Въ соединенныхъ такимъ образомъ коммисіяхъ председатель и секретарь избираются изъ среды присутствующихъ членовъ большинствомъ голосовъ.

§ 43. Коммисія заключенія свои по даннымъ вопросамъ представляетъ въ Правленіе Общества.

§ 34. Wice-Prezesi, pierwszy i drugi, zastępują Prezesa podczas jego nieobecności kolejno, podług starszeństwa.

§ 35. Pierwszy sekretarz sporządza i poświadcza wszystkie papiery i dokumenty, sporządza protokoły posiedzeń Zarządu i Ogólnego Zebrania i prowadzi wewnętrzną korespondencję w sprawach Towarzystwa. Na niego również wkłada się obowiązek dostarczania, do rozpoznania i zdecydowania na Ogólném Zebraniu, materyałów i pozycji w przedmiotach działalności Towarzystwa. Cała korespondencya Towarzystwa z władzami rządowymi i urzędnikami odbywa się w języku rosyjskim.

§ 36. Drugi sekretarz prowadzi korespondencję w językach zagranicznych, zawiaduje biblioteką i zastępuje pierwszego sekretarza wrazie jego nieobecności.

§ 37. Kasyer zawiaduje kasą Towarzystwa i prowadzi książki, na zasadzie instrukcji, sporządzonej przez Zarząd.

§ 38. Pierwszy sekretarz i kasyer sporządzają roczne sprawozdania i mają nadzór nad majątkiem Towarzystwa.

VIII. Komisya Towarzystwa.

§ 39. Dla pierwsiastkowego rozpoznania kwestyj specjalnych, odnoszących się do różnych gałęzi ogrodnictwa, a mianowicie: do teorii ogrodnictwa i pomocniczych nauk przyrodniczych, uprawy kwiatów, owoców i warzyw oraz mechaniki ogrodniczej tworzą się oddzielne stałe komisye, składające się ze specjalistów, wybranych zpośród członków Towarzystwa, w liczbie przynajmniej trzech osób na każdą. Do składu tych komisyj mogą należeć i członkowie zarządu.

§ 40. Kwestye, ulegające rozpoznaniu w pomienionych komisjach specjalnych, przesyła do nich Zarząd Towarzystwa.

§ 41. Każda komisya wybiera z łona swojego prezesa i sekretarza.

§ 42. Jeżeli kwestya, z powodu swojej zawikłości, ulega rozpoznaniu dwóch lub więcej komisyj, w takim razie komisye te łączą się razem. W złączonych w taki sposób komisjach prezesa i sekretarza wybiera się z obecnych członków większością głosów.

§ 43. Komisya wnioski swoje w danych kwestyach przedstawia Zarządowi Towarzystwa.

IX. Порядок избранія членовъ Правленія и членовъ комиссій Общества

§ 44. Выборы всѣхъ членовъ Правленія производятся въ годовомъ собраніи Общества.

§ 45. Для избранія Президента, членъ, имѣющій право голоса и присутствующій въ собраніи, подаетъ закрытую записку съ именемъ того члена, котораго онъ предлагаетъ въ кандидаты на званіе Президента.

Изъ числа этихъ кандидатовъ трое, получившіе наибольшее число голосовъ, баллотируются и получившіи большинство избирательныхъ голосовъ признается Президентомъ. При равенствѣ голосовъ, полученныхъ баллотирующимися кандидатами, производится вторичная баллотировка.

§ 46. Вице-Президенты избираются тѣмъ же порядкомъ, какъ и Президентъ. Для облегченія выборовъ, Правленіе можетъ предложить кандидатовъ.

§ 47. Всѣ прочіе члены Правленія избираются простою баллотировкою простымъ большинствомъ голосовъ.

§ 48. Кандидаты въ члены комиссій избираются Правленіемъ и представляются на утвержденіе Общаго Собранія.

§ 49. Всѣ члены Правленія избираются на три года; по истеченіи этого срока они могутъ быть избраны вновь. Сроки выборовъ распределяются слѣдующимъ образомъ: въ первый годъ выбываютъ Президентъ, два члена, по алфавиту ихъ фамилій, и казначей; во второй—первый Вице-Президентъ, первый секретарь и другіе два члена; въ третій—выбываютъ остальные члены.

§ 50. Въ случаѣ отсутствія Президента и Вице-Президентовъ, для предсѣдательства въ Собраніи избирается, закрытыми записками, одинъ изъ присутствующихъ членовъ Общества.

§ 51. Для временнаго исполненія обязанностей отсутствующаго члена Правленія, Правленію предоставляется право пригласить, по его усмотрѣнію, одного изъ членовъ Общества, но не иначе, какъ съ утвержденія Собранія.

§ 52. Члены комиссій избираются на три года. По истеченіи этого срока они могутъ быть избраны вновь.

IX. Sposób wybierania członków Zarządu i członków komisji Towarzystwa.

§ 44. Wybory wszystkich członków Zarządu Towarzystwa odbywają się na roczném zebraniu Towarzystwa.

§ 45. W celu wyboru Prezesa, członek, mający prawo do głosu i obecny na zebraniu, podaje zamkniętą notatkę z nazwiskiem tego członka, którego proponuje jako kandydata na prezesa.

Zpomiedzy tych kandydatów trzej, którzy otrzymali największą liczbę głosów, balotują się i ten, kto otrzyma większość głosów wyborczych, uznaje się za Prezesa. Wrazie równości głosów, otrzymanych przez balotowanych kandydatów, odbywa się powtórne balotowanie.

§ 46. Wice-Prezesi wybierają się w taki sam sposób, jak i Prezes. Dla ułatwienia wyborów Zarząd może zaproponować kandydatów.

§ 47. Wszyscy pozostali członkowie Zarządu wybierają się przez proste balotowanie prostą większością głosów.

§ 48. Kandydatów na członków komisji wybiera Zarząd i przedstawia do zatwierdzenia Ogólnemu Zebraniu.

§ 49. Wszyscy członkowie zarządu wybierają się na trzy lata; po upływie tego terminu mogą być wybrani na nowo. Termina wyborów rozdzielają się w sposób następujący: w pierwszym roku wychodzi Prezes, dwóch członków, podług alfabetu ich nazwisk, i kasyer; w drugim—pierwszy Wice-Prezes, pierwszy sekretarz i drugich dwóch członków; w trzecim—wychodzi reszta członków.

§ 50. Wrazie nieobecności Prezesa i Wice-Prezesów, do przewodniczenia w Zebraniu wybiera się zapomocą zamkniętych notatek jeden z obecnych członków Towarzystwa.

§ 51. Do tymczasowego wykonywania obowiązków nieobecnego członka Zarządu, Zarząd ma prawo zapraszać, podług swego uznania, jednego z członków Towarzystwa, który jednakże powinien być koniecznie zatwierdzony przez Zebranie.

§ 52. Członkowie komisji wybierają się na lat trzy. Po upływie tego terminu mogą być wybrani na nowo.

X. Имущество Общества.

§ 53. Общество можетъ владѣть движимымъ и недвижимымъ имуществомъ, приобретаемымъ для цѣлей Общества.

§ 54. Суммы на покрытие текущихъ расходовъ Общества хранятся у казначея; прочія же хранятся въ Польскомъ Банкѣ, или обращаются въ правительственныя или Правительствомъ гарантированныя бумаги.

XI. Выставки.

§ 55. Обществу предоставляется право устраивать выставки садоводства во всякое время, съ разрѣшенія мѣстнаго начальства.

§ 56. Для устройства выставки избирается Общимъ Собраніемъ особая коммисія изъ нѣсколькихъ членовъ, по предложенію Правленія.

§ 57. Коммисія эта занимается составленіемъ программы выставки, подлежащей утвержденію Общаго Собранія, и всѣми распоряженіями какъ до открытія, такъ и въ продолженіи выставки.

§ 58. Общее Собраніе предоставляет въ распоряженіе коммисіи сумму, нужную на расходы по выставкѣ.

§ 59. Сборъ за входъ на выставку составляетъ доходъ Общества и сдается казначею по прошествіи каждаго дня.

§ 60. Для присужденія премій на выставкѣ, Общее Собраніе выбираетъ экспертовъ изъ предложенныхъ Правленіемъ кандидатовъ.

§ 61. Наградами служатъ большія и малыя золотыя, большія и малыя серебряныя медали, бронзовыя медали, дипломы заслуги, дипломы одобренія, похвальные листы и денежныя награды.

Рисункъ медали утверждается Правительствомъ.

XII. Измѣненіе Устава.

§ 62. Если опытъ укажетъ необходимость въ измѣненіи настоящаго Устава, то проекты таковыхъ измѣненій могутъ быть

X. Majątek Towarzystwa.

§ 53. Towarzystwo może posiadać majątek ruchomy i nieruchomy, nabywany dla celów Towarzystwa.

§ 54. Sumy na pokrycie rozchodów bieżących Towarzystwa zachowują się u kasyera; inne zaś zachowują się w Banku Polskim albo też zamieniają się na papiery rządowe lub przez Rząd zagwarantowane.

XI. Wystawy.

§ 55. Towarzystwu służy prawo urządzać wystawy ogrodnicze w każdym czasie, za pozwoleniem miejscowej zwierzchności.

§ 56. Do urządzenia wystawy Ogólne Zebranie wybiera oddzielną komisję z kilku członków, zaproponowanych przez Zarząd.

§ 57. Komisya ta zajmuje się sporządzeniem programu wystawy, który ulega zatwierdzeniu Ogólnego Zebrania i wszelkiemi rozporządzeniami, tak do otwarcia jak i do dalszego urządzenia wystawy odnoszącemi się.

§ 58. Ogólne Zebranie oddaje do rozporządzenia komisji sumę, potrzebną na rozchody na wystawę.

§ 59. Opłata za wejście na wystawę stanowi dochód Towarzystwa i pieniądze ztąd zebrane oddają się kasyerowi po upływie każdego dnia.

§ 60. Do przysądzania nagród na wystawie, Ogólne Zebranie wybiera biegłych, z kandydatów przedstawionych przez Zarząd.

§ 61. Jako nagrody służą duże i małe medale złote, duże i małe, medale srebrne, medale brązowe, dyplomy zasługi, dyplomy uznania, listy pochwalne i nagrody pieniężne.

Rysunek medalu zatwierdza Rząd.

XII. Zmiana Ustawy.

§ 62. Jeżeli doświadczenie wskaże konieczność zmiany niniejszej Ustawy, to projekty takich zmian mogą być przedstawiane przez

предлагаемы Правленіемъ, въ обыкновенныхъ ежемѣсячныхъ собраніяхъ, или непосредственно отъ его имени, или по желанію, выраженному письменно, по крайней мѣрѣ, десятью членами Общества.

Для обсужденія этихъ измѣненій, созывается чрезвычайное собраніе, въ которомъ считаются принятыми только тѣ измѣненія, на кои послѣдуетъ согласіе двухъ третей наличныхъ голосовъ. Проектъ измѣненій представляется, въ установленномъ порядкѣ, на утвержденіе Правительства.

ХІІІ. Закрытіе Общества.

§ 63. Въ случаѣ закрытія Общества, принадлежащее ему движимое и недвижимое имущество, по удовлетвореніи лежащихъ на Обществѣ обязательствъ, обращается на учебныя или благотворительныя цѣли, по постановленію послѣдняго Общаго Собранія членовъ.

§ 64. Вопросъ о закрытіи Общества разсматривается въ чрезвычайномъ собраніи, въ присутствіи не менѣе $\frac{2}{3}$ всего числа членовъ Общества, и для разрѣшенія его требуется большинство $\frac{2}{3}$ голосовъ.

§ 65. О послѣдовавшемъ рѣшеніи закрыть Общество, Правленіе доноситъ Министерству Государственныхъ Имуществъ и Главному Начальнику края и публикуетъ въ вѣдомостяхъ.

Подписалъ: Министръ Государственныхъ Имуществъ,
Статсъ-Секретарь *М. Островскій*.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 28 Сентября, N. 101 стр. 188.)

Rząd na zwyczajnych zebraniach miesięcznych albo bezpośrednio w jego imieniu albo na życzenie wyrażone piśmiennie przynajmniej przez dziesięciu członków Towarzystwa.

Dla zdecydowania tych zmian zwołuje się zebranie nadzwyczajne, w którym uważają się za przyjęte tylko te zmiany, na które zgodzi się dwie trzecie członków głosujących. Projekt zmian przedstawia się w ustanowiony sposób do zatwierdzenia Rządu.

XIII. Zwinienie Towarzystwa.

§ 63. Wrazie zwinienia Towarzystwa, należący do niego majątek ruchomy i nieruchomy, po zaspokojeniu ciążących na Towarzystwie zobowiązań używa się na cele naukowe lub dobroczynne, podług postanowienia Ogólnego Zebrania członków.

§ 64. Kwestya zwinienia Towarzystwa rozpoznaje się na zebraniu nadzwyczajném, w obecności przynajmniej $\frac{2}{3}$ ogólnej liczby członków Towarzystwa, i dla jej rozstrzygnięcia wymaga się większości $\frac{2}{3}$ głosów.

§ 65. O zapadłej decyzji względem zwinienia Towarzystwa Zarząd donosi Ministeryum Dóbr Państwa i Głównemu Naczelnikowi kraju i ogłasza w dziennikach.

Podpisał: Minister Dóbr Państwa,
Sekretarz Stanu *M. Ostrowski*.

51.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ С.-ПЕТЕРБУРГСКАГО ПРИСУТСТВІЯ ОПЕКУНСКАГО СОВѢТА.

Объ увеличеніи нормальнаго оклада жалованья служителейъ изъ питомцевъ С.-Петербургскаго Воспитательнаго Дома въ Варшавскомъ институтѣ, для исчисления размѣровъ постепенныхъ прибавокъ и пенсій.

Исправляющій должность Главноуправляющаго Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріею по учрежденіямъ Императрицы Маріи, Сенаторъ Герардъ увѣдомилъ Управляющаго Министерствомъ Юстиціи, что ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу положенія Опекунскаго Совѣта учреждений Императрицы Маріи, въ 19 день Августа 1884 года, Высочайше повелѣть соизволилъ, въ дополненіе къ Высочайшему повелѣнію 15 Марта 1880 г., (Собр. узак. и распор. Правит. 22 Апрѣля 1880 г. N. 36, ст. 268) нормальный окладъ жалованья служителейъ изъ питомцевъ С.-Петербургскаго Воспитательнаго Дома въ Варшавскомъ институтѣ, для исчисления размѣровъ постепенныхъ прибавокъ и пенсій, опредѣлить въ *семьдесятъ два рубля* въ годъ, вмѣсто установленнаго 36-ти рублеваго оклада, но съ тѣмъ, чтобы этимъ высшимъ окладомъ пользовались только тѣ питомцы, которыя безпорочно прослужатъ въ Варшавскомъ институтѣ не менѣе пяти лѣтъ.

(С. У. и Р. II., 1884 г. 28 Сентября, N. 101, стр. 1901).

51.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE S.-PETERSBURSKIEGO KOMPLETU RADY OPIEKUŃCZEJ.

O powiększeniu normalnej płacy, służącym w instytucie Warszawskim, wychowanicom Domu Wychowawczego S.-Petersburskiego, dla obliczenia wysokości stopniowych dodatków i emerytury.

Sprawujący urząd Główno-Zarządzającego Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelaryą w przedmiocie instytucyj Cesarzowej Maryi, Senator Gerard zawiadomił Zarządzającego Ministerjum Sprawiedliwości, że NAJJAŚNIEJSZY PAN, na najpoddańsze przedstawienie postanowienia Rady Opiekuńczej instytucyj Cesarzowej Maryi, w dniu 19 Sierpnia 1884 r. Najwyżej rozkazać raczył: w uzupełnieniu do Najwyższego rozkazu z dnia 15 Marca 1880 roku (Sobr. Uzak. i Rasp. Praw. z dnia 22 Kwietnia 1880 roku Nr. 36 art. 268) normalną płacę wychowanicom Domu Wychowawczego S.-Petersburskiego, służącym w instytucie Warszawskim, dla obliczania stopniowych dodatków i emerytur, określić na *siemdziesiąt dwa ruble* rocznie, zamiast ustanowionej płacy 36-cio rublowej; z tém jednakże zastrzeżeniem, ażeby z téj wyższej płacy korzystały te tylko z wychowanie, które przesłużą bez zarzutu w instytucie Warszawskim przynajmniej lat pięć.

52.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О расходѣ на содержаніе причта при церкви въ гор. Лодзи.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственного Совѣта, о расходѣ на содержаніе причта при церкви въ гор. Лодзи, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.
31-го Іюля 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ журнала Департа- Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ представ- мента Государ- вленіе Оберъ - Прокурора Святѣйшаго Синода, ственной Экономіи о расходѣ на содержаніе причта при церкви въ 7 Іюля 1884 г. гор. Лодзи, *мнѣніемъ положила*: настоящее пред- ставленіе утвердить и, вслѣдствіе того, предоста- вить Оберъ-Прокурору Святѣйшаго Синода вносить, начиная съ будущаго 1885 года, въ подлежащія подраздѣленія смѣты сего вѣ- домства, на содержаніе причта при православной церкви въ городѣ Лодзи, по *тысячъ восьмисотъ тридцати рублей* въ годъ, въ томъ числѣ: жалованья священнику по 1200 рублей и псаломщику по 300 руб., квартирныхъ, впредь до устройства причтоваго дома, свя- щеннику по 200 руб. и псаломщику по 50 руб. и на наемъ церков- наго сторожа по 80 рублей въ годъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. II. 1884 г. 5 Октября N. 103 стр. 1913).

52.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O rozchodzie na utrzymanie duchowieństwa przy cerkwi w m. Łodzi.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadła w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa, Zdanie, o rozchodzie na utrzymanie duchowieństwa przy cerkwi w m. Łodzi, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

31-go Lipca 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii kulu Departamentu Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Naczelnego Prokuratora Najświętszego Synodu, o roz- z d. 7 Lipca 1884 r. chodzie na utrzymanie duchowieństwa przy cerkwi w m. Łodzi, *uchwaliła zdanie*: niniejsze przedsta- wienie zatwierdzić i wskutek tego poruczyć Naczelnemu Prokuratorowi Najświętszego Synodu wносить, poczynając od roku 1885, pod odpowiednie rubryki budżetu tego wydziału, na utrzy- manie duchowieństwa przy cerkwi prawosławnej w m. Łodzi, po *tysiąc ośmset trzydzieści rubli* rocznie; z tego: pensyi dla księdza po 1200 rs. i dla psalmisty po 300 rs.; na mieszkanie, aż do zbudowania domu dla duchowieństwa, po 200 rs. dla księdza a dla psalmisty po 50 rs. i na najem stróża cerkiewnego po 80 rs. rocznie.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezes i Człon- kowie.

33.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ освобожденіи чиновниковъ, состоящихъ на службѣ въ губерніяхъ Царства Польскаго отъ участія въ складкѣ на содержаніе начальныхъ училищъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ освобожденіи чиновниковъ, состоящихъ на службѣ въ губерніяхъ Царства Польскаго, отъ участія въ складкѣ на содержаніе начальныхъ училищъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЪ*.

15-го Мая 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министерства Народнаго Просвѣщенія объ освобожденіи чиновниковъ, состоящихъ на службѣ въ губерніяхъ Царства Польскаго, отъ участія въ складкѣ на содержаніе начальныхъ училищъ, 14-го Апрѣля 1884 г. *мнѣніемъ положили:*

Въ измѣненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

„Состоящіе на государственной службѣ въ губерніяхъ Царства Польскаго чиновники, если они не владѣютъ въ предѣлахъ

33.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O uwolnieniu urzędników, będących w służbie w guberniach Królestwa Polskiego od udziału w składce na utrzymanie szkół początkowych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o uwolnieniu urzędników, będących w służbie w guberniach Królestwa Polskiego, od udziału w składce na utrzymanie szkół początkowych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

15-go Maja 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministeryum Oświaty Publicznej o uwolnieniu urzędników, będących w służbie w guberniach Królestwa Polskiego, od udziału w składce na utrzymanie szkół początkowych, *uchwaliła zdanie:* 1884 r.

Zmieniając właściwe prawa postanowić:

„Pozostający w służbie państwowej w guberniach Królestwa Polskiego urzędnicy, jeżeli nie posiadają w obrębie tego kraju ma-

этого края недвижимымъ имуществомъ, либо промышленнымъ или торговымъ заведеніемъ, освобождаются отъ обязательнаго участія въ складкѣ на содержаніе начальныхъ училищъ. При этомъ означенныя лица сохраняютъ за собою право пользоваться спми училищами для образованія своихъ дѣтей, со взносомъ ежегодной платы въ размѣрѣ *девятиста* копѣекъ за каждаго ученика или ученицу.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 9 Октября, N. 104 стр. 1929).

54.

Распоряженіе Министра Финансовъ.

Объ измѣненіи штатовъ нѣкоторыхъ таможенныхъ учреждений.

На основаніи 25 статьи т. VI Св. Зак. Уст. там., по прод. 1876 г., Министромъ Финансовъ сдѣланы распоряженія объ измѣненіи штатовъ въ слѣдующихъ таможенныхъ учрежденіяхъ:

Въ Михаловицкой таможенѣ къ штату оной добавлена должность бухгалтера.

jątków nieruchomych albo zakładów przemysłowych lub handlowych, uwalniają się od obowiązkowego udziału w składce na utrzymanie szkół początkowych. Przytém pomienione osoby zachowują prawo korzystania z tych szkół dla kształcenia w nich swoich dzieci, wnosząc roczną opłatę w ilości *dziewięćdziesięciu* kopiejek od każdego ucznia lub uczennicy.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

54.

Rozporządzenie Ministra Finansów.

O zmianie etatów niektórych instytucyj celnych.

Na zasadzie artykułu 25 t. VI Sw. Zak. Ust. cel. podług dal. c. z r. 1876, Minister Finansów wydał rozporządzenie o zmianie etatów w następujących instytucjach celnych:

Na komorze Michałowickiej do jęj etatu dodano posadę buchaltera.

ШТАТЪ

составленный на основаніи 25 ст. Уст. там., по прод. 1876 года,
вновь учреждаемой должности таможенного вѣдомства.

	Число штатныхъ чиновниковъ.	Штатное содержаніе.					Классы по долж-ности	Разрядъ по шитью на мундирахъ
		Жалованье	Столовыхъ	Квартирныхъ	Всего	Всѣмъ		
Михаловицкая та-можня: Бухгалтеръ	1	250	250	100	600	600	X	X

Подписалъ: Министръ Финансовъ Н. Бунге.
(С. У. и Р. П. 1884 г. 9 Октября, N. 104 стр. 1934).

55.

Распоряженіе Министра Финансовъ.

О приѣмѣ въ уплату таможенныхъ пошлинъ вышедшихъ въ тиражъ консолидированныхъ облигацій Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ седьмого выпуска, равно и купоновъ отъ сихъ бумагъ.

По слѣдъ Высочайше утвержденнаго 10 Ноября 1876 года положенія Комитета Финансовъ (п. 2), о взиманія таможенныхъ пошлинъ золотою валютою, Министръ Финансовъ разрѣшилъ приѣмъ въ уплату таможенныхъ пошлинъ вышедшихъ въ тиражъ консоли-

ЕТАТ

sporządzony na zasadzie art. 25 Ust. cel., podług dal. c. z r. 1876,
nowo-utworzonéj posady w wydziale celnym.

	Liczba urzędni- ków etatowych	Uposażenie etatowe.					Klasy i kate- gorye	Kategorie podług haftu na mundurze
		Pensya	Na stół	Na mie- szkanie	Ogółem	Wszystkim		
Komora Michał- wicka: Buchhalter	1	250	250	100	600	600	X	X

Podpisał: Minister Finansów N. Bunge.

55.

Rozporządzenie Ministra Finansów.

O przyjmowaniu na opłatę cła wylosowanych obligacyj konsolidowanych dróg żelaznych rosyjskich siódméj emisji, jak również kuponów od tych papierów.

Na mocy Najwyżéj zatwierdzonego d. 10 Listopada 1876 r. postanowienia Komitetu Finansów (ust. 2), o pobieraniu cła w walucie złotéj, Minister Finansów zezwolił na przyjmowanie na opłatę cła wylosowanych obligacyj konsolidowanych dróg żelaznych rosyj-

дированныхъ облигацій Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ седьмого выпуска, равно и купоновъ отъ сихъ бумагъ текущаго и предшествоващаго оному сроковъ, по цѣнамъ, показаннымъ въ нижеслѣдующихъ вѣдомостяхъ и на точномъ основаніи опубликованныхъ въ N. 111 Собранія узаконеній и распоряженій Правительства за 1876 г. правилъ о взиманіи таможенныхъ пошлинъ ⁽¹⁾.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 9 Октября, N. 104 стр. 1934)

56.

РАСПОРЯЖЕНІЕ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ.

О преобразованіи Радѣвской таможенной заставы въ переходный пунктъ и Піотраковскаго переходнаго пункта—въ таможенную заставу.

Министръ Финансовъ донесъ Правительствующему Сенату, что имъ, на основаніи 25 статьи т. VI Св. Зак. Уст. там., по прод. 1876 г., преобразованы: Радѣвская таможенная заставка—въ переходный пунктъ, а Піотраковскій переходный пунктъ—въ таможенную заставу.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 23 Октября, N. 106 стр. 1966).

⁽¹⁾ См. таблицы въ концѣ тома.

(Прим. издат.).

skich siódmej emisji, jak również kuponów od tych papierów bieżącego i poprzedniego terminu, po cenach, wskazanych w następujących wykazach i przy ścisłym zastosowaniu się do ogłoszonych w N-rze 111 „Sobrania Uzakonienij i Rasporiazenij Prawitelstwa za r. 1876,” przepisów o pobieraniu cła w walucie złotej ⁽¹⁾.

50.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW.

O zamianie roгатki celnej Radziejowskiej na punkt przejściowy i punktu przejściowego Piotrkowskiego na roгатkę celną.

Minister Finansów doniósł Rządzącemu Senatowi, że na zasadzie artykułu 25 t. VI Sw. Zak. Ust. cel., podług dal. c. z r. 1876, zamienione zostały: roгатка celna Radziejowska na punkt przejściowy i punkt przejściowy Piotrkowski—na roгатkę celną.

⁽¹⁾ Zob. tablice na końcu tomu.

(Przyp. wyd.)

57.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ
МИНИСТРА ЮСТИЦИИ.

Объ измѣненіяхъ въ спискѣ судебныхъ учреждений, коимъ, на основаніи 2 ст. Конвенціи, заключенной между Россією и Австрією 21 Марта (2 Апрѣля) 1884 г., принадлежитъ право непосредственныхъ сношеній.

Согласно 2 статьѣ Конвенціи о непосредственныхъ сношеніяхъ между судебными учреждениями Варшавскаго судебного округа и Австрійскими пограничными судами Львовскаго и Краковскаго округовъ, заключенной между Россією и Австрією 21 Марта (2 Апрѣля) 1884 г., договаривающіяся стороны предоставили себѣ взаимно сообщать объ измѣненіяхъ названій судебныхъ учреждений, коимъ, на основаніи той же 2 статьи, принадлежитъ право непосредственныхъ сношеній.

Нынѣ Министерство Иностранныхъ Дѣлъ, сношеніемъ отъ 3 Октября 1884 года за N. 7832, увѣдомило Министерство Юстиціи, что по распоряженію Австро-Венгерскаго правительства учрежденъ въ Бржезани, въ Галиціи, уѣздный судъ (Tribunal de district), съ назначеніемъ при немъ прокурора и съ подчиненіемъ его вѣдѣнію части территоріи, отдѣленной отъ Злочевскаго и Тарнопольскаго судовъ.

(С. У. и Р. Ц., 188 г. 23 Октября N. 108 стр. 1998).

57.

PRZEDSTAWIENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

O zmianach w spisie instytucyj sądowych, którym, na zasadzie art. 2 Konwencji, zawartej pomiędzy Rosyą a Austryą d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1884 r., służy prawo do stosunków bezpośrednich.

Stosownie do artykułu 2 Konwencji o stosunkach bezpośrednich pomiędzy instytucjami sądowymi okręgu sądowego Warszawskiego a sądami pogranicznymi Austryackimi okręgu Lwowskiego i Krakowskiego, zawartej pomiędzy Rosyą a Austryą dnia 21 Marca (2 Kwietnia) 1884 roku, strony umowę zawierające pozostawiły sobie wzajemnie prawo komunikowania sobie o zmianach nazw instytucyj sądowych, którym na zasadzie tegoż artykułu 2 służy prawo do stosunków bezpośrednich.

Obecnie, Ministerium Spraw Zagranicznych, odezwą z d. 3-go Października 1884 r., za Nr. 4832, uwiadomiło Ministerium Sprawiedliwości, że na mocy rozporządzenia Rządu Austryacko-Węgierskiego, utworzony został w Brzezaniu w Galicyi sąd powiatowy (Tribunal de district), przy którym mianowany został prokurator i którego kompetencji oddaną została część terytorium oddzielona od sądów Złoczowskiego i Tarnowskiego.

58.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАР-
СТВЕННАГО СОВѢТА.

О зачисленіи въ спеціальныя средства капитала, пред-
назначеннаго на устройство горнаго училища
въ Царствѣ Польскомъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспользовавшееся мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственнаго Совѣта, о зачисленіи въ спеціальныя средства капитала, предназначеннаго на устройство горнаго училища въ Царствѣ Польскомъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,
Генералъ-Адъютантъ *фонъ-Кауфманъ*.

14-го Августа 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ
журнала Департа- Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ предста-
мента Государ- вленіе Министра Государственныхъ Имуществъ
ственной Экономіи о зачисленіи въ спеціальныя средства капитала,
7 и 30 Іюля 1884 г. предназначеннаго на устройство горнаго училища
въ Царствѣ Польскомъ, *жизніемъ положилъ*: при-
числить означенный капиталъ къ спеціальнымъ средствамъ Горнаго
Департамента, дополнявъ, соотвѣтственно сему, дѣйствующее рос-
писаніе существующихъ по разнымъ управленіямъ сборовъ и дохо-
довъ, неподлежащихъ внесенію въ финансовыя смѣты Министерствъ
и Главныхъ Управленій.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ
и Членами.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 2 Ноября, № 111 стр. 2027).

58.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zaliczeniu do specjalnych środków kapitału przeznaczonego na urządzenie szkoły górniczej w Królestwie Polskiem.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa, Zdanie, o zaliczeniu do specjalnych środków kapitału, przeznaczonego na urządzenie szkoły górniczej w Królestwie Polskiem, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,
Generał-Adjutant *von-Kaufman*.

14-go Sierpnia 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu Departamentu Ekonomii Państwowej z d. 7 i 30 Lipca 1884 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Dóbr Państwa o zaliczeniu do specjalnych środków kapitału, przeznaczonego na urządzenie szkoły górniczej w Królestwie Polskiem, *uchwaliła* *zda-
nie*: zaliczyć pomieniony kapitał do specjalnych środków Departamentu Górniczego, uzupełniwszy odpowiednio do tego obowiązujący rozkład istniejących w różnych zarządach opłat i dochodów, nieulegających wniesieniu do budżetów finansowych Ministerystw i Głównych Zarządów.

Oryginalne zdanie podpisali na protokule Prezes i Członkowie.

59.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ Уставѣ Общества взаимнаго вспоможенія прика-
щиковъ въ гор. Варшавѣ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Мини-
стровъ, въ 20 день Іюля 1884 года, Высочайше повелѣть соизво-
лилъ разрѣшить учрежденіе Общества взаимнаго вспоможенія при-
кащиковъ въ гор. Варшавѣ, причемъ удостоенъ Высочайшаго
утвержденія и Уставъ означеннаго Общества.

На подлинномъ написано: „ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ
Уставъ сей разсматривать и Высочайше утвердить соизво-
лилъ, въ Петергофѣ, въ 20 день Іюля 1884 г.“

Подписалъ:

Помощникъ Управляющаго дѣлами Комитета Министровъ *Шольцъ*.

УСТАВЪ

ОБЩЕСТВА ВЗАИМНАГО ВСПОМОЖЕНІЯ ПРИКАЩИКОВЪ
ВЪ ГОР. ВАРШАВѢ.

I. Цѣль и составъ Общества.

§ 1. Общество взаимнаго вспоможенія прикащиковъ въ гор.
Варшавѣ имѣетъ цѣлю выдавать ссуды нуждающимся своимъ чле-
намъ и безвозвратныя пособія имъ и ихъ семействамъ, а также
прискивать мѣста нуждающимся членамъ, потерявшимъ оныя не
по своей винѣ.

59.

NAJWIŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O Ustawie Towarzystwa pomocy subjektów handlowych
w m. Warszawie.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Mi-
nistrów, w dniu 20 Lipca 1884 roku, Najwyżej zezwolić raczył na
założenie Towarzystwa wzajemnej pomocy subjektów handlowych
w m. Warszawie; przytém zaszczycona została Najwyższém za-
twierdzeniem i Ustawa tego towarzystwa.

Na oryginale napisano: „NAJJAŚNIEJSZY PAN Ustawę
niniejszą rozpoznawał i Najwyżej zatwierdzić raczył, w Pe-
terhofie, w dniu 20 Lipca 1884 r.“

Podpisał:

Pomocnik Zarządzającego sprawami Komitetu Ministrów *Szolc*

U S T A W A

TOWARZYSTWA WZAJEMNÉJ POMOCY SUBJEKTÓW HANDLOWYCH
W M. WARSZAWIE.

I. Cel i skład Towarzystwa.

§ 1. Towarzystwo wzajemnej pomocy subjektów handlowych
w m. Warszawie ma na celu wydawać pożyczki będącym w potrzebie
swoim członkom oraz bezpowrotne zapomogi im i ich rodzinom, tu-
dzież wyszukiwać miejsca potrzebującym tego członkom, którzy utra-
cili je nie ze swojej winy.

§ 2. Общество состоитъ подъ наблюдениемъ мѣстной полицейской власти.

§ 3. Общество имѣетъ печать съ изображениемъ его наименованія.

II. Средства Общества.

§ 4. Средства Общества образуются:

а) изъ единовременныхъ и ежегодныхъ взносовъ его членовъ;

б) изъ процентовъ на капиталы Общества, помещаемые въ кредитныя учрежденія или обращающиеся въ государственныя или гарантированныя Правительствомъ процентныя бумаги;

в) изъ процентовъ съ суммъ, выдаваемыхъ участникамъ въ ссуду;

г) изъ пожертвованій въ пользу Общества и случайныхъ поступленій.

§ 5. Средства Общества составляютъ капиталы: а) оборотный, б) запасный и в) неприкосновенный.

§ 6. Оборотный капиталъ образуется: изъ ежегодныхъ членскихъ взносовъ, процентовъ съ запаснаго капитала Общества и съ выдаваемыхъ Обществомъ ссудъ, а также изъ разныхъ случайныхъ поступленій. Капиталъ этотъ предназначается для текущихъ расходовъ Общества.

§ 7. Запасный капиталъ образуется: изъ единовременныхъ взносовъ членовъ, суммъ, остающихся къ концу отчетнаго года неизрасходованными, дареній и отказовъ, не имѣющихъ опредѣленнаго назначенія. Капиталъ этотъ расходуется, по постановленію Общаго Собранія, только въ чрезвычайныхъ случаяхъ, какъ напр. при всеобщемъ застоѣ въ торговлѣ и промышленности, подвальныхъ болѣзняхъ и т. п.

§ 8. Неприкосновенный капиталъ образуется изъ дареній и отказовъ, имѣющихъ опредѣленное назначеніе. Капиталъ этотъ можетъ быть употребляемъ только на тѣ предметы, которые указаны дарителями.

Примѣчаніе. На принятіе Обществомъ дареній и отказовъ (§§ 7 и 8) должно быть испрашиваемо разрѣшеніе въ установленномъ порядкѣ.

§ 2. Товарищество остается подъ надзоромъ мѣстной власти полицейскій.

§ 3. Товарищество ма печать зє своїмъ назвискієм.

II. Środki Towarzystwa.

§ 4. Środki Towarzystwa tworzą się:

a) z jednorazowych i rocznych składek członków towarzystwa;

b) z procentów od kapitałów Towarzystwa, umieszczanych w instytucjach kredytowych lub zamienionych na papiery państwowe lub przez Rząd zagwarantowane;

c) z procentów od sum, wydawanych członkom tytułem pożyczki;

c) z ofiar na rzecz Towarzystwa i wypadkowych wpływów.

§ 5. Środki Towarzystwa stanowią kapitały: a) obrotowy; b) zapasowy i c) nienaruszalny.

§ 6. Kapitał obrotowy tworzy się: z rocznych składek członków, procentów od kapitału zapasowego Towarzystwa i pożyczek wydawanych przez Towarzystwo oraz różnych wypadkowych wpływów. Kapitał ten przeznacza się na rozechody bieżące Towarzystwa.

§ 7. Kapitał zapasowy tworzy się: z jednorazowych składek członków; sum, niewydatkowanych z końcem roku sprawozdawczego oraz darów i legatów, niemających określonego przeznaczenia. Kapitał ten wydatkuje się, na mocy postanowienia Ogólnego Zebrania, tylko w razach nadzwyczajnych jak np. wrazie ogólnego zastoju w handlu i przemyśle, obłożnych chorób i t. p.

§ 8. Kapitał nienaruszalny tworzy się z darów i legatów, mających określone przeznaczenie. Kapitał ten może być używany tylko na te przedmioty, które wskazali darczyńcy.

Uwaga. Na przyjęcie przez Towarzystwo darów i legatów (§§ 7 i 8) należy wyjednywać w ustanowiony sposób zezwolenie.

§ 9. Для текущихъ расходовъ оставляется въ кассѣ Общества сумма, размѣръ которой опредѣляется Общимъ Собраніемъ; остальные затѣмъ деньги, по постановленію Общаго Собранія, должны быть немедленно помѣщаемы въ кредитныя учрежденія или обрацаемы въ государственныя или гарантированныя Правительствомъ процентныя бумаги.

§ 10. Въ томъ случаѣ, если текущіе расходы Общества не могутъ быть покрыты суммами оборотнаго капитала, Правленіе Общества можетъ, съ разрѣшенія Общаго Собранія, позаимствовать изъ запаснаго капитала сумму, необходимую для покрытія означенныхъ расходовъ. Эта сумма однако же не можетъ превышать размѣра годовыхъ процентовъ, подлежащихъ причисленію къ оборотному капиталу (§ 6).

§ 11. Число членовъ Общества не ограничивается. Члены раздѣляются на дѣйствительныхъ, соребнователей и почетныхъ.

§ 12. Дѣйствительными членами Общества могутъ быть коммисіонеры, агенты, прикащики и конторщики Варшавскихъ торговыхъ и промышленныхъ заведеній, а также помощники этихъ лицъ. Всѣ эти лица должны быть не моложе 17 и не старше 50 лѣтъ.

Примѣчаніе. Несовершеннолѣтніе чины и женщины не пользуются правомъ голоса въ Общихъ Собраніяхъ.

§ 13. Членами соребнователями могутъ быть владѣльцы и компаніоны Варшавскихъ торговыхъ и промышленныхъ заведеній. Члены эти не пользуются правомъ на полученіе отъ Общества пособій.

§ 14. Въ почетные члены могутъ быть избираемы Общимъ Собраніемъ, по предложенію Правленія и Комитета Общества, лица, пользующіяся особымъ уваженіемъ или оказавшія Обществу особые услуги. Почетные члены освобождаются отъ обязательныхъ въ пользу Общества взносовъ.

§ 15. Лица, желающія вступить въ число дѣйствительныхъ членовъ и членовъ-соребнователей, рекомендуются двумя членами Общества; вопросы же о принятіи или непринятіи сихъ лицъ рѣшаются въ соединенномъ засѣданіи Правленія и Комитета.

§ 16. Лицо, не принятое въ число членовъ Общества, не можетъ баллотироваться вновь раньше истеченія шести мѣсяцевъ со времени отказа въ принятіи его.

§ 9. Na rozchody bieżące pozostawia się w kasie Towarzystwa suma, której wysokość określa Ogólne Zebranie; pozostałe pieniądze, na mocy postanowienia Ogólnego Zebrania, powinny być natychmiast umieszczone w instytucjach kredytowych albo zamienione na papiery procentowe państwowe lub przez Rząd zagwarantowane.

§ 10. Wrazie jeżeli rozchody bieżące Towarzystwa nie mogą być pokryte sumami kapitału obrotowego, Zarząd Towarzystwa może, za pozwoleniem Ogólnego Zebrania, zapożyczyć z kapitału zapasowego sumę, niezbędną na pokrycie pomienionych rozchodów. Suma ta jednakże nie może przenosić wysokości procentów rocznych, które powinny być doliczone do kapitału obrotowego (§ 6).

§ 11. Liczby członków Towarzystwa nie ogranicza się. Członkowie dzielą się na rzeczywistych, spółzawodników i honorowych.

§ 12. Członkami rzeczywistymi Towarzystwa mogą być komisyonerzy, agenci, subjekci handlowi i kantorowi zakładów handlowych i przemysłowych Warszawskich, oraz ich pomocnicy. Wszystkie te osoby powinny mieć nie mniej jak 17 a nie więcej jak 50 lat wieku.

Uwaga. Nieletni członkowie i kobiety nie mają prawa do głosu na Ogólnych Zebraniach.

§ 13. Członkami-spółzawodnikami mogą być właściciele i spółnicy zakładów handlowych i przemysłowych Warszawskich. Członkowie ci nie korzystają z prawa do otrzymywania od Towarzystwa zapomóg.

§ 14. Na członków honorowych Ogólne Zebranie może wybierać, na przedstawienie Zarządu i Komitetu Towarzystwa, osoby, cieszące się szczególném poważaniem, albo takie, które okazały Towarzystwu szczególne usługi. Członkowie honorowi uwalniają się od obowiązkowych na rzecz Towarzystwa składek.

§ 15. Osoby, które życzą sobie zapisać się na członków czynnych lub członków-spółzawodników, powinny być zarekomendowane przez dwóch członków Towarzystwa; zaś kwestye co do przyjęcia lub nieprzyjęcia tych osób, decydują się na łączném posiedzeniu Zarządu i Komitetu.

§ 16. Ten, kto nie zostanie przyjęty do liczby członków Towarzystwa, nie może być balotowany na nowo przed upływem sześciu miesięcy od czasu odmowy przyjęcia.

§ 17. Дѣйствительные члены и члены-соребнователи, при заявленіи о желаніи вступить въ число членовъ Общества, уплачиваютъ единовременно три рубля и ежегодно по шести рублей.

§ 18. Ежегодные взносы могутъ быть уплачиваемы, согласно желанію члена, ежемѣсячно, по четвертямъ, полугодіямъ или единовременно за весь годъ.

§ 19. Членъ, добровольно выбывшій изъ Общества или исключенный изъ онаго Общимъ Собраніемъ, не вправе требовать возврата сдѣланныхъ имъ взносовъ, какъ единовременныхъ, такъ и ежегодныхъ.

§ 20. Дѣйствительные члены и члены-соребнователи, уплачивающіе единовременно сто рублей, освобождаются навсегда отъ обязательныхъ взносовъ въ пользу Общества.

§ 21. Дѣйствительные члены Общества не должны, безъ уважительныхъ причинъ, уклоняться отъ исполненія возлагаемыхъ на нихъ Обществомъ обязанностей.

§ 22. Члены, не внесшіе слѣдующихъ съ нихъ платежей въ сроки, опредѣленные въ § 18 сего Устава, считаются добровольно выбывшими изъ Общества.

§ 23. Членъ, добровольно выбывшій изъ Общества, имѣетъ право баллотироваться вновь въ число членовъ, причемъ освобождается отъ уплаты вступительнаго взноса (§ 17).

§ 24. Членъ, аккуратно вносившій въ продолженіи двадцати лѣтъ членскіе взносы, освобождается отъ дальнѣйшихъ платежей, сохраняя всѣ права и преимущества, дѣйствительнымъ членамъ предоставленныя.

§ 25. Вопросы объ исключеніи членовъ изъ Общества разсматриваются и рѣшаются Общимъ Собраніемъ членовъ, съ соблюденіемъ условий, указанныхъ въ §§ 63 и 66.

III. О пособіяхъ членамъ Общества.

А. Ссуды.

§ 26. Ссуды могутъ быть выдаваемы каждому дѣйствительному члену на срокъ не выше шести мѣсяцевъ и въ размѣрѣ, не превышающемъ пятидесяти рублей, за поручительствомъ двухъ чле-

§ 17. Członkowie rzeczywiści i członkowie-spółzawodnicy, oświadczając życzenie zapisania się na listę członków Towarzystwa, płacą jednorazowo trzy ruble i corok po sześć rubli.

§ 18. Składki roczne mogą być opłacane, stosownie do życzenia członka, miesięcznie, kwartalnie, półrocznie lub jednorazowo za cały rok.

§ 19. Członek, który dobrowolnie wystąpił z Towarzystwa albo został z niego wykluczony przez Ogólne Zebranie, nie ma prawa żądać zwrotu wniesionych przez siebie składek, tak jednorazowych jak i rocznych.

§ 20. Członkowie rzeczywiści i członkowie-spółzawodnicy, płacący jednorazowo sto rubli, uwalniają się na zawsze od obowiązkowych składek na rzecz Towarzystwa.

§ 21. Członkowie rzeczywiści Towarzystwa nie powinni, bez powodów na uwzględnienie zasługujących, uchylać się od włożonych na nich przez Towarzystwo obowiązków.

§ 22. Członkowie, którzy nie wnieśli przypadających od nich opłat w terminach określonych w § 18 niniejszej Ustawy, uważają się za dobrowolnie występujących z Towarzystwa.

§ 23. Członek, który dobrowolnie wystąpił z Towarzystwa, ma prawo być balotowanym ponownie na członka; przytém uwalnia się od opłaty wpisowej (§ 17).

§ 24. Członek, który wnosił akuracie przez lat dwadzieścia składki, uwalnia się od dalszych opłat, zachowując wszystkie prawa i przywileje, nadane członkom rzeczywistym.

§ 25. Kwestye co do wykluczenia członków z Towarzystwa rozpoznaje i decyduje Ogólne Zebranie, zachowując warunki, wskazane w §§ 63 i 66.

III. O zapomogach, wydawanych członkom Towarzystwa.

А. Pożyczki.

§ 26. Pożyczki mogą być wydawane każdemu członkowi rzeczywistemu na termin nie dłuższy od sześciu miesięcy i w wysokości nieprzekraczającej pięćdziesięciu rubli, za poręczeniem dwóch członków

новъ Общества. Ручательство члена Общества одновременно за двухъ лицъ не допускается.

§ 27. Желающій воспользоваться ссудою долженъ заявить о томъ Правленію Общества письменно, обозначивъ въ такомъ заявленіи какъ размѣръ испрашиваемой ссуды, такъ и срокъ и способъ уплаты оной, разомъ или по частямъ, въ извѣстные сроки; но отъ усмотрѣнія Правленія зависитъ уменьшить размѣръ и срокъ ссуды, сообразно съ наличнымъ состояніемъ кассы Общества и числомъ требованій ссудъ.

§ 28. Членъ Правленія, желающій получить ссуду, не можетъ участвовать въ опредѣленіи, согласно предъидущему параграфу, размѣра ссуды и срока возврата оной и замѣняется въ этомъ случаѣ кандидатомъ.

§ 29. Получившій ссуду, до совершенной уплаты оной, не можетъ получить новой ссуды; поручители же лишаются права на полученіе ссуды, впредь до полного погашенія долга лицомъ, за которое они поручились.

§ 30. При выдачѣ ссудъ, проценты за оныя удерживаются впередъ, въ размѣрѣ $\frac{1}{2}\%$ въ мѣсяцъ со всей занятой суммы.

Примѣчаніе. При возвратѣ ссуды ранѣе срока, удержанные при выдачѣ ссуды проценты возвращаются по расчету за каждые пятнадцать дней.

§ 31. Примушественное право на ссуду, при одновременномъ заявленіи нѣсколькими лицами желанія получить ссуду и при невозможности, по недостатку въ кассѣ Общества денегъ, удовлетворить всѣхъ, имѣютъ лица, которыя, въ оправданіе настоятельности своего требованія, могутъ представить исключительныя семейныя обстоятельства.

§ 32. Если по прошествіи шести мѣсяцевъ со дня истеченія срока, на который взята ссуда, членъ Общества, воспользовавшійся ссудою, не внесетъ въ кассу Общества всей слѣдующей съ него суммы, не представивъ на это уважительныхъ причинъ, то такой неисправный должникъ исключается изъ числа членовъ Общества; долгъ же его пополняется поручителями. Если и засимъ долгъ не будетъ пополненъ, то взысканіе обращается на должника и поручителей его общимъ судебнымъ порядкомъ.

Towarzystwa. Порѣчение członка Towarzystwa równocześnie за dwie osoby nie jest dozwolone.

§ 27. Życzący sobie skorzystać z pożyczki powinien oświadczyć o tém Zarządowi piśmiennie, zaznaczając w takiém oświadczeniu tak wysokość wyjednywanej pożyczki jakoteż termin i sposób wypłaty takowej, razem lub częściowo w pewnych oznaczonych terminach; jednakże od uznania Zarządu zależy zmniejszyć wysokość i termin pożyczki, odpowiednio do rzeczywistego stanu kasy Towarzystwa i do liczby wniesionych prośb o pożyczki.

§ 28. Członek Zarządu, który życzy sobie otrzymać pożyczkę, nie może brać udziału w zdecydowaniu, zgodnie z poprzedzającym paragrafem, wysokości pożyczki i terminu jej zwrotu i zastępuje go w tym razie kandydat.

§ 29. Ten, kto otrzymał pożyczkę, przed jej spłatą we właściwym czasie nie może otrzymać nową pożyczki; zaś poręczyciele pozbawiają się prawa do otrzymania pożyczki, zanim ten, za kogo poręczyli, całkowicie długu swojego nie spłaci.

§ 30. Przy wydaniu pożyczek procenty za nie zatrzymują się z góry, w wysokości $\frac{1}{2}\%$ na miesiąc od całej zapożyczonej sumy.

Uwaga. Wrazie zwrotu pożyczki przed terminem, zatrzymane przy wydaniu pożyczki, procenty zwracają się, podług obrotu za każde piętnaście dni.

§ 31. Pierwszeństwo przy wydaniu pożyczki, jeżeli równocześnie zażądało jej kilka osób, wrazie niemożności zadośćuczynienia wszystkim z powodu braku pieniędzy w kasie Towarzystwa, służy tym, którzy na usprawiedliwienie tego, iż żądanie ich pilnego zaspokojenia wymaga, mogą przedstawić wyjątkowe okoliczności rodzinne.

§ 32. Jeżeli po przejściu sześciu miesięcy od dnia upływu terminu, na który została wzięta pożyczka, członek Towarzystwa, który skorzystał z pożyczki, nie wniesie do kasy Towarzystwa całej przypadającej od niego sumy, nie przedstawiając do tego powodów na uwzględnienie zasługujących, to taki nieakurtny dłużnik wykreśla się z liczby członków Towarzystwa; zaś dług jego płacą poręczyciele. Jeżeli i potem dług nie będzie całkowicie pokryty, w takim razie egzekucya zwraca się do dłużnika i jego poręczycieli na drodze sądowej.

Б. Пособія.

§ 33. Оказываемыя Обществом своимъ членамъ пособія заключаются:

- а) въ выдачѣ единовременныхъ денежныхъ пособій;
- б) въ выдачѣ періодическихъ такихъ же пособій;
- в) въ выдачѣ пожизненныхъ денежныхъ пособій;
- г) въ доставленіи членамъ и ихъ семействамъ, во время болѣзни, медицинской помощи, и
- д) въ присканіи мѣстъ для членовъ, потерявшихъ оныя, по независимымъ отъ нихъ причинамъ.

§ 34. Единовременныя пособія выдаются членамъ Общества по различнымъ чрезвычайнымъ случаямъ, а именно: по случаю болѣзни или смерти кого нибудь изъ близкихъ (жены, дѣтей и родителей), пожара и т. п.

§ 35. Единовременныя пособія могутъ быть издаваемы Правленіемъ не свыше двадцати пяти руб. одному члену, съ тѣмъ однако, чтобы въ теченіи года такихъ пособій не было выдаваемо одному члену болѣе пятидесяти рублей.

Примѣчаніе. Пособія въ высшемъ размѣрѣ могутъ быть разрѣшаемы только Общимъ Собраніемъ членовъ.

§ 36. Періодическія пособія выдаются Правленіемъ членамъ въ случаяхъ, когда они временно лишены возможности зарабатывать себѣ средства къ жизни, какъ-то: въ случаѣ болѣе или менѣе продолжительной болѣзни, потери мѣста по независимымъ отъ нихъ причинамъ и т. п. Размѣръ сихъ пособій опредѣляется ежегодно Общимъ Собраніемъ членовъ, сообразно съ средствами Общества.

§ 37. Право на полученіе пожизненныхъ денежныхъ пособій и размѣръ ихъ опредѣляются Общимъ Собраніемъ, по большинству $\frac{2}{3}$ голосовъ наличныхъ членовъ. Такими пособіями могутъ пользоваться только дѣйствительные члены Общества, состоявшіе въ этомъ званіи не менѣе пяти лѣтъ; причемъ они должны представить свидѣтельство отъ врача, пользующагося довѣріемъ Общества, о неизлечимости болѣзни или о томъ, что по причинѣ старости или увѣчья они не въ состояніи заниматься работою.

§ 38. Каждое заявленіе члена Общества о желаніи получить то или другое пособіе записывается въ особую для того заведенную

В. Запомогі.

§ 33. Запомогі, udzielane przez Towarzystwo swoim członkom, polegają:

- a) na wydawaniu jednorazowych zapomóg pieniężnych;
- b) na wydawaniu takich samych zapomóg peryodycznych;
- c) na wydawaniu zapomóg pieniężnych dożywotnich;
- d) na dostarczaniu członkom i ich rodzinom, wezasie choroby, pomocy lekarskiej, i
- e) na wyszukiwaniu miejsc dla członków, którzy je utracili z powodów od nich niezależnych.

§ 34. Jednorazowe zapomogi wydają się członkom Towarzystwa z powodu różnych nadzwyczajnych okoliczności, a mianowicie: z powodu choroby lub śmierci kogokolwiek z bliskich (żony, dzieci, rodziców), pożaru i t. p.

§ 35. Jednorazowe zapomogi mogą być wydawane przez Zarząd, w ilości najwyżej dwudziestu pięciu rubli rocznie dla jednego członka; z tém jednakże zastrzeżeniem, ażeby wciągu roku takich zapomóg nie było wydawanych jednemu członkowi więcej jak na pięćdziesiąt rubli.

Uwaga. Zapomogi większe mogą być udzielane tylko przez Ogólne Zebranie członków.

§ 36. Zapomogi peryodyczne Zarząd wydaje członkom, jeżeli czasowo są pozbawieni możności zarabiania na utrzymanie życia, jakoto: wrzecie dłuższej lub krótszej choroby, utraty miejsca z powodów od nich niezależnych i t. p. Wysokość tych zapomóg określa corok Ogólne Zebranie członków, odpowiednio do środków Towarzystwa.

§ 37. Prawo do otrzymywania zapomóg pieniężnych dożywotnich i ich wysokość określa Ogólne Zebranie większością $\frac{2}{3}$ głosów obecnych członków. Z takich zapomóg mogą korzystać tylko członkowie rzeczywistei Towarzystwa, którzy zajmują tę godność przynajmniej przez lat pięć; przytém powinni przedstawić świadectwo lekarza, który się cieszy zaufaniem Towarzystwa, o nieuleczalności choroby albo o tém, że z powodu starości lub kalectwa nie są w stanie zajmować się robotą.

§ 38. Każde oświadczenie przez członka Towarzystwa życzenia otrzymania téj lub owéj zapomogi zapisuje się do oddzielnie w tym

книгу, съ обозначеніемъ: удовлетворено ли ходатайство и если не удовлетворено, то по какимъ причинамъ. Книга эта представляется въ концѣ отчетнаго года Общему Собранію.

§ 39. Въ случаѣ смерти члена, Правленіе можетъ принять на счетъ Общества, сполна или частію, расходы по погребенію умершаго.

§ 40. Семейство и родители умершаго члена имѣютъ право на всякаго рода пособія отъ Общества, за исключеніемъ права на ссуду изъ кассы Общества.

§ 41. Общество заботится о доставленіи членамъ его, лишившимся мѣста, другаго мѣста въ возможно непродолжительномъ времени. Съ этою цѣлію Правленіе собираетъ свѣдѣнія и ведетъ журналъ обо всѣхъ имѣющихся свободныхъ мѣстахъ.

IV. Управление дѣлами Общества

§ 42. Дѣлами Общества завѣдываютъ:

- a) Правленіе.
- б) Комитетъ.
- в) Общее Собраніе.

A. Правленіе Общества.

§ 43. Правленіе Общества состоитъ изъ девяти членовъ, избираемыхъ Общимъ Собраніемъ, по простому большинству голосовъ, на три года; причемъ изъ числа членовъ Правленія выбываетъ ежегодно по три члена, въ первые два года по жребію, а впоследствии—по старшинству вступленія въ должность.

Примѣчаніе. Выбывающіе изъ состава Правленія члены могутъ быть вновь избраны, если изъявятъ на это согласіе, или же замѣняются новыми, по выбору Общаго Собранія.

§ 44. На случай отсутствія и болѣзни членовъ Правленія избираются Общимъ Собраніемъ, на тотъ же срокъ, шесть къ нимъ кандидатовъ, изъ коихъ ежегодно выбываютъ по два тѣмъ же порядкомъ, какъ и члены Правленія.

§ 45. Члены Правленія избираютъ изъ своей среды Предсѣдателя, Товарища Предсѣдателя, секретари, кассира и бухгалтера.

целу запроважденѣй книжки, з означеніемъ: czy prośbie jego zadość-uczyniono, a jeżeli nie—to z jakiego powodu. Książka ta przedstawia się w końcu roku sprawozdawczego Ogólnemu Zebraniu.

§ 39. Wrazie śmierci członka, Zarząd może przyjąć na rachunek Towarzystwa, całkowicie lub częściowo, rozchody na pogrzeb zmarłego.

§ 40. Rodzina i rodzice zmarłego członka mają prawo do wszelkiego rodzaju zapomóg od Towarzystwa, z wyjątkiem prawa do pożyczek z kasy Towarzystwa.

§ 41. Towarzystwo stara się o dostarczenie członkom swoim, którzy utracili miejsce, innego miejsca, w czasie o ile można jaknajprędszym. W tym celu Zarząd zbiera wiadomości i prowadzi dziennik o wszystkich wolnych miejscach, jakie są do rozporządzenia.

IV. Zarządzanie interesami Towarzystwa.

§ 42. Interesami Towarzystwa zawiadują:

- a) Zarząd.
- b) Komitet.
- c) Ogólne Zebranie.

A. Zarząd Towarzystwa.

§ 43. Zarząd Towarzystwa składa się z dziesięciu członków, wybieranych przez Ogólne Zebranie, prostą większością głosów, na lat trzy; przytém z pomiędzy członków Zarządu wychodzi corok po trzech członków; w pierwszych dwóch latach—podług losu, a następnie—podług starszeństwa służby.

Uwaga. Wychodzący ze składu Zarządu członkowie mogą być wybrani na nowo, jeżeli się na to zgodzą, albo zastępują ich nowi podług wyboru Ogólnego Zebrania.

§ 44. Na wypadek nieobecności i choroby członków Zarządu, Ogólne Zebranie wybiera na taki sam termin sześciu kandydatów na członków, z których corok wychodzi po dwóch w ten sam sposób jak i członkowie Zarządu.

§ 45. Członkowie Zarządu wybierają z pomiędzy siebie Prezesa, Towarzysza Prezesa, sekretarza, kasyera i buchaltera.

Примѣчаніе. О лицахъ, избранныхъ въ Предсѣдателя и ихъ Товарищи, Общество каждый разъ доноситъ мѣстному полицейскому начальству.

§ 46. Для дѣйствительности засѣданій Правленія необходимо присутствіе не менѣе пяти членовъ онаго.

§ 47. Дѣла въ Правленіи рѣшаются по большинству голосовъ присутствующихъ членовъ; въ случаѣ равенства голосовъ, голосъ, предсѣдательствующаго даетъ перевѣсъ.

§ 48. На Правленіе возлагаются слѣдующія обязанности:

а) представленіе Общему Собранію предположеній по дѣламъ Общества, составленіе росписи доходамъ и расходамъ и годоваго отчета о дѣйствіяхъ Общества и исполненіе постановленій Общаго Собранія;

б) наблюденіе за цѣлостію и безопасностію имущества Общества;

в) наблюденіе за правильнымъ взносомъ членами платежей въ кассу Общества, назначеніе и производство уплатъ по смѣтѣ;

г) устройство кассы, бухгалтеріи и писмоводства;

д) опредѣленіе и увольненіе служащихъ при Обществѣ лицъ и назначеніе имъ содержанія, въ размѣрѣ, опредѣляемомъ Общимъ Собраніемъ;

е) заключеніе контрактовъ и условій въ предѣлахъ, предоставленныхъ Правленію Общимъ Собраніемъ, выдача довѣренностей для веденія дѣлъ Общества въ судебныхъ установленіяхъ, и

ж) разрѣшеніе текущихъ дѣлъ и переписка по онимъ.

§ 49. Члены Правленія за исполненіе своихъ обязанностей не получаютъ вознагражденія.

§ 50. Предсѣдатель Правленія можетъ, въ случаяхъ крайней необходимости, употребить на расходы, предусмотрѣнные смѣтою, до 50 руб.

§ 51. Правленіе собирается для занятій дѣлами Общества по крайней мѣрѣ, два раза въ мѣсяцъ.

Б. Комитетъ.

§ 52. Общее Собраніе избираетъ ежегодно изъ своей среды двадцать дѣйствительныхъ членовъ въ Комитетъ, который, въ об-

Увага. О osobach, wybranych na prezesa i ich towarzyszy, Towarzystwo donosi za każdym razem miejscowej władzy policyjnej.

§ 46. Do ważności posiedzeń Zarządu konieczną jest obecność przynajmniej pięciu członków.

§ 47. Sprawy w Zarządzie rozstrzygają się większością głosów członków obecnych; w razie równości głosów, głos przewodniczącego przeważa.

§ 48. Na Zarządzie ciążą następujące obowiązki:

a) przedstawienie Ogólnemu Zebraniu projektów w interesach Towarzystwa, sporządzenie rozkładu dochodów i rozchodów oraz sprawozdania rocznego o czynnościach Towarzystwa i wykonanie postanowień Ogólnego Zebrania;

b) nadzór nad całością i bezpieczeństwem majątku Towarzystwa;

c) nadzór nad prawidłowym wnoszeniem przez członków składek do kasy Towarzystwa; wyznaczenie i dokonanie wypłat podług budżetu;

d) urządzenie kasy, buchhalteryi i kancelaryi;

e) mianowanie i uwolnienie służących przy Towarzystwie osób, oraz wyznaczenie im uposażenia, w ilości, określonej przez Ogólne Zebranie.

f) zawieranie kontraktów i ugód, w granicach pozostawionych Zarządowi przez Ogólne Zebranie; wydawanie pełnomocnictw do prowadzenia spraw Towarzystwa we władzach sądowych;

g) decydowanie interesów bieżących i korespondencye w tych interesach.

§ 49. Członkowie Zarządu za wykonywanie swoich obowiązków nie otrzymują wynagrodzenia.

§ 50. Prezes Zarządu może, w razie koniecznej potrzeby, użyć na rozehody przewidziane w budżecie, do 50 rubli.

§ 51. Zarząd zbiera się dla zajęć w interesach Towarzystwa przynajmniej dwa razy na miesiąc.

Б. Комитетъ.

§ 52. Ogólne Zebranie wybiera corok z łona swojego dwudziestu członków rzeczywistych do Komitetu, który na wspólnych

щихъ съ Правленіемъ засѣданійхъ, по простому большинству голосовъ, разрѣшается дѣла:

а) о принятіи въ составъ Общества членовъ дѣйствительныхъ и соребнователей и

б) о представленіи Обществу Собранію лицъ для избранія въ почетные члены.

§ 53. Для дѣйствительности совмѣстныхъ постановленій Правленія и Комитета, требуется присутствіе, независимо отъ указаннаго въ § 46 числа членовъ Правленія, по крайней мѣрѣ, восьми членовъ Комитета. Предсѣдатель Правленія предсѣдательствуетъ и въ Комитетѣ.

§ 54. Комитетъ, вмѣстѣ съ Правленіемъ, представляетъ на разсмотрѣніе Общаго Собранія предложенія объ измѣненіи или дополненіи настоящаго Устава.

§ 55. Подробности дѣлопроизводства, порядокъ отчетности и обязанности Правленія и Комитета опредѣляются особыми инструкціями, утверждаемыми Общимъ Собраніемъ.

В. Ревизіонная Коммисія.

§ 56. Ревизіонная Коммисія состоитъ изъ трехъ дѣйствительныхъ членовъ, ежегодно избираемыхъ Общимъ Собраніемъ.

Примѣчаніе. Въ составъ Ревизіонной Коммисіи не могутъ быть избираемы лица, занимающія какія либо должности по управленію дѣлами Общества.

§ 57. Ревизіонная Коммисія повѣряетъ, въ концѣ каждаго отчетнаго года, счета и балансы и о результатахъ ревизіи представляетъ Обществу Собранію.

Примѣчаніе 1-е. Каждому изъ членовъ Общества предоставляется присутствовать при повѣркѣ книгъ и суммъ Общества.

Примѣчаніе 2-е. По желанію не менѣе половины членовъ Общества дозволяется производить внезапное освидѣтельство кассы во всякое время.

posiedzeniach z Zarządem, prostą większością głosów, rozstrzyga sprawę:

a) o przyjęciu do Towarzystwa członków czynnych i spółzawodników;

b) o przedstawieniu Ogólnemu Zebraniu kandydatów na członków honorowych.

§ 53. Do ważności łącznych postanowień Komitetu i Zarządu potrzebną jest obecność, niezależnie od wskazanej w § 46 liczby członków Zarządu, przynajmniej ośmiu członków Komitetu. Prezes Zarządu przewodniczy i w Komitecie.

§ 54. Komitet, łącznie z Zarządem, przedstawia do rozpoznania Ogólnego Zebrania projekty o zmianie lub uzupełnieniu niniejszej Ustawy.

§ 55. Szczegóły prowadzenia referatów, porządek sprawozdań i obowiązki Zarządu i Komitetu określa oddzielne instrukcje, zatwierdzone przez Ogólne Zebranie.

C. Komisya Rewizyjna.

§ 56. Komisya rewizyjna składa się z trzech członków rzeczywistych, wybieranych corok przez Ogólne Zebranie.

Uwaga. Do Komisji rewizyjnej nie mogą być wybierane osoby, zajmujące jakiegokolwiek urzędy, których przedmiotem jest zarządzanie interesami Towarzystwa.

§ 57. Komisya rewizyjna sprawdza w końcu każdego roku sprawozdawczego rachunki i bilans i o rezultatach rewizji składa sprawozdanie Ogólnemu Zebraniu.

Uwaga 1-a. Każdemu z członków Towarzystwa służy prawo być obecnym przy rewizji ksiąg i funduszków Towarzystwa.

Uwaga 2-a. Na żądanie przynajmniej połowy członków Towarzystwa wolno jest robić niespodziewaną rewizję kasy w każdym czasie.

Г. Обиця Собрания.

§ 58. Обиця Собрания бывають обыкновенны—ежегодно въ Февралѣ и чрезвычайныя, созываемыя въ случаяхъ, не терпящихъ отлагательства и превышающихъ власть Правленія. Собрания сія созываются Правленіемъ, Ревизіонною Коммисією или же по требованію 30 членовъ Общества.

§ 59. Требованіе Ревизіонной Коммисіи или 30 членовъ о созывѣ чрезвычайнаго Собрания должно быть удовлетворено Правленіемъ не позже мѣсяца, считая со дня заявленія сего требованія.

§ 60. Въ обыкновенныхъ и чрезвычайныхъ Собраніяхъ присутствуетъ мѣстный полицейскій чиновникъ.

§ 61. О времени и мѣстѣ каждаго Общаго Собранія Правленіе обязано, по крайней мѣрѣ за семь дней, увѣдомить членовъ посредствомъ публикацій въ мѣстныхъ газетахъ, съ поименованіемъ предметовъ, которые будутъ подлежать разсмотрѣнію въ Общемъ Собраніи. О томъ же заблаговременно доводится до свѣдѣнія Варшавскаго Оберъ-Полицеймейстера.

§ 62. Отсутствующіе въ Общемъ Собраніи члены могутъ передавать, по довѣренности, право своего голоса другимъ присутствующимъ членамъ; причемъ никто изъ членовъ не можетъ имѣть болѣе двухъ голосовъ: одного своего и другаго—по довѣренности.

§ 63. Общее Собраніе какъ обыкновенное, такъ и чрезвычайное, считается состоявшимся, если въ немъ участвуетъ не менѣе одной пятой части всѣхъ членовъ Общества, за исключеніемъ вопросовъ объ исключеніи членовъ, измѣненіи и дополненіи Устава и закрытіи Общества, для рѣшенія которыхъ необходимо присутствіе половины всѣхъ членовъ Общества.

§ 64. Для правильнаго хода дѣлъ въ Общемъ Собраніи члены Общества избираютъ изъ среды своей председательствующаго.

§ 65. Если Общее Собраніе не состоится, то черезъ двѣ недѣли созывается новое Собраніе, которое считается состоявшимся, въ какомъ бы числѣ на этотъ разъ ни собрались члены; объ этомъ всѣ члены Общества поставляются въ извѣстность при самомъ объявленіи имъ о предстоящемъ Собраніи. Въ такомъ Собраніи мо-

Д. Ogólne Zebrania.

§ 58. Ogólne Zebrania bywają zwyczajne—corok w miesiącu Lutym, i nadzwyczajne, zwoływane w razach niecierpiących zwłoki i przekraczających władzę Zarządu. Zebrania te zwołuje Zarząd, Komisya Rewizyjna lub też zwołują się na żądanie 30 członków Towarzystwa.

§ 59. Jeżeli Komisya Rewizyjna albo 30 członków żąda zwołania Ogólnego Zebrania, Zarząd powinien zadośćuczynić temu żądaniu, najpóźniej w ciągu miesiąca, licząc od dnia zakomunikowania go.

§ 60. Na zebraniach zwyczajnych i nadzwyczajnych bywa obecny miejscowy urzędnik policyjny.

§ 61. O czasie i miejscu każdego Ogólnego Zebrania Zarząd obowiązany jest przynajmniej na siedm dni uwiadomić członków przez ogłoszenia w miejscowych gazetach, z wymienieniem przedmiotów, które będą ulegały rozpoznaniu na Ogólném Zebraniu. O tém również podaje się zawczasu do wiadomości Ober-Policmajstra Warszawskiego.

§ 62. Nieobecni na Ogólném Zebraniu członkowie mogą oddawać przez plenipotecyą prawo do głosu innym członkom obecnym; przytém nikt z członków nie może mieć więcej jak dwa głosy: jeden—swój i drugi—z plenipotecy.

§ 63. Ogólne Zebranie, tak zwyczajne jak i nadzwyczajne, uważa się za odbyte, jeżeli w niém bierze udział przynajmniej piąta część wszystkich członków Towarzystwa, z wyjątkiem kwestyj o wykreśleniu członków, zmianie i uzupełnieniu Ustawy i zwinieciu Towarzystwa, do rozstrzygnięcia których konieczną jest obecność połowy wszystkich członków Towarzystwa.

§ 64. Dla zapewnienia prawidłowego biegu interesów na Ogólném Zebraniu, członkowie Towarzystwa wybierają spośród siebie przewodniczącego.

§ 65. Jeżeli Ogólne Zebranie nie dojdzie do skutku, w takim razie we dwa tygodnie zwołuje się nowe Zebranie, które uważa się za odbyte, bez względu na liczbę zebranych tym razem członków; o tém wszyscy członkowie Towarzystwa zawiadamiają się przy samém ogłoszeniu im o mającém się odbyć Zebraniu. Na takim Zebraniu mo-

гутъ быть разсматриваемы и рѣшаемы, по большинству голосовъ, лишь тѣ дѣла, которыя подлежали обсужденію въ несостоявшемся Собраніи.

§ 66. Приговоры Общаго Собранія получаютъ обязательную силу, когда они будутъ приняты простымъ большинствомъ голосовъ наличныхъ членовъ Общаго Собранія, за исключеніемъ вопросовъ, указанныхъ въ § 63, для рѣшенія которыхъ необходимо большинство $\frac{2}{3}$ голосовъ наличныхъ членовъ Общаго Собранія.

§ 67. Предложенія отдѣльныхъ членовъ не могутъ быть представляемы въ Общее Собраніе иначе, какъ по сообщеніи ихъ Правленію, по крайней мѣрѣ, за двѣ недѣли до Общаго Собранія.

§ 68. Рѣшенію Общаго Собранія подлежатъ слѣдующіе вопросы:

- 1) избраніе и увольненіе членовъ Правленія, Комитета и Ревизионной Коммисіи;
- 2) разсмотрѣніе и утвержденіе годоваго отчета Правленія и ежегодной сметы доходовъ и расходовъ Общества;
- 3) распоряженіе запаснымъ капиталомъ;
- 4) опредѣленіе размѣра суммы, предназначаемой ежегодно на выдачу въ ссуды членамъ, на временныя и постоянныя пособія и на благотворительныя дѣла;
- 5) утвержденіе инструкцій для Правленія, Комитета и Ревизионной Коммисіи, и
- 6) разсмотрѣніе жалобъ на постановленія Правленія и Комитета.

§ 69. Предложенія объ измѣненіи и дополненіи настоящаго Устава, по одобреніи ихъ Общимъ Собраніемъ, представляются на утвержденіе Правительства, въ установленномъ порядкѣ.

§ 70. Одобренный Общимъ Собраніемъ годовой отчетъ о дѣйствіяхъ Общества можетъ быть печатаемъ, по усмотрѣнію Общаго Собранія, въ повременныхъ изданіяхъ и высылается, для свѣдѣнія, въ Хозяйственный Департаментъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ; въ тотъ же Департаментъ представляется не менѣе семи экземпляровъ настоящаго Устава, въ случаѣ отпечатанія оного.

§ 71. Всѣ споры по дѣламъ Общества между членами, а также между ними послѣдними и Правленіемъ рѣшаются на точномъ основаніи гражданскихъ законовъ, дѣйствующихъ въ губерніяхъ Царства Польскаго.

гдѣ бы разпознаване и roztrzygane większością głosów tylko takie sprawy, które miały być decydowane na Zebraniu, które do skutku nie przyszło.

§ 66. Decyzje Ogólnego Zebrania uważają się za obowiązujące, jeżeli będą postanowione prostą większością głosów obecnych członków Ogólnego Zebrania, z wyjątkiem kwestyj, wskazanych w § 63, do rozstrzygnięcia których konieczną jest większość $\frac{2}{3}$ głosów obecnych członków Ogólnego Zebrania.

§ 67. Projekty pojedynczych członków nie mogą być przedstawione na Ogólnym Zebraniu inaczej, jak po zakomunikowaniu ich Zarządowi, przynajmniej na dwa tygodnie przed Ogólnym Zebraniem.

§ 68. Ogólne Zebranie decyduje następujące kwestye:

- 1) wybór i uwolnienie członków Zarządu Komitetu i Komisji Rewizyjnej;
- 2) rozpoznanie i zatwierdzenie rocznego sprawozdania Zarządu i rocznego budżetu dochodów i rozchodów Towarzystwa;
- 3) rozporządzenie kapitałem zapasowym;
- 4) określenie wysokości sumy, przeznaczonej corok na wydawanie pożyczek członkom, na tymczasowe i stałe zapomogi i na cele dobroczynne;
- 5) zatwierdzenie instrukcyj dla Zarządu, Komitetu i Komisji Rewizyjnej;
- 6) rozpoznanie skarg na postanowienia Zarządu i Komitetu.

§ 69. Projekty zmiany i uzupełnienia niniejszej Ustawy, po ich akceptowaniu przez Ogólne Zebranie, przedstawiają się do zatwierdzenia Rządu, w ustanowiony sposób.

§ 70. Akceptowane przez Ogólne Zebranie sprawozdanie roczne o czynnościach Towarzystwa może być drukowane, podług uznania Ogólnego Zebrania, w wydawnictwach peryodycznych i wysyła się do wiadomości do Departamentu Gospodarczego Ministerjum Spraw Wewnętrznych; w tymże Departamencie składa się przynajmniej siedm egzemplarzy niniejszej Ustawy, wrazie jej wydrukowania.

§ 71. Wszelkie spory w sprawach Towarzystwa pomiędzy członkami tudzież pomiędzy członkami a Zarządem rozstrzygają się przy ścisłym zastosowaniu się do praw, obowiązujących w guberniach Królestwa Polskiego.

V. О закрытіи Общества.

§ 72. Если по какимъ либо обстоятельствамъ признано будетъ необходимымъ приступить къ закрытію Общества, то, по приговору о томъ Общаго Собранія, въ составѣ не менѣе $\frac{1}{2}$ всѣхъ участниковъ и по большинству $\frac{2}{3}$ голосовъ наличныхъ членовъ, дѣйствія Общества прекращаются. Предварительно составляется постановление относительно прекращенія выдачи ссудъ, а затѣмъ всѣ дѣйствія Общества ограничиваются приѣмомъ отъ членовъ платежей, въ пополненіе сдѣланныхъ ими изъ кассы Общества займовъ, до тѣхъ поръ, пока всѣ долги не будутъ уплачены. О закрытіи Общества печатается въ Правительственномъ Вѣстникѣ и мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ; свободный же капиталъ Общества употребляется, согласно приговору послѣдняго Общаго Собранія, одобренному, по представленію Оберъ-Полицеймейстера, главнымъ мѣстнымъ начальствомъ, за исключеніемъ капиталовъ, образовавшихся изъ дареній и отказовъ, получающихъ такое назначеніе, какое указано дарителями на случай закрытія Общества.

§ 73. Дѣйствія Общества, въ виду ст. 547 т. II Свод. Зак. общ. губ. учр., могутъ быть прекращены и по распоряженію главнаго мѣстнаго начальства, согласно съ представленіемъ о томъ подлежащей полицейской власти.

§ 74. Во всѣхъ случаяхъ, не поименованныхъ въ семъ Уставѣ, Общество руководствуется общими узаконеніями, относящимися къ предмету дѣйствій Общества и тѣми, кои будутъ вполнѣдствіи изданы.

Подписалъ:

Управляющій Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ,
Сенаторъ *Дурново*.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 28 Сентября, N. 101, стр. 1890).

V. О звиніеніи Товарищества.

§ 72. Jeżeli z jakiegokolwiek bądź przyczyn uznanem będzie za niezbędne przystąpić do zwinienia Towarzystwa, to na mocy decyzji o tém Ogólnego Zebrania, w komplecie przynajmniej połowy wszystkich uczestników i większością $\frac{2}{3}$ obecnych członków, czynności Towarzystwa zawieszają się. Najprzód sporządza się postanowienie co do zaprzestania wydawania pożyczek, a następnie wszystkie czynności Towarzystwa ograniczają się na przyjmowaniu od członków składek na pokrycie zaciągniętych przez nich z kasy Towarzystwa pożyczek, dotąd, dopóki wszystkie długi nie będą spłacone. O zwinieniu Towarzystwa drukuje się w „Prawitielstwiennym Wiestniku“ i w miejscowych „Wiedomostiach“ gubernialnych; zaś pozostający do rozporządzenia kapitał Towarzystwa używa się zgodnie z decyzją ostatniego Ogólnego Zebrania, akceptowaną, na przedstawienie Ober-Policmajstra, przez zwierzchność miejscową główną; z wyjątkiem kapitałów powstałych z darowizn i legatów, które otrzymują takie przeznaczenie, jakie wskazali darczyńcy na wypadek zwinienia Towarzystwa.

§ 73. Czynności Towarzystwa, ze względu na art. 547 t. II Sw. Zak. ogóln. org. gub., mogą być wstrzymane i na mocy rozporządzenia miejscowej zwierzchności głównej, zgodnie z przedstawieniem o tém właściwej władzy policyjnej.

§ 74. We wszystkich wypadkach, nie wyszczególnionych w niniejszej Ustawie, Towarzystwo stosuje się do ogólnych praw, odnoszących się do zakresu czynności Towarzystwa, oraz do tych, które w przeszłości będą wydane.

Podpisał:

Zarządzający Ministerjum Spraw Wewnętrznych,
Senator *Durnowo*.

60.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О предоставленіи Министру Внутреннихъ Дѣлъ права
воспрещать отдѣльнымъ личностямъ проживаниеъ въ гу-
берніяхъ Царства Польскаго.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, согласно положенію Комитета
Министровъ, въ 5 день Октября 1884 г., Высочайше повелѣтъ
соизвоилъ: предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ, въ видѣ
временной мѣры, право воспрещать отдѣльнымъ личностямъ прожи-
ваніе въ губерніяхъ Царства Польскаго.

(С. У. и Р. Ц., 1884 г., 2 Ноября, N. 111, стр. 2030).

61.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ГОСУДАРСТВЕННЫХЪ ИМУЩЕСТВЪ.

О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ формѣ обмундированія
горныхъ инженеровъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу
Министра Государственныхъ Имуществъ, въ 1 день Октября 1884
года, Высочайше соизволилъ на нѣкоторые измѣненія въ формѣ
обмундированія горныхъ инженеровъ.

(С. У. и Р. Ц. 1884 г. 26 Октября, № 109 стр. 2003).

60.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O nadaniu Ministrowi Spraw Wewnętrznych prawa za-
braniać pojedynczym osobistościom zamieszkiwać w gu-
berniach Królestwa Polskiego.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, zgodnie z postanowieniem Komitetu
Ministrów, w dniu 5 Października 1884 r. Najwyżej rozkazać ra-
czył: dozwolić Ministrowi Spraw Wewnętrznych, w charakterze środ-
ka tymczasowego, zabraniać pojedynczym osobistościom zamieszkiwać
w guberniach Królestwa Polskiego.

61.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
DÓBR PAŃSTWA.

O niektórych zmianach w umundurowaniu inżynierów
górnich.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług najpoddańszego raportu Mini-
sterium Dóbr Państwa, w dniu 1 Października 1884 r., Najwyżej
zezwolił na niektóre zmiany w umundurowaniu inżynierów górni-
czych.

62.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ГОСУДАРСТВЕННЫХЪ ИМУЩЕСТВЪ.

О новой формѣ обмундированія межевыхъ чиновъ Ми-
нистерства Государственныхъ Имуществъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу
Министра Государственныхъ Имуществъ въ 30 день Апрѣля 1884
года, Высочайше соизволилъ утвердить новую форму обмунди-
рованія для межевыхъ чиновъ вѣдомства государственныхъ иму-
ществъ.

(С. У. и Р. П. 1884 г., N. 74 стр. 1242)

63.

Предложеніе Правительствующему Сенату Министра
Юстиціи.

Объ учрежденіи въ г. Домбе, Кольскаго уѣзда, Калиш-
ской губерніи, нотаріальной конторы.

Руководствуясь 4 ст. Полож. о нотар. части, Министръ Юсти-
ціи призналъ, по соглашенію съ Министерствами Внутреннихъ Дѣлъ
и Финансовъ, необходимымъ учредить въ г. Домбе, Кольскаго уѣз-
да, Калишской губерніи, нотаріальную контору и согласно сему,
дополнить росписаніе о числѣ нотаріусовъ въ губерніяхъ Царства
Польскаго, опубликованное при указѣ Правительствующаго Се-
ната 2 Іюля 1876 г. (Собр. узак. и расп. Правит. за 1876 г. N. 58,
ст. 616).

(С. У. и Р. П. 1881 г. 26 Октября N. 109 стр. 2005).

62.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
DÓBR PAŃSTWA.

O nowej formie umundurowania urzędników mierniczych
Ministryum Dóbr Państwa.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na najpoddanejszy raport Ministra Dóbr
Państwa, w dniu 30 Kwietnia 1884 r. Najwyżej raczył zatwier-
dzić nową formę umundurowania dla urzędników mierniczych wy-
działu Dóbr Państwa.

63.

PRZEDSTAWIENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

O utworzeniu w m. Dąbiu, powiatu Kolskiego, gubernii
Kaliskiej, kancelaryi notaryalnej.

W zastosowaniu się do art. 4 Postan. o notar., Minister Spra-
wiedliwości, po porozumieniu się z Ministeryami Spraw Wewnętrz-
nych i Finansów, uznał za niezbędne utworzyć w m. Dąbiu, powiatu
Kolskiego, gubernii Kaliskiej, kancelaryę notaryalną i odpowiednio
do tego uzupełnić listę notaryuszów, urzędujących w guberniach Kró-
lestwa Polskiego, ogłoszoną przy Ukazie Rządzącego Senatu z d. 2-go
Lipca 1876 r. (Sobr. Uzak. i Rasp. Praw. za r. 1876 Nr. 58 art. 616).

64.

Предложеніи Правительствующему Сенату Министра Юстиціи.

Объ избранныхъ Министромъ Юстиціи газетахъ на иностранныхъ языкахъ для припечатанія публикацій о вызовѣ къ суду и о заочныхъ рѣшеніяхъ.

На основаніи 241 ст. законовъ о судопроизводствѣ и взыска-
ніяхъ гражданскихъ 2 ч. X т. Св. Зак. изд. 1876 г. и 295, 296 и 726
ст. Уст. гражд. судопр. изд. 1883 г., Министромъ Юстиціи избраны
газеты „Journal de St.-Petersbourg“ и „St.-Petersbourger Zeitung“,
для припечатанія въ будущемъ 1885 году публикацій о вызовѣ къ
суду и о заочныхъ рѣшеніяхъ, съ тѣмъ: во 1-хъ, чтобы за трое-
кратную публикацію каждаго объявленія въ означенныхъ газетахъ
уплачивалось по одному рублю пятидесяти копеекъ; во 2-хъ, чтобы
публикаціи эти печатались безъ всякаго промедленія на русскомъ
языкѣ, съ буквальною точностію и отвѣтственностію редакцій за
всякое въ чемъ либо измѣненіе содержанія или формы публикацій
и, наконецъ, въ 3-хъ, чтобы судебныя установленія препровождали
какъ самыя объявленія, такъ и деньги, слѣдующія за публикаціи,
подлежащія припечатанію: въ французской газетѣ—въ редакцію
„Journal de St.-Petersbourg“, а въ нѣмецкой—въ Департаментъ Ми-
нистерства Народнаго Просвѣщенія.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 26 Октября, N. 109 стр. 2005).

64.

PRZEDSTAWIENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

O wybranych przez Ministra Sprawiedliwości gazetach,
wychodzących w językach zagranicznych, dla drukowa-
nia w nich ogłoszeń o wezwaniu do sądu i o wyrokach
zaocznych.

Na zasadzie art. 241 praw o postępowaniu sądowem i egzeku-
cyach cywilnych, cz. 2 t. X Sw. Zak. wyd. z r. 1876 i art. 295, 296
i 726 Ust. post. sąd. cyw. wyd. z r. 1883, Minister Sprawiedliwości
wybrał gazety „Journal de St.-Petersbourg“ i „St.-Petersburger Zei-
tung“ dla drukowania w nich w przyszłym 1885 roku ogłoszeń o we-
zwaniu do sądu i o wyrokach zaocznych, z tém zastrzeżeniem: po
1-e) ażeby za trzykrotną publikacją każdego ogłoszenia w pomienio-
nych gazetach płacono się po rublu i pięćdziesiąt kopiejek; po 2-e)
ażeby publikacye te drukowane były bez żadnej zwłoki w języku ro-
syjskim z literalną dokładnością i z odpowiedzialnością redakcyi za
wszelką w czémkolwiekby zmianę w treści lub formie publikacyi,
i nakoniec, po 3-e, ażeby władze sądowe komunikowały tak same
ogłoszenia jak również i pieniądze przypadające za publikacye ma-
jące być drukowane: w gazecie francuzkiej—do redakcyi „Journal de
St.-Petersbourg“, a w gazecie niemieckiej—do Departamentu Ministe-
ryum Oświaty Publicznej.

65.

РАСПОРЯЖЕНИЕ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ.

О причисленіи бѣлевыхъ катковъ къ числу торговыхъ заведеній, съ подчиненіемъ платежу одного билетнаго сбора на мелочной торгъ.

На основаніи примѣчанія къ ст. 24 Полож. о пошл. за право торг. и промысловъ, Министромъ Финансовъ, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, такъ называемые бѣлевые катки (для катанья бѣлья) причислены къ числу торговыхъ заведеній, съ подчиненіемъ ихъ платежу одного билетнаго сбора на мелочной торгъ и съ тѣмъ, чтобы таковые билеты выбираемы были по числу катковъ.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 16 Ноября, N. 115, стр. 2118).

66.

РАСПОРЯЖЕНИЕ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ.

О порядкѣ наложенія на процентныя бумаги, выпускаемыя въ Царствѣ Польскомъ, штемпелей, удостоверяющихъ уплату гербоваго сбора.

Рапортами отъ 2 Января 1876 г. и 20 Мая 1881 г. за NN. 9 и 5775, Министръ Финансовъ донесъ Правительствующему Сенату, что наложеніе на процентныя бумаги штемпелей, удостоверяющихъ уплату гербоваго сбора или изъятіе отъ онаго, на основаніи опубликованныхъ при указѣ Правительствующаго Сената 19 Іюля 1875 г. правилъ, производится, кромѣ С.-Петербурга, въ Москвѣ, Ригѣ, Ревелѣ и Митавѣ въ тамошнихъ Казенныхъ Палатахъ, подъ наблюденіемъ уполномоченныхъ на сіе лицъ, по назначенію управляющихъ Палатою.

65.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW.

O zaliczeniu magli do zakładów handlowych i pobieraniu od nich jedynie opłaty za bilet na handel detaliczny.

Na zasadzie uwagi do art. 24 Post. o pod. za pr. hand. i przemysłów, Minister Finansów, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, zaliczył magle (do maglowania bielizny) do zakładów handlowych, od których pobiera się jedynie opłata za bilet na handel detaliczny i z tém zastrzeżeniem, ażeby takie bilety były brane podług liczby magli.

66.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW.

O sposobie nakładania na papiery procentowe, wypuszczane w Królestwie Polskiem, stempli, poświadczających opłatę podatku stempłowego.

Raportami z d. 2 Stycznia 1876 r. i 20 Maja 1881 r. za N-rami 9 i 5775, Minister Finansów doniósł Rządzącemu Senatowi, że stemple, poświadczające opłatę podatku stempłowego albo uwolnienie od niego, na zasadzie ogłoszonych przy Ukazie Rządzącego Senatu z d. 19-go Czerwca 1875 roku przepisów, nakładają się, oprócz St.-Petersburga, w Moskwie, Rydze, Rewlu i Mitawie w tamtejszych Izbach skarbowych, pod nadzorem delegowanych do tego osób, wyznaczonych przez Dyrektorów Izb.

Нынѣ, въ виду Высочайше утвержденнаго 1 Мая 1884 г. миѣнія Государственнаго Совѣта о распространеніи на губерніи Царства Польскаго дѣйствія общаго Устава о гербовомъ сборѣ, Министръ Финансовъ призналъ нужнымъ приложеніе помянутыхъ штемпелей къ выпускаемымъ въ Царствѣ процентнымъ бумагамъ производить на тѣхъ же основаніяхъ, какъ и въ названныхъ четырехъ Палатахъ, въ Варшавской Казенной Палатѣ.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 20 Ноября, N. 116, стр. 2125).

67.

РАСПОРЯЖЕНІЕ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ.

О цѣнахъ, по коимъ купоны и вышедшія въ тиражъ бумаги принимаются въ таможенные пошлины.

Признавъ полезнымъ произвести нѣкоторые измѣненія въ цѣнахъ, опубликованныхъ въ Собр. узак. и распор. Прав. N. 111 за 1876 г., N. 113 за 1880 г., NN. 15 и 63—1883 г. и NN. 46 и 104—1884 г., по коимъ купоны отъ металлическихъ займовъ, а также вышедшіе въ тиражъ билеты сихъ займовъ принимаются таможенными въ уплату пошлины золотомъ валютою, Министръ Финансовъ сдѣлалъ по таможенному вѣдомству распоряженіе, чтобы помянутые купоны и вышедшіе въ тиражъ бумаги, въ тѣхъ таможенныхъ, въ коихъ пріемъ таковыхъ бумагъ разрѣшенъ, были принимаемы, начиная съ 1 Января 1885 г., въ уплату таможенныхъ пошлинъ по цѣнамъ, въ нижеслѣдующихъ вѣдомостяхъ подъ лит. А и Б показаннымъ, съ соблюденіемъ правилъ, опубликованныхъ въ помянутомъ N. 111 Собр. узак. и расп. Прав. за 1876 г. (1)

(С. У. и Р. П., 1884 г. 23 Ноября, N. 117, стр. 2127).

(1) См. таблицы въ концѣ тома.

(Прим. издатель).

Obecnie, ze względu na Najwyżej zatwierdzone d. 1-go Maja 1884 r. Zdanie Rady Państwa o rozciągnięciu na gubernie Królestwa Polskiego mocy obowiązującej ogólnej Ustawy o podatku stempowym, Minister Finansów uznał za niezbędne nakładania pomienionych stempli na wypuszczane w Królestwie papiery procentowe dopełniać, na tych samych zasadach, co i w pomienionych czterech Izbach, w Izbie Skarbowej Warszawskiej.

67.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW.

O cenach, po jakich kupony i wylosowane papiery przyjmują się na opłatę cła.

Uznawszy za pożyteczne wprowadzić niektóre zmiany w cenach ogłoszonych w Sobr. Uzak. i Rasp. Praw. Nr. 111 za r. 1876, Nr. 113 za r. 1880, NNr. 15 i 63 za r. 1883 i Nr. 46 i 104 za r. 1884, po jakich komory przyjmują na opłatę cła w walucie złotej kupony od pożyczek metalicznych oraz wylosowane bilety tychże pożyczek, Minister Finansów wydał w wydziale celnym rozporządzenie, ażeby wzmiankowane kupony i wylosowane papiery, w tych komorach, w których przyjmowanie tych papierów jest dozwolone, były przyjmowane, począwszy od 1885 r., na opłatę cła, po cenach, w poniższych wykazach pod lit. A i B oznaczonych, z zachowaniem przepisów, ogłoszonych we wzmiankowanym N-rze 111 Sobr. Uzak. i Rasp. Praw. za r. 1876. (1)

(1) Patrz tablice na końcu tomu.

(Przyp. wydawcy).

68.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О расходѣ на содержаніе церкви въ посадѣ Лѣсно, Сѣдлецкой губерніи.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственного Совѣта, о расходѣ на содержаніе церкви въ посадѣ Лѣсно, Сѣдлецкой губерніи, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

За Предсѣдателя Государственного Совѣта,
Статсъ-Секретарь *Баронъ Николай*.

9-го Октября 1884 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ журнала Департа- Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ представ-
мента Государ- вленіе Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода о рас-
ственной Экономіи ходѣ на содержаніе церкви въ посадѣ Лѣсно,
13 Сентября 1884 г. Сѣдлецкой губерніи, мнѣніемъ положила:

1) Отпускать изъ Государственного Казначейства, начиная съ 1885 года, по одной тысячѣ восьмисотъ пятидесяти рублей въ годъ, на содержаніе при церкви вновь учреждаемой женской общины въ посадѣ Лѣсно, Сѣдлецкой губерніи, втораго священника (1200 р.), діакона (600 р.) и втораго сторожа (50 р.) со внесеніемъ сей суммы, на общемъ основаніи, въ подлежащія подраздѣленія финансовъ расходныхъ смѣтъ вѣдомства Святѣйшаго Синода;

68.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВІЕРДЖОНЕ ЗДАНІЕ РАДЫ
ПАЊСТВА.

O rozchodzie na utrzymanie cerkwi w osadzie Leśnie, gubernii Siedleckiej.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadła w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa, Zdanie, o rozchodzie na utrzymanie cerkwi w osadzie Leśnie, gubernii Siedleckiej, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,
Sekretarz Stanu *Baronъ Николай*.

9-go Października 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii
ku Departmentu Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Naczelnego Prokuratora Najświętszego Synodu, o rozchodzie na utrzymanie cerkwi w osadzie Leśnie, gubernii Siedleckiej, *uchwaliła zdanie:*
1884 r.

1) Wydawać ze Skarbu Państwa, począwszy od roku 1885, po tysiąc osiemset pięćdziesiąt rubli rocznie, na utrzymanie przy cerkwi nowo-zakładającej się kongregacyi żeńskiej w osadzie Leśnie, gubernii Siedleckiej, drugiego duchownego (1200 rs.), dyakona (600 rs.) i drugiego stróża (50 rs.), z zaciągnięciem téj sumy, na ogólnej zasadzie, pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów wydziału Najświętszego Synodu.

и 2) Передать означенной въ предыдущемъ пунктѣ общинѣ два находящіеся нынѣ во владѣніи казны и принадлежавшіе прежде монастырю ордена Паулиновъ участка земли, мѣрою въ *сто восемьдесятъ восемь морговъ тридцать четыре прента*, съ тѣмъ, чтобы въ находящемся на сихъ участкахъ лѣсѣ ведено было правильное, по примѣру казенныхъ лѣсовъ, лѣсное хозяйство.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдательствовавшимъ и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 4 Декабря, N. 120, стр. 2159).

69.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Объ установленіи въ таможенныхъ учрежденіяхъ особаго сбора въ пользу канцелярскихъ служителей.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, объ установленіи въ таможенныхъ учрежденіяхъ особаго сбора въ пользу канцелярскихъ служителей, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

6-го Ноября 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и За-

2) Oddać wzmiankowaną w poprzedzającym ustępie kongregacyi dwa, znajdujące się obecnie w posiadaniu skarbu, kawałki ziemi, które należały poprzednio do Zakonu Paulinów, mające przestrzeni *sto ośmdziesiąt ośm morgów trzydzieści cztery pręty*, z tém zastrzeżeniem, ażeby w znajdującym się na tych kawałkach lesie było prowadzone prawidłowe, na wzór lasów skarbowych, gospodarstwo leśne.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokule Przewodniczący i Członkowie.

69.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O ustanowieniu w instytucjach celnych oddzielnej opłaty na rzecz kancelistów.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o ustanowieniu w instytucjach celnych oddzielnej opłaty na rzecz kancelistów, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

6-go Listopada 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném

ненных Департа- коновъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ пред-
метовъ Государ- ставленіе Министра Финансовъ объ установленіи
ственной Экономіи въ таможенныхъ учрежденіяхъ особаго сбора
и Законовъ 10-го въ пользу канцелярскихъ служителей, *мнѣніе*
Марта и Общаго Со- *положилъ*:
бранія 13 Октября Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній, по-
1884 г. становить слѣдующія правила:

1) Въ таможенныхъ учрежденіяхъ по Европейской и Азиат-
ской границамъ, имѣющихъ въ своемъ составѣ штатныхъ канце-
лярскихъ чиновниковъ или вольнонаемныхъ писцовъ, за составле-
ніе и написаніе ярлыковъ, объявленій, отвозныхъ вѣдомостей, рос-
писей, квитанцій и т. п. документовъ взимается особый канцеляр-
скій сборъ, въ размѣрахъ, установленныхъ приложеннымъ къ сей
статѣ росписаніемъ.

2) Уплата сбора производится кредитными рублями при со-
ставленіи и написаніи документовъ, обложенныхъ сборомъ, или при
взноскѣ причитающихся за товаръ пошлинъ и другихъ платежей.

3) Поступающему сбору ведется отдѣльный счетъ по каждой
таможнѣ. Полученныя суммы могутъ быть употребляемы упра-
вляющимъ таможнею исключительно на производство содержанія
штатнымъ канцелярскимъ чиновникамъ и на усиленіе ихъ состава
вольнонаемными писцами.

4) Порядокъ взиманія и расходованія сбора опредѣляется
Министромъ Финансовъ, по соглашенію съ Государственнымъ Кон-
тролеромъ.

5) Никакіе, сверхъ установленнаго, канцелярскіе сборы въ
пользу таможенныхъ чиновниковъ и писцовъ, не допускаются.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдатель-
ствовавшими и Членами.

Departamentów Eko- Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra
nomii Państwowej i Finansów o ustanowieniu w instytucjach celných
Praw z dnia 10 Marca oddzielną opłatę na rzecz kancelistów, *uchwaliła*
i Ogólnego Zebrania *zdanie*:
z dnia 13 Października
1884 r.

W uzupełnieniu odnosnych praw, postanowić
przepisy następujące:

1) W instytucjach celných na granicy Europejskiej i Azya-
tyckiej, mających w swoim personelu urzędników kancelaryjnych lub
najętych do pisma, za sporządzanie i wypisywanie etykiet, ogłoszeń,
wykazów wywozowych, rozkładów, kwitów i t. p. dokumentów po-
biera się oddzielna opłata kancelaryjna, w ilościach, ustanowionych
w załączonym przy niniejszym rozkładzie.

2) Opłata powyższa uiszcza się rublami kredytowemi przy spo-
rządzeniu i wypisaniu dokumentów, obłożonych opłatą, albo przy
wniesieniu przypadających za towar innego rodzaju opłat.

3) Każda komora prowadzi co do wpływającej opłaty spe-
cjalny rachunek. Otrzymywane sumy mogą być używane przez dy-
rektora komory wyłącznie na uposażenie etatowych urzędników kan-
celaryjnych oraz na powiększenie ich personelu najętymi urzędnikami
do pisma.

4) Sposób pobierania i wydatkowania powyższej opłaty okre-
śla Minister Finansów, po porozumieniu się z Kontrolerem Państwa.

5) Oprócz téj opłaty, pobieranie żadnych innych opłat kance-
laryjnych na rzecz urzędników kancelaryjnych i urzędników do pisma
nie jest dozwolone.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Przewodniczący
i Członkowie.

РОСПИСАНІЕ

сбора, взимаемая въ пользу канцелярскихъ чиновниковъ и служителей таможенныхъ учреждений.

1) Съ каждаго таможеннаго объявленія или росписи на привозный товаръ, а также отвозной вѣдомости или замѣняющаго ее документа:	Руб.	коп.
при суммѣ пошлины отъ 10 до 100 р. по . .	—	30
" " " " 100 " 500 " " . .	—	60
" " " " 500 " 1000 " " . .	1	—
" " " " свыше 1000 " за каждую сотню рублей, считая неполныя сотни за полныя, по . .	—	10

Примѣчаніе. Объявленія или росписки на товары, по коимъ всей пошлины причитается менѣе 10 р., освобождаются отъ сбора.

2) Съ отвозной вѣдомости или замѣняющаго оную документа на товары, не облагаемые при вывозѣ пошлиною, съ каждой тысячи объявленной цѣнности товара, считая при этомъ неполныя тысячи за полныя, по . .	—	20
--	---	----

3) За выдачу ярлыка на выпускъ товара изъ пакгауза или на слѣдованіе товара изъ таможеннаго учрежденія, считая въ томъ числѣ и ярлыки на почтовые посылки, по	—	15
---	---	----

Примѣчаніе. Ярлыки на товары, по коимъ всей пошлины причитается менѣе 10 р., освобождаются отъ сбора.

4) За выдачу квитанцій въ уплатѣ таможенныхъ пошлинъ и прочихъ сборовъ, по	—	15
--	---	----

5) За каждый листъ выдаваемыхъ частнымъ лицамъ и обществамъ копій съ бумагъ и документовъ, считая по 25 строкъ на страницѣ, по	—	20
--	---	----

Подписаль:

За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,
Статсъ-Секретарь *Баронъ Николай.*

(С. У. и Р. II., 1884 г. 4 Декабря, N. 120 стр. 2160).

ROZKŁAD

opłaty, pobieranej na rzecz urzędników kancelaryjnych i służby w instytucjach celnych.

1) Od każdéj deklaracyi celnej lub kwitu na towar przywożony, tudzież wykazu wywozowego lub dokumentu, który go zastępuje:	Rs.	kop.
przy sumie cła od 10 do 100 rs. po	—	30
" " " " 100 " 500 " "	—	60
" " " " 500 " 1000 " "	1	—
" " " " wyżéj od 1000 " za każdą setkę rubli, licząc niecałe setki za całe, po	—	10

Uwaga. Deklaracye lub kwity na towary, podług których całkowitego cła przypada mniej od 10 rs., uwalniają się od opłaty.

2) Od wykazu wywozowego lub zastępującego ten wykaz dokumentu na towary, od których przy wywozie nie opłaca się cła, od każdego tysiąca zadeklarowanej wartości towaru, licząc przytém niecałe tysiące za całe, po	—	20
--	---	----

3) Za wydanie etykiety na wypuszczenie towaru z pakhausu lub na wyjście towaru z instytucyi celnej, licząc w to i etykiety na przesyłki pocztowe, po	—	15
--	---	----

Uwaga. Etykiety na towary, za które wszystkich przypada cła 10 rs., uwalniają się od opłaty.

4) Za wydanie kwitów z uiszczenia cła i innych opłat, po	—	15
--	---	----

5) Za każdy arkusz wydawanych osobom prywatnym i towarzystwom kopij papierów i dokumentów, licząc po 25 wierszy na stronicy, po	—	20
---	---	----

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,
Sekretarz Stanu *Baron Nikołai.*

70.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ ограниченіи срока складки товаровъ въ главныхъ
складочныхъ таможенныхъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта. объ ограни-
ченіи срока складки товаровъ въ главныхъ складочныхъ таможенныхъ,
Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.

6-го Ноября 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ жур- Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
наловъ: Соединен- Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
ныхъ Департамен- коновъ, рассмотрѣвъ представленія Министра
товъ Государствен- Финансовъ объ ограниченіи срока складки това-
ной Экономіи и За- ровъ въ главныхъ складочныхъ таможенныхъ, *мнѣ-*
коновъ 10-го Мая *ніемъ положилъ:*
и Общаго Собранія I. Въ измѣненіе подлежащихъ узаконеній
15 Октября 1884 г. постановить слѣдующее правило:

Товары, привозимые по Европейской гра-
ницѣ къ главнымъ складочнымъ таможеннымъ, мо-
гутъ быть оставляемы въ сихъ таможенныхъ на
складкѣ въ теченіи трехъ лѣтъ.

II. Для товаровъ, которые будутъ находить-
ся на складкѣ въ главныхъ складочныхъ тамож-

70.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O ograniczeniu terminu składu towarów w głównych
komorach składowych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady
Państwa, Zdanie, o ograniczeniu terminu składu towarów w głównych
komorach składowych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać roz-
kazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

6-go Listopada 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
kułów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném
Departamentów Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra
Ekonomii Państwo- Finansów o ograniczeniu terminu składu towarów
wej i Praw z d. 10 w głównych komorach składowych, *uchwaliła*
Maja i Ogólnego Ze- *zdanie:*
brania z dnia 15-go I. Zmieniając odnośne prawa postanowić na-
Października 1884 r. stępujące przepisy:

Towary, przywożone do głównych komór skła-
dowych na granicy Europejskiej, mogą być pozo-
stawiane na składzie w tych komorach przez lat
trzy.

II. Dla towarów, które będą się znajdowały
na składzie w głównych komorach składowych

няхъ ко времени опубликованія настоящаго закона, исчислять установленный въ немъ трехлѣтній срокъ со дня обнародованія сего закона на мѣстѣ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдательствававшими и Членами.

(С. У. и Р. П. 4 Декабря 1884 г. N. 120 стр. 2162).

71.

Распоряженіе Министра Финансовъ.

О правилахъ выпуска изъ складовъ листовой махорки и приобрѣтенія оной для сельско-хозяйственныхъ и другихъ спеціальныхъ цѣлей.

По примѣчанію къ ст. 10 Устава о табачномъ сборѣ (дополненному закономъ 22 Мая 1884 г.), дозволенъ выпускъ изъ складовъ листовой махорки, необходимой для сельско-хозяйственныхъ и другихъ спеціальныхъ цѣлей, причемъ Министру Финансовъ предоставлено, по соглашенію съ Министромъ Государственныхъ Имуществъ, опредѣлить порядокъ выпуска изъ складовъ такого табаку, а равно и продажи онаго.

Во исполненіе сего, Министромъ Финансовъ утверждены 1 Ноября 1884 г., составленныя по соглашенію съ Министромъ Государственныхъ Имуществъ, правила о выпускѣ изъ оптовыхъ табачныхъ складовъ листовой махорки и о приобрѣтеніи оной для сельско-хозяйственныхъ и другихъ спеціальныхъ цѣлей.

w czasie ogłoszenia niniejszego prawa, obliczać ustanowiony w niēm termin trzechletni od dnia ogłoszenia tego prawa na miejscu.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Przewodniczący i Członkowie.

71.

Rozporządzenie Ministra Finansów.

O przepisach co do wypuszczania ze składów machorki liściowej i nabywania takowej na potrzeby gospodarstwa rolnego i inne cele specyalne.

Podług uwagi do art. 10 Ustawy o opłacie od tytoniu (uzupełnionego prawem z d. 22 Maja 1884 r.), dozwoloném jest wypuszczanie ze składów machorki liściowej na potrzeby gospodarstwa rolnego i inne cele specyalne; przytém Ministrowi Finansów służy prawo, po porozumieniu się z Ministrem Dóbr Państwa, określić porządek wypuszczania ze składów takiego tytoniu, jak również sprzedaży takowego.

W wykonaniu tego, Minister Finansów zatwierdził d. 1 Listopada 1884 roku, sporządzone po porozumieniu się z Ministrem Dóbr Państwa przepisy o wypuszczaniu z hurtowych składów tabaczych machorki liściowej i o nabywaniu jęj na potrzeby gospodarstwa rolnego i inne cele specyalne.

На подлинныхъ написано: На основаніи примѣчанія къ ст. 10
Устава о табачномъ сборѣ „Утверждаю“.

Подписалъ: Министръ Финансовъ Н. Бунге.

1-го Ноября 1884 года.

ПРАВИЛА

*о выпускѣ изъ оптовыхъ табачныхъ складовъ листовой
махорки и о приобрѣтеніи оной для сельско-хозяйствен-
ныхъ и другихъ специальныхъ цѣлей.*

1) Выпускъ листовой махорки для сельско-хозяйственныхъ и другихъ специальныхъ цѣлей допускается какъ изъ постоянныхъ такъ и изъ временныхъ махорочныхъ складовъ, но въ томъ и другомъ случаѣ не иначе, какъ по предварительномъ взносѣ акциза, установленнаго для приготовленной махорки, т. е. въ размѣрѣ 1 р. 60 коп. за пудъ и съ соблюденіемъ нижеслѣдующаго порядка.

2) Листовая махорка для указанныхъ цѣлей должна быть выпускаема изъ складовъ въ буляхъ или мѣшкахъ, въ количествѣ и вѣсомъ каждое мѣсто не менѣе пуда. На вывозъ изъ складовъ махорки выдается провозное свидѣтельство акцизнымъ надзоромъ, который налагаетъ свои печати или пломбы на каждое помѣщеніе; на свидѣтельствѣ же означаются: кто приобрѣтатель табаку, для какой цѣли приобрѣтенъ табакъ и уплата за оный акциза, а также означаются наложенные на помѣщенія съ табакомъ знаки.

3) Овцеводы и садоводы, желающіе приобрѣсти листовую махорку изъ складовъ, должны представить мѣстному, по нахожденію склада, акцизному надзирателю или его помощнику удостовѣреніе (оплачиваемое 60 коп. гербовымъ сборомъ) полиціи или земской управы о томъ, что они дѣйствительно занимаются овцеводствомъ или садоводствомъ. Означенныя удостовѣренія могутъ быть выдаваемы также чинами акцизнаго надзора въ случаѣ, если имъ будетъ извѣстно, что лицо, желающее приобрѣсти листовую махорку, занимается овцеводствомъ или садоводствомъ. Согласно такому удостовѣренію, надзиратель или его помощникъ даетъ разрѣшеніе на отпускъ листовой махорки изъ склада. До предъявленія помяну-

Na oryginalne napisano: „Na zasadzie uwagi do art. 10 Ustawy
o opłacie od tytoniu „Zatwierdzam“.

Podpisał: Minister Finansów W. Bunge.

1-go Listopada 1884 r.

PRZEPISY

*o wypuszczaniu z hurtowych składow tabaczych machorki
liściowej i o nabywaniu jej na potrzeby gospodarstwa rol-
nego i inne cele specjalne.*

1) Wypuszczanie machorki liściowej na potrzeby gospodarstwa rolnego i inne cele specjalne dozwala się tak ze stałych jako też z tymczasowych składow machorki, ale w jednym i drugim wypadku jedynie po uprzedniem wniesieniu akcyzy, ustanowionej dla wyrobionej machorki, t. j. w ilości 1 rs. 60 kop. za pud i z zachowaniem następującego porządku.

2) Machorka liściowa na wskazane cele powinna być wypuszczana ze składow w workach z rohoży lub płóciennych, w ilości jednego puda każdy pakunek. Na wywóz machorki ze składow zarząd akcyzny wydaje świadectwo przewozowe i nakłada swoje pieczęcie lub plomby na każdy pakunek; zaś na świadectwie oznacza się: kto jest nabywcą tytoniu; w jakim celu tytoń został nabyty i opłata za niego akcyzy tudzież oznaczają się nałożone na pakunki z tytoniem znaki.

3) Hodowcy owiec i właściciele sadow, którzy życzą sobie nabyć machorkę liściową ze składow powinni przedstawić miejscowemu, podług miejsca, w którym się znajduje skład, nadzorca akcyznemu lub jego pomocnikowi świadectwo (opłacając od niego 60 kop. podatku stempowego) policyi lub urzędu ziemskiego co do tego, iż rzeczywiście zajmują się hodowlą owiec lub sadownictwem. Świadectwa takie mogą również wydawać urzędnicy nadzoru akcyznego, wrzecz jeżeli im będzie wiadome, że ten, kto życzy sobie nabyć machorkę liściową, zajmuje się hodowlą owiec lub sadownictwem. Zgodnie z takim świadectwem, nadzorca lub jego pomocnik wydaje pozwolenie na wypuszczenie machorki liściowej ze składu. Przed oka-

таго разрѣшенія, а равно квитанціи казначейства во взносѣ акциза, выпускъ листовой махорки изъ складовъ не дозволяется; разрѣшенія и квитанціи приобщаются къ книгамъ складчиковъ.

Примѣчаніе. Казенныя или общественныя управленія и техническія общества, а равно частныя лица, имѣющія нужду въ приобрѣтеніи листовой махорки не для сельско-хозяйственныхъ, а для другихъ какихъ либо техническихъ и вообще спеціальныхъ цѣлей, обращаются съ подобными ходатайствами къ мѣстному акцизному управляющему, который, признавъ, такое ходатайство уважительнымъ, выдаетъ отъ себя удостовѣреніе на приобрѣтеніе махорки изъ складовъ. (Удостовереніе это оплачивается 60 коп. гербовымъ сборомъ). Засимъ отпускъ махорки изъ складовъ производится какъ указано выше.

4) Относительно дубликатовъ провозныхъ свидѣтельствъ на перевозимую листовую махорку, акцизный надзоръ поступаетъ, какъ указано въ п. 3 § 4 Инструкціи Министерства Финансовъ 18 Ноября 1882 г., т. е. въ случаѣ вывоза махорки за предѣлы округа, пересылаетъ дубликаты свидѣтельствъ по мѣсту назначенія табаку, дабы мѣстный акцизный надзоръ имѣлъ возможность удостовѣриться въ поступленіи табаку по назначенію. Провозныя свидѣтельства сохраняются приобрѣтателями листовой махорки, какъ оправдательныя на табакъ документы, а по израсходованіи табаку приобрѣтатели возвращаютъ эти свидѣтельства мѣстному акцизному надзору или непосредственно, или же чрезъ мѣстную полицію;

и 5) Лица, приобрѣтающія листовую махорку изъ складовъ для сельско-хозяйственныхъ или другихъ спеціальныхъ цѣлей, не могутъ купленный ими табакъ перепродавать или переуступать другимъ лицамъ, и за допущеніе сего подлежатъ отвѣтственности, установленной за безпатентную продажу табаку.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 4 Декабря, N. 120, стр. 2173).

заниемъ такого позволенія, какъ również kwitu kasy skarbowej z opłaty akcyzy, wypuszczanie machorki ze składu nie jest dozwolone; pozwolenia i kwity dołączają się do ksiąg składników.

Uwaga. Zarządy skarbowe lub publiczne i towarzystwa techniczne, jak również osoby prywatne, potrzebujące nabyć machorkę liściową na potrzeby gospodarstwa rolnego lub inne jakie techniczne i wogóle specjalne cele, zwracają się z takimi prośbami do miejscowego Zarządzającego przychodami akcyznymi, który, uznawszy taką prośbę za zasługującą na uwzględnienie, wydaje od siebie świadectwo na nabycie machorki ze składów. (Od świadectwa tego płaci się podatek stemplowy 60 kopiejkowy). Następnie wypuszczanie machorki ze składów odbywa się w sposób wskazany powyżej.

4) Co się tyczy duplikatów świadectw na przewożoną machorkę liściową, nadzór akcyzny postępuje tak, jak to wskazane w ust. e § 4 Instrukcyi Ministerjum Finansów z d. 18 Listopada 1882 roku, t. j. wrazie wywiezienia machorki za granice okręgu, przesyła duplikat świadectwa podług miejsca przeznaczenia tytoniu, ażeby miejscowy nadzór akcyzny miał możność przekonać się o przybyciu tytoniu podług przeznaczenia. Świadectwa przewozowe nabywcy machorki liściowej zachowują, jako usprawiedliwiające na tytoń dokumenty, a po wydatkowaniu tytoniu zwracają je miejscowemu nadzorowi akcyznemu, albo bezpośrednio, albo też za pośrednictwem miejscowej policji.

5) Ci, którzy nabyli machorkę liściową ze składów na potrzeby gospodarstwa rolnego i inne cele specjalne, nie mogą nabytego przez siebie tytoniu sprzedawać lub ustępować komu innemu, i za wykroczenie przeciwko temu przepisowi ulegają odpowiedzialności, ustanowionej za bezpatentową sprzedaż tytoniu.

72.

Именной Высочайшій Указъ.

О порядкѣ совмѣщенія государственной службы съ участіемъ въ торговыхъ и промышленныхъ товариществахъ и компаніяхъ, а равно въ общественныхъ и частныхъ кредитныхъ установленіяхъ.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Признавая необходимымъ дополнить дѣйствующій законъ о службѣ государственной, къ вѣщему утвержденію и охраненію ея достоинства, МЫ Повелѣли Главноуправляющему Кодификаціоннымъ Отдѣломъ при Государственномъ Совѣтѣ, по сношенію съ подлежащими вѣдомствами, составить проектъ общаго ограничительнаго постановленія касательно совмѣщенія государственной службы съ занятіями въ торговыхъ и промышленныхъ компаніяхъ и въ общественныхъ и частныхъ кредитныхъ установленіяхъ, а равно съ участіемъ въ учрежденіи означенныхъ обществъ и установленій.

Утвердивъ нынѣ проектъ особыхъ по сему предмету правилъ, внесенный Главноуправляющимъ Кодификаціоннымъ Отдѣломъ въ Комитетъ Министровъ и онымъ рассмотрѣнный, Повелѣваемъ: обнародовать сіи правила и привести въ дѣйствіе, установленнымъ порядкомъ.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ сдѣлать надлежащее къ исполненію сего распоряженіе.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Гатчинѣ,
3-го Декабря 1884 года.

72.

IMIENNY NAJWYŻSZY UKAZ.

O sposobie łączenia służby państwowej z udziałem w spółkach i товариствахъ handlowych i przemysłowych, tudzież w instytucjach kredytowych publicznych i prywatnych.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Uznając za niezbędne uzupełnić obowiązujące prawo o służbie państwowej, dla tém pewniejszego utwierdzenia i zabezpieczenia jęj godności, Rozkazaliśmy Główno-Zarządzającemu Oddziałem Kodyfikacyjnym przy Radzie Państwa, po porozumieniu się z właściwemi Wydziałami, sporządzić projekt ogólnego postanowienia, ograniczającego możność łączenia służby państwowej z zajęciami w spółkach handlowych i przemysłowych oraz instytucjach kredytowych publicznych i prywatnych, tudzież z udziałem w organizacyi pomienionych towarzystw i instytucyj.

Zatwierdziwszy obecnie projekt specjalnych w tym przedmiocie przepisów, wniesiony przez Oddział Kodyfikacyjny do Komitetu Ministrów i przez niego rozpoznany, Rozkazujemy: ogłosić te przepisy i wprowadzić w wykonanie w ustanowiony sposób.

Rządzący Senat nie zaniedba wydać, co do wykonania niniejszego prawa, należytego rozporządzenia.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisaną:

„ALEKSANDER.“

W Gatchynie,
3-go Grudnia 1884 roku.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Гатчинѣ,
3-го Декабря 1884 года.

„Быть по сему.“

ПРАВИЛА

о порядкѣ возмъщенія государственной службы съ участіемъ въ торговыхъ и промышленныхъ товариществъ и компаній, а равно въ общественныхъ и частныхъ кредитныхъ установленіяхъ.

1. Состояніе въ высшихъ должностяхъ и званіяхъ государственной службы, въ должностяхъ первыхъ трехъ классовъ и въ соответствующихъ придворныхъ чинахъ, въ должностяхъ: Членовъ Военнаго Совѣта и Адмиралтействъ Совѣта, Начальниковъ Главнаго Штаба Военнаго Министерства, Главнаго Морскаго Штаба, Главныхъ и отдѣльных Управленій Военнаго и Морскаго вѣдомствъ, членовъ состоящихъ при сихъ вѣдомствахъ Комитетовъ, Оберъ-Прокуроровъ Правительствующаго Сената и ихъ Товарищей, Директоровъ Департаментовъ и Канцелярій Министерствъ и равныхъ имъ учреждений, Начальниковъ Главныхъ Управленій, Управляющихъ правительственными кредитными установленіями и ихъ Товарищей, Губернаторовъ, Начальниковъ областей и Градоначальниковъ, Предсѣдателей и Членовъ гражданскихъ, военныхъ и военно-морскихъ судебныхъ мѣстъ, гражданскихъ, военныхъ и военно-морскихъ Прокуроровъ и ихъ Товарищей и состояніе на дѣйствительной службѣ въ военныхъ и военно-медицинскихъ чинахъ сухопутнаго и морскаго вѣдомствъ — несовмѣстимо съ участіемъ въ учрежденіи: а) желѣзнодорожныхъ, пароводныхъ, страховыхъ и другихъ торговыхъ и промышленныхъ товариществъ по участкамъ (ст. 2131 т. X ч. 1 Св. Зак.) и компаній на акціяхъ (ст. 2139 того же тома), кромѣ товариществъ и компаній, предметъ дѣятельности которыхъ ограничивается исключительно обработкою на мѣстѣ сель-

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOSCI ręką napisano:

W Gatchynie
3-go Grudnia 1884 roku.

„Ma być podług tego.“

PRZEPISY

o sposobie łączenia służby państwowej z udziałem w spółkach i towarzystwach handlowych i przemysłowych, tudzież w instytucjach kredytowych publicznych i prywatnych.

1. Zajmujący wyższe posady i godności w służbie państwowej, urzędy trzech pierwszych klas i odpowiadające im rangi dworskie, posady: Członków Rady Wojennej i Rady Admiralicji, Naczelników Sztabu Głównego Ministerjum Wojny, Sztabu Głównego Marynarki, Zarządów Głównych i oddzielnych Wydziału Wojny i Marynarki, Członków urzędujących przy tych wydziałach Komitetów, Prokuratorów Naczelnych Rządzącego Senatu i ich Towarzyszków, Dyrektorów Departamentów i Kancelaryi Ministerjów i równych z niemi instytucyj, Naczelników Głównych Zarządów, Zarządzających instytucjami kredytowymi i ich Towarzyszków, Gubernatorów, Naczelników Obwodów i Naczelników miast, Prezesów i Członków władz sądowych cywilnych, wojennych i marynarki wojennej, Prokuratorów cywilnych, wojennych i marynarki wojennej i ich Towarzyszków oraz zajmujący w służbie czynnej urzędy wojskowe i wojenno-lekarskie wydziałów wojny i marynarki — nie mogą równocześnie brać udziału w organizacyi: a) spółek dróg żelaznych i statków parowych, towarzystw ubezpieczeń i innych handlowych i przemysłowych spółek udziałowych (art. 2131 t. X cz. 1 Sw. Zak.) i towarzystw akcyjnych (art. 2139 tegoż tomu), oprócz spółek i towarzystw, których zakres działalności ogranicza się wyłącznie przerabianiem na miejscu produktów gospodarstwa rolnego, prowadzonego w należącej do tych osób majątkach, i eksploatacją bogactw mineral-

скохозяйственныхъ произведеній, принадлежащихъ тѣмъ лицамъ имѣній и эксплуатацію минеральныхъ богатствъ въ тѣхъ же имѣніяхъ и б) общественныхъ и частныхъ кредитныхъ установленій, кромѣ обществъ взаимнаго поземельнаго и городского кредита и тѣхъ кредитныхъ установленій, кои предназначены на дѣло благотворительности, а также за исключеніемъ сельскихъ ссудо-сберегательныхъ товариществъ и ссудо-сберегательныхъ кассъ чиновниковъ и обществъ потребителей.

2. Состояніе въ упомянутыхъ въ ст. 1 должностяхъ, званіяхъ и чинахъ несовмѣстимо съ занятіемъ какихъ либо должностей: 1) въ желѣзнодорожныхъ, пароходныхъ, страховыхъ и другихъ торговыхъ и промышленныхъ товариществахъ по участкамъ и компаніяхъ на акціяхъ, кромѣ товариществъ и компаній, предметъ дѣятельности которыхъ ограничивается исключительно обработкою на мѣстѣ сельскохозяйственныхъ произведеній принадлежащихъ тѣмъ лицамъ имѣній и эксплуатацію минеральныхъ богатствъ въ тѣхъ же имѣніяхъ и 2) въ общественныхъ и частныхъ кредитныхъ установленіяхъ, кромѣ предназначенныхъ на дѣло благотворительности, а также за исключеніемъ сельскихъ ссудо-сберегательныхъ товариществъ, ссудо-сберегательныхъ кассъ чиновниковъ и обществъ потребителей.

3. Постановленія ст. 1 и 2 распространяются также на должности, внесенныя въ особые списки, составляемые въ Министерствахъ и Главныхъ Управленіяхъ отдѣльными частями и утверждаемые Высочайшею властію по положеніямъ Комитета Министровъ.

4. Состояніе въ упомянутыхъ въ ст. 1—3 должностяхъ, званіяхъ и чинахъ несовмѣстимо съ исполненіемъ обязанностей повѣреннаго и другихъ хотя бы временныхъ порученій по дѣламъ тѣхъ товариществъ, компаній и кредитныхъ установленій, относительно которыхъ участіе въ учрежденіи оныхъ и занятіе по нимъ должностей признано для упомянутыхъ лицъ несовмѣстимымъ съ государственною службою.

5. Лица состоящія на государственной службѣ въ остальныхъ, кромѣ означенныхъ въ ст. 1—3, должностяхъ и всѣ лица, занимающія въ правительственныхъ установленіяхъ штатныя должности по найму, — въ случаѣ: принятія ими участія въ учредительствѣ товариществъ, компаній и общественныхъ и частныхъ кредитныхъ установленій, учредительство коихъ несовмѣстимо съ пере-

ныхъ въ тѣхъ же majątkach i b) instytucyj kredytowych publicznych i prywatnych, oprócz towarzystw wzajemnego kredytu ziemskiego i miejskiego i tych instytucyj kredytowych, które mają za zadanie cele dobroczynne, oraz z wyjątkiem wiejskich spółek wkładowo-zaliczkowych, kas wkładowo-zaliczkowych i towarzystw spożywczych.

2. Zajmujący wzmiankowane w art. 1 posady godności i rangi nie mogą równocześnie zajmować żadnych posad: 1) w spółkach udziałowych i towarzystwach akcyjnych dróg żelaznych i statków parowych, ubezpieczeń i innych, oprócz spółek i towarzystw, których zakres działalności ogranicza się wyłącznie przerabianiem na miejscu produktów gospodarstwa rolnego, prowadzonego w należących do tych osób majątkach i eksploatacją bogactw mineralnych w tychże majątkach; 2) w instytucjach kredytowych publicznych i prywatnych, oprócz dobroczynnych oraz z wyjątkiem wiejskich spółek wkładowo-zaliczkowych, kas wkładowo-zaliczkowych dla urzędników, tudzież towarzystw spożywczych.

3. Postanowienia zawarte w artykułach 1 i 2 stosują się również do posad, wniesionych na specjalne listy, sporządzane w Ministeriach i Głównych Zarządach przez pojedyncze wydziały i zatwierdzane przez Władzę Najwyższą podług postanowień Komitetu Ministrów.

4. Zajmujący wzmiankowane w art. 1—3 posady, godności i rangi, nie mogą pełnić obowiązków pełnomocnika ani wykonywać innych, chociażby czasowych tylko, poleceń w interesach tych spółek, towarzystw i instytucyj kredytowych, co do których uznano, że udział w ich organizacyi i zajmowanie w nich posad nie mogą być przez te osoby łączone ze służbą państwową.

5. Zajmujący w służbie państwowej pozostałe, oprócz wzmiankowanych w art. 1—3, posady, oraz wszyscy ci, którzy zajmują we władzach rządowych posady etatowe jako najęci — wrazie przyjęcia przez nich udziału w organizacyi spółek, towarzystw i instytucyj kredytowych publicznych i prywatnych, których zakładanie nie może być łączone z wyliczonemi wyżej posadami, godnościami i rangami

численными выше должностями, званіями и чинами государственной службы (ст. 1 и 3), равно какъ въ случаѣ принятія должностей въ товариществахъ, компаніяхъ и общественныхъ и частныхъ кредитныхъ установленіяхъ, занятіе должностей въ коихъ несомнѣнимо съ поименованными выше должностями, званіями и чинами государственной службы (ст. 2 и 3), или исполненія какихъ либо по упомянутымъ предпріятіямъ обязанностей (ст. 4), — немедленно доводить о томъ письменно до свѣдѣнія своего начальства, которое воспрещаетъ подчиненному участіе въ учрежденіи таковыхъ компаній или въ управленіи ими, когда сіе, по роду служебныхъ обязанностей подчиненнаго, признано будетъ могущимъ имѣть вредныя для государственной службы послѣдствія.

6. Правила, изложенныя въ ст. 2—5, не относятся: а) къ временному исполненію обязанностей въ ревизіонныхъ комиссіяхъ товариществъ, компаній и частныхъ кредитныхъ установленій, если съ сими занятіями не сопряжено какое либо вознагражденіе деньгами или полученіе иныхъ имущественныхъ выгодъ и б) къ участію въ общихъ собраніяхъ товариществъ, компаній и кредитныхъ обществъ.

7. Начальства обязаны строго наблюдать, чтобы занятія частной должности лицами, состоящими на государственной службѣ или занимающими въ правительственныхъ установленіяхъ штатныя должности по найму, не наносили ущерба служебнымъ интересамъ и не препятствовали исполненію этими лицами обязанностей ихъ по государственной службѣ, а также обращать неослабное вниманіе на то, чтобы означенныя лица отнюдь не занимали должностей въ такихъ товариществахъ, компаніяхъ и кредитныхъ установленіяхъ, хозяйственныя дѣла коихъ восходятъ въ то вѣдомство или присутственное мѣсто, гдѣ лица сіи состоятъ на службѣ.

8. Должностныя лица обязаны устранять себя отъ участія въ производствѣ въ правительственныхъ мѣстахъ дѣлъ, касающихся тѣхъ товариществъ, компаній или кредитныхъ установленій, въ коихъ они или имѣютъ какія либо занятія, или же состоятъ учредителями.

9. Лица, принявшія участіе въ учрежденіи промышленныхъ и кредитныхъ установленій, занявшія въ оныхъ какія либо должности или принявшія на себя исполненіе какихъ либо по онымъ обязанностей, вопреки ограничительнымъ постановленіямъ, изложеннымъ въ ст. 1—4, или вопреки запрещенію начальства (ст. 5), обя-

службы паństwowej (art. 1—3), jak również wrazie przyjęcia posad w spółkach, товариствахъ и instytucjach kredytowych publicznych i prywatnych, w których zajmowanie posad nie może być łączone z pomienionemi wyżej posadami, godnościami i rangami służby państwowej (art. 2 i 3), lub wykonywania jakiegokolwiekbądź we wzmiankowanych przedsiębiorstwach obowiązków (art. 4) — zawiadamiają o tém bezzwłocznie piśmiennie swoją zwierzchność, która zabrania podwładnemu udziału w organizacyi takich towarzystw lub w zarządzaniu niemi, gdy to, podług rodzaju obowiązków służbowych podwładnego, uznaniem będzie za mogące mieć szkodliwe dla służby państwowej następstwa.

6. Przepisy, zawarte w art. 2—5, nie odnoszą się: a) do tymczasowego wykonywania obowiązków w komisjach rewizyjnych spółek, towarzystw i innych instytucyj kredytowych prywatnych, jeżeli do tych zajęć nie jest przywiązane żadne wynagrodzenie w pieniądzu lub otrzymywanie innych korzyści materialnych; i b) do udziału w ogólnych zebraniach spółek i towarzystw kredytowych.

7) Władze obowiązane są ściśle przestrzegać, ażeby zajęcia posady prywatnej, wykonywane przez osoby pozostające w służbie państwowej lub zajmujące w służbie rządowej posady etatowe jako najęci, nie przynosiły uszczerbku interesom i nie przeszkadzały wykonaniu przez te osoby ich obowiązków służby państwowej, tudzież zwracać baczną uwagę na to, ażeby pomienione osoby zupełnie nie zajmowały posad w takich spółkach, товариствахъ и instytucjach kredytowych, których interesa gospodarskie rozstrzygają się w tym wydziale lub biurze, gdzie te osoby pozostają w służbie.

8. Urzędnicy obowiązani są usuwać się od udziału w prowadzeniu we władzach rządowych interesów dotyczących tych spółek, towarzystw lub instytucyj kredytowych, w których mają jakiekolwiekbądź zajęcia lub w których są założycielami.

9. Ci, którzy przyjęli udział w założeniu instytucyj przemysłowych i kredytowych, zajęli w nich jakiegokolwiekbądź posady lub przyjęli na siebie wykonywanie jakiegokolwiekbądź co do nich obowiązków wbrew postanowieniom ograniczającym, zawartym w art. 1—4, lub wbrew zakazom władzy (art. 5), obowiązani są opuścić

заны оставить службу и сложить присвоенное имъ званіе. Въ случаѣ же неподачи сими лицами, въ трехмѣсячный срокъ, прошенія объ отставкѣ, они увольняются отъ службы.

10. Лицамъ, состоящимъ въ должностяхъ несовмѣстныхъ съ частною службою (ст. 2 и 3), которыя при изданіи этихъ правилъ будутъ находиться на выборныхъ должностяхъ въ товариществахъ или компаніяхъ, или общественныхъ или частныхъ кредитныхъ установленіяхъ, разрѣшается сохранить занимаемыя ими частныя должности до перваго общаго собранія, положеннаго по уставамъ подлежащихъ товариществъ, компаній и установленій для избранія вообще на должности по означеннымъ обществамъ.

11. Всѣ вышеозначенныя правила распространяются на упомянутыя въ ст. 1 товарищества, компаніи и установленія какъ образованныя въ Россіи, такъ и основанныя за границею для дѣйствій въ предѣлахъ Имперіи.

и 12. Дѣйствіе правилъ, изложенныхъ въ ст. 2—11, не распространяется на порядокъ временнаго увольненія отъ занимаемыхъ должностей, и вообще отъ исполненія обязанностей по государственной службѣ инженеровъ, техниковъ, моряковъ и другихъ специалистовъ для занятій въ общественныхъ и частныхъ предпріятіяхъ. Относительно означенныхъ лицъ подлежащія начальства руководствуются въ этихъ случаяхъ особыми на то постановленіями.

Подписалъ:

Управляющій дѣлами Комитета Министровъ,

Статсъ-Секретарь *Анатолий Куломзинъ*.

(С. У. и Р. II. 1884 г. 6 Декабря, N. 121 стр. 2175).

службѣ и зложить наданъ имъ godność. Wrazie zaś niepodania się ich wciągu trzech miesięcy do dymisy uwalniają się ze służby.

10. Tym, którzy przy wydaniu niniejszych przepisów zajmują, obok posad, które nie mogą być łączone ze służbą prywatną (art. 2 i 3), urzędy z wyboru w spółkach, товариствахъ lub instytucjach kredytowych publicznych i prywatnych, wolno jest zachować zajmowane przez nich posady prywatne do pierwszego ogólnego zebrania, na którym, podług ustaw odnosnych spółek, товариствъ i instytucyj, odbywa się wogóle wybór na urzędy w tych товариствахъ.

11. Wszystkie wyżej przytoczone przepisy stosują się do wzmiankowanych w art. 1 spółek, товариствъ i instytucyj, tak utworzonych w Rosji jak i założonych za granicą dla czynności w obrębie Cesarstwa.

12. Przepisy, zawarte w art. 2—11, nie stosują się do sposobu tymczasowego uwolnienia z zajmowanych posad i wogóle od wykonywania obowiązków w służbie państwowej: inżynierów, techników, marynarzy i innych specjalistów dla zajęć w przedsiębiorstwach publicznych i prywatnych. Co do pomienionych osób właściwe władze kierują się w tych razach specjalnemi w tym względzie postanowieniami.

Podpisał:

Zarządzający sprawami Komitetu Ministrów,

Sekretarz Stanu *Anatoli Kułomzin*.

73.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О причисленіи сборовъ, взимаемыхъ въ пользу судебныхъ разсылныхъ, къ специальнымъ средствамъ Министерства Юстиціи.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственного Совѣта, о причисленіи сборовъ, взимаемыхъ въ пользу судебныхъ разсылныхъ, къ специальнымъ средствамъ Министерства Юстиціи, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЪ*.
13-го Ноября 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ журнала Департа- Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ представ-
мента Государ- вленіе Министерства Юстиціи о причисленіи сбо-
рственной Экономіи ровъ, взимаемыхъ въ пользу судебныхъ разсыл-
11 Октября 1884 г. ныхъ, къ специальнымъ средствамъ Министерства

Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ*: сборы, взыскиваемые въ пользу судебныхъ разсылныхъ, причислять къ специальнымъ средствамъ Министерства Юстиціи.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 11 Декабря, N. 123 стр. 2199).

73.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zaliczeniu opłat, pobieranych na rzecz woźnych sądowych, do specjalnych środków Ministeryum Sprawiedliwości.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa, Zdanie, o zaliczeniu opłat, pobieranych na rzecz woźnych sądowych do specjalnych środków Ministeryum Sprawiedliwości, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.
13-go Listopada 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokolu Departamentu Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministeryum Sprawiedliwości o zaliczeniu opłat, pobieranych na rzecz woźnych sądowych, do specjalnych środków Ministeryum Sprawiedliwości, *uchwala*
1884 r. *zdanie*: opłaty, pobierane na rzecz woźnych sądowych, zaliczyć do specjalnych środków Ministeryum Sprawiedliwości.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezes i Członkowie.

74.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О порядкѣ опредѣленія размѣра вознагражденія за тушение лѣсныхъ пожаровъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о порядкѣ опредѣленія размѣра вознагражденія за тушение лѣсныхъ пожаровъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЪ*.
13 го Ноября 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ журналовъ: Депар- Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ таментъ Законовъ представленіе Министра Государственныхъ Имуществъ о порядкѣ опредѣленія размѣра вознагражденія за тушение лѣсныхъ пожаровъ, *мнѣніемъ положилъ:*

Статью 580 устава лѣснаго (св. зак. в. VIII изд. 1876 г.) изложить такъ:

„Лицамъ, призываемымъ для тушенія пожара далѣе пятнадцати верстъ отъ мѣста ихъ жительства, выдается владѣльцемъ лѣса вознагражденіе за каждый день отлучки ихъ изъ мѣста жительства, въ размѣрѣ, опредѣляемомъ на каждое трехлѣтіе губернскимъ земскимъ собраніемъ, а въ тѣхъ губерніяхъ, гдѣ положеніе о земскихъ учрежденіяхъ не введено, — губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствіемъ.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II. 1884 г. 14 Декабря, N. 124 стр. 2203).

74.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O sposobie określenia wysokości wynagrodzenia za gaszenie pożarów leśnych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o sposobie określenia wysokości wynagrodzenia za gaszenie pożarów leśnych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.
13-go Listopada 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Departamentu Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Praw z d. 6-go Października i Ogólnego sokości wynagrodzenia za gaszenie pożarów leśnych, Zebrania z dnia 9-go *uchwaliła zdanie:*
Października 1884 r.

Artykuł 580 Ustawy leśnej (Sw. Zak. t. VIII cz. 1, wyd. z r. 1876), zredagować tak:

„Osobom, wzywanych do gaszenia pożarów dalej jak piętnaście wiorst od miejsca ich zamieszkania, właściciel lasu wydaje wynagrodzenie za każdy dzień nieobecności w miejscu zamieszkania, w wysokości, określonej na każde trzechlecie przez zebranie ziemskie gubernialne, a w tych guberniach, gdzie postanowienie o instytucjach ziemskich nie zostało wprowadzone — przez urząd gubernialny do powinności wojskowej.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

75.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОВ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О добавленіи трехъ участковыхъ мировыхъ судей въ Петроковской губерніи.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о добавленіи трехъ участковыхъ мировыхъ судей въ Петроковской губерніи, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписаль:

Предсѣдатель Государственного Совѣта МИХАИЛЪ.
20-го Ноября 1884 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ журналовъ: Депар- Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ тамента Законовъ представленіе Министра Юстиціи о добавленіи 13-го Октября и Об- трехъ участковыхъ мировыхъ судей въ Петроков- щего Собранія 5-го ской губерніи, мнѣніемъ положили:
Ноября 1884 г.

I. Высочайше утвержденные 19 Февраля 1875 г. штаты судебныхъ установленій Варшавскаго судебного округа (полн. собр. зак. т. I. N° 54401) усилить, съ 1 Января 1885 года, добавленіемъ двухъ должностей участковыхъ мировыхъ судей въ г. Лодзи и одной такой же должности въ г. Петроковѣ.

II. Вызываемый учрежденіемъ сихъ должностей ежегодный расходъ: а) по г. Лодзи—въ размѣрѣ *восьми тысячъ ста тридцати* рублей (въ томъ числѣ: 5130 р. на содержаніе мировыхъ судей, 600

75.

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O dodaniu trzech rewirowych sędziów pokoju w gubernii Piotrkowskiej.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zaapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o dodaniu trzech rewirowych sędziów pokoju w gubernii Piotrkowskiej, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.
20-go Listopada 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Departamentu Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Praw z d. 18-go Paź- Ministra Sprawiedliwości o dodaniu trzech rewir- dzielnika i Ogólnego wych sędziów pokoju w gubernii Piotrkowskiej, Zebrania z d. 5-go *uchwaliła zdanie:*
Listopada 1884 r.

I. Najwyżéj zatwierdzone d. 19-go Lutego 1875 r. etaty władz sądowych okręgu sądowego Warszawskiego (Całk. Zb. Pr. t. I. Nr. 54401) powiększyć, od 1-go Stycznia 1885 r., przez dodanie dwóch posad rewirowych sędziów pokoju w m. Łodzi i jednej takiej posady w m. Piotrkowie.

II. Powstały, wskutek utworzenia tych posad, rozchód roczny: а) w m. Łodzi—w ilości *ośm tysięcy sto trzydzieści* rubli (z tego 5130 r. na uposażenie sędziów pokoju, 600 rs. na najem dla nich mieszkań,

р. на наемъ имъ квартиръ, 720 р. на наемъ камеръ и 1680 р. на канцелярскіе расходы и наемъ писцовъ) и б) по г. Петрокову—въ размѣрѣ *трехъ тысячъ восьмисотъ пятинадцати* рублей (въ томъ числѣ: 2565 р. на содержаніе мирового судьи, 300 р. на наемъ ему квартиры, 360 р. на наемъ камеры и 590 р. на канцелярскіе расходы и наемъ писцовъ), отнести на средства упомянутыхъ городовъ, по принадлежности.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 18 Декабря, N. 125 стр. 2212).

76.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ измѣненіи нѣкоторыхъ статей уложенія о наказаніяхъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ измѣненіи нѣкоторыхъ статей уложенія о наказаніяхъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

П о д п и с а л ъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЪ*.

27-го Ноября 1884 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ журналовъ: Депар- Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ тамента Законовъ представленіе Министра Юстиціи и Главноупра-

720 rs. na najem kancelaryj i 1680 rs. na rozehody kancelaryjne i najem kancelistow) i h) w m. Piotrkowie—w ilości *trzy tysiące osmset piętnaście* rubli (z tego 2565 rs. na uposażenie sędziego pokoju, 300 rs. na najem dla niego mieszkania, 360 rs. na najem kancelaryi i 590 rs. na rozehody kancelaryjne i najem kancelistow), pokrywać z funduszow każdego z dwu pomienionych miast.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

76.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zmianie niektórych artykułów kodeksu karnego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o zmianie niektórych artykułów kodeksu karnego, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

27-go Listopada 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Departamentu Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Praw z d. 13-go Paź- Ministra Sprawiedliwości i Główno-Zarządzającego

13-го Октября и Об- вляющаго Кодификаціоннымъ Отдѣломъ при Го- щаго Собранія 12-го сударственномъ Совѣтѣ объ измѣненіи нѣкото- Ноября 1884 г. рыхъ статей уложенія о наказаніяхъ, *мнѣніемъ* *положилъ*:

I. Изъ статей 157 и 159 уложенія о наказаніяхъ (изд. 1866 г.) исключить указаніе на статьи 395, 1527, 1542 и 1543 того же уложенія.

II. Въ статьѣ 222 уложенія слово „часовня“ замѣнить выра- женіемъ „церковная ризница“.

III. Взамѣнъ статьи 528 уложенія, постановить:

„Виновные въ укрывательствѣ военныхъ бѣглецовъ (солдаты или матросовъ), находящихся на дѣйствительной службѣ, а также чиновъ запаса арміи или флота, уклоняющихся отъ явки, по при- зыву, на дѣйствительную службу или къ учебнымъ сборамъ, подвер- гаются: заключенію въ тюрьмѣ на время отъ двухъ до четырехъ мѣсяцевъ или аресту на время отъ трехъ недѣль до трехъ мѣ- сяцевъ.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II., 1884 г. 18 Декабря, N. 125 стр. 2213).

77.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ измѣненіи § 31 дѣйствующаго устава женскихъ
гимназій и прогимназій въ Царствѣ Польскомъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, объ измѣ-

дзиарника и Ogólnego Oddziałem Kodyfikacyjnym o zmianie niektórych Zebrania z dnia 12 artykułów kodeksu karnego, *uchwaliła zdanie*: Listopada 1884 r.

I. Z artykułów 157 i 195 kodeksu karnego (wyd. z r. 1866) wykreślić powołanie się na artykuły 395, 1527, 1542 i 1543 tegoż kodeksu.

II. W artykule 222 kodeksu wyraz „kaplica“ zastąpić wyra- zem „zakrystya“.

III. Zmieniając artykuł 528 kodeksu, postanowić:

„Winni ukrywania zbiegów wojskowych (żołnierzy lub maj- tków), znajdujących się w służbie czynnej, oraz żołnierzy zapasu ar- mii i floty uchylających się od stawieństwa, następstw powołania, do służby czynnej lub na ćwiczenia wojskowe, ulegną: zamknięciu w więzi na czas od dwóch do czterech miesięcy, albo aresztowi na czas od trzech tygodni do trzech miesięcy.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Człon- kowie.

77.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zmianie § 31 obowiązującej Ustawy gimnazyów i pro- gimnazyów żeńskich w Królestwie Polskiem.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o zmianie § 31 obowiązującej Ustawy gimnazyów

неіи § 31 дѣйствующаго устава женскихъ гимназій и прогимназій въ Царствѣ Польскомъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

20-го Ноября 1884 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ журналовъ: Депар- Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Народ- таментовъ Государ- нин, рассмотрѣвъ представленіе Министра Народ- ственной Экономіи наго Просвѣщенія объ измѣненіи § 31 дѣйствующаго устава женскихъ гимназій и прогимназій Собранія 5 Ноября въ Царствѣ Польскомъ, *мнѣніемъ положило:* 1884 г.

Взамѣнъ § 31 Высочайше утвержденного 5 (17) Января 1866 г. устава женскихъ гимназій и прогимназій въ Царствѣ Польскомъ, постановить слѣдующее правило:

„Размѣръ платы за ученіе въ женскихъ гимназіяхъ и прогимназіяхъ Варшавскаго учебнаго округа опредѣляется Министромъ Народнаго Просвѣщенія, по представленію начальства округа.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1884 г. 18 Декабря, № 125, стр. 2212)

i progimnazyów żeńskich w Królestwie Polskiem, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisł:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

20-go Listopada 1884 roku.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Departamentu Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy Ekonomii Państwowej [z d. 6-go Października i Ogólnego Zebrania z dnia 5-go Listopada 1884 r. Rada Państwa* w Departamencie Ekonomii przedstawienie Ministra Oświaty Publicznej o zmianie § 31 obowiązującej Ustawy gimnazyów i progimnazyów żeńskich w Królestwie Polskiem, *uchwaliła zdanie:*

Zamiast § 31 Najwyżej zatwierdzonej dnia 5 (17) Stycznia 1866 r. Ustawy gimnazyów i progimnazyów żeńskich w Królestwie Polskiem, postanowić przepis następujący:

„Wysokość opłaty za naukę w gimnazyach i progimnazyach żeńskich okręgu naukowego Warszawskiego określa Minister Oświaty Publicznej, na przedstawienie zwierzchności Okręgu.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

78.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ Уставъ Общества писчебумажной фабрики
„Сочевка“.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: разрѣшить Варшавскому банкиру Ивану Яковлевичу Эпштейну и землевладѣльцамъ Юлію и Станиславу Ивановичамъ Эпштейнъ учредить акціонерное Общество, подъ наименованіемъ: „Общество писчебумажной фабрики Сочевка“, на основаніи Устава, удостоеннаго Высочайшаго разсмотрѣнія и утвержденія, въ Гатчинѣ, въ 9 день Ноября 1884 г.

(С. У. и Р. II. 1884 г. 18 Декабря, N. 125 стр. 2214).

79.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О предоставленіи торговымъ депутатамъ города Лодзи
права ношенія особыхъ знаковъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, въ 16 день Ноября 1884 г., Высочайше повелѣть соизволилъ: предоставить лицамъ, занимающимъ должности торговыхъ депутатовъ въ городѣ Лодзи, носить, при отправленіи служебныхъ обязанностей и въ торжественныхъ случаяхъ, особые знаки, установленные статьею 2045 т. II ч. I Св. Зак., изд. 1876 года.

(С. У. и Р. II. 1884 г. 21 Декабря, N. 126 стр. 2231).

78.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O Ustawie Towarzystwa papierni „Soczewka“.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Ministrów, Najwyżej rozkazać raczył: zezwolić bankierowi Warszawskiemu Janowi synowi Jakóba Epsztejnowi i właścicielom ziemskim Julianowi i Stanisławowi synowi Jana Epsztejnowi założyć Towarzystwo akcyjne, pod firmą: „Towarzystwo papierni „Soczewka“, na zasadzie Ustawy, zaszczyconej Najwyższem rozpoznanem i zatwierdzeniem w dniu 9 Listopada 1884 r.

79.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O nadaniu deputatom handlowym miasta Łodzi prawa
noszenia specjalnych znaków.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Ministrów z dnia 16 Listopada 1884 roku, Najwyżej rozkazać raczył: nadać osobom, zajmującym posady deputatów handlowych w m. Łodzi, prawo noszenia, przy sprawowaniu obowiązków służbowych i podczas uroczystości, specjalne znaki, ustanowione w artykule 2045 t. II cz. I Sw. Zak., wyd. z r. 1876.

80.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕНОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О причисленіи къ спеціальнымъ средствамъ Министерства Финансовъ суммъ, слѣдующихъ въ награды задержателямъ контрабандныхъ товаровъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственного Совѣта, о причисленіи къ спеціальнымъ средствамъ суммъ, слѣдующихъ въ награды задержателямъ контрабандныхъ товаровъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЪ*.
13 го Ноября 1884 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ журнала Департа- Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ представ-
мента Государ- вленіе Министра Финансовъ о причисленіи къ спе-
ственной Экономіи ціальнымъ средствамъ суммъ, слѣдующихъ въ на-
11 Октября 1884 г. грады задержателямъ контрабандныхъ товаровъ,
мнѣніемъ положила: суммы, слѣдующія въ награды
задержателямъ контрабандныхъ товаровъ: а) изъ денегъ, выручен-
ныхъ отъ продажи конфискованныхъ товаровъ и лошадей, удержи-
ваемыхъ подъ оными, и б) изъ пени, взысканной съ таинопровозител-
тей товаровъ—причислять къ спеціальнымъ средствамъ Мини-
стерства Финансовъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателямъ и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 21 Декабря N. 126 стр. 2247).

80.

НАЙВЫЖЕЈ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ
ПАЊСТВА.

О заличеніи до спеціальныхъ средствъ Министерствъ Fi-
nansów sum, przypadających jako nagrody zatrzymu-
jącym towary przemycane.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadła w Departamencie Ekonomii
Państwowej Rady Państwa, Zdanie, o zaliczeniu do спеціальныхъ
środków sum, przypadających jako nagrody zatrzymującym towary
przemycane, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

13-go Listopada 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto-
toku Departamentu
Ekonomii Państwo-
wej z d. 11 Paździer-
nika 1884 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii
Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra
Finansów, o zaliczeniu do спеціальныхъ средствъ
sum, przypadających jako nagrody zatrzymującym
towary przemycane, *uchwaliła zdanie:* sumy, przy-
padające jako nagrody zatrzymującym towary prze-
myczne: a) z pieniędzy otrzymywanych ze sprzedaży skonfiskowa-
nych towarów i koni zatrzymywanych pod towarami, i b) z kar, po-
branych od przewożących tajemnie towary—zaliczać do спеціальныхъ
środków Ministerstwa Finansów.

Oryginalne zdanie podpisali na protokule Prezes i Człon-
kowie.

81.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ усиленіи статистической части при Главномъ Тюремномъ Управленіи.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ усиленіи статистической части при Главномъ Тюремномъ Управленіи, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *МИХАИЛЬ*.
13-го Ноября 1884 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ журналовъ: Депар- Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, тамен- та Государ- разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутрен- ственной Экономіи нихъ Дѣлъ объ усиленіи статистической части 27 Сентября и Об- при Главномъ Тюремномъ Управленіи, *мнѣніемъ* щего Собранія 29-го *положилъ*:
Октября 1884 г.

1) Для веденія тюремно-статистическихъ работъ при Главномъ Тюремномъ Управленіи: а) включить въ штатъ сего Управленія должность особаго чиновника, заведывающаго статистическою частью, съ окладомъ содержанія въ 1500 руб. въ годъ (жалованья 900 руб., столовыхъ и квартирныхъ по 300 руб. въ годъ) и съ отнесеніемъ ея къ VII классу по должности и шитью на мундирѣ и къ V разряду по пенсіи, и б) увеличить опредѣленную означеннымъ штатомъ сумму на 2500 руб., для найма счетчиковъ и печатанія ежегодныхъ тюремно-статистическихъ вѣдомостей.

81.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O wzmocnieniu działu statystycznego przy Głównym Zarządzie Więzień.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o wzmocnieniu działu statystycznego przy Głównym Zarządzie Więzień, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

13-go Listopada 1884 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Departamentu Ekonomii Państwowej z dnia 27-go Września i Ogólnego Zebrania z d. 29 Października 1884 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, o wzmocnieniu działu statystycznego przy Głównym Zarządzie Więzień, *uchwaliła zdanie*:

1) Dla prowadzenia robót więziennostatystycznych przy Głównym Zarządzie Więzień: a) włączyć do etatu tego Zarządu posadę specyjalnego urzędnika, zawiadującego działem statystycznym, z płacą po 1500 rs. rocznie (pensyi 900 rs., na stół i mieszkanie po 300 rs. rocznie) i z zaliczeniem jej do VII klasy podług urzędu i haftu na mundurze i do V kategorii podług emerytury, i b) powiększyć określoną w tym etacie sumę o 2500 rs, na najem rachmistrzów i druk rocznych wykazów więziennostatystycznych.

и 2) На покрытіе указанныхъ въ предъидущемъ пунктѣ расходовъ отпускать изъ Государственнаго Казначейства по *четыре тысячи рублей* въ годъ, со внесеніемъ ихъ, на общемъ основаніи, въ подлежащія подраздѣленія расходныхъ смѣтъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, начиная съ 1885 года.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 21 Декабря, N. 126 стр. 2248).

2) Na pokrycie wskazanych w poprzedzającym ustępie *rozchodów* wydawać ze Skarbu Państwa po *cztery tysiące rubli* rocznie, wnosząc je na ogólnej zasadzie pod odpowiednie rubryki budżetu *rozchodów* Ministerium Spraw Wewnętrznych, począwszy od roku 1885.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

СПИСОКЪ

Постановленіямъ и распоряженіямъ Правительства

1884 года.

ЧАСТЬ ВТОРАЯ.

I. Именные Высочайшіе Указы.

	<i>N.</i>	<i>Стр.</i>
1. О количествѣ людей, потребныхъ для пополненія арміи и флота въ 1884 году	15.	52
2. О выпускѣ новыхъ пяти разрядовъ билетовъ Госу- дарственнаго Казначейства	19.	62
3. О порядкѣ совмѣщенія государственной службы съ участіемъ въ торговыхъ и промышленныхъ това- риществахъ и компаніяхъ, а равно въ обществен- ныхъ и частныхъ кредитныхъ установленіяхъ .	72.	356

S P I S

Postanowień i Rozporządzeń Rządu

1884 roku.

CZĘŚĆ DRUGA.

I. Imienne Najwyższe Ukazy.

	<i>Nr.</i>	<i>Str.</i>
1. O ilości ludzi, potrzebnych do skompletowania armii i floty w roku 1884	15.	53
2. O emisji nowych pięciu kategorii biletów Skarbu Państwa	19.	63
3. O sposobie łączenia służby państwowej z udziałem w spółkach i towarzystwach handlowych i przemy- słowych, tudzież w instytucjach kredytowych pu- blicznych i prywatnych	72.	357

II. Высочайшія повелѣнія объявленныя Правительствующему Сенату.

	N.	Стр.
1. О вооруженіи пѣшихъ дружинъ и конныхъ сотенъ государственнаго ополченія	7.	18
2. О формѣ обмундированія чиновъ Московской и Варшавской городскихъ полицій	10.	26
3. Объ упраздненіи навигаціонно-описной комисіи и о переименованіи техническо-инспекторскаго комитета въ техническій комитетъ съ инспекторскою при немъ частью	18.	60
4. Объ измѣненіяхъ главы второй учрежденія Министерства Путей Сообщенія, о Совѣтѣ Министерства	39.	214
5. О предоставленіи военно-судебнымъ чинамъ и всѣмъ вообще должностнымъ лицамъ, участвующимъ въ судебныхъ засѣданіяхъ новыхъ военно-судебныхъ мѣстъ, права ношенія установленной для чиновъ военнаго вѣдомства лѣтней формы одежды	40.	226
6. О конвенціи, заключенной между Россіею и Австріею, о непосредственныхъ сношеніяхъ судовъ Варшавскаго судебного округа съ Австрійскими пограничными судами Краковскаго и Львовскаго округовъ	46.	238
7. О правилахъ о церковно-приходскихъ школахъ	47.	258
8. О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ формѣ обмундированія горныхъ инженеровъ	61.	330
9. О новой формѣ обмундированія межевыхъ чиновъ Министерства Государственныхъ Имуществъ	62.	332

III. Высочайше утвержденныя мнѣнія Государственнаго Совѣта.

1. О расходѣ на содержаніе причта въ гор. Луковѣ, Сѣдлецкой губерніи	1.	2
--	----	---

II. Najwyższe rozkazy zakomunikowane Rządzącemu Senatowi.

	Nr.	Str.
1. O uzbrojeniu drużyn pieszych i secin konnych obro-ny krajowej	7.	19
2. O formie umundurowania urzędników policji miej-skich: Moskiewskiej i Warszawskiej	10.	27
3. O zniesieniu komisji nawigacyjno-opisowej i o za-mianie komitetu techniczno-inspektorskiego na komi-tet techniczny z inspektorskim przy nim oddziałem	18.	61
4. O zmianach rozdziału drugiego Organizacji Ministe-ryum Dróg Komunikacji, o Radzie Ministeryum	39.	215
5. O nadaniu urzędnikom wojenno-sądowym i wszystkim wogóle urzędnikom, biorącym udział w posiedzeniach sądowych nowych władz wojenno-sądowych prawa noszenia ustanowionej dla urzędników wydziału woj-ny letniej formy ubrania	40.	227
6. O Konwencji, zawartej pomiędzy Rosyą a Austryą, o bezpośrednich stosunkach sądów okręgu sądowego Warszawskiego z sądami pogranicznymi okręgu Kra-kowskiego i Lwowskiego	46.	239
7. O przepisach o szkołach cerkiewno-parafialnych	47.	259
8. O niektórych zmianach w umundurowaniu inżynie-rów górniczych	61.	331
9. O nowej formie umundurowania urzędników mierni-czych Ministeryum Dóbr Państwa	62.	333

III. Najwyżej zatwierdzone Zdania Rady Państwa.

1. O rozchodzie na utrzymanie duchowieństwa w m. Łu-kowie, gubernii Siedleckiej	1.	3
---	----	---

	Nr.	Стр.
2. Объ увольненіи въ отставку офицеровъ и чиновниковъ запаса, сдѣлавшихся совершенно неспособными къ дѣйствительной военной или военно-морской службѣ	2.	4
3. О приготовленіи на должности по пробирной части	4.	12
4. Объ увеличеніи числа стражниковъ въ тюрьмахъ Царства Польскаго	8.	22
5. О пенсіяхъ у единовременныхъ пособіяхъ должностнымъ лицамъ мировыхъ судебныхъ установлений	9.	24
6. Объ измѣненіяхъ въ сводѣ законовъ, вызываемыхъ согласованіемъ статей его съ узаконеніемъ о дарованіи раскольникамъ нѣкоторыхъ правъ гражданскихъ и по отправленію духовныхъ требъ	12.	30
7. Объ усиленіи штата мировыхъ судебныхъ установлений Варшавскаго городскаго округа	16.	54
8. Объ уменьшеніи размѣра безакцизнаго перекура для винокурения изъ свеклосахарныхъ остатковъ	17.	56
9. О порядкѣ обложенія сукновалень, толчей и другихъ приспособленій при водяныхъ мельницахъ	20.	66
10. По проекту положенія о комплектованіи войскъ лошадами, при приведеніи арміи въ полный составъ и во время войны	21.	70
11. О соединеніи почтовыхъ и телеграфныхъ учреждений	22.	96
12. Объ отмѣнѣ статей 297, 302 и 303 т. X ч. 3 Законовъ Межевыхъ	23.	104
13. Объ упраздненіи Комисіи Прошеній и о порядкѣ принятія и направленія прошеній и жалобъ, на Высочайшее Имя приносимыхъ	24.	106
14. Объ измѣненіи наказаній за присвоенія и растраты	27.	128
15. О пошлинѣ на каменный уголь и коксъ и объ измѣненіи пошлины на чугуны не въ дѣлѣ	28.	132
16. Объ установленіи размѣра акциза за туземный сахаръ съ 1 Августа 1886 г.	29.	134
17. О болѣе равномерномъ обложеніи торговли и промышленности	30.	138

	Nr.	Стр.
2. O dymisyonowaniu oficerów i urzędników zapasu, którzy się stali zupełnie niezdolnemi do służby czynnej w wojskach lub w marynarce wojennej	2.	5
3. O przygotowaniu do zajęcia posad w wydziale probierczym	4.	13
4. O powiększeniu liczby strażników w więzieniach Królestwa Polskiego	8.	23
5. O emeryturach i zapomogach jednorazowych dla urzędników instytucyj sądowych pokojowych	9.	25
6. O zmianach w „Swodzie Zakonow“, wywołanych potrzebą pogodzenia artykułów tegoż „Swodu“ z prawami o nadaniu odszczerpieńcom (roskolnikom) niektórych praw cywilnych oraz w przedmiocie sprawowania obrządków religijnych	12.	31
7. O powiększeniu etatu władz sądowych pokojowych okręgu sądowego Warszawskiego	16.	55
8. O zmniejszeniu wysokości superaty bezakcyznej przy fabrykacji okowity z odpadków buraczanych	17.	57
9. O sposobie opodatkowania folarni, tłuczni i innych urządzeń przy młynach wodnych	20.	67
10. Dotyczące projektu postanowienia o zaopatrywaniu wojsk w konie wrazie kompletowania armii i wczasie wojny	21.	71
11. O połączeniu instytucyj pocztowych i telegraficznych	22.	97
12. O uchyleniu artykułów 297, 302 i 303 t. X cz. 3 Praw Mierniczych	23.	105
13. O zniesieniu Komisji Prośb i o sposobie przyjmowania próśb, podawanych na Imię Najwyższe i nadawania im biegu	24.	107
14. O zmianie kar za przywłaszczenie i roztrwonienie cudzej własności	27.	129
15. O ciele od węgla kamiennego i koksu i o zmianie cła od surowcu nieobrobionego	28.	133
16. O ustanowieniu wysokości akcyzy od cukru krajowego od 1 Sierpnia 1886 r.	29.	135
17. O równomierniejszém opodatkowaniu handlu i przemysłu	30.	139

	N.	Смп.
18. Объ установленіи сбора въ $\frac{1}{30}\%$ въ день съ суммъ, причитающихся желѣзнодорожнымъ обществамъ съ товарополучателей транзитныхъ грузовъ, хранящихся въ таможенныхъ складахъ	31.	152
19. О причисленіи къ специальнымъ средствамъ Министерства Путей Сообщенія части капитала, Высочайше дарованнаго казеннымъ учреждениямъ въ гор. Варшавѣ	32.	154
20. О совершеніи актовъ на продажу домовъ и прочихъ строеній, состоящихъ въ горныхъ городахъ и заводахъ	33.	156
21. По проекту правилъ объ учетѣ и призывѣ на дѣйствительную службу нижнихъ чиновъ запаса арміи и флота	35.	162
22. О расхѣ на содержаніе причта при церкви въ гор. Лодзи	52.	292
23. Объ освобожденіи чиновниковъ, состоящихъ на службѣ въ губерніяхъ Царства Польскаго отъ участія въ складкѣ на содержаніе начальныхъ училищъ	53.	294
24. О зачисленіи въ спеціальныя средства капитала, предназначеннаго на устройство горнаго училища въ Царствѣ Польскомъ	58.	304
25. О расхѣ на содержаніе церкви въ посадѣ Лѣсно, Сѣдлецкой губерніи	68.	340
26. Объ установленіи въ таможенныхъ учрежденіяхъ особаго сбора въ пользу канцелярскихъ служителей	69.	342
27. Объ ограниченіи срока складки товаровъ въ главныхъ складочныхъ таможняхъ	70.	348
28. О причисленіи сборовъ, взимаемыхъ въ пользу судебныхъ разсильныхъ, къ специальнымъ средствамъ Министерства Юстиціи	73.	366
29. О порядкѣ опредѣленія размѣра вознагражденія за тушеніе лѣсныхъ пожаровъ	74.	368
30. О добавленіи трехъ участковыхъ мировыхъ судей въ Петроковской губерніи	75.	370
31. Объ измѣненіи нѣкоторыхъ статей уложенія о наказаніяхъ	76.	372
32. Объ измѣненіи § 31 дѣйствующаго устава женскихъ гимназій и прогимназій въ Царствѣ Польскомъ	77.	374

	N.	Стр.
18. O ustanowieniu opłaty wilości $\frac{1}{30}\%$ dziennie od sum, przypadających towarzystwom dróg żelaznych od odbiorców ładunków tranzytowych, zachowywanych w składach celnych	31.	153
19. O zaliczeniu do specjalnych środków Ministeryum Dróg Komunikacyi części kapitału Najwyżej darowanego instytucyom skarbowym w m. Warszawie	32.	155
20. O sporządzeniu aktów sprzedaży domów i innych budowli, znajdujących się w miastach i zakładach górniczych	33.	157
21. W przedmiocie projektu przepisów o kontroli i powołaniu do służby czynnej żołnierzy niższych stopni zapasu armii i floty	35.	163
22. O rozchodzie na utrzymanie duchowieństwa przy cerkwi w m. Łodzi	52.	293
23. O uwolnieniu urzędników, będących w służbie w guberniach Królestwa Polskiego, od udziału w składce na utrzymanie szkół początkowych	53.	295
24. O zaliczeniu do specjalnych środków kapitału przeznaczzonego na urządzenie szkoły górniczej w Królestwie Polskiem	58.	305
25. O rozchodzie na utrzymanie cerkwi w osadzie Leśnie, gubernii Siedleckiej	68.	341
26. O ustanowieniu w instytucyach celnych oddzielałej opłaty na rzecz kancelistów	69.	343
27. O ograniczeniu terminu składu towarów w głównych komorach składowych	70.	349
28. O zaliczeniu opłat, pobieranych na rzecz woźnych sądowych, do specjalnych środków Ministeryum Sprawiedliwości	73.	367
29. O sposobie określenia wysokości wynagrodzenia za gaszenie pożarów leśnych	74.	369
30. O dodaniu trzech rewirowych sędziów pokoju w gubernii Piotrkowskiej	75.	371
31. O zmianie niektórych artykułów kodeksu karnego	76.	373
32. O zmianie § 31 obowiązującej Ustawy gimnazyów i progimnazyów żeńskich w Królestwie Polskiem	77.	375

	N.	Стр.
33. О причисленіи къ специальнымъ средствамъ Министерства Финансовъ суммъ, слѣдующихъ въ награды задержателямъ контрабандныхъ товаровъ . . .	80.	380
34. Объ усиленіи статистической части при Главномъ Тюремномъ Управленіи	81.	382

IV. Высочайше утвержденныя положенія Комитета Министровъ.

1. Объ Уставѣ Общества свеклосахарнаго и рафинаднаго завода „Зберскъ“, Вильгельма А. Реппгана . . .	14.	50
2. О сохраненіи дѣйствія временныхъ правилъ относительно устройства складовъ и продажи освѣтительнаго минеральнаго масла	34.	160
3. О примѣненіи положенія объ офицерскихъ чинахъ запаса арміи и правилъ для зачисленія по роду оружія или роду службы къ различнымъ разрядамъ военныхъ офицеровъ, находящихся на службѣ по вѣдомству гражданскому	37.	196
4. Объ обмѣнѣ установленной для губерній Царства Польскаго гербовой бумаги на имперскія гербовую бумагу и марки	38.	212
5. Объ Уставѣ Общества фабрики гнутой мебели, подъ фирмою „Войцѣховъ“	41.	228
6. О размѣрѣ пенсій лицамъ русскаго происхожденія, перешедшимъ изъ Имперіи на учебную службу въ губерніи Царства Польскаго, при выходѣ ихъ въ отставку по болѣзни прежде выслуги 5 лѣтъ въ Царствѣ и 3 лѣтъ въ должности	42.	230
7. О продленіи срока дѣйствія Положенія объ усиленной охранѣ	43.	232
8. Объ отсрочкѣ свеклосахарнымъ заводамъ уплаты акциза за производство 1883/4 г. до 1 Декабря 1884 г.	45.	236

	N.	Стр.
33. O zaliczeniu do specjalnych środków Ministerjum Finansów sum, przypadających jako nagrody zatrzymującym towary przemycane	80.	381
34. O wzmocnieniu działu statystycznego przy Głównym Zarządzie więziennym	81.	383

IV. Najwyżej zatwierdzone postanowienia Komitetu Ministrów.

1. O Ustawie Towarzystwa cukrowni i rafinerii „Zbersk“ Wilhelma A. Rephana	14.	51
2. O zachowaniu mocy obowiązującej przepisów tymczasowych codo urządzenia składów i sprzedaży oleju mineralnego oświetlającego	34.	161
3. O zastosowaniu do rozmaitych kategorii oficerów wojsk, którzy znajdują się w służbie w wydziale cywilnym, postanowienia o oficerach zapasu armii oraz przepisów o zaliczeniu podług rodzaju broni i rodzaju służby	37.	197
4. O wymianie ustanowionego dla Królestwa Polskiego papieru stemplowego na papier stemplowy i marki używane w Cesarstwie	38.	213
5. O Ustawie Towarzystwa mebli giętych pod firmą „Wojciechów“	41.	229
6. O wysokości płac emerytalnych dla osób pochodzenia rosyjskiego, które przeszły z Cesarstwa do służby naukowej do gubernij Królestwa Polskiego przy wystąpieniu ze służby z powodu choroby przed wysłużeniem 5 lat w Królestwie i 3 lat na posadzie	42.	231
7. O przedłużeniu terminu mocy obowiązującej postanowienia o wzmocnionej obronie	43.	233
8. O odroczeniu cukrowniom opłaty akcyzy za fabrykację z roku 1883/4 do 1 Grudnia 1884 r.	45.	237

	N.	Стр.
9. Объ Уставѣ Варшавскаго Общества садоводства	50.	270
10. Объ Уставѣ Общества взаимнаго вспоможенія прикащиковъ въ гор. Варшавѣ	59.	306
11. О предоставленіи Министру Внутреннихъ Дѣлъ права воспрещать отдѣльнымъ личностямъ прощиваніе въ губерніяхъ Царства Польскаго	60.	330
12. Объ Уставѣ Общества писчебумажной фабрики „Сочевка“	78.	378
13. О предоставленіи торговымъ депутатамъ города Лодзи права ношенія особыхъ знаковъ	79.	378

V. Высочайше утвержденныя положенія Комитета по дѣламъ Царства Польскаго.

1. О расширеніи приходскаго римско-католическаго кладбища въ посадѣ Челядзь, Петроковской губерніи, и объ измѣненіи п. 2 статьи I дополнительныхъ правилъ къ Положенію о губернскомъ иуздномъ управленіи въ губерніяхъ Царства Польскаго	44.	234
--	-----	-----

VI. Постановленія и распоряженія различныхъ вѣдомствъ.

1. О подсудности отпусныхъ нижнихъ чиповъ за преступленія и проступки, совершенные во время нахождения въ военно-врачебныхъ заведеніяхъ	3.	10
2. О перечисленіи постовъ пограничной стражи, расположенныхъ въ Гашернѣ и Янушевице, въ составъ Калишской бригады	5.	16
3. О приѣмѣ въ уплату таможенныхъ пошлинъ купоновъ отъ свидѣтельствъ на 6% золотую ренту	6.	16

	Nr.	Str.
9. O Ustawie Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego	50.	271
10. O Ustawie Towarzystwa pomocy subjektów handlowych w m. Warszawie	59.	307
11. O nadaniu Ministrowi Spraw Wewnętrznych prawa zabraniać pojedynczym osobistościom zamieszkiwać w guberniach Królestwa Polskiego	60.	331
12. O Ustawie Towarzystwa papierni „Soczewka“	78.	379
13. O nadaniu deputatom handlowym miasta Łodzi prawa noszenia specjalnych znaków	79.	379

V. Najwyżej zatwierdzone postanowienia Komitetu do spraw Królestwa Polskiego.

1. O rozszerzeniu cmentarza parafialnego rzymsko-katolickiego w osadzie Czeladź, gubernii Piotrkowskiej, i o zmianie ustępu 2 artykułu I przepisów dodatkowych do Postanowienia o zarządzie gubernialnym i powiatowym w guberniach Królestwa Polskiego	44.	235
--	-----	-----

VI. Postanowienia i rozporządzenia różnych Wydziałów.

1. O właściwości sądu dla żołnierzy niższych stopni urlopowanych, pociągniętych do odpowiedzialności sądowej za zbrodnie i występki, popełnione w czasie znajdowania się w zakładach wojenno-leczniczych	3.	11
2. O zaliczeniu posterunków straży granicznej, położonych w Gaszernie i Januszewicach, do składu brygady Kaliskiej	5.	17
3. O przyjmowaniu na opłatę cła kuponów od świadectw na 6% rentę złotą	6.	17

	N.	Стр.
4. Объ учрежденіи въ посадѣ Лѣснѣ, Константиновскаго уѣзда, Сѣдлецкой губерніи, женской общины	11.	28
5. О заводахъ, фабрикахъ и мануфактурахъ, въ отношеніи которыхъ допускаются отступленія отъ правилъ о работѣ малолѣтнихъ и о производствахъ и операціяхъ, при которыхъ безусловно воспрещается работа малолѣтнихъ	13.	38
6. Объ измѣненіи ст. 12 положенія о пользованіи больныхъ по военному вѣдомству	25.	124
7. О переводѣ въ посадѣ Замбровъ нотаріальной конторы, состоящей при ипотечной канцеляріи Мирового Судьи гор. Ломжи	26.	126
8. О включеніи гор. Цѣханово, Плоцкой губерніи, въ число мѣстностей, въ коихъ могутъ быть открываемы нотаріальныя конторы	36.	194
9. О срокѣ закрытія Кѣлецкаго, Ложинскаго, Радомскаго и Сѣдлецкаго архивовъ древнихъ актовъ	48.	268
10. Объ учрежденіи въ гор. Томашовѣ, Петроковской губерніи, отдѣленія Общества для содѣйствія русской промышленности и торговлѣ	49.	270
11. Объ увеличеніи нормальнаго оклада жалованья служительницъ изъ питомицъ С.-Петербургскаго Воспитательнаго Дома въ Варшавскомъ институтѣ, для псчисленія размѣровъ постепенныхъ прибавокъ и пенсій	51.	290
12. Объ измѣненіи штатовъ нѣкоторыхъ таможенныхъ учреждений	54.	296
13. О приѣмѣ въ уплату таможенныхъ пошлинъ вышедшихъ въ тиражъ консолидированныхъ облигацій Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ седьмаго выпуска, равно и купоновъ отъ сихъ бумагъ	55.	298
14. О преобразованіи Радѣвской таможенной заставы въ переходный пунктъ и Пиотраковскаго переходнаго пункта—въ таможенную заставу	56.	300
15. Объ измѣненіяхъ въ спискѣ судебныхъ учреждений, коннѣ, на основаніи 2 ст. Конвенціи, заключенной		

	N.	Стр.
4. O utworzeniu w osadzie Leśnie, powiatu Konstantynowskiego, gubernii Siedleckiej, stowarzyszenia religijnego żeńskiego	11.	29
5. O fabrykach i rękodzielniach, co do których pozwalają się odstąpienia od przepisów o pracy małoletnich tudzież o robotach i operacjach, przy których praca małoletnich bezwarunkowo się zabrania	13.	39
6. O zmianie art. 12 postanowienia o leczeniu chorych w Wydziale Wojny	25.	125
7. O przeniesieniu do osady Zambrowa kancelaryi notaryalnej przy kancelaryi hipotecznej Sędziego Pokoju m. Łomży	26.	127
8. O zaliczeniu miasta Ciechanowa, gubernii Płockiej, do miejscowości, w których mogą być otwierane kancelarye notaryalne	36.	195
9. O terminie zwiniecia archiwów akt dawnych: Kieleckiego, Łomżyńskiego, Radomskiego i Siedleckiego	48.	269
10. O utworzeniu w m. Tomaszowie, gubernii Piotrkowskiej, oddziału Towarzystwa popierania rosyjskiego przemysłu i handlu	49.	271
11. O powiększeniu normalnej płacy, służących w instytucie Warszawskim, wychowanie Domu Wychowawczego S.-Petersburskiego, dla obliczenia wysokości stopniowych dodatków i emerytury	51.	291
12. O zmianie etatów niektórych instytucyj celnych	54.	297
13. O przyjmowaniu na opłatę cła wylosowanych obligacyj konsolidowanych dróg żelaznych rosyjskich siódmej emisji, jak również kuponów od tych papierów	55.	299
14. O zmianie roгатki celnej Radziejowskiej na punkt przejściowy i punktu przejściowego Piotrkowskiego na roгатkę celną	56.	301
15. O zmianach w spisie instytucyj sądowych, którym, na zasadzie art. 2 Konwencyi, zawartej pomiędzy		

	N.	Стр.
между Россією и Австрією 21 Марта (2 Апрѣля) 1884 г., принадлежитъ право непосредственныхъ сношеній	57.	302
16. Объ учрежденіи въ г. Домбе, Кольскаго уѣзда, Калишской губерніи, нотаріальной конторы	63.	332
17. Объ избранныхъ Министромъ Юстиціи газетахъ на иностранныхъ языкахъ для припечатанія публикацій о вызовѣ къ суду и о заочныхъ рѣшеніяхъ . .	64.	334
18. О причисленіи бѣлевыхъ катковъ къ числу торговыхъ заведеній, съ подчиненіемъ платежу одного билетнаго сбора на мелочной торгъ	65.	336
19. О порядкѣ наложенія на процентныя бумаги, выпускаемыя въ Царствѣ Польскомъ, штемпелей, удостоверяющихъ уплату гербоваго сбора	66.	336
20. О цѣнахъ, по коимъ купоны и вышедшія въ тиражъ бумаги принимаются въ таможенныя пошлины . .	67.	338
21. О правилахъ выпуска изъ складовъ листовой махорки и приобрѣтенія оной для сельско-хозяйственныхъ и другихъ специальныхъ цѣлей	71.	350

	N.	Стр.
Rosyą a Austryą d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1884 r. służy prawo do stosunków bezpośrednich	57.	303
16. O utworzeniu w m. Dąbie, powiatu Kaliskiego, gubernii Kaliskiej, kancelaryi notaryalnej	63.	333
17. O wybranych przez Ministra Sprawiedliwości gazetach, wychodzących w językach zagranicznych, dla drukowania w nich ogłoszeń o wezwaniu do sądu i o wyrokach zaocznych	64.	335
18. O zaliczeniu magli do zakładów handlowych i pobieraniu od nich jedynie opłaty za bilet na handel detaliczny	65.	337
19. O sposobie nakładania na papiery procentowe, wypuszczane w Królestwie Polskim, stempli, poświadczających opłatę podatku stemplowego	66.	337
20. O cenach, po jakich kupony i wylosowane papiery przyjmują się na opłatę cła	67.	339
21. O przepisach co do wypuszczania ze składów ma-chorki liściowej i nabywania takowej na potrzeby gospodarstwa rolnego i inne cele specjalne	71.	351

УКАЗАТЕЛЬ ПОСТАНОВЛЕНІЙ

по предметамъ, съ обозначеніемъ главы списка постановлений и распоряжений, а равно очереднаго номера той же главы.

По Вѣдомству Министерства Финансовъ:

- а) Торговля, мануфактурная, промышленная:
IV 1, 5, 10, 12, 13. VI 5, 10.
- б) О податяхъ, гербовой бумагѣ, акцизѣ и пошлинахъ: III 8, 9, 15, 16, 17, 26, 27. IV 4, 8. VI 2, 3, 12, 13, 14, 18, 19, 20, 21.
- в) Кассовая, по банкамъ и кредитнымъ учрежденіямъ:
I 2. III 33.
- г) Горная и соляная:
- д) Общія: III 3.

По Вѣдомству Министерства Внутреннихъ Дѣлъ:

- а) Полицейскія и военныя: II 2. III 4. IV 7, 11.
- б) О благотворительныхъ заведеніяхъ:
- в) По духовной части: II 7. III 1, 6, 22, 25. V 1. VI 4.
- г) Медицинскія:
- д) Почтовые: III 11.
- е) Общія: I 3. III 12, 13, 34. IV 2.

SKOROWIDZ PRZEDMIOTOWY

do spisu rzeczy, z oznaczeniem rozdziału tegoż spisu, oraz numeru kolejnego w rozdziale.

Wydział Ministeryum Finansów:

- a) Handlowe, rękodzielnicze, przemysłowe:
IV 1, 5, 10, 12, 13. VI 5, 10.
- b) O podatkach, stemplach, akcyzie, cłach: III 8, 9, 15, 16, 17, 26, 27. IV 4, 8. VI 2, 3, 12, 13, 14, 18, 19, 20, 21.
- c) Kasowe, o bankach i instytucjach kredytowych:
I 2. III 33.
- d) Górnicze i Solne:
- e) Ogólne: III 3.

Wydział Ministeryum Spraw Wewnętrznych:

- a) Policyjne i wojskowe: II 2. III 4. IV 7, 11.
- b) O zakładach dobroczynnych:
- c) Wyznaniowe: II 7. III 1, 6, 22, 25. V 1. VI 4.
- d) Lekarskie:
- e) Pocztowe: III 11.
- f) Ogólne: I 3. III 12, 13, 34. IV 2.

55461

По Вѣдомству Министерства Народнаго Просвѣщенія:
III 23, 32. IV 6. VI 11.

По вѣдомству Минист. Путей Сообщ. и Публичныхъ зданій:
II 3, 4. III 18, 19.

По Вѣдомству Министерства Юстиціи:
II 6. III 5, 7, 14, 28, 30, 31. VI 7, 8, 9, 15, 16, 17.

По Вѣдомству Военнаго Министерства:
I 1. II 1, 5. III 2, 10 21. IV 3. VI 1, 6.

По Вѣдомству Министерства Государственныхъ Имуществъ:
II 8, 9. III 20, 24, 29. IV 9.

Wydział Ministeryum Oświaty Publicznój:
III 23, 32. IV 6. VI 11.

Wydział Ministeryum Dróg Komunikacyi i Gmachów Publicznych.
II 3, 4. III 18, 19.

Wydział Ministeryum Sprawiedliwości:
II 6. III 5, 7, 14, 28, 30, 31. VI 7, 8, 9, 15, 16, 17.

Wydział Ministeryum Wojny:
I 1. II 1, 5. III 2, 10, 21. IV 3. VI 1, 6.

Wydział Ministeryum Dóbr Państwa:
II 8, 9. III 20, 24, 29. IV 9.

SPROSTOWANIE.

<i>Strona:</i>	<i>Wiersz:</i>	<i>Zamiast:</i>	<i>Winno być:</i>
233	22	ogłoszonych	nie ogłoszonych
319	29	wpbiera	wybiera
